

**SYNL·GOROS TŌN
PSYCHŌN EN TŌ
KATHARTL·RIŌ
TIMŌROYMENŌN.
BIBLION TOIS...**

François Rosiers, François
Richard

5-3-

ψυχῶν ἐκείνων, ὅθεν ἀγχειρίαν θέλω
σε βοηθήσῃ χεὶρ ἄλλο· καὶ ἔτι ἡ ψυχὴ
σου σωθῆσθαι ἀπὸ δύο φουσάται τῶν
ἀγγέλων τε καὶ τῆς ψυχῶν ἀπὸ μέσου σου
ἐλθῶν θεραπεύων, θέλῃ χεὶρ ἀπὸ τοῦ καρ-
μὲ, δίχως φόβου καὶ δίχως κίνδυνου· καὶ θέ-
λῃ πεπλάσθαι ἴσα εἰς τὸ οὐρανόν· ἢ τὸ πολὺ
πολὺ θέλῃ περὶ σὲ γλήγορα σὰν ἀστρα-
πὴ ἀπὸ τοῦ καθαρτήριου, γὰρ νὰ χαίρε-
ταις τῶν ἄλλων ψυχῶν, καὶ νὰ δῇς ἀπὸ
ποῖα καὶ πόσα βάσανα ἐγλύτωσες. ἡμίονοι,
ἡμίονοι. Ἀμὲν.

Τῷ Θεῷ δόξα, ἡμῇ τῇ Σωτῇ, αἴ-
νος τῇ Θεοτόκῃ, Ὁσάννα καὶ λύτρωσις τῶν
ψυχῶν τῆς πίστεως ἐν τῷ καθαρτηρίῳ ἡ-
μωρουμένων.

ΤΕΛΟΣ.

δα, καὶ κάθε χρόνον ἔχει λόγου τοῖς. Ἀμὴν
 θαρρῶς ἔθελεις καί μιν παρρησιάζεσθαι, ὡς
 ποὺ λογιᾶσαι, καὶ ὅσοι θέλωσι πρὸς τὴν
 τιμὴν τοῦ ὁφελιμίου ἐλάμβαναι, ὅτι
 αὐτὸς ἤθελε νὰ γράψω τὰ ὀνόματά τοῖς,
 βιβλίον βιβλίον ἐκτείνουμένον νὰ κάμω-
 μιν. Γράψε καὶ ἐσὺ φιλόφυχέ μου Ἀνα-
 γνώστη, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁρέγεται νὰ κάμῃς ἀπὸ
 λόγου τοῖς κρέμασε τὸ γράμμα τοῦ εἰς
 τὰ ποδάκια τοῦ σαυρωμένου, ἢ τὸ Πανα-
 γίας, ἀπὸ νὰ τοῖς ἔχῃς ὡς ἀκαταλείτοις
 μὴ τυρεῖς, καὶ νὰ βάλῃς ἀπὸ τῶν ἐδικαῖς
 των ἀξιομαθίας μὲν τὴν ἐδικαίαν τοῦ, γὰρ νὰ
 ἀξίωσιν οἱ ἐδικαῖς τοῦ παρρησιάζεσθαι, καὶ νὰ
 ἔχωσι μεγαλήτερον δυνάμιν.

Τελειῶναι ὡς ἀκαταλείτοις σε νὰ συ-
 νομελετῇς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ, καὶ τὸ
 ψυχολογικὸν τὸ θανάτου τοῦ. ὅτε θέλωσι
 μαζωρῇ κοντὰ τὸ κρεβάτι σου οἱ ψυχῆς,
 ὅπου θέλεις βοηθήσεις, καὶ ἀνίσως πολλὰς
 ἐλευθέρωσεις, γέμισε γὰρ ἡ καίμερά σου,
 ἔθελον ἀποβλέψαι, καὶ ἀποξιοφῶς τοῖς
 ἀφελότοις καὶ οἱ ἀγγελοὶ βλέπατορες τῆς

θυμίας, με τὴν ὁποίαν διακρίνεται γλή-
ρωσα ὁ καθαρτήριοι, γεμίζῃ ὁ οὐρανός,
καὶ σώνεις τὴν ψυχὴν σου.

Κάμνεις τὸ χωρὶς ἄλλο, καὶ παρκαλῶ-
σε νὰ ὁ βάλης εἰς πρεσβύτιον, καὶ νὰ δει-
ξῇς πλὴν φιλοδοξίας σου, καὶ πλὴν σύστα-
σιν, ὅτι καλὴν σου ὀρεξίν εἰς πρεσβύτιον
τοῖον δυσχερὲς καὶ θαρσύνει· ἡ γὰρ ὁρᾷ τὸ ἐκεί-
νης τοῦ ἀγίου ψυχῆς, ὅπου μετὰ με-
σίτεια σου ἀγαλλόμενοι νὰ ἰδοῦσι γλήρωσα
τὸ προσωπον τοῦ Θεοῦ, γὰρ νὰ τὴν ἀγα-
ποῦσι, καὶ νὰ τὴν δοξάζουσι τελειόπατα, ὅτι
νὰ τῷ ζητοῦσι διὰ λόγον σου χίλιας χεί-
ρες, μετὰ τῆς ὁποίας νὰ μετέχῃς καὶ ἐσὺ
ἀπὸ τῆς δοξᾶς τοῦ.

Ελογιάζα νὰ ὁ ἀφήσω ἐπὶ τοῖον ὅτι
χρητὴ, ὅπου νὰ γράψῃς πόσας ἐλεημο-
σιῶν, πόσας νήστειας, πόσας προσευ-
χαῖς, καὶ καλῶς ὁρᾷ τῆς ὁρᾷ νὰ κα-
μῇς ἀπεδῶ καὶ ὁμωρὸς διὰ τὴν βοήθειαν
τοῦ. Ελογιάζα ἀκόμη νὰ οὗ δώσω βου-
λήν νὰ γράψῃς, ὅτι σὲ φωτίζει ὁ Θεὸς νὰ
παρκαλώσῃς καθ' ἡμέραν, καὶ κατὰ ἐξουσίαν.

μας εἰς τὸν παῖδα δεισόν.

ὦ Θεέ μου μὴ ὅσα ἀπειρα παῖ-
δείματα, βολετὸν εἶ) νὰ μὴ ἔχωι οἱ
χρεῖστοι δούλῳιαι πρὸς τοὺς ἀπειθα-
μήτους; Τάχατες ἀπὸ σκληροκαρδίας ἢ
ἀπιστίας ἐδίκην τοὺς ἄλλας ἀκόμη μὴ τυ-
εῖαις χρειάζονται; Δὲν ὁ πιστεύω μάλιστα
ἔχε σένα φιλοψυχή μου ἀναγνώστη, ὅπου
ὅσον αγαπᾷς τὴν ψυχὴν σου, ὅσον λυπᾷσαι
ταῖς καὶ μὲναις ἐκείναις.

Καλὴ καρδία λοιπὸν, ἔχ' ἡμε γλή-
γορα καὶ δίχως ἄργητα, ἡμε σήμερον,
καὶ εἰς τοῦτ' ἐν τῇ ῥοπῇ καμερὸν ὅπου ζῆς
ἀκόμη ἡμε, ἀποφάσαι βέβαια νὰ τὴν
βοηθᾷς. ἡμε ὁ ὁμπαρὸς τὸν κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅπου σὲ παῖδα κινᾷ ὁμ-
παρὸς τὴν Παμαγίαν, ὅπου ὁ ὁπίθυμα
ὁμπαρὸς τοὺς Ἀγγέλους, ὅπου μεσιτεύουσι
μὴ πᾶσαι ἔσπον πλὴν λύτρωσιν τῇ ψυχῶν
ἐκείνων, καὶ ἀναμῆτοις τὴν ἀποφασισμὸν
σου, ἀλλὰ νὰ πᾶσι, νὰ ταῖς φέρωι ὁ κα-
λὸν μωρτάτο, ὅπου δὲν λακταροῦσιν ἄλλο,
παῖδα τέποιαις δούλῳιαις καὶ καλαῖς ὁπι-

Ο ιερώνυχος σκείνος ἔζησεν ὑπερ-
πολλοὺς χρόνους μετὰ πολλὰς σκληραγω-
γίας, καὶ ξεχωριστὰ μετὰ πολλὰν ἀλγέβαιαν
πρὸς ταῖς καὶ ἰσχυραῖς ψυχαῖς τῆ καθαρ-
τηρίου. Διατί ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἀναεί-
θμηταις ψυχαῖς, ὁποῦ ἀνταμετὶ ἐκφρα-
σηθήσονται εἰς τὸ κριτήριον τῆ Θεοῦ, εἶδε
καὶ πάλιν ψυχὴν ἑνὸς ἡγουμένου, ἣ ὁποῦ
ἔλεγε τότε καὶ τὸ ὄνομα. ὁ ἡγουμένος σκεί-
νος εἰς τὸ ψυχμαχίον ἐβλεπε, καὶ ἡ-
κουε ταῖς διαβολαῖς, ὁποῦ ἐφάνταζαν, ἐδι-
χες μας εἶ). Διὰ τῆς ἐξηπάτησε πε-
ριστὰ ὁ ἡγουμένος, ὅς ἐχρίντε να ἀπελ-
πιθῇ, ὅταν ἐφπὶ ἡ ὀκτὴ χιλιάδες ψυ-
χαῖς ἐκτεθῇσιν εἰς τὸ οὐρανόν, καὶ σι-
μῶνοντας τοῦ εἰπάσιν, οἱ ἀλγέβαιαις τοῦ
ἐβοήθησάν μας ὅλας, καὶ μαῖς ἐσωσάν
μὴν φοβᾶσθαι, ἡλθάντων διὰ τὰ σῶσιν
φωτὸν καὶ ἀνταμετὶ. Καὶ τούτοις οἱ ψυ-
χαῖς, τὸ ἐφείαν, λέγει ὁ ιερώνυχος, εἰς
τὸ κριτήριον ὁποῦ διεπισκόμεθα, καὶ ὅταν
ὁμοφά τὸ ἐκφρασθῇ, ὅπ' ἐκλήσθαι,
καὶ πικηταῖς τὸ ἀνέβασθαι ὁμωρεθῇ

κῆρὸν εἶχα εἰς τὸ θυμὸν μου· ἡ λαβωμα-
 πὰ καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἐζητοῦσάμ ἐκδίκησιν
 ἀπὸ Θεοῦ· οἱ δὲ βόλοι ἐπεδρώναι τὴν πε-
 ρείασις ὅλας τῆς σφαλμάτων μου, καὶ
 δὲ κολασμένον με εἶχασιν. Εἰς τὴν δόξαν
 μερῶν ἐφάνηθῃκα φανερά καὶ πρῶτα
 καμπόσας δρετῆς, ἀμὴ λίγης, καὶ
 ἀντιπολεμοῦσάμ τὰ ἐγκαλεσάμεναι τῆς
 κριμάτων μου. Ακούω, λέγει ἡ παρρη-
 κωακή, ὅπου ἐστὼς ἐφίασα τὰ παει-
 σότερά σου ἔργα· ἐγὼ εἶμαι ἡ νῆστια λέγει
 ἡ ἄλλη· ἐγὼ ἡ παρρηκωή, ὅπου ἴσταις
 φορῆς ἐβόηθῃκα τῆς ψυχῆς τῆς καθαρ-
 τηρίου· ἐγὼ ἡ ἀσλαγγικαστεύη παρὲς τοῦ
 θλιμμένοις καὶ βασανισμένοις, καὶ οὕτως
 οἱ ἄλλαις· οἱ ἄγιοι ἄγγελοι, λέγει, ἀντι-
 λέγοντας τῆς δαυμένων ἐφούμιζαν πολλὰ
 τούταις τῆς καλῆς δρετῆς· τέλος πᾶν-
 τῶν δὲ θελόντας ὁ κριτὴς νὰ κρίνῃ, ἢ νὰ
 δώσῃ τὴν ἀπόφασιν ὅτις, ἐλαβα ὀνεισμὸν,
 νὰ δαγείρω εἰς τὸ κορμὶ μου, καὶ νὰ ξα-
 γορδῶ, καὶ νὰ ὀρδινάσω πᾶσα παρρηκωή,
 καὶ νὰ ὀρδινάσω μίαν ὀνυχὴν ἀπόφασιν.

ἐμαζωγῆσαν εἰς ῥοπήν καὶ οὐδ' ὅλας οἱ
 ψυχαῖς ἐκείνων, ὅπου τὴν αὐτὴν ὥραν
 μαζὶ μὲν ἰδύα ἀπέθαναν καὶ ὅσον ἀνα-
 εἰσθητός ἦσαν ὁ ὄλεθρος των, ὅπου ὅτι-
 σουν δ', πῶς ὅλοι τῷ κόσμῳ οἱ ἀνθρώ-
 ποι ἦσαν ἀπεθανόντες· οἱ δαίμονες τῆς ἐκ-
 καλοῦσιν ἐκείνων, καὶ οἱ ἀγγέλους τῆς
 ἐκπύου καλοῦσιν. πῶς οὖν ὅλα τὰ κρί-
 ματα τῆς ζωῆς μου ἀντιπαραστήσω μεν σὺν
 εἰς μίαν εἰκόνα, καὶ μέσα εἰς ἓνα κα-
 θαρώτατον καθαρέπω· ἀλλὰ ξεχωριστὰ
 ἐκείνη, ὅπου εἶχα ἀξαρῶντα ἀπὸ ἀνα-
 μέλειας, ἢ ὅτι δὲν τὰ εἶχα ἀπὸ κρί-
 ματα. Τὸ ἓνα κρίμα ἔλεγε μου, ἡ ἐξέθρεψ
 ἐσὺ δ' ὄνομα μου; πῶς ἀκούω; ἀκούω;
 λέγει, ἀναμέλεια εἰς δ' καὶ σπικωθῆς γλή-
 ρου ἀπὸ τῆς δουλείας τῷ Θεῷ. δ' ἄλλο
 ἔλεγε, ἐγὼ εἶμαι ὁ λογισμὸς ἀκαρεῶς
 καὶ ἀνώφελετος, ὅπου ἔβδμεν εἰς τὸ νοῦ
 σου. δ' τρίτον, ἐγὼ, ἡ ἀνιπακοή εἰς τὴν
 ὑποταγήν τῷ Θεῷ.

Εἰδὼν ἐκόντευκα νὰ φανερῶ, ὅταν
 εἶδα τὸν κοσμικὸν ἀνθρώπον, ὅπου δαρ-

«νοὺς ἔχεις, καὶ δουλεύεις τῷ Θεῷ σου, ὦ Φοῶ-
 «βάσσαι; Ἀμὴν αὖ βοηθᾷς τῇ ψυχῇ σου, αὐ-
 τῆς θέλουσιν δρᾶν εἰς τὴν ἀπολύτηξίν
 σου, εἰδὲ μὴ ἐμπόρεις νὰ παραπενοθῇς
 διὰ τοὺς ἀγίους καὶ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν
 τοῦ ψυχᾶδι, ὅπου δὲν δέχονται οἱ ἄγγελοι
 τοῦ πατρὸς σου, καὶ αὐτοὶ ἡμποροῦσιν νὰ ὦ-
 ἔχουσιν, αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι, ὅπου αὐτοὶ αὐτῶν
 μῦθους ἐσαθῆκασι τῇ ἐγγλαβείᾳ σου, ἡγε-
 λαν μελήσῃ διὰ σένα. Ἀμὴν τέποιον σφάγι-
 μα δὲν ὦ παρὰ δέχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ μέγε-
 το ἀπ' ἐκεῖνο, ὅπου ἔλαχεν ἐκὸς ἱερα-
 μονάχου ἔπει κυρίου ψις. Διὰ τὸ ὅποιον
 γράφει ὁ Καρδινάλιος Βαρθολομαῖος τὸ πῶς
 ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἰηλτέρραν, καὶ ὀλίγας
 ὥρας ὑπερᾷ δυνεσθῆκεν, καὶ ἐργάμενος
 πρὸς τὸν ἄγιον Βονιφάτιον ἀρχιεπίσκο-
 πον τῆς Μοζαντίας, τὸν μέγαν Ἀπόστολον τῆς
 Ἀλεμανίας καὶ χειρομῦθους εἶπε. Μι-
 σείοντες ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τοῦ καρμὶ μου, ὁ
 ἄγγελός μου ὁ φυλακιστὴς ὅσον ἐψηλά-
 με ἐσώκωσεν, ὅτι ὅλη ἡ γῆ ἐφαίνετο μου
 εἶναι μία μικρὴ μπάλλα· καὶ τειγύρου μου

Φοβερός εἶ) ὁ ἀφηνείος θάνατος, ὅχι
 ἀπὸ τ' ἐκείνου, ὅπου ἔρχω μεγάλην
 διάβαιαν πρὸς ταῖς ψυχαῖς τῆ καθαρ-
 τηίου. ἔπει γὰρ ἀχ' εἰς πᾶν Νόσεν τῆς
 Νεαπόλεως ἑνὸς θεοσεβέστατος ἄρχος ἐ-
 παύσατο λείπειν ὅλον ἕνα ἔτος ταῖς ψυχαῖς,
 καὶ πᾶν ὑπερίω κύματα τῆς ζωῆς τοῦ ἡλ-
 θαι καὶ τ' ἐξύπνησαν, καὶ τῷ ἐπὶ ῥήγναι-
 σαν νὰ ξαγερθῇ ὁ γληζρώτερον. Τὸ
 ταχὺ ξημεριωτὰ ἔρχεται εἰς τὸ Φοβητιστή-
 ριον τῆς σιωπῆς τῆς ἰησοῦ, πέφτει εἰς
 ταῖ πόδια τῷ ξαγερῶν, ξαγερθετε καὶ εἰς
 τὴν λειτουργίαν μεταλαβαίνετε, καὶ πρὸς
 ξεψυχᾶ. Χαρὰ εἴη μοῖραν τοῦ! ὦ νὰ ἡ-
 κους τ' φωνίῳ τοῦ Χριστοῦ; βοηθεῖτε,
 λέγει, τὴν ψυχῆς τὴν καθαρτηρίου, ὅποιος
 ὁ κάμναι, χωρὶς ἄλλο σῶνεται.

Τὸ ψυχολογία εἶ) ἡ πλεῖστα ἑομερῇ
 ὡρα τῆς ζωῆς ἐπούτης· ὅλοι οἱ μεγαλή-
 τεροι ἄνθρωποι πᾶν φοβουῦνται, σὺν τ' ἄνθρωπον
 Ἰσραελῶνα, ὅπου ἔλεγχον. Εἶσα ψυχὴ μου "
 ὦρα ἀπὸ τὴν συγχωρεῖν τῷ σώματος τοῦ "
 φυλακὴν, καὶ φοβεῖσαι; ἐβδιδυῖται χεῖρα "

ὡρνομένῳ, καὶ ὡρακαλοῦμένῳ ἀφ' ἧς ψυ-
 χαῖς τῷ καθαρτηρίου, καὶ καὶ πλερώνοντάς
 τὰ χρέη τοῖς μετὰ καλὰς μας ἔργα. Απε-
 κρίθη ὁ κύριος· ὅσαις βολαῖς ἐλθὼ θερώνῃς
 ἵνα εἴς μίαν ψυχὴν, ὅσον μου ἄξιος ἔχει-
 νοὶ δὲ καλὸν ἔργον, σὺν καὶ ἡμεῖς εἴμεθα
 σκλάβος μέγα εἰς τὰ πλέον τυραννικὰ
 καὶ ἄτερρα, καὶ καὶ ἡμεῖς με ἀγροῦσθαι ἀπὸ
 τῶν σκλαβίων μετὰ τῆς ἐδικταῖς τοῦ ἔξοδος·
 καὶ γὰρ τοῦ ἀντιμεῖσθαι ὡς τῶν ἀμέτε-
 τῶν φιλοδωρίαν! καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ γέ-
 λω τοῦ ἀντιμεῖσθαι ἢ χάριν με πλεωρομένην,
 ὅπου καὶ σάξῃ τῶν πορνωδινῶν μου,
 καὶ τῶν ἀπειρώ μου ἀγαθοποιῶν. Τώρα
 ἵς ἀμφιβάλλῃς, ὅτι οἱ ψυχῆς τῷ καθαρ-
 τηρίου (εἰ) σκεῖνα τὰ ἐλαχίστα ἀδελφία
 τῷ Χριστῷ; μάλιστα λέγω, καὶ πιστεύω βέ-
 βαια δὲ, πῶς ὅσοι τῆς βοηθοῦσιν, ὅλα τὰ
 ἐλεημοσιώης τὰ ἔργα περὶ τοῖς, ἀφ' ἧς
 τὰ ὅποια ἔταξεν ὁ Χριστὸς καὶ τοῖς δώσει τὴν
 βασιλείαν τοῦ· εἰς ὅσον ὅτι δὲ ἐμπορῇ
 καὶ χαρῇ σκεῖνος, ὅπου βάρη εἰς περὶ τοῖς
 τῷ ἐρμηνείᾳς τῷ βιβλίου τοῦτου.

καὶ ἐγὼ ὁ πρῶτον βιβλίον. Καὶ καθὼς ἄρ-
 χιώνσα, μεὶ δὲ νὰ σὲ παρκακινήσω, χει-
 ρισμένε μου, εἰς τὴν λύπησιν τῆς ψυχῶν,
 ὅπου δὲν ἐμποροῦσιν ἀπὸ λόγου των νὰ
 λάβωμι βοήθειαν· ὁρέζομαι νὰ τελειώσω
 μεὶ δὲ νὰ σὲ παρκακινήσω, εἰς δὲ νὰ ἔχῃς
 ἀλάβειαν ὅλας τὰς ἐκείνης ξεχωριστά, ὅπου
 τέκοισι νὰ τελειώσωμι γλήγορα τὴν καμύ-
 να τοῖς, καὶ νὰ ὄρωμι ἀπὸ τὴν φυλα-
 κὴν τοῖς, ἵνα νὰ ἔμπομι εἰς τὴν ἀκατά-
 ληπτον μακαριότητα τῆς πατρὸς, ἵνα
 ἀπεκεῖ νὰ σοὶ πέμψωμι χίλιας θυγαῖς καὶ
 γάρους. ὅλα τὰς παρκακαλῶ σε ἀπὸ τὴν
 μεῖραν τοῦ Θεοῦ, νὰ συχομελετῇς τὰ λό-
 γα, ὅπου ὁ διχαιοκρτὴς κύριος Ἰησοῦς εἰς
 τὴν κοινὴν κρίσιν τῆς οἰκουμένης ὅλης γέ-
 λῃ θεοθεασίῃ. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅ-
 σον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
 μου τὸ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Ματθ.
 κεφ. κέ'.

Η ὁσία γὰρ Γερβούδης ἐρωτῶντας τὸν In vita e-
 γάρρετὰ μίαν ἡμέραν· Φανέρωσέ μου Θεέ μου. lib. 5.
 μου, ἔλεγε, πόσον σὺ ἀρέσκει ὁ χρόνος, ὅπου cap. 21.

Κοντὰ τὴν ἑορτὴν τῇ ἀγίων πατέρων,
 ὁρδινιάσου γὰρ νὰ ἀξιωθῇς, νὰ δώσης πολ-
 λὴν βοήθειαν τῇ ψυχῶν καὶ τὴν ἡμέραν
 τῆς μνήμης των, μὴν πᾶς νὰ χάσης μη-
 δεμίαν ῥοπήν χειροῦ· μάλιστ' ὅλας ταῖς
 ὁκτὼ ἡμέραις ὡρέπει νὰ ἔχῃς πολλὴν θύ-
 λαβειαν, διαβάζοντας τὸ πρῶτον βιβλίον,
 καὶ περάζοντας τὸ πλεόν ὀπιτήδειας ἐρ-
 μινειᾶς· καὶ σφίγγε τοὺς ἄλλους μὲ βου-
 λὴν, μὲ φιλίαν, μὲ ξόμπλι, μὲ πῶρα-
 γελιᾶς, καὶ μὲ ὅτι ἐμπορεῖς ἔσπον, νὰ τὸ
 κάμω καὶ αὐτοί.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΕΙΦΘΑΣΑ ἑκός, ὅπου δὲν ἦθε-
 λα· ἀφ' οὗ πόθος καὶ ὁ κόπος νὰ
 βοηθῶμεν, καὶ νὰ γλυτωνῶμεν ταῖς ψυ-
 χαῖς ἀπὸ τῆς ἑομερίῳ ἐκείνῳ φυλα-
 κῆν, καὶ ἀπὸ τῆς φοβερίας ἐκείνῳ φωτίαν,
 δὲν ὡρέπει νὰ ᾄρῃ ποτὲ τέλος. Οὐτως
 ἐπεὶ δὴ ὅλα τὰ χόσμου τὰ περᾶματα
 ἔχουσιν τέλος, καὶ μὴ χρεία νὰ τελειώσω

Ματθ. ε'. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. σὺ νὰ ἔλεγε· καλοῦρίζικοι ποῦ εἶ) οἱ ζωντῶμοι; ὅπου ἐλεοῦσι τοῖς ψυχαῖς τῷ καθαρτηρίου, ὅθεν σὺ ἀπεθάνουσι θέλουσι ἄρτι ἐλεημοσιῶν μεγαλήτερον, ἢ μικρότερον καὶ τ' ἄλλο; ἔπου εἶχας ζῶντας τοὺς νὰ βοηθήσωσι τοὺς νεκροὺς.

Θμος αὐτοῦ θυμῶς νὰ λυτρώσῃς βέβαια μίαν ψυχὴν, πρέπει νὰ παρῇ δώσης ὅθεν λόγου της τοῦσας νήκειας; καὶ ἐλεημοσιῶσας, καὶ λειτουργίας; ἔ μεταλλάξασας, ὅσας χρειάζεται ὅθεν ἔλθῃ σωσίῳ της, χαρίζοντάς της, καὶ τ' ἰσχυροποιήσιν, ὅπου σωθῇ ὅθεν ὅλα τὰ καλὰ ἔργα, ὥστε νὰ ἔμπη εἰς τ' ἄλλοις. Ἀμὴν πλέρωσε πιστεῖν ὅ, τι καὶ αὐτῆς ἔπαξες, καὶ ἔχε τ' ἐννοίαν νὰ καρδίᾳς ὅθεν λόγου της, ὅσα συγχώρεα ἔμπορεῖς. Τοῦτο θέλῃ εἶσαι σὺ μία ἐκείσιν, ὅθεν τῆς ὁποίας θέλῃ ἄλλῃ πρῶτον ἀπὸ πᾶν καθάρσιον φυλάκην, καθὼς εἶπαμεν εἰς τὸ ε'. κεφάλαιον.

τος κύριος ἀναβλέπει εἰς τὸ ὄρεξίν σου, λέγει ὁ Καρδινάλιος Βελλαρμίνος. Διὰ τῆς πᾶσα ταχὺ, ἢ εἰς τὴν λειτουργίαν παρὰ δώσῃ τῷ Θεοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸ καλὸν ἔργον καμῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνῃ. Ἀλλὰ ὅπου δὲν

D. Thom.
quaest. 71.
art. 12.

ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκοπὸν σου, λέγει ὁ θεὸς Ὁω-
μας, ἢ ἀνίστως ὁσμήνη εἰς τὴν παρὰ δει-
σον εἰς τὴν ψυχὴν, ὅπου παρὰ δίνεις· οἱ νή-
στιας, προσευχαῖς, λειτουργίαις, ἐλεη-
μοσιύαις ὅπου κάμνεις, ἡλίκῃ μοιρα-
σθῇ ἴσια εἰς ὅλους τοὺς ψυχῆς. καθὼς οἱ
ἐλεημοσιύαις, ὅπου πέμπονται εἰς ἓνα
καλοκυβερνητὴν μοναχὴν μοιράζονται
ἴσια εἰς ὅλους τοὺς καλόφρους, ὅχι νὰ δο-
δοῦν ἑνὸς μοναχῆ, ἐπὶ μοιράζῃ τὰ ψυ-
χικά σου ὁ κύριος εἰς ὅλους καλὰ καὶ κατὰ

S. August.
Enchirid.
cap. 109.

πλὴν διδασκαλίας τῷ ὑψηλόφρονος Αὐ-
γουστίνου, ὅ καλλήτερον μεροῦχον τὴν ψυ-
χικὴν σου καλλῶ ξεχωριστὰ ἐκείνης, ὅπου
διὰ πλὴν καλλῶ τοὺς καὶ ἀξιώπαμον ζῶντας,
ἢ διὰ τὴν μεγαλήτερον ἀγαθότητα πρὸς
τοὺς νεκροὺς ἀξιώτεραις εἰς νὰ βοηθῶνται.
Ἐσόντας καὶ ἀποφάσισεν ὁ νομοθέτης Ἰησοῦς

Caietanum
tom. 1. op.
iv. 10. q. 5.

Θυσίαν στυγερὰν ἐ μεταμόρῳσιν, καὶ ἀπο-
 φασισικὴν γνώμην νὰ λείπῃς ἀπὸ τὰ κρί-
 ματά σου· καὶ ὅ σημαδί φανερόν εἶναι,
 ὅτι δὲν ἠλλάξεις ποτέ σου πλὴν κακὴν σου
 ζωὴν· ἐ ἐσურνες πάντα τὰ χαρὸν, καὶ ἀνέ-
 μῳνες νὰ ξαγορεύῃς ὡς πλὴν ὑπερίω ὤ-
 ραν. Ἀμὴ ξέδῃς ἢ νὰ κάμῃς; μεταμόρῳ-
 σε θυσίαν, καὶ ἠλλάξε πλὴν ζωὴν σου, καὶ
 θεὸς ἰδεῖν πῶς χαλλοῦσι με ὅτε τὰ ψυχι-
 καὶ σου. Εμεταμόρῳσεν καὶ λίγας ἡμέρας
 ὑπερὰ ἐλευθερώθηκεν ὁ χορείος του.

Δύτῃρον ὁ σκοπὸς σου νὰ εἶναι, ὅχι
 νὰ κάμῃς πρᾶγματα ἐκλαμπρὰ, καὶ
 ἐλεημοσιύας καμπόρισμένας ἢ ἔμ-
 πετηδύμους, ἀλλὰ νὰ σὲ φουμίξῃ ὁ χύ-
 σμος, ἐ νὰ πῇ πῶς εἶσαι ψυχήκαρης, ἢ
 πῶς ἀγαπᾷς καὶ σολίζεις τοὺς νεκροὺς σου
 καλὰ· ὅρα δὲ ἀπὸ τὸ νοῦν σου πούτοις τοὺς
 σκοποὺς, ὅπου σου καίμενοι κακὸν καὶ τῇ
 νεκρῶν σου· ἀλλὰ ξάμῃς μόνον τὴ βοή-
 θειαν τῇ ψυχῶν τὴ καθαρτηρίου, ἢ ὁλω-
 νῶν εἰς τὸ κοινόν, ἢ καμίας μερικῆς λ. χ.
 τῆς ψυχῆς τῆς μόνῃς σου· ὅτι ὁ πονήσα-

ξω με θεολογικὰς λογαριασμοὺς ὅ, πῶς
 χρειάζομαι εἰ) αὐτῷ. ἀμὴ βαρύνεσαι ὅ
 πολλὰ λόγια, πίστευσε λοιπὸν ὁ κείνων,
 ὅπου ἤλθασιν ἀπὸ τ' ἄλλον κόσμον, καὶ
 λέσιν το. Εἷας καχορρίζικος γονεὶός ἐκαμε
 τελευτὰ δύο χρόνους εἰς ὃ καθαρτήριον,
 ἀπέχει ἤλθε, καὶ ὕρθηκε τ' ὑόν του, καὶ
 ἐζητήξεν του βοήθειας. Ὅθεν ἀπιολογαῶ-
 τας ὁ ὑός ἐμπόρετον εἰ) ὅσας ἀναεί-
 θμηταις προσευχαῖς, καὶ λειτουργίαις,
 ὅ ἐλεημεσιώας, ὅπου ἐκαμα δὲ λόγου
 του, νὰ μὴν σὲ ὠφέλεσθαι; ὅ δὲ κολα-
 σμένος εἶσαι; ὁ Θεὸς νὰ βλέπῃ, λέγει ὁ
 γονεὶός, ἀπὸ πῶς χύλασιν δὲν εἶναι γλυ-
 τωμός, ἀλλ' ἡμεῖς κολασμένος δὲν σὲ ἐγύ-
 ρθαι βοήθειαν με χάριν Θεοῦ τέκω νὰ
 ὦσῃ, ἀλλ' ἀπὸ λόγου σε βασιμίζομαι,
 ὅπου λβ'. χρόνους ἐσαμέτηξες εἰς ὃ θα-
 νάσιμον κρίμα. Μὲ συμπάθον σμίγει ὁ
 ὑός, πᾶσιν μεγάλῳ λαμωρῶ δὲ αἰ-
 ρύθηκα, καὶ ὁκοινωνησα. ἀληθεία, λέγει
 ὁ γονεὶός, ἀλλ' ἀπὸ σιωπῆς, καὶ πῶς ἐν-
 ὦσῃ τῷ κόσμῳ, ὅχι ἀπὸ δὲ ἀλγείας, ἢ
 ὦσῃ

πλερώνουσιν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπως νὰ κα-
μωσιν ἀγάπην μετὰ τὸ Θεόν, καὶ ὅπως νὰ
βεβαιώσωσιν καὶ νὰ ἐδυνατώσωσιν τὴν
Θεοῦ, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσιν μέσα γραμμένον.
Αν εἴσῃ γραμματισμένος, θέλεις γρη῏ς
ἀφαιρῶντας ἐκεῖνα, ὅπου γράφει εἰς τὸ
τεταρτον ἔμβλημα ἀπόρριψαι εἰς τὸ τρίτον μέρος
τῆς θεολογικῆς ἐπιτομῆς τὴν ἀγίου Θεο-
μῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Δύο πράγματα χρειάζονται εἰ-
νὰ νὰ βοηθῶμεν τὰς ψυ-
χαῖς τῆς Καθαρτικῆς.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΩ σε, λές, με-
τὰ τοῖς νεκροῖς, ὅπως ἀναστῇ εἶναι καὶ
τὰ τὰ δύο λόγια. α. αὐτοὶ θέλουν νὰ βο-
ηθῶν βεβαιῶν τὰς ψυχὰς, λέγει ὁ ἀγγελι-
κὸς Διδάσκαλος, καὶ μετὰ εἴσῃ εἰς τὴν
χαρὶν τοῦ Θεοῦ. Εὐχολον ἤτοι ἀποδεί-
D. Thom.
3. p. quest.
81. art. 2.

λοιῶτος πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ὁφείλῃ, καθὼς
 πρὸς τὸ λαόν, οὕτω καὶ πρὸς ἑαυτὸν πρὸς-
 φέρειν ὑπὸ ἀμάρταν. πρὸς Εβραίοις
 κεφ. ε'.

Μ' ὅλα τὰ καλὸν καὶ ἄξιον εἶ) νὰ
 πρὸς ἀφίλης ἀχόμη εἰς τὴν δ' αὖθιχεν σε
 νὰ κάμω οἱ κληρονόμοι σε λειτουργίας
 καὶ ἐλεημοσιύας δ' αὖ τὴν ψυχὴν σου,
 ἀφ' ἧς ἀξίεπαμνος εἶ) πούτη ἡ πρὸς αἵματι
 καθολικῆς ἐκκλησίας. καὶ μὴν φοβᾶσαι
 νὰ κάμῃς δ' αὖ τὴν ψυχὴν σου πρὸς αὐτό-
 τερα, πρὸς ποῦ χρειάζεσαι. Ο μέγας

Gabr. Biel Γαβριὴλ διδάσκει, πῶς ὅσα γράφῃς εἰς
in supplem. τὴν δ' αὖθιχεν σου δ' αὖ τούτῳ τὴν ἀφορ-
disput. 45. μὴν, ἀγγέλουσί σε πάντα εἰσεῖ καλόν,

quaest. 2. καλὰ καὶ εἰς τὴν ὥραν, ὅπου τὰ γρά-
 φεις νὰ θύσκεισαι εἰς θανάσιμον κρίμα,
 ἀρίστως καὶ νὰ ἀποθάνῃς εἰς τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ. ὅμως ὁφώτερα καὶ ἀληθινώτερα
 γεασίῃ ὁ πρὸς φημος ἐν θεολογίαις. Φρὸν-
 τήσεως Σουαρὲς τῆς σιωπῆς τῆς Ἰη-
 οῦ, ὅ λέγει, πῶς ὅσοι γράφοντες τὴν ἀφ-
 ἡθικὴν τοὺς ἔχουσιν κρίμα θανάσιμον, δὲν

νίω, καὶ μάλιστα διὰ τὴν καλὴν τοῦ ὄρε-
ξιν, ἀξιώθηκε νὰ λάβῃ ἄξια, ὅλα τὰ μν-
σηα τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, καὶ νὰ μάρτυ-
ρῇ τὴν ὥραν τῆς θανάτου τοῦ, ἔ νὰ ἀκούῃ
τὰ μνημόσυνά τοῦ· ἀπέχει ἀποχαρέτισε
τοὺς φίλους τοῦ, ἐδύγειρεν εἰς τὸ σπῆ-
ναι τοῦ, ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι διχως ἀρρώ-
στια, ἔ ἐπῆρθε τὸ καθαρόν τοῦ καὶ ἔτοι-
μον πνῦμα εἰς τὰ χεῖρα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπέκασε νὰ ζῇς χειριστὴν τῆς μαθόν-
τῆς φιλοδωρείας· ἀπὸ τῆς ὥρας ὅπου ἔδωκε
τὸ κλειδί τοῦ, ἤλλαξε τὴν ζωὴν τοῦ, ἐδύ-
θηκεν εἰς ἐλεημοσύναις, καὶ κατὰ τὸ
ἔξιμον τῆς πεισματάρχης Ἐαβερίου ἔμαθε
τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς θανάτου τοῦ,
ὁρδινιάσθηκεν ὁμορφα καὶ ἐσώθηκεν. Ο σπ-
δασιμος πατέρας ἀπὸ Σάλο, τεινύτα *Salo in*
χρόνοις ἔχω, λέγει, ὅπου κάμνω διὰ λόγον *triumpho*
μου κατὰ χρόνον τὰ τεινύτα λείτουργα *animar.*
τῆς ἀγίου Γρηγορίου, καὶ πάντων ἐβδόμα-
δα λέγω διὰ τὴν ψυχὴν μου τὴν λειτουρ-
γίαν τῆς ἀπεθανόντων καὶ τὴν ἐρμηνείαν
λέγει, τῆς οὐρανοδιδάκτου Παύλου μι-

δάμεις γνάσιν, ἀλλὰ νὰ μὴν καίλιασθῇς καὶ
ἐσύ.

Ο Δαβέσατος Σούριος μῦρτυρᾶ,
πῶς εἶδε τὴν Λορρέναν τούτῳ ᾧ ἀξιε-
παίνετον ὡς ᾧ ξιν, καὶ εἶδε πολλοὺς, ὅποῦ
ἐμοίραζαν ἀπατοίπεις τὰ ψυχικά των,
ἐκαμναι καὶ ἤκουαν ταῖς λειτουργίαις των,
ἔδωκαν τοῖς ἱερεῖς νὰ τοῖς μνημονόβοισι,
σὺ νὰ ἤτελαν εἶσαι καθολικὰ ἀπεθα-
μῆνοι ἐθαμμένοι μέσα τὴν φωτὶαν τῆς
καθαρτηρίου, καὶ λογιᾶσε πόσον Δαβέσα
ἐπὶ τὰ καλῶς με τούτοις τοῖς λογιμοῖς.

Πέτρος ὁ Βέλιος ὡς ματευτὴς Πορ-
τουγάζος εἰς ταῖς Ἰνδίας ἔδωκε μίαν
ἡμέραν ὅ κλειδὶ τῆς κασέλας τοῦ εἰς τὰ
χέρια τῆς ἀγίου Ξαβερίου, ἀλλὰ νὰ πῶν
ὅσα ἀργεῖα ἐχρειάζετο ἀλλὰ νὰ πω-
δρόσῃ μίαν κοπέλαν, ὅποῦ ἀπὸ πτω-
χείας ἦτον ξεπεσμένη· ἐπῆρεν ὁ ἅγιος βια-
χόσια μόνον σκεῦδα, καλὰ καὶ ἡ γνώμη
τῆς ὡς ματευτῆς ἦτον νὰ ἔφρνε τὰ μι-
σὰ τοῦ ὁ ἅγιος, ἥτοι δέκα πέντε χιλιά-
δες ρεάλια. ἀλλὰ τούτῳ πῶν ἐλπίσιν

μὴ πλερώνοις, ἀμὴν ὅκ' ἀναμοιρῶν· ἀ-
φύων) Διὰ τὴν δὲν ἐμπορὴν ὁ νεκρὸς νὰ τὰ
πρῆν μίαν τὴν.

*Munera quæ moriens largitur, mu-
nera non sunt.*

Τὰ δῶρα τῷ νεκρῷ, δῶρα δὲν εἶναι).

Διὰ τὴν ὅτι καὶ αὐτὸς διδῶν μὲ τὰ χεῖρά
τοῦ ὁ ζωντανός, ἀξίως παρὰ τὸν ζῶντα, τὰ
δέκα βολαῖς ὅσα ἀφησμένα ἀπὸ τῷ νε-
κρῷ· ἀληθινὸς εἶναι) ὁ λόγος, ὅπου λέγεται·
Δὸς τὰ καλὰ σου, ὅταν τὰ ὀρίζεις, σὺν
ἀπεθάνῃς δὲν τὰ ὀρίζεις πλεῖα· δὸς τὰ,
ὄντων ἐδικά σου εἶναι), μὴ τὸ θάνατον ἐδι-
κά σου δὲν εἶναι). τῆς ἐξουσίας σου εἶναι,
ὅσον ζῆς, σὺν ἀπεθάνῃς, ἔχω τὰ οἱ ἄλ-
λοι, καὶ ἐξουσιάζω τὰ, καὶ βλάπτω τὰ.

Οἱ. Καὶ χίλια νὰ παρὰ χεῖρας, ὡς
ἡξιώσῃς αὐτὸν καὶ μνοῦν τὸ παρὰ χεῖρας σου;
καὶ αὐτὸς τὴν ἀπὸ τὰ χίλια, ἓνα δὲν κα-
μνοῖς; δὲν ἡξιώσῃς, πῶς μαλῶνοις οἱ
κληρονόμοι πᾶσα ἡμέραν, καὶ χόρῃς, ὅτι
τὴν ἀξίωσιν τῆς δόξης σου. ἀμποτες ἀπὸ
τῆς ἐξουσίας σου καὶ καίλας, νὰ ἐ-

μωω. ἀφορμή δὲ τὴν α'. δὲν παιδεύονται
 μόνον εἰς τὸ καθαρτήριο, λέγει, ἀλλὰ
 σπρώδονται ἀπὸ χίλιας ἀξιομαθίας τῆς
 δόξης καὶ τῆ χάριτος, ὅπου ἤθελαν κερδέ-
 σθαι, αὐτίσως ἀπὸ ζώνταί τοις ἤθελαν χάρι-
 τὰ ψυχικά τοις. ὅτι ἤθελαν ἀξιοῦν νὰ κερ-
 δεύωμεν πλὴν χάριτι τῷ καλῷ καὶ ἀγίῳ θα-
 νάτῳ, καὶ πολλὴν ἐκ ὑψηλῶν δόξαν εἰς
 τὴν ὡς αὐτοὶ δέσονται, ὅπου ἀξίως ἀεισώτερον,
 ὡς αὐτὸ ὁ γλυτωμὸς ἀπὸ τῶν φωτίαι. γ'.
 μετὰ ἴδια καὶ αὐτὰ ψυχικά ἤθελαν πλε-
 ρώσθαι μεγαλήτερον χρέος· ὡς αὐτὸ ὁ καμὸς
 τῆς ζωῆς, εἰ) καμὸς ἐλεημοσιώης. Τὸ
 ἔργον τῶρα πλερώνεται ἀκριβώτερον ὡς αὐ-
 τοὺς ἀξίως. πᾶσα καλὸν ἔργον, ὅπου γίνε-
 ται τῶρα βεῖς χάρις ἔχει, ἀξιομαθὸν εἰ)
 καὶ ὁπτιτευτικόν, καὶ ἰκανοποιητικόν· ἀξιο-
 μαθὸν νέας χάριτος καὶ μεγαλήτερης δό-
 ξης· ὁπτιτευτικόν τῷ πνευματικῷ καὶ ὁ-
 ματικῷ ἀγαθῶν ἀπὸ λόγου μας, καὶ
 ὡς αὐτοὺς ἄλλοις· καὶ ἰκανοποιητικόν κατὰ μέ-
 ρον τῆς ἐλεημοσιώης. Ἀμὴν τὰ ψυχικά
 ὅπου γίνονται μετὰ τὸ θάνατον, τὸ καμὸν

οἱ ἄλλοι μου ἀδελφοὶ ὅπου ἴσα καὶ ἴσα
 σὺ. Τάξοισι μέτρα τὸ καλὸν, νὰ καρδέσης
 τὸ ψυχρὸν σου. χίλια νὰ σὺ τάξῃς ὁ ἀδελ-
 φός μου, χίλια ἐγὼ, χίλια οἱ ἄλλοι, λό-
 γα εἶ) αὐτὰ, δὲν καίμνομεν ὑποπίς· θε-
 λομεν ὅλοι ἀγαπήσθαι τὰ πλούτη, σὸν καὶ
 ἐσύ· θελομεν ἔχει γυναῖκες καὶ παιδία· τὰ
 παιδία θελομεν τὰ φαγεῖν ὅλα, ἔπειτα χρυ-
 σάφιοισιν· ὡς ἴσον νὰ καῖς θεὸς μετὰ καλὰ
 μας ταξήματα. Σήμερον λοιπὸν ὀρδινί-
 σε ὁ, πὶ καὶ αὐτὸ σὺ. Ὁρατὶς ἀπὸ τὸ ψυχρὸν
 σου, καὶ αὐτεῖον χωρὶς ἄλλο καίμετο ἀπὸς
 σου, καὶ ὅσον ἐμπορέσω θελω σε βοηθήσθαι.
 ὦ τὸ καλὸν ὦν! ὦ τὸ χρυσὸν ἐρμυνεῖαι
 ὅπου σὺ δίδῃς χειρὶ μου!

Κάλλιον νὰ πλερώσης καὶ νὰ μὴ πᾶς
 εἰς φύλακην, ὡς νὰ πᾶς, καὶ νὰ πλε-
 ρώσης καὶ ὅλας· ὅθεν ὁ βαθυτεολόγος Γα-
 βριήλ Βιέλ μιλῶντας ἀπομύει εἰς τοῦς
 δαδῆκας, λέγει πῶς δὲν πορεύονται φε-
 νίμα ἐκείνοι, ὅπου ἀφώοισιν ἄλλοις, νὰ
 ἔχω πλὴν ἐννοίαν ἐκείνων τῶν πραγμά-
 των, ὅπου ἐμπορεῖσιν ἀπατοῖ τοὺς νὰ κα-

Gabr. Biel
 in Canone
 Misse, le-
 ctione 55.

ὦ χριστιανοὶ λυπαῖσθε ἄλλ' ἢ Θεὸν ποιεῖ
 γυνειοὺς σας, λυπαῖσθε καὶ ἢ ψυχῆς σας.
 ὅσον χειρὸν ζῆς χριστιανέ, λέγει ὁ Χρυσό-
 σ토μος, ὅσον ἀναπνέεις ἀκόμη, μετονομή-
 σου, κάμε ταῖς κακότητές σου, ὥστε πλὴν
 ψυχῇ σου κάμε με τὸ χεῖρ σου, ὅσα ἡ-
 θελες τότε νὰ ἔχῃς καμνωμένα. λωλὶὰ
 λογαῖται νὰ θαρρόυθῃς, πῶς θέλω νὰ ἔχῃ
 οἱ ἄλλοι ἢ ἐννοιαί σου, ὅπου ἀπατός σου
 δὲν πλὴν ἔχεις.

Gratianus
 lib de arte
 bene morie-
 di. Ο θεοφίλτατος Ιερώνυμος ὁ Γραπιδνός
 γράφει, πῶς ἕνας γυνειὸς ἐρωτῶντας τὸ
 υἱόν του ἢ παῖτον, ἢ καλὴν ὀρεξίν ἔχεις
 ἐγὼ μὲν λέγει, νὰ κάμῃς ἄλλ' ἢ λόγου μου
 σὰν ἀποθάνω. Καὶ τὰ ζόντας του ὁ υἱὸς
 πόσας ἀμετρεῖς λειτουργίας, πόσας ἀνα-
 εἰθμηταὺς ἐλεημοσιύας, ἀπεκρίθη ὁ υἱ-
 ος. ἄλλ' ἐγὼ αὐθιγὰ μισὸν ἀσπρὸν δὲν
 ἔδωκα ἄλλ' ἢ λόγου σου καὶ πῶς παιδάκι
 μου, σμύλῃ ὁ γυνειὸς, ὅπου ἀπαύω εἰς
 ὅλους σὲ ἡγάπησα. Εἰς καὶ ἐγὼ πλὴν αὐ-
 θιγίαν σου, λέγει ὁ μικρός. Καὶ ἄλλ' ἢ νὰ σὲ
 δείξω, πῶς σὲ ἀγαπῶ καλλήτερα, ἢ ἄλλ'.

τ' ἐβάσταξεν ἡ ψυχὴ τοῦ, νὰ δώσῃ ἕναν
 ἄσπερον τῷ Φτωχῷ, ἀλλὰ πῶς λύτρωσιν
 τῷ κύρῃ τοῦ. Ἀλλὰ ξέρετε ἢ τῷ μέλλῃ
 τῷ ἀπὸν θεοῦ τοῦ; ἀλλὰ τὰ κρίματα
 τοῦ, καὶ ξεχωριστὰ ἀλλὰ πῶς περὶ κληρονομίαν
 σκληροκαρδία περὶ τ' ἀπεθαμένον τοῦ
 κύρῃ, θελῶ ἀπεθάνῃ ἀμεταμόντος. ὁ γὰρ
 καὶ ἐθάρρυνεν ὁ βεζός, πῶς θελῶ μεταμορ-
 θῇ εἰς τ' ὥραν τ' θανάτου, καὶ πῶς θελῶ πα-
 ραγγείλῃ, καὶ θελῶ καί μιν τὰ ἐκείναι·
 χίλια πρᾶγματα βάλῃ εἰς τ' νοῦν τοῦ
 ὁ θαλαίπωρος, ἀλλὰ πληνται γλήγορα
 ἔρχε) ἡ ὥρα τοῦ, ἐκ πρῶτον ὁποῦ θελῶ
 ξεψυχήσῃ, τ' σπικῶν εἰς πῶς αἰώνιον κέ-
 λασιν. Μετὰ ταῦτα διζαίνῃ ὁ δαίμονας
 ἀπὸ τὸ κερμὲ τῷ κακορρίζοντος ἐκείνου,
 κινουῦν τὸ γέλοιον καλλήτερος τοῦ
 ποτε.

Κακὸν ποῦ ἔπαθον οἱ δύο ἀνῶθεν γέ-
 λασμένοι; καὶ νὰ ἦσαν μοναχοὶ τοῦ. ἀλλὰ
 πόσοι ζελοῦσιν ἀχόμῃ φοβοῦμαι εἰς τ' κέ-
 σμον, ὁποῦ ἀλλὰ πρῶτον εἰς ἄλλας ἀ-
 μορφῆς, καί μιν τ' δαίμονας καὶ γέλοιον.

ὥστε ποῦ ἀπὸ πῶς δυνάμην τῷ ἔξορκι-
 σμοῦ ἢ ἐφάνερωσε ὁ δαίμονας καὶ εἶπεν.
 Εἰέλθου, λέγει, ὡς ἔτα. Ἀφ' οὗ τῆς οὗ
 Φιλάρχους, δείκνοντάς τινε, κτίρι παλά-
 τια σὺν τῷ μὲν εἶχε τὰ ἀποθανή ποτέ,
 καὶ κατέχω, πῶς οὕτως ἢ νύκτα θέλει
 σκοτωθῇ. Εἰέλθου πάλιν, Ἀφ' οὗ ὅσα
 ὑποστατικὰ ἔχ' κακοκερδεύοντά με ὅσον
 ὑπόπον, καὶ με ὅσα βασάναι· μ' ὅλα τῆς
 θέλει τὰ ἀφ' οὗ σκείνων, ὅπου δὲν τινε θε-
 λω θυμηθῇ ποτέ. Τεῖον εἰέλθου ἀφ'
 ἢ δαίμονισμένον ἐτῆτον, ὅπου ὀξοισιάζω.
 Ἀφ' οὗ ὁ κύρης τοῦ τῷ ἐπὶ δ' ἀγέλει, τὰ
 καμὴ ἀφ' οὗ πῶς ψυχῇ τοῦ ὅσας λειπου-
 ρίας, καὶ πόσας ἐλεημοσιύας· ἀλλὰ τῷ-
 πος ἢ ἀφ' οὗ ἀπὸ πολλοὺς χρόνοις, καὶ
 καύεται, ὅτι ἔχ' ἀκόμη τὰ βασανισθῇ ἐ-
 καπὸν χρόνους ἀφ' οὗ κρίματά τοῦ· καὶ
 ξεχωριστὰ ἀφ' οὗ πολλά ἐθάρρῳθη-
 κε τῷ θεοργίστου τοῦ ὑποῦ, λογιζόντας πῶς
 ἐμελλεν αὐτὸς τὰ καμὴ ὅτι μελῶς ὅσα ἔ-
 εἶχε ὡς ἀγέλει· ἀλλὰ δὲν ἔκαμε ὑ-
 ποτίς, ἢ ἐκράτηξεν ἡ Φιλάρχεια, δὲν

σως ὑπερὰ μὲν τὸ θάνατόν σε, ἀναμελου-
σιν αὐτοί, ἢ δὲν ὁ κάμω, ἢ νὰ γήνης;
ὁμως ἀφ' καθαρῶτερόν ἀποκρισιν, λέ-
γω σε μὲν τὸ Σότο μέγαλον θεολόγον ἀπὸ
ὁ ἄγιον γῆμα. ὁ ἀγγελομιμητοῦ Δομι-
νικοῦ. ὅτι ὡς ἔσθες τὸ καρὸν ἀπὸ τὸ
ἀναμέλειαν σε ὡς ἔξαγορθεῖσαι, καὶ συλ-
χεῖσαι πικραμμένος καὶ μετονομαζόμενος (ἔ-
σα ἀφ' ὁ σφάγμα ἐκεῖνο, ἔχεις νὰ ὁ
πλερώσης εἰς τὸ καθάριστον φλογα. Καὶ
αὐτὸ δὲν πλερώνου οἱ κληρονόμοι, ἢ οἱ ὅτι-
ῆσαι τῆς ἀφ' αὐτοῦ σε, ἢ ἀναμελουσιν.
αὐτοὶ ἔχουσι ὁ κρίμα, καὶ ἔχουσι νὰ πα-
διδώκω. ὁ αὐτὸ διδάσκεισιν ὅλοι οἱ θεο-
λόγοι.

Μετὰ τούτης μάρτυρείας, θέλεις ἴδω *Salo in*
πιστέψεις ὁ δ' αὐτοῦ, ὅπου ἐμίλειεν ἀπὸ *triumpho*
ὁ σῶμα ἐνός δαυμονισμένου, ὁ ὅποιος ὅσοι *animarum*
κίζοντο κοντὰ εἰς ἓνα παλάτι, ὅπου ἔκτι- *part. 2.*
ζαν ἀφ' ἓνα πλούσιον ἄρχον. ὁ λοιπὸν *cap. 12.*
μέσα εἰς τὸ ἔξορκισμόν ἔρχωνται βεῖς
βολαῖς ὁ γέλοιον ὁ δαίμονας. ὅθεν ἔξηπα-
θήκεισιν ὅλοι δὲν ἠξίουσιν τὰς τὸ ἀφορμῶν,

..νάσιμα· καὶ ὅσον δ' ἔργει, ὅσον καὶ βαρύντε-
 ρα ἀμάρτευσιν. Ὅσοι λοιπὸν χρεωστῶσι, ἔ-
 ἔμπορεύσι νὰ πλερώσω, πληροῦνται
 σύμνοντα ἢ χαίρον ὥστε νὰ κάμω πλὴν
 δ' ἔργησιν τοῖς· καὶ ἀνίστως ἀποθάνουσι μετ'
 ἐκείνο ὃ κρίμα, καὶ ἢ κοινῇ διδασκα-
 λίαν τῶν θεολόγων, κολλάονται. καθὼς ἔ-
 κεῖνοι, ὅπου κρατοῦσιν ἀμφίβολα ὑπερ-
 χοντα, καὶ δὲν θέλω νὰ ἐξετάξω αὐ-
 τοὺς ἐδικὰ τοῖς ἢ ὄχι, μόνον τὰ γράφοισιν
 εἰς τὴν δ' ἔργησιν τοῖς ἀνεξέταστα καὶ ἀμ-
 φίβολα. Διὰ τὴν ἀμάρτευσιν θανάσιμα
 καὶ αὐτοὶ, καὶ ἀποθάνοντες μετ' ἐκείνο ὃ
 κρίμα κολλάονται. ἔσονται καὶ χρεωστῶσι νὰ
 ἐξετάξω ὃ γληγορώτερον πλὴν ἀλή-
 θειαν, καὶ ἀνίστως δ' εἰσχω, πῶς ἐδικὰ
 τοῖς δὲν εἶναι, χρεωστῶσι νὰ τὰ γράψω.
 νὰ ἡ κηρύττει ὁ μέγας ἐκεῖνος θεολόγος.

Καὶ αὐτοὶ εἰπὴς· ἀμὴν ἢ νὰ κάμω; ἀνί-
 σως πλακῶν με ἢ ἀρρώστια ἢ ὁ θάνατος,
 λές καὶ δὲν σὺν νὰ παρὰ γαίῳ εἰς πνε-
 μῶν φιλίαν νὰ πλερώσω ἢ νὰ γρά-
 ψω; πρὸς αὐτὸ ἀποκρίνομαι. Καὶ ἀνί-

παρέφασες ἐμπορεύσι καί ποιας φοραῖς νὰ
 εἶναι συγχωρεθῶναις ὅταν δὲν χρεωτεῖς,
 μὴ ὅλα τῶτα ἀσυγχώρεταις εἶ), ὅταν χρεω-
 τεῖς· καὶ ἀλλὰ νὰ ξεχρεωθῇς κρατηθῶν
 εἶσαι νὰ παύσης. α'. τοῖς ἀσυγχώρεταις
 ἔξοδες εἰς κοπέλαις, καὶ ἄλλα ὁμοια κρίμα-
 τα. β'. καὶ νὰ μὴ γυρέψῃς τοσαύτοις, τοσαύ-
 φαγητὰ, τοσαύτα παιχνίδια καὶ ξεφουτώμα-
 τα, καὶ ἄλλας πρόμοιαις ἔξοδες. ἀλλὰ
 τὸ καὶ μελετᾷ νὰ ξεχρεωθῇς ὅ-
 γνησιώτερον, καὶ μὴ πᾶς νὰ θαρρῶθῃς
 εἰς πλὴν πλούτου τ' ἐξουδ' καὶ λέγῃ· θέλω
 πᾶσι γέλοις πᾶσα πρᾶγμα εἰς τὴν δα-
 γήκην μου. σὰν νὰ ἔλεγε, θέλω ὅ ἄλο-
 γον ὅ ξένον, ὅ σὰν ὅ ἀποχαλάσω, καὶ
 ὅ ἐμπορὶς πλεῖα νὰ μοῦ δουλέψῃ, θέλω
 ὅ γρέψῃ. ἀλλὰ ἡ λογισμὸς αὐτὸ πᾶσι πλα-
 νεθῶν ἀδικία, ἡ ὅποια τοῖς πρᾶσι-
 ραις φοραῖς σὺν τ' αὐτοῖς εἰς πλὴν
 κάλῃσιν πᾶσι εἰς ὅ καθαρθῇ.

Ἀκούε τὴν διδασκίαν ὁ Καρδινάλιος Το-
 λέτος· ὁποῖος μπορὶς, καὶ δὲν θέλῃ νὰ πλε-
 ρώσῃ, ἢ νὰ γρέψῃ ὀπίσω, ἀμάρτυρ θά-

α'. Αν ἔχεις νὰ πλερώσης, ἢ νὰ ἐρέ-
ψης, ἐρέψε, πλέρωσε. β'. Ἀλλ' αὐτίσως καὶ
ἀπ' ἀληθεία, ἔομαι πρὸς τὸν Θεὸν δ' ἐμ-
πορεῖς νὰ ἐρέψης ἢ νὰ πλερώσης καρδίου·
δὲν χρεωθεῖς. γ'. Ἀλλὰ πρέπει πάντα νὰ
βασῇς. Ὡς τὴν πλὴν ἀποφασιστικὴν γνώ-
μην. Οποῖαν ὥραν θέλω ἐμφορέσθαι, πλε-
ρώνω χερεῖς ἄλλο καὶ χερεῖς ἄρματα καὶ
ἐρέψω ὅ ὅπισθ'. Αν ὁ λὲς ἀλήθεια, καὶ
δὲν ἔχεις ἄλλο φταίξιμον, πῶς δ' ἐμ-
πορεῖς νὰ πλερώσης ὁ χρεὸς ὁ κείνο, ἐμ-
πορεῖς νὰ ῥηθῇς. δ'. Ἀλλὰ αἱ φταίγεις·
καὶ δὲν πλερώνεις, ἀφορμὴν λαβὴν θέλεις
πολλοὺς δουλοπτάδες, κάμνεις ἐξοδες πολ-
λαῖς εἰς ῥούχα, εἰς φαγητὰ, εἰς ποτὰ
(δὲν λέγω εἰς κοπέλας, καὶ εἰς ἄλλα
ἀσυνήχρετα πράγματα, ὅπου φανερόν
ἐστίν), ὅτι ἐξ ἀνάγκης κάμνεις χρεῖα νὰ λεί-
ποισι, καλὰ καὶ νὰ μὴν ἐχρεώθειες καὶ
ὅλας) μιμῶμαι λαβὴν πρὸς τὰς κο-
σμητικὰς ἢ τῆς ἀρχοντίας, ὅπου λέει, δὲν
θέλω νὰ χάσω τὰ μαθήματά μου, καὶ
ἄλλα πρόμοια· λαβὴν καλὰ καὶ ὧς οἱ

ποῦ νὰ ἀποπλερωθῇ ὁ χρεός, καὶ νὰ γρα-
φῇ ὁ ξένον ὡστῆμα. Διὰ τὴν ὡστῆκα-
λῶντας μιᾷ βολᾷ διὰ ἑναυ της φίλον,
ὁποῦ ἀπὸ ἑαυτὰ χρέουσι ἦτον ἀπεθα-
μῶος, αὐτὸς ἀντιφωμῆθηκέν της καὶ εἶ-
πεν· ἀκουσὸν εἶχα ὁ, πῶς καί ποια ὑπο-
στατικὰ τῷ κύρη μου ἦσαν κακοκερδεμῶα·
δὲν ἐψηφισα νὰ κάμω μὲ ὁ χέρι μου τῷ
διχασσιμῶν, καὶ ὅσον καμὸν ἐπαμδύη-
κα, ὥστε ποῦ ἐφώτισεν ὁ Θεὸς τοὺς κληρο-
νόμους μου νὰ τὰ ἐρέψω ὡστὰ ὀπίσω,
διὰ τῶν ἐλδύθερώθηκα τῶρα.

Καὶ αὖ ὁ λιγυψηφᾷ χημένας ἀπεθῆς,
ἀφορμὴ διὰ τὴν μιᾷ γυναικῇ ὁ λέγα· αὖ
μετρήσῃ, πῶς ἐκείνη ἡ γυναικῇ εἶ) ἀ-
γία, καὶ δοξολογημῶν καὶ ζῶντας της
ἦτον πολλὰ φωτισμένη ἀπὸ τῷ Θεόν καὶ
τῷ ὡσφητείαις, καὶ τὰ ὀράματά της ἐρ-
γᾷ καὶ δέχεται ἡ ἀγία ἐκκλησία. Μ' ὅλα
τῶτα αὖ δὲν πιαὶ τὰ λόγια τῷ γυναικῶν,
αὖ πιασὶ τὰ δόγματα τῶν θεολόγων, Αὐ-
το, Τολέπου, Σουαρές, καὶ ἄλλων δι-
δασκάλων, ὁποῦ οὕτως ἀποφασίζουσιν.

τε, καὶ ἀσυνκρίτως σκληρότερα· ἀμὴν ὅ-
τε δὲν εἶ) πλεῖα φτιάσμεν, καὶ τῶρα εἶ),
αὐτοὶ θέλετε νὰ μεταμοήσετε. καὶ ἀμύσως ἀπὸ
λόγου σας παιδύεται χθρεὶς ὅκθι κάτω,
βοηθᾶτε τονε, αὐτοὶ ἐμπορεῖτε, καὶ μετα-
νοᾶτε.

Επὶ οἱ Χρεοφειλετάδες ὁποῦ ἔχω, καὶ
δὲν θέλω νὰ πλερώσω, ζωντοῖ καὶ
ἀπεθαμένοι θέλω πᾶσι σκληρότατα μῦ-
τύρια καὶ εἰς τὸ ψυχομάχι τοις, καὶ μὲν
τὸ θάνατον. Τότες δὲν φθάνοις νὰ λο-
γιάσω πὰ χρεὶν τοις, ἀμὴν μεγάλον λο-
γριασμὸν ἔχοις νὰ δώσω. Ὁ λοιπὸν
ὁ καλὸν ἔκαμνα εἰς τὸ κόσμον, αὐτοὶ βύει-
σκα τῷ ζωντοῖ μίαν εἰρήνην, νὰ νὰ
μὴν ἐμφορδύων) εἰς τὸ ψυχομάχι τοις,
ὅ μὲν τὸ θάνατον οἱ χρεοφειλέταις; ὅκθι
πολλοὶ χρεωστῶσι, καὶ δὲν ἠξιδύρω πᾶς
νὰ κάμω. ὅκθι τῶν φοβοῦνται, ἢ νὰ
κολαδοῦν, ἢ νὰ κάμω πολλὴν χθρὸν εἰς
τὸ καθαρτήριο πῦρ. Καὶ φαίνεται, πᾶς
ἡ ἀγία Βευίηα ἀποφασίζει, ὅτι παι-
δύεται εἰς τὸ καθαρτήριο ἡ ψυχὴ, ὥστε
ποῦ

Libro 6.
Renel.

δὲν τοὺς ἀφωλύῃ ὁ Θεὸς νὰ πλανηθοῦν.

Επὶ οἱ Μαθηταὶ δὲ τοὺς δασκάλους των, οἱ μετὰμοσύνῃ δὲ τοὺς πνευματικαῖς των πατέρες· ὅσοι ἔλαβαν πνευματικαῖς ἢ θωματικαῖς χάρες χρεωστούσιν ἐκ δικαιοσύνης, νὰ ἀνταποκρίνω τοὺς ἀπεσταλμένους. Ἀλλὰ περὶ αὐτοὺς ἐκεῖνοι, ὅπου ἀσπασθῆκαν ἀφορμὴ νὰ κριματιθοῦν οἱ νεκροὶ, ἀπὸ τινὸς κακῆς τοῦ βουλήν, ἢ ὁ κακὸν ξόμπλι, ἢ μὲ ἄλλον τρόπον, χρεωστούσι νὰ πλερώσω τινὸς ζημίας, ὅπου τοὺς ἔκαμαν· πόσω μᾶλλον χρεωστούσι νὰ μετὰνοηθοῦν;

Ας λογιᾶσθε τώρα κριματισμένοι, ὅτι ἡ ψυχὴ ἐκείνου ἢ ἐκείνης, μὲ τοὺς ὁποίοις ἠμῶν τεύσετε, ρίπτει σὰς φωτῆας ὅχι τὴν χάσιν, ἀλλὰ τὴν καθαρτηρίου, ὅπου μίας λογῆς εἶ), καλὰ καὶ παρὰ καμραῖς ἐπύταις, ἐκ τῆς χάσιν αἰώνιας εἶ). Τί ἠθέλετε νὰ κάμετε αὐτῇ ἠθέλετε πάρε τώρα τέτοιαις φωτῆας; μὴ ὅλα τὰτα αὐτῇ δὲν τὴν παθαίνετε τώρα ἀσθητικῶς, χωρὶς ἄλλο μὴ τὸ θάνατον ἔχετε νὰ τοῖς πάρε

σου αὐτοὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἑομερᾶς φώ-
 πταις. Ο νόμος ἔχει τέτοιους ἀνάμελεις
 ἀλλὰ φονεάδες τῶν φτωχῶν, καὶ οὕτως ἀπο-
 κοτᾷ τὰ πᾶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ τῶν
 πατέρων τῶν φτωχῶν μὲ τέτοιον ψεγάδι;

Τί νὰ εἰποῦμεν τώρα ἀλλὰ τοὺς ἐδικούς,
 καὶ ἀσιτίκούς, ὅπου θεωροῦσι τοὺς νεκροὺς
 καὶ ἔρχονται, καὶ τοὺς ζητοῦσι λειτουργίας,
 καὶ πωροσκυήματα, καὶ νὰ πλερώσουσι
 τὰ πάμματα ποτα, ὅτι ἄλλα πωροσκήματα,
 ὅπου ἐχρεωποδοῦν; δύσκολον εἶναι νὰ κρί-
 νομεν ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν. τὰ ζητήματα πολ-
 λαὶ λογῶν εἶναι, καθὼς καὶ οἱ ὀπιφθαρταίς·
 κάποιοι λογιάζουσι, πῶς θεωροῦσι, καὶ δὲν
 θεωροῦσι ὑποπίσι· οἱ ἄλλοι βλέπουσι καὶ
 ἀκρίβους πλὴν ἀνέχονται. ἡ βουλή μου εἶναι
 λοιπόν, νὰ κάμωσι σὺν τοῖς ἀρρώστητοῖς,
 ὅπου σὺν πονοῦσι, πόντοις τῆς βουλῆς τῆς
 ἰατρῆς ἔτι καὶ εἰς πούταις τῆς ἀφορμῆς
 πρέπει νὰ πρὶν καθεύει πλὴν βουλῆς τῆς
 πνευματικῆς γραμματισμένων, θεοφό-
 ρων, καὶ φρονιμῶν ἑσόντας καὶ ὁ Χριστὸς
 λέγει, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοὶ ἀκούει; καὶ ἔτι

πλερώσω. ἀμὴν κατέχε πῶς ἐπ' ἀπονή-
θηκά τ' ὁμωρὸς τὸ κριτήριον τῷ Θεῷ· καὶ
νὰ τιμὴν ἀποφασιν. Τιμὴν σήμερον διχαίνω
ἀπὸ τὰ βάσθη, καὶ αἷριον ἐμπαίνεις
ἐσὺ διὰ τὴ σκληρότητά σε, καὶ διὰ τὰ ἀλ-
λα σε κρίματα. ἀπέθανεν ὁ θαλάπωρος
ὡς εἶπαμην, ἀλλὰ σὺ πῶς θαλασσιάζε-
νος με πῶς δάρμεις ἐσμερωτάτοις, καὶ
δὲν ἤξθ' ὅρ' ἡμεῖς ποῦ ἐπ' ἤμην.

Οσοὶ λοιπὸν ἀναμελοῦσι νὰ πλερώ-
σω τὰ ψυχικά, εἰ νὰ κάμωμαι τοῖς πα-
ραγγελιαῖς τῆς νεκρῶν, ἀς ἐσμάξωμαι ἀ-
κούοντας ἢ ἀφ' ἀκούοντες, τῶν τὰ δειξι-
ματα· καὶ αὐτὸν δὲν ὅ κάμωμαι, εἴ) σημαδί;
πῶς εἴ) πολλὰ βυθισμένοι εἰς τὰ πλού-
τη, καὶ εἰς τοῖς δουλειαῖς τῶν χρόνων. Κα-
κορρίζικοι; ὅπου τέτοια ἔχου εἰς τοῖς
ψυχῆς των, καὶ τῶν ἀπεθανόντων τοῖς; ἔρ-
χεται ὥρα, ὅπου θέλεις εἰς ἐκκαλέσθ' ἡ-
μεῖς, καὶ ὡς τοῖς γλυτῶν ὅτε; ἀς πλε-
ρώσωσι λοιπὸν, ἀμὴν διχῶς ἔργηται τοῖς
κατήχητες των, διὰ νὰ μὴν καίαν) ἀπὸ
λόγου τοῖς οἱ ψυχῆς, ἢ διὰ νὰ γλυτῶ-

Διατὴ γὴν κρίσιν τῷ Θεοῦ δὲν πιδόμω οἱ
 παρ' ἑαυτοῖς, καὶ σκληροπαιδύον) τὰ σφδῆ-
 ματα ὅπου γίνον) εἰς τέτοιαις ὑποθεσεσ.

Historia

Dom. p. 1.

lib. 4. c. 25.

Ο ἅγιος Ρωμῆος καλὰ καὶ ἅγιος
 ἔπαθε δεκαπέντε χρόνους εἰς τὸ καθα-
 ρίον πῦρ, ἀλλὰ ἡργασε νὰ κάμῃ τοῖς
 παρ' αὐτοῦ τοῖς ἀγαθῶν τῆς ἀγαθότητος τὸ ὅτι οὐκ ἔστι
 κατὰ αὐτοῦ τὸ ὁμολόγησε τὸ ἁγίου Θω-
 μά δι' Αἰουῖνο, ὅταν τῷ ἀντιφωτῶν ἄσκησεν

Solo p. c.

14. ex Ca-

sar.

εἰς τὴν Νεάπολιν. Ο ἅγιος Καίσαριος
 γράφει, ὅτι ἕνας καλοπείχερος νοικοκύρης
 ἐπὶ τῇ θύρῃ νὰ μοιροῖσθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς
 καμπόσα ὑρνέσια καὶ τὴν ἀγαθὴν τῷ
 φίλου τοῦ ἀμὴν ἀλλὰ ἡργασε, ὅταν ἡ-
 μέρας ἕτερος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὁ νε-
 κρός, καὶ μαλώνοντάς τον διωκτὰ εἶπε
 σκληροκαρδὲ, ἔττι λοιπὸν ζῆς καὶ πορνεύ-
 σαι ἀπὸ τοῦ αἵματός μου, ἔσθ' ἀφώεις τὰ μέ-
 λη τῷ Χριστῷ ἡργασε τοὺς πτωχοὺς νὰ πει-
 νοῦσι, καὶ δὲν τοὺς ἔδωκες ἐκείνο, ὅπου
 ἐπαρ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἠθέλεις τὸ ἔχεις δο-
 σμένον, ἡθέλας εἶμαι πρὸς τοὺς ἐλδοῦ-
 ρωμῆος, ἀλλὰ λίγα κρίματα εἶχα νὰ

καὶ δὲν τοῖς θυμωῦται· βᾶσι δὲ πάχος καὶ
 δὲ ψάχον, καὶ τὰ ξερά καὶ καλα τοῖς ρί-
 κτοις σὺν τοῖς σκύλλοις· βᾶσι τοσοῦτος χρο-
 νοῖς πλεῖν ἐν τῇ αἰσάδα τῇ νεκρῶν, καὶ τότε
 πλερώνοιεν τὰ ψυχικά τοῖς; καὶ κάποιοι
 ἐκκλησιαστικοὶ πόσα ψυχικά βᾶσι, καὶ ἡ
 καλὸν κάμνοσι τῇ ψυχῶν;

Εοῖς πάλιν Βλεπάτορες τῷ ὀρφάνων,
 εἰς οἵτινες οἱ τῷ εὐαγγελίῳ, εἰς οἵτινες οἱ κηρύ-
 μοι καὶ οἱ δόξοι τῆς αὐθεντίας, ὅπου εἶ-
 δε βαλιδῶν ἀπὸ τῶν εἰς τὰ ψυχικά, καὶ
 εἰς τῷ εὐαγγελίῳ τῇ νεκρῶν ἕνα πρᾶ-
 γμα πρέπει νὰ βάλετε εἰς τῷ νοῦ σας,
 ὅτι δὲν σὺν νὰ καλοθυμωρεῖτε τοῖς ζων-
 τικοῖς καὶ δὲ ἐξωθεν ἐτῆτα τὰ πρᾶγμα-
 τα εἰς ἄλλῳ κρίσιν σύρονται πρὸς τὴν
 οὐρανὴν. βλέπετε νὰ μὴν ἀλλάξετε
 τοῖς εὐαγγελίῳ ἢ τὰ ψυχικά, βλέπε-
 τε νὰ μὴν τὰ ἐξοφάσετε ἀλλοῦ, πρὸς
 ποῦ εὐαγγέλιον ἐκείνοι, ὅπου τὰ ἀφῆ-
 κασι· βλέπετε νὰ μὴν ἐξοφλήτε νὰ
 τὰ πλερώσετε τῶν ἐκείν, καὶ καὶ πῶς
 ἡγάρετε τῷ καλῷ ὀρεξίν τῷ ἀπεθαμνῶν.

Littera
Goana an.
1624.

ποις βῶτε ἐσεῖς. ὦ ἐμὲν! πόσοι ἐμοίρα-
σθ' ἅ καλὰ τῷ ἀπεθαλόνων, καὶ δὲν θυ-
μῶνται νὰ τοὺς ἐλεήσω; Ὁ αἰοίδιμος πα-
τέρας Εὐμεινουὶλ ἀπὸ Μενδόξια τῆς στω-
ϋοφίας τῷ Ἰησοῦ διατάζοντας εἰς τὴν κατὰ
κόσμον τοὺς Κάφρους εἰδωλολάτρας, βύρη-
κε μιᾷ βολᾷ πεντακοσίοις νομάτοις, ὅπου
κατισμένοι τειγύρου εἰς μίαν κατοικίαν
ἐαποῦδαζαν καὶ ψήνοισιν καὶ νὰ ἀποτρῶσι
τὸ γληγορώτερον τὰ ἄρματα βούδια,
ὅπου ἐξοσιάζε ζῶντες τοῦ ὁ νεκρὸς ὅπου
τε τοιοῦτως ἐμνημόνθαι, καὶ τειγύρου
τὴν κατοικίαν ἐκείνῳ ἐρρίκναι τὰ κακ-
καλὰ, γὰρ νὰ τοῖσιω ἐλέγαν τοὺς νεκροὺς,
ὅπου ὅλον τὸ ἕνα φωνάζουσιν, ἀποθάνο-
μεν ἀπὸ τῆς πείνας. Ἀν τύχη ἀειγελαῖτε
τὴν τέχνῃ τῷ ἐλλυῶν ἐκείνων, ὅπου
δὲ νὰ γεμῶσω τὴν κοιλίαν τοὺς ἐγελοῦς
τὴν κόσμον, καὶ ἐλέγαν πῶς πεμποῦσιν οἱ
νεκροὶ, καὶ γυρῶσω θυματικὰ φαγητά.
Ἀλλὰ μὴν πῶς καὶ κάποιοι χειριστοὶ τοὺς
μειάζουσιν; ὅπου βῶσι, πίνουσι ξεφρωτώ-
κοιςι μὲν τὰ καλὰ τῷ ἀπεθαλόνων τοὺς,

ῥηυτάμερα καὶ ἐξάμλινα θαρρόουσιν, ὅπ-
σωσμένος εἶ) ὁ ἄνδρας των, καὶ δὲν τ' γυ-
ρβύοις πλεῖα. Ἀμὴ πλῆρουῖται. Τίς
ἐπῆγε καὶ ἐμέτησε τὴν ἄβυσσον τῇ κρι-
σιμάτων τῷ Θεοῦ; Ἡ ἀγία ἐκκλησία
φωτισμένη ἀπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος διαβί-
ζοντας πόρποτε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀπε-
θανόντων, καὶ χαίροντας ἐν χρόνιαις ἐκεί-
νων, ὅπου ἀπὸ πολλῶν ἐκατοντάδες χρό-
νοις ἀπέθαναν· μαθαίνε μας νὰ μὴ λύ-
ξεχοῦμε ποτέ. Πολυπλασιάζετε λοιπὸν
ταῖς προσευχαῖς σας κυράδες μου, καὶ
δείξετε τὸ κράτος, πῶς δὲν ἐλείψεν ὁ κα-
ρὸς τὸ θύμισιν τῇ ἁγίᾳ ἁνδρῶν σας.

Ἀμὴ ἐσεῖς Κληρονόμοι, ὅπου ὡς τὸ
πρῶτον, καὶ τέταρτον, καὶ πέμπτον βαθμὸν
ἀπολαύετε ἐν τῷ ἀρχόντῃ τῇ προση-
τέρων σας, βλέπετε ὅσον πέφτετε μα-
κριὰ ἀπὸ τοῦ προῦτον ἀρχόντος τῆς σκλητά-
δας σας, ὅπου ἐὰν ἀγέλασεν, ἢ ἐκέρδε-
σεν, ἢ ἐκόπιασε μὴ τὸ ἴδρως τῆς προση-
που τοῦ νὰ μὴ ἀφύετε νὰ ψήνωνται εἰς
τὴν φωτὶα ἐκείνοι, τῇ ὁποίων τοῖς κα-

ὅ να κάμῃ ὁ ζωντάνος πᾶσα χρόνον εἴπῃ
 ἐμπορὴ δὲ τ' ἢ λύτρωσιν τ' ἀπεπαλμένου·
 καὶ αὖ δὲν ὁ κάμῃ ἢ χήρα δίδῃ ἀφορμὴν
 τοῦ κόσμου να κρίνῃ, ἢ πῶς ἔχῃ ξένης
 ἀγάπης, ἢ πῶς χαίρῃ δὲ τ' θάνατον τ'
 ἀνδρὸς της. Εσσεῖς χηράδες, λέγῃ ἕνας με-
 γάλος διδάσκαλος Μπινετὸς ὀνόματι, δὲν
 κάμνετε ἄλλο, πῶς φωνάζετε καὶ πῶς
 πονᾶτε ὅ, πῶς ἀφηκέ σας ὁ ἀνδρας
 σας ὅσα χρεῖ, καὶ ὅσα παῖδια, καὶ δὲν
 ἡξοῦρετε ἢ να κάμετε, καὶ πῶς δὲν ψη-
 φῶνται οἱ χηρεμάγας· δὲν μιλεῖτε ἄλλο
 πῶς μοιρολόγια, καὶ πῶς πόνεσες εἰς
 τ' Θεόν, εἰς πῶς μοῖραν καὶ ὡς ὅσον δὲν
 θυμᾶτε πῶς καύρυνται καὶ τυραννίζον
 οἱ ἀνδρες σας. Δὲν τὰ θέλωσιν αὐτὰ οἱ
 νεκροί, θέλω να τοῖς γλυτώσετε ὅ γλη-
 γρώτερον ἀπὸ τὰ βασανὰ τοῖς, καὶ σὴν
 σώσωσιν εἰς τοῖς οὐράνοῖς, θέλω πῶς κα-
 λέσθ, καὶ θέλω σας ἀχρησθῇ ὅ τὰ πα-
 ρία τοῖς.

Μὴν κάμετε σὴν ἐκείνης γυναιχες,
 ὅπου μὲν τὰ πεινήμερα, τὰ ἐνέα ὅ σα-

P. Binet
 cap. 5.

Τὰ ἀμπέλιαί τεις, ὅχι τὰ ἐδικά σας, κα-
θὼς ὁ ξέρετε. καὶ τούτη ἡ καλοῦρίζικια
σαῖς ὤρηκε ἀφ' ἧς με πλὴν μάναν σου
εἰς φόβον καὶ ἀγάπην τῷ Θεοῦ, ἔχον-
τας τὴν ἐννοίαν, νὰ μὴ ἀμῶντετε θα-
νάσιμα.

Ας αἰοίξωμαι τὰ μάτιά τεις οἱ Ἄνδρες,
ὅπου ξαμαπομυδρύνονται, καὶ βδελύσσονται τὴν
νοῦν, πλὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ἐννοίαν τεις εἰς
τὰ τῷ δούτερου γάμου. ὁξεγνωσιαθήκασι
ἀφ' ἧς περὶ τοὺς γυναικας. Ας τὰ
αἰοίξωμαι καὶ οἱ Γυναικες ὅπου ξαμαπομ-
υδρύνονται, καὶ μάλιστα ὅταν ἔχουσιν παι-
διά ἀπὸ τῷ δούτερου ἀνδρα, ὅχι ἀπὸ τῷ
περὶ, ξεχαίνοισιν ὅλοκα τὴν ἀπεθα-
νόν. Ἀλλήμονον! καὶ ποία εἶ τούτη ἡ ἀγά-
πη τῷ ἀνδρογυνῷ;

Οἱ Χηράδες παρρησιάζονται τὰ θυγά-
νια, λέσιν οἱ φιλοσόφοι, ὅπου σὺν χει-
ρίζονται, ὅσον καὶ καλλήτερα θυμῶνται τῷ
σιωῶντος τοῖς. ὁ Τερπουλλιδὸς γράφει
εἰς τὸ πρὸς μονογαμίας κεφ. ι'. ὅτι ἡ ἀλη-
θινὴ ἀγάπη τῷ ἀνδρογυνῷ γνωρίζεται εἰς

ἔδωκε τῷ ἀρρώστημένῳ της ὑοῦ ἕνα πι-
 πτόν· ὃ εἶδε τότες πλὴν ὀσκιαῖ ἐνὸς νεκροῦ,
 ὁποῦ σιμώνοντα εἰς κρεβάτι, εἶπεν τοῦ
 „ μέ γλυκεῖαν φωνίῳ. Μὴν φοβᾶσαι, λέ-
 „ γή, ὁ δεινὰς εἶμαι, νοικηκῆρης ἀλλότεις
 „ τῷ ἀσπύου τυύτου, καὶ κατέχε πῶς ἔρχεμαι
 „ γὰρ νὰ ζημιώσω τὰ ὑπάρχοντα τῷ πα-
 „ δρίῳ μου, ἀφορμὴ δὲ τὴν ἀνδραγαθίαν
 „ τοῦ πρὸς ἐμὸν ὁποῦ ὅσον ἐκόπιασα
 „ ἀφ' ὧν λόγου τοῦ καὶ πέ τοῦ ἀπὸ τοῦ μέρους
 „ τῷ Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς με ξεχοῦσι καθὼς ἐκα-
 „ μαν ὡς τὸ σήμερον, ὅλα τὰ καλὰ τοῦ
 „ ἔχουσι νὰ πᾶσι τῷ κακοῦ. Ὅσον ἀφ' ὧν
 „ μὴ ῥῆπον σε, κατέχε πῶς βασιλεύετε ἀ-
 „ κόμη μὲν ἡμῶν. Ἐκεῖ ξηπασμένος ὁ ἀδελ-
 „ φός· καὶ πῶς; λέγει, ὅσας πρὸς οὐχ αἵς,
 „ καὶ λειτουργίας ἐκάμαμεν ἀφ' ὧν λόγου
 „ τοῦ, ἀπὸ δέκα χρόνους, ὁποῦ ἀπέθανεν.
 „ Ἀπεκρίθηκεν ἡ ψυχὴ ἀπὸ πολλοὺς χρό-
 „ νοις ἠθέλην εἶσθαι ἐλθὼν ἐρωμένος, αὐτὸς ἠθε-
 „ λαν καί με τὰ παῖδια τοῦ, ὅσα εἶχε πα-
 „ ραχελιδνὰ δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ. ἀφ'
 „ τῶν ἡ φορτωτῶν ἐχάλασε τὰ χωρεφία καὶ

μοίως καὶ τὸ πατέρα τοῦ βιβλ. θ'. τ' ἐξο-
 μολογ. κεφ. ιβ'. Ἡ ὁσία Ελισάβετ εἶδεν
 εἰς τὸ ὄνειρόν της μιᾶ βολᾶ πλὴν μάταιον
 της γynaπομένειν καὶ δακρυοβρεμῶν ,
 ὅπου τῆς ἔλεγχ. Ω θυγατέρα μου , θυ-
 μήσου τῇ κρηλιοπόνων , ὅπου ἔπαθα , ὅταν
 σὲ ἐγλήνησα· ὡδρακέλεσε διὰ λόγου μου ,
 ὅπου τῶρα σκληροδοσῶνίζομαι διὰ νὰ
 ἐχαίδωσα ὡδρα πολλὰ τὸ κορμὶ μου. διὰ
 τῶν ἐπὶ δακέλεσεν ἡ ὁσία με τὴν ζέσιν ,
 ὅτι ὀλίγον καιρὸν ὕστερα ἐλδύθέρωσε πλὴν
 μάταιον της.

Ακούετε πάλιν παιδία τὸ ἑμερὶν ἰσο-
 εἶαν , ὅπου σας γράφω ἐδῶ , καὶ μάθετε
 α'. νὰ μὴν κῆψετε πλὴν διδασκῆναι τῇ γ-
 γένων σας. β'. νὰ μὴν μαλῶσετε διὰ τὴν
 κληρονομίαν. γ'. νὰ μὴν ὡδραπονᾶσθε
 διὰ τὸ ἐκεῖνα , ὅπου σας ἐπὶ δαγείλασιν
 ἢ ἀφείκασιν , ξεχαίνοντάς τοις ὅταν βῶτε
 τὸ κῆπον τοις , καὶ ἀφείνοντάς τοις νὰ καυ-
 ῶνται , ὅταν ἀρροσίξωθεν ἐσείς ἀπὸ τοῦ
 ὑποστατικῶν τοις. Ελαχεν εἰς τὸ Μιλάνο
 μία γυναικα , ὅπου κοντὰ τὸ μεσδύκτο

Salo in
 Summa
 Rosary.

χικὰ ὅπου ἐπαρξάμεθα οἱ νεχροὶ, νὰ πλη-
ρῶνῃται ὅλα, (ὅσα καὶ μετὰ πάντων ὅτι-
μέλειαι ἀπὸ τοῖς ἱερεῖς, καὶ ἀπ' ἐκείνων,
ὅπου χρεωστῶσι. Διὰ τῆς ὁ Θεοφιλέστα-

*Dionysius
Chartus.
lib. de in-
dicio ani-
mae cap.
ult.*

τος Διονύσιος ὁ Χαρτοισιανὸς διδάσκει,
πῶς βεβαιότατον ὡς ἄγμα εἶ), ὅτι ὅσοι
πορβύονται ἀπὸ τὰ ψυχικὰ τῶν πιστῶν ἀ-
πεθαιμένων, καὶ βιάσιν τὰ, ὥσπερ οἱ ἄρ-
χειρεῖς, οἱ κανονικῶς, οἱ καλόγηροι, καὶ οἱ
λοιποὶ, κεραιημένοι εἶ) νὰ βοηθεύσι ξε-
χωριστὰ τοῖς ἀπεθαιμένοις μετὰ λειτουργίας,
καὶ ἐλεημοσιύαις, ὅς ἄλλαις ἀγαθοεργίαις.
Ἀλλείως καὶ τὴ διδασκαλίαν τῶν ἀγίων πα-
τέρων βαρυσμῶν τεύουσι.

Τὰ παρῆναι πάλιν ἐκ Φιλικῶν νόμων
κερατημένοι εἶ), νὰ ἐργάζωντο ὅ γληχε-
ρώτερον τοῖς γυνεῖσι τῶν ἀπ' ἐκείνων τῶν
Φωτίαι. Διὰ τῆς ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος,
ἐπαρξάμεθα τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στὸν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ζωοφαικοῦ τοῦ θα-
νάτου νὰ ἐλεήσει πᾶν ψυχὴν τῆς μοῦρας
τοῦ, καὶ νὰ φωτίσῃ τοῖς ἱερεῖς νὰ πᾶν μη-
μενέουσι εἰς τῆς λειτουργίας των, ὅ-

ὁμωρὸς τὸν Θεὸν θέλεις τὸ πλερώσεις δι-
πλα, καὶ δὲν γλυτώνεις. Κάμε σὰν τοῖς
φρονίμοις παρματευτάδες ὅπου κάλ-
λιον ἔχοις νὰ πουλήσω, ὅτι κεατοῦσιν
εἰς τὸ χέρι, πῶς νὰ κακοθυμεῖσιν
τὸ δαμειπνὴν τὴν ἡμέραν τῆς χρέος. α'. Διὰ
νὰ τὸ ἔχοις θάρρος εἰς ἄλλω χρεῖαν. β'.
Διὰ τὴν αὐτὴν ἔργον νὰ πλερώσω, σύρ-
νον εἰς τὸ κρίσιν, πῶς ἔχοις νὰ πλερώ-
σω τὸ χρέος, θέλω δὲν θέλω, πλε-
ρώνω εἰς τὸ δέξομαι, πλερώνω τὸ αὐ-
θεντία, τυχὸν καὶ τὸ παρσιμίον, καὶ κακοπα-
θοῦσιν εἰς τὸ φυλακὴν. Καὶ ἡ θέλω τὸ-
σαις ἔξοδες; δὲν ἦτον καλλήτερον, νὰ ἦτε-
ραν πλερώσῃ τὸ γληρωτέρον; ὅτι τῇ
βουλῇ ὁλωνεῖν ἐγγίξῃ καὶ ὠφελεῖ.

Ἀλλὰ μερικὰ ἀς διαβάσω οἱ ἱερεῖς
τὸ ὀνειρόν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης ἐν
Τειδέντῳ σινόδου. Θεοσίς ἡ ἀγία σιν-
οδος νὰ ἔχω πλεονεξία οἱ ὀπίσκει νὰ
διδασκῇ, καὶ νὰ μάθῃ ὁ λαὸς τὴν ἀληθι-
νὴν διδασκαλίαν τῆς καθαρτηρίου, καὶ οἱ
λειτουργίας, οἱ παρσευχαῖς, καὶ τὰ ψα-

αὐτῆς βοήθῃς μετ' ἑπαινεῶν σου, ἢ
 νηστειῶν, ἢ σκληραγωγίας· οἱ ἀγγελοι των
 φυλακότες, ὅπου προσφέρουσιν πᾶσι
 ἀνὰ ἄνθρωπον πατρὶς ἐλεηθείας σου, θέ-
 λω σε φωτίξει εἰς τὴν ἀπολείας σου, ἢ
 ἀπαταῖς των σὺν ἐλευθερωθῶν, θέλω
 σε ὁρδινιάσαι καλλήτερον, ὥστε ὅλοι οἱ ἁ-
 γιοὶ τοῦ κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Πέμπτη βοήθεια, να πλερώσης
 τὰ χρέη, καὶ ταῖς κράτηξίς σου.

ΕΙΣ αὐτὰ μὴ γυρᾷεις ὀργήν σου,
 ἢ πρὸς φασί· ἀλλὰ ἢ χρεωθεῖς,
 ἢ δὲν χρεωθεῖς; κράτηξιν ἔχεις ἢ ὄχι· αὐ-
 τὸ δὲν χρεωθεῖς ὑποτίς, αὐτὸ δὲν ἔχεις κράτη-
 τηξιν, μὴ δὲν δαδᾷς τὸ πρὸν κεφάλαιον·
 δὲν μιλᾷς ἀλλὰ σέβας. Ἀλλὰ αὐτὸ χρεωθεῖς,
 πλέρωσε, καὶ καρδύνεις μετ' ἑπαινεῶν σου,
 μετὰ τῶν ὀργητῶν σου; φοβοῦμαι πῶς

λένε, ὁκείνος, ὅπου συχομίλῃ με τοὺς
νεκροὺς, ἤρωι με τὰ βιβλία τῶν Γραμ-
μῶν ἀπεθανόντων· ἀρεὴ λέγω σε, πῶς αὖ βοή-
θῃς τοὺς νεκροὺς μετὰ καλὸν ἔργον, καὶ
καταβάσεις εἰς τὸ καθαρτήριον, καὶ γυ-
ρῶντες φωτίσιν εἰς εἴ τι ἔχεις νὰ κάμῃς,
ὅλαις οἱ ψυχαῖς ὅπου δύνανται εἶναι;
ἀγίαις (εἰ), οἱ ἅγιοι πόρτα φωτίζου εἰς
καλόν, καὶ θέλω σε κερδίσει πῶς χάριν,
νὰ σὺ καλοθυγῇ ἡ δουλειά σου.

Αν εἴσῃ πειρασμένος ἀπὸ τῆς τα-
ραχῆς τῆς σιμείδης σου, ἢ ἀπὸ τοῦ κα-
κοῦ λογισμοῦ τῆς ἀτζαλίας, τῆς βλασφη-
μίας, τῆς ἐκδίκησης, τῆς θυμῶν, τῆς ἀπι-
στίας, ἢ ἄλλων ἀμάρτιαν συχοκατέβα εἰς
τὸ καθαρτήριον, καὶ θεώρει ψυχῆς ἀσυν-
κρίτως βαρύτερα βασανισμένας, πῶς
ποῦ εἴσαι· ὡς εἰς ἐλαφρώς τὰ βασανί-
α μετὰ καλὸν ἔργον, ἐλαφρώτερον
γίνονται τὰ ἐδικά σου μετὰ τῆς πνευματικῆς
τῶν αὐτῶν σέβης πῶς φωτίζονται μετὰ τὸ νε-
κρὸν τῆς ἐλεημοσύνης, σβώλοισι σε γλήγο-
ρα πῶς φωτίζονται τῆς ἁγίας ἐκκλησίας.

πόνους καὶ τοῖς ἀρρώστιας, πολλοὶ ἀμφι-
βάλλουσι, καὶ δὲν ἠξίουσιν ἢ νὰ κάμωσι,
γυμνοὶ βοηθεῖαν· ἀς πρῶτον πλὴν βου-
λήν μου· ἀμὴ δὲν σὺν νὰ διαβάσωσι,
ὅτι τοῖς γράφω ἐδῶ, αὐτὸ δὲν ὅ βαρύνω εἰς
παραχρῆσιν, ἢ ὠφελος;

Ας πιστεύσωσι βέβαια οἱ βασιλευσμέ-
νοι, πῶς οἱ ψυχῆς τῆ καθαρτηρίου με-
γαλήτερον ἀγάπην βαστοῦσι διὰ τοῖς ζων-
τομοῖς βασιλευσμένοις, ὡς αὐτοὶ οἱ βα-
σιλευσμένοι. Ανίστως λοιπὸν διὰ πλὴν βοή-
θειαν τῇ ψυχῇ ὑπομεύεσθαι μὲν γράψας,
ὅτι ὡς αὐτοὶ εἰς διὰ λόγου τῶν τοῖς πόνους
σε, αὐταῖς θέλω ὡς καλέσθαι τὸν Θεόν,
ὅπου ἀγαποῦσιν ἀποδύω εἰς ὅλα, καὶ θέλω,
ὅτι πύχθαι διὰ λόγου σε πλὴν χάριν νὰ
ὑποπαρῇ εἰς ὅ ἡλκήμα τῆ Θεοῦ, καὶ
μὲ τέτοιαν ὑποπαρῇ, καὶ ὑπομονῇ
πολλὰ θέλω ἐλαφρύνῃ οἱ πόνους σε, καὶ πο-
λὺν μαθὼν θέλεις κερδέσεις.

Επὶ ὅταν ἀπορεῖς φροντισμένος, βυ-
θισμένος καὶ δὲν ἠξίουσιν ἢ νὰ κάμῃς· ἀ-
κουε πὶ δηλοῖ ὁ λόγος, ὁφίζεται γλήγορα
λένε,

δουβίνα δὲ πλὴν μάταια της Πέτρηνίλλας *Surim 24.*
 ὀνόματι. Τὸ αὐτὸ ἡ ἀγία Γερβούδης, δὲ *Apol. lib.*
 μίαν ἀπὸ τῆς καλοζελῆς της, ὅπου πλὴν *vires. cap. II.*
 εἶχεν ἰδεῖν εἰς τὸ καθαρτῆριον· ἀμὴ δὴ τὴς
 νὰ χάσῃ ὑποτίς, ἦλθε πρὸς αὐτὴν ὁ φι-
 λώψυχός μιας ῥοτῆρ καὶ εἶπεν. Χάρεσθ ἡ-
 γαπημένη μου χάρεσθ, εἰδύθηκες δὲ τῇ
 ἀγάπῃ μου, ἀμὴ κρατῶ σε τώρα εἰς τῇ
 ἀγκάλας μου, ὡς καθὼς κάμνῃ ἡ μόνα
 τὸ παιδί της γδυμνόν, καὶ ἀφίωξ εἰς τῇ
 ποδιάειά της τῇ ἐνδυμένη της παιδία·
 νὰ ποῦ σε ἐνδυώω τώρα μετὰ θεοδωρικῇ
 μου ῥοῦχα, καὶ σιωδουλόω μετὰ σένα, γὰρ
 νὰ πολυεὐφωροβύσῃ ὁ κόπος σε.

Τί λές πρὸς αὐτὰ χεμισιμέ, ὅπου τῇ
 ἀναγνώσκεις; πολλοὶ θάρρῳ ἀποφάσισθ
 νὰ τῆς βοηθοῦσι καὶ θέλω αἰπεδῶ καὶ ὁμ-
 πρὸς κάμνῃ καλλιήτερα πρὸς ποῦ λο-
 γιάζω. Εἰς νοῆς, πῶς εἶχα γνώμην νὰ
 βοηθῶ τοῖς ζωντομοῖς ἐκτὸς, ὅπου τοῖς πα-
 ρακινῶ νὰ βοηθεῦσι τοῖς νεκροῖς· πολλοὶ
 σκληροθυραγίζονται ἀπὸ τοῖς πειρασμοῖς
 τοῦ ἐχθροῦ, πολλοὶ βασανίζονται ἀπὸ τοῖς

Βλέπεις χριστιανέ, πῶς δὲν ἐκράτειε ὑποτις διὰ λόγου σου; ἀμὲν ἵνα εἴπῃς, αὐτὸς ὃς λέγω, πῶς ὅλας ἀκόμη ταῖς λειτουργίαις, καὶ προσευχαῖς, καὶ σωματικαῖς τῆ σωτηρίας τῆ Ἰησοῦ, ὅπου ὅτι ἐπιγινώσκων, μεταδωρόντας ταῖς εἶχεν ὅλας καὶ ὃ ὠφελος τῇ ψυχῶν τῆ καθαρτηρίου. Καὶ οὕτως τὴν καταδικάσῃ ἵνα σὺν ἁποστολῇ, δὲν ἡξούρη πλὴν δυνάμειν, καὶ τὴν διπλοῦν μαθὼν τῆς ἀγάπης ἐκείνης, μηδὲ καταλαβάνῃ πλὴν ὀρεκτικὴν ἀνταμοιβὴν τῆς θεϊκῆς ἐλεημοσιωῆς.

Διατὴ εἰς τὰ χρονικά τῆ ἀγίου Δομνίκου βιβλ. ε'. κεφ. ε'. γράφεται, ὅτι ἓνας ἀπὸ τῶν ἀγίων ἐκείνων πατέρες ἐπέδωκεν ὅλα σου τὰ καλὰ ἔργα διὰ μίαν ψυχὴν, ὅπου ἐκόντενε νὰ ἀπελπισθῇ, καὶ ἀπέθανε μετὰ τῆς ἀπεγνωσίας ἐκείνης τὸ λογισμόν· ἀλλὰ λίγα ἡμέρας ὕστερα, ἐφάνηκεν σου ὁ νεκρὸς πλοισιοενδυμένος καὶ εἶπε. Ὁ χριστὸς σε σῶν διὰ λόγου μου, καὶ διὰ λόγου σου· δὲν ἔχασες ὑποτε. Ὁ ὅμοιον ἔχαμε καὶ ἔπαυεν ἡ οὐσία Λυ-

τρέπομαι νὰ δὲξασθῶ Λουκᾶ 15'. αὖ κα-
μω ὁ λοιπὸν φίλος, ὅπου νὰ μὲ βοηθοῦ-
σιν εἰς πῶς ὥρᾳ τῆ θανάτου, καὶ νὰ μὲ
ἀνυψώσω ὅτι πόρτῳ τῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Διὰ
τῆς καταβάνω, λέγει, καθ' ἡμέραν εἰς
τὴν καθάρσιον φυλακὴν, ὅτι ῥωτῶντας τῶ-
ρα οὕτως, τῶρα ἐκείνῳ πῶς ψυχῇ,
πόσον χρεωτεῖς, λέγω, ὅτι κυρίου; ἑκατὸν
χρόνους κημόνα; ἅμε ἐπ' ἔρε ὁ γράμμα
σε, καὶ γράψω πενῶνα. καὶ ἐσὺ πόσοις ὀφεί-
λεις; ἑξακοσίους; ἅμε γράψω γλήγορα
ἐγδιδῶνα, καὶ πλερώνω ἐγὼ τὰ ὀπίσθια.

Καὶ πῶς; ἐπὶ δίδονεν ὅλα τοῦ Θεοῦ κα-
τὰ ἔργα, ἐβάστα πᾶσα λογικὰ ἄγα του-
μίσματα, μεδάλιας τὰ λέσιν εἰς τὰ νη-
σια, ἐκέρδαντε κατεκάρτην ὅλα τὰ συλῶ-
σια, ὅπου ἡμπόρειε, πολλὰς σκληραγω-
γίας ἔκαμνε, καὶ τὰ ἐπὶ δίδονεν ὅλα δὲ
τοῖς ἀπεθαμένοις. καὶ τετοιόθεν ὡς ὁρῶντα,
λέγει, ὁ κλειδὸς τῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπου τῶ-
ρα χαίρεται τοὺς κόπους καὶ τὴν ἀλαβείαν
μου. ὦ πολυώφελον ἐλπίσμενότητα! ὦ τὴν
ἀλαβείαν τῆς τέχνης.

βλαβερον ἐστὶν, καὶ χωεῖς ἄλλο θέλετέ
 ταις σολαγχισθῇ, ὅξω νὰ εἶ) πλεῖα δυ-
 νατὴ ἡ καρδία σας, ὡς δὲ τὸ μῦμαρον.

Ας δοκιμάζωμεν αὖτ' ἄνθρωπος τὸ ξόμ-
 πλι θέλῃ σας νοσιμίσθ'· καλὰ τ' ἡξθῶρω,
 γνωριμὸς μου εἶ) καὶ πιτεύσετε με· ἦτον
 ὡς ὅτε πραγματευτὴς τῷ κόσμῳ, ἀ-
 πέχει ἐβουλήθηκε νὰ γῇ πραγματευ-
 τὴς τῷ οὐρανοῦ, ἀλλὰ τῷτ' ἐμπαίνοντες
 ἡ συμβίος τοῦ εἰς ἓνα μοναστῆρι, ἐκα-
 λοῦντο καὶ αὐτὸς καὶ ἐγῆκεν Ἰησοῦίτης, ὅ-
 τ' ἀπὸ τῆς πεινοστικῆς τοῦ κρίνοντες τ' ἐμψυ-
 χὸν τοῦ ἀνάξιον νὰ κάμῃ δούλεψιν, ὅπου
 νὰ ᾄδῃ τὸ Θεοῦ, ἐπὶ μέσα τοῦ ἐσυλλο-
 γίσθηκεν. ὁ Θεὸς γίνον καὶ ἐγὼ ἡξθῶρωμεν,
 πόσον τῷ χρεωστῶ, ἀλλὰ ἔτι ποιήσω, ἵνα
 ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξονται
 με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν; πῶς νὰ τ' πλερώ-
 σω; σκάπτειν οὐχ ἰσχύω, ἐπὶ τῇ αἰσχρο-
 μῳ. Οὐμῶμα πῶς ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸ
 οἰκονόμον τ' ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν.
 μοιάζω τῷ οἰκονόμῳ ἐκείνῳ τῷ διαβ-
 γελίου, μήτε νὰ σκάψω ἐμπόρῳ, καὶ ἐν

καὶ ἀπεδῶ Ἐ ὀκτὼ ἡμέρας θελῶ νὰ ἀπο-
λαύσῃς καὶ ἐοὺ ἢ δοῦναι μου, καὶ νὰ τοῖς
χρῆς εἰς τὴν αἰῶνα. καὶ καθὼς ὁ εἶπεν,
ἔτι πλὴν ἡμέρας ἐκένειν ἀγιώτατον θά-
νατον ἐδέχθηκεν.

Εἰπέτε μου ἐκδικηταὶ καὶ ἀψόθυμοι,
ἀκούοντας αὐτοὺς τῷ ῥήματι μας ἡ λα-
οὶ, παρρέϊτε καὶ ἤθελε ἴτε νὰ εἶχαν
ἐκδικηθῇ, ἢ πῶς ἐμετομόα, ὅτι τῷ εἶχε
συγχωρέσθ. ἰδέτε ἂν καλὸν ἐκέρδισε συ-
χωρῶντας, καὶ κέρχοντας τὴν ἀψοθυμίαν τοῦ;
νὰ ποῦ ἐλύτρωσε δύο ψυχὰς, καὶ ἔσωσε
τὴν ἐδικήν τοῦ. Ὡς κριματισμένοι ἐσὶς φο-
βᾶσθε διὰ τὰ κρίματα σας πλὴν κρίσιν τῷ
Θεοῦ, καὶ πλὴν σκληρότητα τὴν φωνῆς, καὶ
τὰ ἑαυτοῦ βάσανα τῆς ἀλλης ζωῆς, καὶ
δίκαιος ἔχετε, αὐτὸν δὲν μεταμοεῖτε· πῶς
ὅρα δὲν βοηθᾶτε τοῖς ψυχὰς τῷ καθαρ-
τηρίου, διὰ νὰ σας βοηθήσω αὐταῖς ὕ-
στερ. Ἀπὸ ὑμῶν γράταις, ὅπου σας ἀνοί-
ξα, διὰ νὰ τοῖς βοηθᾶτε, βολετὸν εἶναι
νὰ μὴν σας ὁρῶσιν μηδεμίαν. Διαβά-
σετε καὶ ξαναδοξάσετε νὰ ζῆτε ὁ βί-

γὰρ πῦρ, ἀλλὰ καὶ παιδελθὴ ἀπὸ πλὴν
 αὐθεντίας, ἔβαλεν εἰς τὸ νοῦν τοῦ καὶ ξα-
 γρηθῆναι, καὶ μετὰ τὴν ἐξαγερσίαν ἐπῆγε ἐ-
 βόηκε τῷ νεκρῷ τὸ ἀδελφὸν εἶναι μεγά-
 λην πῶδον, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια
 τοῦ, καὶ τὸ ἐπὶ θαλάσσεια ἀπὸ τῆς ἀγά-
 πης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σαρωμαῖου καὶ
 ἀπεθαμένου ἀλλὰ πλὴν ὁμοθυμῶν ὁλονόων
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ συγχωρήσῃ τὸ φταῖ-
 σμα, ὅπου τὸ ἔφταιξεν. ὁ δὲ διωκτὴς τὸ ὁ-
 μῶδες τὸ πῶδον. Ἐκεῖ γλυκαῖα κα-
 λιάζει ὁ ἀρχὸς ἐκεῖνος, τὸ φονία, καὶ λέ-
 γει· ἄγε ἡγαπημένε μου, ἄγε εἰς τὸ Θεόν,
 καὶ ἀλλὰ πλὴν ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ μας συγχω-
 ρήσου το μετὰ χάρις, καθὼς πῶδον καλῶς
 τὸ Θεὸν καὶ μετὰ συγχωρήσῃ ἐμὴν καὶ τῷ
 μακαρίτῃ τῷ ἀδελφῷ μου. πλὴν νύκτα ὁ
 ἀγαπητὸς μας Ἰησοῦς ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ
 τὸ συγχωρήσῃ, καὶ εἶπεν· ἐπὶ τῇ κατὰ μί-
 μῃσιν ἐδίκην μου ἐσυγχώρεσες τῷ ἐχθρῷ
 σου, καὶ ποῦ ἐλθὼν θέλωσα τὸ ἀδελφόν σου
 ἀπὸ τοῦ καθαρτήριον, καὶ τὸ κύρησας, ὅπου
 ἀπὸ πολλοὺς χρόνοις ἐσκληροβασαίνοντο,

μου μόνα Διὰ τὸ καλὸν ἔργον, ὅπου ἔ-
 καμες, συγχωρῶντας τῷ Φονιά. Διὰ τί-
 ἀγάπην τῷ Θεοῦ. πὲ πῶς ἐξυπακούησες
 με, καὶ μοῦ ἔδωκες μίαν ζωὴν οὐ παρῶ-
 χαρίων ἄλλ' αἰώνιον, οὐ χρημικὴν ἄλλ' οὐ-
 ρώριον, καὶ ἐλευθέρωσες με ἀπὸ τινὸς κα-
 θαρτικῆς φωτίαν, ὅπου εἶχα πολλοὺς χρό-
 νοις νὰ καίγωμαι, αὐτὸ ἤθελε λείπει αὐτό.
 Ο Θεὸς μὲ σὲνα γλυκυτάτη μου μόνα,
 καὶ ποῦ πετῶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἔχεις
 νὰ λάβης τινὲς ἀνταμοιβὴν τελείαν, διὰ
 τὸ ὑπερένδοξον ἔργον τῆς χριστιανικῆς ἀγά-
 πης, ὅπου ἔκαμες. Ω τίς ἀνδρείωσι-
 τῆς μόνας! ὦ τ' μιᾶς τῆς ἀνδρείω-
 σης! ὦ γὰρ Διὰ τὸ παιδί, καὶ Διὰ τινὲς
 μόνας! καλοῖς παιδία, ὅπου ἔχουν
 τέτοιαις μόναδες! καλοῖς νεκροί, ὅ-
 που ἔχουν τέτοιους ἐδικοὺς.

Πολλὴ σὺ φαίνεται ἡ πλεωρμὴ τῆς
 μόνας σκεΐνης, ἀλλὰ μεγαλήτερον ἔλα-
 βεν ἓνας ὅχλος εἰς τινὲς Φλωρεντίας, ἐ-
 σκότωσάν τ' ἀδελφόν σου, καὶ βλέποντας
 ὁ Φονιάς, πῶς τ' ἐκυνήρυσάν καὶ ἐγύρουν

*Ex MS.
Biblioth.
S. Mauri
Florentiae.*

μέρους μας Ἰησοῦ, ὅπου αὐτὴς νὰ χαλάσῃ
 τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἐπὶ θαλάσσης. Ἀφ' ὧν λόγου
 τοῦ, καὶ τοὺς ἐσυγχώρεσεν· ἔτι καὶ αὐτὴ
 διὰ πλὴν ἀγάπην τῷ ὀφειλῆς της, αὐτὴς
 νὰ πέμψῃ τὴν αὐθεντίαν ἐκείνην, ὅπου ἦτον
 κρυμμένος ὁ φονιάς της, ἐπέμψεν τοῦ ὁ
 ἀλλοθεν τῷ ἰσχύος της, καὶ ρεάλια πολλὰ,
 καὶ ἐμίμυσεν τοῦ νὰ φύγῃ δίχως ἔργητα,
 ὥστε νὰ γλυτώσῃ πλὴν ζωῇ τοῦ, ὅπου πλὴν
 ἐγύρουν οἱ ἀπὸ τοῦ.

Ω ἀπόστολοι, ὡ ἐκδικηταί, ἢ ἤθελε-
 τε καὶ μὴ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν! Μετὰ
 τῆς τοῦ ἐπὶ θαλάσσης πινὸν τὴν χειριστικῆς
 ἀγάπης ἔργον, ὥστε νὰ ἀποστασιν ὡ-
 στω τὴν ἰσχύος της, ἐσύρθηκεν εἰς τὸ δει-
 τήριον της, καὶ ἐπὶ θαλάσσης ζεσὰ πλὴν
 ἀμέτρητον διασπαστικῆς τῷ Θεοῦ, νὰ τὴν
 ἐλεήσῃ. Ω Θεέ μου πόσον ἐνεργητικὴ εἶ
 ἡ παρρησία εἰς πλὴν σιωπῆς τέτοιων
 μεγάλων ἔργων! νὰ ποῦ τὴν αὐτὴν ῥο-
 πην χειρὸς, ὅπου ἀεργήθησε τὴν φονιά,
 ἐλυτρώθηκεν ὁ ἰσχύος της, καὶ ἀντιφωκλήθηκε
 τῆς λέγοντας. Εὐχαριστῶ σε ἀκριβοτάτη

Δοσμένον μου εἶχες κύριε ἓνα παιδί χα-
 ειτωμένον, ὅπου ἦτον ὁ φῶς ἐν τῇ μά-
 τια, καὶ καρδιά καὶ ζωὴ, καὶ θάρρος ἐν ἀ-
 γάπῃ μου· ἡ βασιλεία σου μοῦ τ' ἐπὶ-
 ρες, δεδοξασμένον νὰ εἶ) ὁ μεγαλοπρε-
 πὲς ὄνομά σου. Τότες ἀναβλέποντας ὁ
 Θεὸς εἰς πλὴν ὑπακοῇ καὶ τὴν ὑπο-
 μονὴν τ' ἡμῶν, εἶχε νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ὁ
 γληηρώτερον. Καὶ τὸ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Φρονιμώτερον ἐπορεύθηκε μία ὑμνω-
 πάτη ἐν χειρὶ ἡμῶν. Ἐρχόμενα, ὅπου καὶ
 πλὴν μὴ τυχεῖται τ' πολυαῖνον ἐν διδασκα-
 λῶν Οὐρείου λόγῳ τ'. τ' ἑρακλεῖς, μα-
 θάνοντας ὅτι σκετωμένον εἶχας τ' μονο-
 γνήτης ὑόν, θεοχειτωμένον ἔρχοντο-
 πουργον, ὅλον της ὁ θάρρος, ὅλιον πλὴν
 πρῆξοῦ της, τ' μοναχὸν κληρονόμον
 ὅλων τ' ὑποστατικῶν της. ἐκδ' ὅπου ἐγύ-
 ρθεν ἡ αὐθεντία τ' φοιτᾷ δὲ νὰ τ' χα-
 λάσῃ. Ἀπὸ μίαν μερὶν ὅπου κραινόντο πε-
 ρισὰ τ' ἀδίκον θάνατον τ' ὑὸς της καὶ ἔσυρ-
 νεν ἡ καρδιά της καὶ ἤτελε νὰ θανατω-
 θῇ ὁ φονιάς· ἀμὴν. θυμαίνοντας τὸ στυρω-

„ νη, ἔ δὲν ἤξῳρεις ἢ λέγεις ὅτῳ πῶρα
 „ καλεῖς, μὴδὲ ἤξῳρεις ἢ κἀμνεις ὅλον τ'
 „ χειρὸν, ὅλο πῶραμιλεῖς, καὶ λές. Αἴφῃ
 „ ἔλαχέ μου τὸ τ' ἡμέα; πῶς δὲν ἔλαχεν
 „ ἄλλης λογῆς; πῶς ἔτῃ, πῶς ἀλλειῶς.
 „ Φαίνεται καὶ βλασφημῶς. οἱ νεκροὶ θέλουσι
 „ λειτουργίας, ἐλεημοσιύαις, ζεσῶς πορρο-
 „ θυαῖς, ὑποταγῶν εἰς τὰ θελήματα τῶ
 „ Θεοῦ, ὅχι μοιρολόγια ἢ κερὰ τῆς τ' κή-
 „ σμου, ἢ μωρμυρίσματα, καὶ σὰν βλάσ-
 „ φημίας πῶρα πόνεσες. Ἄν ἤθελες ἀφήσεις
 „ τὰ ἀνυφέλετά σε δάκρυα, αὐτὸ ἤθελες χο-
 „ λάσεις τῶς ἀνυπότακταῖς σε πίκραις, αὐτὸ
 „ ἤθελές με βοηθᾶς μετ' ὀκείνα τὰ ἔργα,
 „ ὅπου γυρῶμεν ἐμεῖς οἱ νεκροί. Σπὸ πο-
 „ λαὺ χειρὸν ἤθελα εἶμαι σωσμένος. Εὐθάρ-
 „ ρεις νὰ δείξης, πῶς με ἠγάπας. ἀμὴ
 „ ἐπλημέθηκες, δὲν γέχει ἡ ἀγάπη εἰς αὐτὸ,
 „ ὅπου κἀμνεις καὶ λές. Ἡμπορεῖεν ἀκόμηνὰ
 „ εἰπῇ, πῶς με τ' ἀνυποταγῶν της εἰς τὰ
 „ θελήματα τῶ ἀφέντη τ' Θεοῦ, ἦτον ἀ-
 „ φορμὴ τῶ βασιάνων σου καὶ πῶς ἔπρε-
 „ πε με τ' μυρίαθλον ἰώε αὐτῇ νὰ εἰπῇ.

ἔβδυνεν εἰς τὸ νοῦν της, ὅτι ὁ ὕψους της
 υἱὸς ἦτον κακόβιος, ὁποῦ πῶς πολλὰ τὴν
 ἐπείραζε, καὶ εἶχε νὰ τὴν πειράξῃ. τῆτα
 τὰ πειρασὰ δάκρυα, καὶ ἀτακταὶς πί-
 κραις, καὶ βυθισμέναις φροντίδεις κακῆς
 ἦτον χωρεῖς ἄλλο, μὲν ὅλα τῆτα δὲ τὸ πολ-
 λαῖς ἄλλαις χάρεις, καὶ ἀρεταῖς, ὅσον τὸ
 ἐδικῆς της, σὰν καὶ τὸ λιγιστονίου της,
 ἔκαμνεν της ὁ Θεὸς τὴν χάριν νὰ ἰδῇ μίαν
 ἡμέραν πολλὰς ψυχῆς, ὁποῦ μὲ πολλὴν
 χάριν δυνάβαιναν εἰς τὸ οὐρανόν. καὶ σὰν
 ἐγύρουν αὐτὴν ὁ υἱὸς της μετ' αὐταῖς, τὸ
 εἶδε χλωμόν, ποῦ ἀγάλια ἀγάλια ἐπορ-
 πάτειε, καὶ ἔσυνε χαμὰ τὸ ρόδιον τοῦ ἡ-
 λιοδρακρυοβρεμνόν. Εταράχθηκεν ἡ μήτηρ,
 καὶ ζητῶντας τὴν ἀφορμὴν, ἀπεκρίθηκε
 τὸ παιδί. ἡ αὐθεντία τοῦ εἶσαι ἀφορμὴ
 μὲ τὰ πειρασὰ τοῦ δάκρυα (λογάζετε
 τώρα τί ἠθέλεν εἰπεῖν, αὐτὸ ἠέλε μνησθῆ-
 ναι καὶ φωνάξῃ ἡ μήτηρ;) ἐσὶ εἶσαι ἀ-
 φορμὴ, λέγει, δὲ καὶ ἡ πειρασὴ πίκρα πα-
 ραφύνη τὴν καρδίαν σου, κλέβει τὸ νοῦν σου,
 καὶ ἀπομνήνεις σὰν σκεταμνὴ καὶ σκετισμέ-

Διὰ τοὺς ἀνδρειωμένους καὶ φιλοψύχους δι-
 κηλὴ εἶ) καὶ ὠφελιμώτατη. Καὶ αὖ ἐρω-
 τᾶς ἡ καλὸν πρέπει νὰ κάμωμεν Διὰ τὴν
 ὠφέλειαν τῇ ἀπεθαιμένων μας ; πᾶσα
 λογὴν σὺ λέγω, μάλιστα ἐκεῖνα τὰ κα-
 λὰ ἔργα, ὅπου ἐκδητιοῦνται ὡς οὐδέποτε
 εἰς τὴν ὀρεξίν μας. λ. χ. νὰ ὑπομο-
 νήσῃμεν μὲν χάρας Διὰ τὴν πλὴν ἀγάπην
 τοῦ Θεοῦ τὰ ξεβρίσματα, τὰς ἀβουρίας,
 τὰ κακογλωσσήματα, τὴν ἀδικίαν. β. νὰ
 συγχωρῶμεν τῇ ἐχθρῶν μας, μάλιστα νὰ
 τοὺς κάμωμεν καλόν, Διὰ κακόν. γ. νὰ
 παροκινωῶμεν τὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ εἰς
 τὴν μεγαλήτεράς θλίψης, ὅπου μας διεί-
 σχυσι, μάλιστα ὅταν εἶ) ἀφνήδαις, καὶ
 ἔρχονται ἀπεχεῖ, ὅπου δὲν τὸ ἡλπίζαμεν,
 καὶ μᾶς κεντῶσι καὶ καύρῃσι ὡς οὐδέ-
 ποτε.

Εἰς αὐτὸ ἔσφαλεν ἡ λαλὰ τοῦ ἀγίου
 Θωμᾶ τοῦ Καντιωρέτου, καθὼς τὸ γρα-
 φὴ ἀπόστολου. ὅταν ὁ πατήρ της υἱὸς ἀπε-
 θάνοντες καπελιάρης, ὅσα ἀπειρα καὶ ἀ-
 πρηγέρητα δάκρυα ἔχουσε, μάλιστα ὅταν

καλὸς ἀδελφός· καὶ ἀφ' ἐνὸς ἀγάλλω τὸ
μακαρίτιν τὸ πατέρα μας ἀπὸ πῦρ κα-
θάρσιον φωτῖαν, πρεσβυτέρων ἔχω ἐνὸς
δώσω ἀπὸ τοῦ ἐδικόν μου, πᾶσι τὸ ἀφῆ-
σω πᾶσι πονεμένων εἰς ἐμὴν, ἢ ἐνὸς βύζω
καθόλου ἀπὸ τῶν πᾶσι φελιῶν τοῦ. ὡ
θεοπνεύστην βουλήν! ὡ τὸ καλὸν παίδιον
πῶ γνῶμι! ἀμφοτεροὶ ὅσοι κληρονομοῦσι
τὰ ἑαυτῶν ἀρχόντα τῶν ἀπεθανόντων ἐν τῷ
εἶχασιν! γνῶμι λέγω, ὅπου ἀσυνκρί-
τως μεγαλήτερον ὁμοίαν ἔχῃ, ἀφ' ἐνὸς
λυτρώση μίαν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ καθαρτή-
σιον, πᾶσι οἱ πρεσβυτέρων καὶ ἀλλῆς λο-
γῆς ψυχικά, μνημόσυνα, μοιροματὰ
καμωμένα καὶ τὸ κρείττερον τὸ κόσμου.

Απὸ τῶν ὀλίγων ὅπου σας ἐφειλά φι-
λόψυχοι μου χριστιανοὶ, ἀπὸν εἰς τοῦ
κακόν, ὅπου ὁρᾷ ἐνὸς φύγωμι· ἐδειξά-
σας μου φαίνεται, μίαν ἐράτην πολλὰ
ὁμορφίαν. ἀφ' ἐνὸς πᾶσι καλὰ σας ἐνὸς
μὴν πᾶσι ἐρατίζετε. ὅσον ἀφ' ἐνὸς καλόν
ὅπου ὁρᾷ ἐνὸς καμωμένον, ἢ ἐράτη φαί-
νε) πλεῖστα δύσκολα εἰς τὸ δέχθαι, ἀμὴν.

Καὶ αὖ δὲν μὲ πιτεῖετε, ἀκοίετε ἢ ἔλαχε
κυντὰ τὴν Νορμάνϊαν ἔτει κυρίου αχθ'.

Ενας παρτόποκος ἔσυρε καὶ ἀδάρισε πολ-
λαῖς φοραῖς τὸ κύρη του εἰς τὸ κρίσιν γὰ
τὴν ξεμωρασίαν· ἦλθας καὶ οἱ δύο τοῖς
εἰς ὅσον πείσμα, ὅπου ἔπαθον πολὺν
καρὸν τὸ σκληρότητα τὸ φυλακῆς, δίχως
να γέλωι να στυγηθασοῦν, ὥστε ποῦ ἔ-
νας ἀπὸ τοῖς πατέρες τῆς στυγερῆς τῆς
Ἰησοῦ ἦλθε, καὶ ἐδιδάταξεν ἑκάς, καὶ τοῖς
ἔβαλε να κάμωι ἀγάπην. Ἀλλὰ σὺ
ἀπέθανεν ὁ κύρης, ἐφοβήθηκεν ἡ μάστα ἔ-
τα ἀδελφία, καὶ ἐλόγιαζαν πῶς εἶχε να
τοῖς χαλάσῃ ὁ παρτός υἱός· ἀμὴ καλο-
μετρῶντας αὐτὸς ὅτι ἀπὸ λόγου του εἰς τὸ
καθαρτήριο ἐκαύοντο ὁ κύρης του· μὲν
τῆς εὐταφίου τὸ θεοσεβεῖς κρατήξες, ἐκά-
λεσεν εἰς τὸ ἄρχοντικόν του τὴν μάστα,
καὶ τὰ ἀδελφία του, καὶ εἶπεν τοῖς. Μάρ-
τυρα βάρω τὸ Θεόν, ὅ, πῶς γέλω να
κάμω λόγον παρὸς λόγον, ὅτι ἔα ἂν ἐπα-
ράγῃται ὁ κύρης μου· μὴν φοβᾶσθε
ἀπ' ἐμῶν, να περῶσω γέλω μὲν σὰς σὺν

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. 285
ταις; Καὶ αἰσῶς οἱ ἐδικοί σας δρέισχεν)
εἰς τὸ καθαρτῆριον πῦρ, καὶ καύγεται ἡ
γλῶσσα τοῖς σάν τ' πλοισιοφαγᾶ, θελε-
τέ τοῖς δώσῃ πολλὴν αἰεσιν.

Επὶ λαχαίνῃ τ' πεισώτερας Φορᾶς;
ὅππ οἱ ἐδικοί μαλώνουσιν, ἐγκαλειοῦνται
Διὰ πλὴν κληρονομίας. λαχαίνῃ καὶ τέτοια
ξελεχήματα καὶ ἐγκαλεσίματα σύρνοισι
πολλὰ καὶ πόρυτοινὰ σκληράλα εἰς τοῖς
Φαμελίαις, καὶ ξεκουμπίζου πολλὰς βο-
λαῖς τὰ σῶπια, καὶ χαλοῦσι πεισώτε-
ρα, πῶρὰ ποδ' ἀξίζῃ τ' πρεσβύμα. ἡξδύρε-
τε ἡ ἐχέτε νὰ κάμετε ὅτες; κάλλιον νὰ
χάσετε ἡποπὶς ἀπὸ τὸ δικαίωμα σας, καὶ
νὰ εἶτε ἀγαπημένοι; πῶρὰ νὰ μαλώ-
σετε. τὸ μαλώσιμον πόρυτα κατάραι ἐχῇ;
ἡ ἀγάπη πόρυτα διχλῶ. τὰ ὑπάρχοντα
μὲ τ' διχλῶ τῷ Θεοῦ πληθάνουσι, μὲ τ'
κατάραι σερπνοῦσι. Καὶ αἰσῶς διὰ πλὴν
ἀγάπην τῇ ἀπεσταλμένων σας, βασιᾶτε τ'
ἀγάπην, καὶ ἀφώετε πλεῖα γλήγερρα
ἀπὸ τὰ δικαιώματά σας πῶρὰ νὰ μαλώ-
σετε, πολλὴν χαλοσιώλῃ τοῖς κάμετε.

Διὰ πρόμοια κρίματα σκληροβασμίζεσθαι εἰς τὴν φωτίαν τῆς καθαρτηρίου, τζαχίσετε τὴν ἀφύτητα τῆς καρδίας σας, πατήσετε τὴν κακὴν σας ὀρεξίν, μὴ μιλήτε, καὶ χωρεῖς ἄλλο πολλὴν βοήθειαν θέλετε δώσῃ τῇ ψυχῶν, αὐτὸ δὲ ἐκάμετε μετ' ὁκεῖνον τὸ σκῆπρον.

Επὶ λαχαίνῃ πῶς εἰς τὸ βαπέζι, καὶ εἰς στωβροφίαν καὶ ταπεινὰ τοῖς ὄρχοντες, τοῖς παροιστοῖς, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, τοῖς γείτονας, ἢ ἄλλον χυμῶν, καὶ τοῖς πειρασμοῖς φοραῖς ἐκ τῶν ψάματων, καὶ λέσιν ταδὶχως κάρπον, καὶ δὶχως θεμέλιον λογαριασμοῦ. μὴ ὅλα τὰτα βράζῃ ἡ καρδία σας, πετὰ ἢ γλῶσσα, καὶ γυρδὴ νὰ βάλη τὸ πὰ ἐδικὰ της· κρατήξετε πῶς, μὴ μιλήτε, μὴ εἰπῇτε ποτὲ, ἢ χυσοῦτε τὸ ἐγὼ ψαματεύετε τὸ, ἢ τ' ὀλιγώτερον πρέπει νὰ πῇτε, πᾶσα εἰς ἔχθρὰ νὰ δώσῃ λόγον τῷ Θεοῦ διὰ τὰ ἐδικὰ τοῦ φταισμάτα· σῶνοισί μου τὰ ἐδικὰ μου ἐμῶν, κρίμα ἔχω νὰ ἀκούω τὰ ξένα κρίματα· ἔχω τοῖς ἐννοιαῖς μου· ὅτι μοῦ πᾶσιν οἱ ξέναις;

κακὸν, καὶ κάμει δὲ καλόν. Οσοι ἀφ' ὧ
 παρῶτον λαχόντες καὶ πειράζεις σας διω-
 πὰ ὁ ἐχθρὸς μέτρους κακοῦ τοῦ καὶ ἀτρεστοῦ
 λογισμοῦ, ἢ μὲ ἀλλοιοῦ πόνον ἔχετε ἐκ
 καὶ κόπον πολὺν νὰ κοντοκρατῆτε ὅλον δὲ
 ἓνα τ' κακὴν σας ἐπιθυμίαν μ' ὅλα τῶτα
 καλὴ καρδία, βασιᾶτε καλὰ. οἱ θεολόγοι
 διδάσκουσιν, ὅτι τετοιοῦτως πλερώνο-
 μεν τ' χαρὸνα μας καὶ τῶν ἁλλωνῶν. Πο-
 λεμάτε ἀνδρείωμένα καὶ πέτε. ἀφ' ἡ
 βοηθῶ ἢ νὰ ἐλευθερώσω πλὴν ψυχὴν τῆ
 ἀφέντη μου, ἢ ἁλλων μου φίλων τ' ἀπε-
 θαμνῶν, πῶς δίδω δὲ βασίμνον, ὅπου
 ζυγῶ εἰς τῶτον τ' πόλεμον, καὶ θέλω εἰς
 σποφάσεως νὰ πατήσω τ' ἐχθρὸν, καὶ δὲν
 θέλω νὰ κριματιῶ.

Πάλιν, πιάψ σας τάχα ἢ ἀφοθυμία,
 βράζει ἢ καρδία σας. ὅτες κοντοκρατῆξε-
 τε δὲ χαλινὰ τῶ θυμοῦ, ἀφ' ἡ ἀγάπην
 τῶ Θεοῦ μὲν δὲ ἀφιύετε νὰ ξεχειλήσῃ
 εἰς βλασφημίαις, εἰς κατάραις, εἰς ξε-
 βείσματα, εἰς ὀργαίς, καὶ ἄλλα πῶς ὁμοία.
 ἀλλὰ θυμᾶθε, πῶς ἢ μὲν σας τάχα

δὸν δ' , πῶς ἀναβλεποῦται ὁ Θεὸς εἰς
τὰ ἔργα τῆς ἀρετῶν , ὅπου τὸ πᾶσι
δοκῶν δὲ πῶς ἀνάπαισιν τῆ ψυχῶν , τῆς
ἐλεημοσύνης , καὶ ὅσα μεγαλήτερον κοπον καὶ
πόνον ἔχει τὸ ἔργον , ὅσα μεγαλήτερον ἐ-
λεημοσιῶν προξενᾷ.

Θαυρῶ πῶς εἶδε φιλόψυχοι , καὶ πῶς
ἔχετε νὰ τῆ βοηθᾶτε. Ἀλλὰ τὸ δὲν γυ-
ρᾶτε λαχρῖασιμοῖς , ὅπου νὰ σὰς πᾶσι
κινήσω εἰς πῶς φιλοψυχίας , μόνον γυ-
ρᾶτε μετὰ τὸν ἐμπορεῖτε νὰ τῆ βοηθᾶ-
τε ; ἀλλ' ἰδοὺ λατὸν ἡ λέσιν ἀπὸ τῶν εἰς
αὐτὸ οἱ θεολόγοι. Καὶ γὰρ νὰ μὴν σὰς πέσῃ
εἰς βάρος ἡ ἀνταρτία , ὅπου σὰς πᾶσι
νὰ , λέγω , πῶς εἰς κατὰ μερὲς ἔργα , ὅπου
καθεκᾶσιν καίμνετε , χίλιαις ἀφορμαῖς
ἀνίστατε , νὰ τῆ βοηθᾶτε ἀντὶ τῆ. Καὶ θετε
νὰ δ' ἀποδείξω ; μετὰ γὰρ , κατὰ λατὸν
μόνον τὰ λίγα , ὅπου σὰς γράφω ἐδῶ καὶ
ἀπὸ τὰ λίγα συμφαίνετε τὰ λοιπὰ.

Ἡξοῦτε θεοφιλέστατοί μου , ὅτι ὅλη
ἡ ἀρετὴ , καὶ ὅλη ἡ χρῆσις διανοῦς
νὰ εἶναι εἰς τὸ πᾶσι τὰ δύο. Λεῖπε ἀπὸ δ'

ἄρετων, ὅπου ἐξήρουν. Ἀλλὰ ὅτι οὐ
 ζετε, ἀς ἡγήσῃ ὁ θελῆμαί σας· ἀς ἀφώσω
 ἀφ' ἑκὼν ὥρας ἱστρίαις, καὶ νὰ σας
 ἀναφέρω τῷ θεολόγων τ' ἡμῶν τρυφῆς· μέ-
 νον νὰ ἱστῆς ἀφβάσετε εἰς τὰ αὐθεντικά
 μὲ σκοπὸν νὰ τ' ὡφείξετε εἰς ὁ ὠφελος
 τῷ ψυχῶν.

Πρῶτα λοιπὸν εἰς ὁ πείπον μέρος τ' *Scotus di-*
 ὅτι τομῆς τῷ ἁγίου Θωμᾶ ἐρωτοῦσιν, αὐ *scritat. 15.*
 τὰ ἐσωτερικά ἔργα πλερώνουσι τ' χαμόνα, *quest. 16.*
 ἢ τὰ ἐξωτερικά· ὁ ὑψιλονοῖς Σχότο θελῇ *art. 6.*
 τὰ ἐξωτερικά· ὁ Λεδέσμος πῶ ἐνδύται *Ledesmus*
 γνῶμῃ κατεῖ. Ἀσὸτο σιάζῃ τοῖς δύο. *partie 2.*
 Ἀμὴ αὐ γυρῶ νὰ ἀναφέρω ἐδῶ ὅλα *quest. 14.*
 νῶν τὰ ἐπιχειρήματα, καὶ νὰ λύσω τοῖς *dub. 4.*
 ἱστρίαις των ὡρῶν πολὺ χειρὸς, ὅ ὡς *Asoto di-*
 ὅσον καύονται οἱ ψυχῆς εἰς ὁ καθα- *scritat. 19.*
 τήριον πῦρ. Ἀς τὰ ἀφῆσω μὲν, καὶ ἀς ἐρω- *quest. 2.*
 τήσω μὲν αὐ καμνὴ χρεῖα ὁ ἱκανοποιη- *art. 2.*
 χὲν ἔργον νὰ εἶ) πονεπικόν. Ἀσὸτο θελῇ *Asoto di-*
 νὰ ἔχη πόνον καὶ χέπον. ὁ ἅγιος Θωμᾶς, *scrit. 15.*
 καὶ ὁ θεῖος Βοναβεντούρα ὁ ἄρκοιῦται *quest. 1.*
 μ' ὅλα τὰ ὁμολογοῦσιν ὅλοι ὁμοθυμα- *art. 5.*

εἰς τὰ ξόμπλια· ὁμολογῶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀπελπισμένοις, ἀμὴν ὅτι ἐκείνοις, ὅπου ἔχοις καμίας ἐλπίδας καὶ λακτάραις νὰ ῥυθῶν, μὲ συμπάθον, δὲν λέτε πλὴν ἀλήθειαν.

Ομως αὖ γυρῶτε νὰ ὁ ἀποδείξω μὲ λογαριασμοῖς, δὲν θύρισκονταί πλείῃς διωατοὶ καὶ πλέον ἀνύκνητοι, σάν ἐκεῖνοι τῷ ἁγίου Θωμᾷ, ὅτι οὐδὲν χωρὶς ἀμφιβολίας παρὰ τὸν ὁμοῦ οἱ ὁπίλοιποι διδάσκαλοι μας· μὲ ὅλα τὰ ταῦτα νὰ σμίξῃ τὸ γραμματικὸς τῶν μας· μὲ τὸ βυλάθειαν καὶ ἐμπάλιν, ἐδῶκαζεν ὅτι στωικολίας τῷ Κασσιανῷ, ὅπου ἀπλῆ φράσις ἀναφέρ- νη· ὅτι ξόμπλι τῷ ἁρετῶν, τοῦς θεο- πνύσας γνώμας, καὶ τὰ ἐνάρματα ἔργα τῷ παλαιῶν ἀναχωρητῶν. Εἰς καὶ ἐγὼ, καὶ μίμησιν τῷ θεολογικωτάτου ἐκείνου φωστῆρος, ἐπολέμοις μὲ τὰ παρὰ τὸν ἀντίμα- τα, ὅπου σὰς ἔγραψα ἐπὶ, νὰ φωτίζω τὸ νοῦν σας, καὶ ἀντάμα νὰ πυρώσω καὶ πλὴν καρδίας, καὶ νὰ γλυκοτραβίσω τὸ θε- λησὶν σας εἰς πλὴν παρὰ τὸν ἐκείνων τῷ

ἔδικά τοι φάσματα νὰ καπακρίνη. γ'. δὲν
ἀφεῖχε ποτὲ τὰ παῖδια, ἢ τοὺς δουλοῦτά-
δες τοῦ νὰ ζημιώσω καὶ ἓνα. δ'. ποτὲ
δὲν ἔγρεφε πτωχόν, διχως νὰ τ' ἐλεήσει.
ε'. ὅσοις ἤξθυρε μαλωμένους καὶ κακω-
μένους, πρῶτα τοὺς ἔδωκε νὰ κάμω αἰ-
γάπην, ὥς τῇτα ὅσον ἤξιζαν σὲ τ' ἀνα-
χωρητάδων τ' ζωῶν..

Ο πείρος ἦτον περσματοετής, καὶ
ἐπερσμάτευε μὲ κ'. χιλιάδες ρεάλια
κεφάλι· ἀμὴ ἔδωκε τῷ πτωχῶν πλὴν δε-
κατίαν τῷ ἀφάφορου, ὅξω τὰ πολλά ὅ-
που ἐμοίραζεν εἰς τ' ἐπίσημους ἐορταῖς.

Πολλὰ ξόμπλια, λέτε, μαῖς ἐδικη-
νηκες, πατέρας, καὶ πότε νὰ τὰ τελειώ-
σωμεν; σὲν τὰ βάλετε εἰς περσίν,
σὲν τὰ ξομπλιάσετε, μὲν χάρας αὖς τὰ
ἀφήσωμεν. ἀλλὰ θαρρεῖτε ἐνεργητικώτε-
ρον μέσον νὰ θύσκειται, καὶ νὰ δεῖξωμεν
καὶ τοῖς θεοῖς πλὴν μέθοδον, νὰ περ-
ξοῦν τ' ὄρετιν, πνευματικὴν δηλαδὴ
περσμά, περσὰ τὰ ξόμπλια; Καὶ αὖ
εἰπῆτε, πῶς ὀλίγην ἐνέργειαν ἔχουσιν πῶ-

κα, νὰ τῆς δώσῃ δ' ἔργεια, νὰ νὰ διδά-
 λῃ τ' ἀνδρά της καὶ τὰ παῖδια της ἀπὸ
 τὴν φυλακὴν, ἔδωκεν τῆς ὅσα ἔχρειά-
 ζοντο, δίχως νὰ γυρέῃ ἢ κημένα, ἢ δ' ἄ-
 φορον, ἢ κεφάλι, ἢ νὰ τὴν πειράξῃ εἰς
 τ' ὑμῶν της, καθὼς καὶ μνοῖσι οἱ ἄνθρωποι.
 καὶ τὸν οὗτο ἔργον ἡξίζε παρὰ τὸν ἄνθρωπον, λέ-
 γει, ὡς ἂν ἡ ζωὴ τῆς ἐρημιτῶν. ὅσον
 ψυχὰς ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ οἱ ἄνθρωποι τ'
 καθαριότητα καὶ τὴν ὑμῶν τῆς γυναι-
 κός, καὶ νὰ πορπατήσῃ ἵνας ἴσα εἰς τ'
 τῶν τοῦ. Ἀφ' οὗτο τ' ἀξίωσε νὰ μετα-
 νοήσῃ, καὶ νὰ λάβῃ μαθὼν μεγαλήτερον
 ὡς ἂν κείνοι, ὅπου δὲν εἶ) εἰς τὰ κίνδυνα,
 καὶ τῶν ἀφορμῶν τ' κρίματος.

Ο δὲ οὗτος ἦτον καλοπείθερος Νοι-
 κοκύρης ἐνοῖς μπουργυ, ὅπου α'. ἀφ' οὗ
 ἕκαστος τῶν παῖδια μὲ τὴν γυναικα τοῦ
 τ' ἀλογητικὴν, ἔδωκεν μαζὶ τῆς τελευτῆς
 ἄλλοις χρόνοις δίχως νὰ τ' ἐλγίσῃ καθό-
 λου, καὶ ποτὲ τοῦ ἄλλου γυναικα δὲν ἐκά-
 στεχε ὡς ἂν τὴν ἐδικὴν τοῦ. β'. ποτὲ δὲν
 ἐκατάκρινε καὶ ἓνα, γυρθύντας μόνον τὰ

χοντες μεγαλήτερον καὶ βαρύτερον λό-
γον ἔχουσι νὰ δώσω τῷ Θεοῦ, καὶ οἱ φτω-
χοὶ ἐλαφρότερον. Ἰσα λοιπὸν ἠγαπημέ-
νοι μου ἴσα εἰς τὸ γράψω τῷ Θεοῦ κα-
θε εἰς καὶ τὸ ἑξῆς τοῦ καθενὸς ἀνοικτῆ
εἰ) ἡ πόρτα τῷ πνεύματι σου, καθὼς ὁ
δείκτει τούτῃ ἡ ἰσότης.

Εἰς τοὺς βίους τῶν παλαιῶν πατέρων
βιβλ. γ'. κεφ. ις'. εἰπερὶν ὅτι ὁ ἅγιος
Παφνούτιος μέγας καὶ πειθήνιος ἀνα-
χωρήτης, ὅπου ἔκειεν εἰς τὸ ἔρημον σὺν
ἑνὶ ἀγγέλῳ ἔτει κυρίου τκα'. ἔβαλεν εἰς
τὸ νομὸν τοῦ νὰ μάθῃ ἀπὸ Θεοῦ, ὡς εἰς
τὸ κόσμον τῷ ὁμοιάζεν εἰς τὴν ἀγιότητα,
καὶ ὡς ἐμελλε νὰ λάβῃ ἴσον μαθόν, ὅ
ἰσάαν δόξαν εἰς τὸ πνεύματι σου καὶ τῷ ἐ-
φανερώσεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἴσοις
τοῦ εἰς ἀγνωσίᾳ διὰ νὰ ταπεινωθῇ αὐ-
τός. ὁ πνεύμας ἦτον ἑνὶ Κλέφτης με-
τανοημένος, ὅπου ὁξέων τοὺς ἄλλους
εἰς τὴν ἀξιομαθίαν, διὰ τὴν ἐγλύτωσε
τὸ ἑμὲν μίας κορασίδας. ὅ πνεύματι καλε-
σμένος ἀπὸ μίαν χρεοφειλετὶν γυναι-

συμβουλῶτάδες δῶθεν Πορτουγαῖζοι
 παρὲς ἱνας αὐθεντάδες, ἐβαρουῶντο τὸ
 ἐρμυνεῖαν των· μακρυὰ ἔπεφτον ἀπὸ τῆς
 καλῆς γνώμης τῆς παρειρημένου βασι-
 λέως. Οὕτως βασιλέας ἦτονε, καὶ αὐτοὶ ἦ-
 (ἐ); ὁ βασιλεὺς ἐδέχθηκε τὸ ἐρμυνεῖαν,
 ἀφ' οὗ εἶχεν ὀρεξίν νὰ σώσῃ πλὴν ψυχῶν
 του, καὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουσι ψυχὴν νὰ σώσωσι;
 Μ' ὅλα τὰτα αὐτὸν δὲν θέλω τέτοιοι αὐθεν-
 τάδες νὰ τοὺς ἐρμυνθῇ χανεῖς, αὐτὸν δὲν πα-
 ραδέχονται ξένης ὀρδινιάς· πῶς καλῶς
 τοὺς γὰρ πλὴν ἀγάπην τῷ Θεοῦ καὶ τῆς ψυ-
 χῆς των, νὰ ἐρμυνθῶσι τὸ ἐμμανὲν τοὺς,
 καὶ νὰ μετρήσωσι ἀπατοίτους εἰς τὸ φόβον
 Θεοῦ, καὶ νὰ μελετήσωσι ὅτι μελῶς, ὅτι
 ἔχῃ νὰ τοὺς κείνῃ ὁ Θεός, ὅπου δὲν εἶναι
 ἀνθρώπολήτης, καὶ δὲν γυρῶν αὐτὸν (ἐ);
 ἱνας ἀρχὸς ἢ χειράτης, μεγάλος ἢ χα-
 μηλὸς, πλούσιος ἢ φτωχός· μόνον γυ-
 ρῶν αὐτὸν ἐπορβύθηκε πᾶσα εἰς χεῖρ πλὴν πα-
 ξίν του ὅτι κερήτηξιν θεόφοβα καὶ περὶ μῦθα·
 οἱ αὐθέντες εἰς τὸ αὐθεντῆσαι, οἱ πτωχοὶ εἰς
 τὸ δοῦλεψιν τοὺς· μάλιστα οἱ μεγάλοι ἀρ-

Εἶπεν. Τώρα γνωρίζω, πῶς εἶτε οἱ ὁ
 Θεοὶ μου καὶ πιστοὶ καὶ ἀκριβοὶ φίλοι, ἔ-
 θέλω νὰ με βοηθᾶτε με τῆς καλῆς σας
 βουλῆς εἰς τὸ νὰ κυβερνήσω ἄξια καὶ θεό-
 φοβα ἢ βασιλείᾳ μου.

Ο χρονολόγος τῆς Πορτογαλλίας μάρ-
 τυρᾷ, πῶς ἐπορεύθηκεν ἀπὸ τότε ὁμορ-
 φα ὁ ῥήγας ἔκκαλορρίζικον τέλος ἐδέχθη-
 κεν. ὡ καλὸ τυχοῖ ποῦ ἤθελεν εἶσαι οἱ ἄρ-
 χοντες, οἱ παρορετῶτες τῆς πόλεων, οἱ ἔξαρ-
 χοι, οἱ ἐπίτροποι, καὶ οἱ ἄλλοι αὐθεντότο-
 ποι, αὐ ἐδέχοντο νὰ τοῖς ἀνείξῃ ἡνὰς τὰ
 μάτια, καὶ νὰ τοῖς ξυπνήσῃ εἰς προμοίᾳς
 ὑποθέσεις. Ἀρχοντὰ μου κάμε νὰ ἡξυβήης,
 πῶς δὲν σὲ ἔκαλεν ὁ Θεὸς ἄρχον, δὲν σὲ
 ἔκαλεν ἡ χώρα ἐπίτροπον, ἀλλὰ νὰ φᾶς
 τὰ ἅπαντα τοῦ κόσμου, γὰρ νὰ φᾶς τὴν κό-
 πον τῆς φτωχῶν, ἀλλὰ νὰ πουργίξῃς τὰ παι-
 διὰ σου με κακοκερδεμένα ὑποστατικά,
 γὰρ νὰ πλουτήῃς με ξένα ἀργύρια, ἢ
 νὰ ἐλαφροταπάρῃς τοῖς φίλοις σου, ἔ νὰ
 ρίξῃς τὸ βάρος εἰς τὰ φτωχά. Φοβοῦμαι,
 πῶς αὐ ἡρχοντοῦ καὶ ὅλας τὰς αὐτοὶ οἱ

σοι τὸ καλὸν τῆς αὐθεντίας, ὅχι τὸ ἐδι-
 χύν τοις, ἀντίς νὰ τῷ καλοκεύουσιν, ἐν
 παρρησίᾳ τῷ ἐμηλησάν. Ἀς ἡξύρης πο-
 λυχρονηδύε μας βασιλῶ, ὅτι δὲν ἔσθ
 πλερώνει ὁ κόσμος τὰ βαρυὰ χαράτσια,
 δὲ νὰ κάμης κοπέλαις, ἐκκριματισμέναις
 ἔξοδες εἰς σολίδια τῷ πολιτικῷ σῶ, εἰς λι-
 ξίαις ἐδικαῖς σῶ, καὶ εἰς ἄλλαις πῶδανομίαις,
 ἢ δυνώφέλεταις δουλειαῖς. Εἰς πλὴν ἡμέ-
 ραι τῆς κρίσεως δὲν θέλει ἐρωτήξῃ ὁ Θεός,
 ὅπου ῥώτῃ εἶπὶ χρεωστῶν νὰ κάμω-
 μῶν, αὐτὸς δὲ φαίνωσιν καλὰ καὶ πῶδιστά.
 Ἀλλὰ αὐτὸς ἐκυβέρνησιν τῷ λαόν σῶ γέφο-
 ρα, ἐκ μὲ τῷ διχαστικῷ ὅπου σῶ πρέ-
 πει σάν κριτῇ, καὶ μὲ σπλαγχνικοτικῷ
 σάν γυνέως, καὶ μὲ ἐννοιαὶ καὶ ἐπιμέλεια
 σάν ποιμὴν γυρβούντας τὸ καλὸν τοῦ, καὶ
 ἀφαιρουντῶν τὸν ἀπὸ κακόν. Ἀν οἰ-
 ξεις λοιπὸν νὰ εἶσαι βασιλέας, ἀλλάξε
 πλὴν ζωὴν σῶ. Εὐθύμωσιν ὁ βασιλῆς ἀ-
 κούοντας τὰ λόγια τῶ πατρός. Ὅμως ἐφάσεν
 τοῦ γλήγορα, ἦλθεν εἰς τὸ νομῶ τοῦ, ἐ-
 μέτησεν τὰ μέσα τοῦ, ἐκράξεν τοις καὶ

σα τούτῳ ἢ φωνῶν, ὅς ἐλεῖν. Ἀδελφοὶ «
 τῷ Α. Φραντζέσκου ἀφικεσθε, διὰ τῆς «
 ἀγάπης τῆς ἀδελφού σας ἐπύτου, ὅπου «
 τώρα τώρα ἐξεφαιώθηεν, ὁ πονητελὴς «
 μὴν κύριος συγχωρᾷ τὸ τρίτον μέρος τῆς «
 χρόνος, ὅπου χρεωφεῖτε. »

Καλὴ καρδίᾳ λοιπὸν ἱερεῖς καὶ καλό-
 γηροι, φυλάξετε καλὰ τοῖς διδασκαλῆς
 σας, ὡς πατεῖτε καλὰ, καὶ πῶς κεραι-
 ξιν καὶ τοῖς νόμοις σας. ἰδέτε πόσον ἀξί-
 νὰ ζήσῃ ἡνὰς καὶ πῶς κεραιξιν τοῦ, πόσον
 ἀξί- λέγω διὰ νὰ ῥοθῇ ἀπόσου, καὶ
 νὰ σώσῃ τοῖς φίλοις τοῦ ζωντομοῦ καὶ ἀπε-
 θαμνοῦς.

Θεὸς νὰ τὸ μάθῃς ἀπὸ τῆς δουλειᾶς τῆς P. Anton.
 ἀφεντείας; μαθαίνεις τὸ ἀπὸ τοῖς πολυ- Vafq. in
 μνήτοις συμβουλευτάδες τῷ Αλφόνσου τῆς rphonfi.
 τετάρτου βασιλείως τῆς Πορτογαλλίας, ὅ-
 ποῦ βλέποντας τὸ, πῶς αὐτὸς ἦτον εἰκο-
 σιχροῦνων καρτελιάρης, καὶ δὲν ἐγύρουν
 ἄλλο ὡς ἡδοναῖς, ξεφαιτώματα καὶ ἀ-
 πακταῖς ἐξοδὲς. διὰ νὰ τὸ διδάσκω ἀπὸ
 πῶς γράφω ἐκείνῳ, καὶ νὰ παρεμνητεύ-

ἔδωκαν αὐτοῖς, καὶ ἡ πνευματικὴ τ' ὕψα-
λαν ἀπὸ τ' φωτὸς, καὶ ἀπὸ τ' φλόγα.

Θεὸς γὰρ τὸ μέγας ἀπὸ τὰ ἔργα τ' κα-
λοπεποιήσας, διαβάξοντες εἰς τὰ χρο-
νικά τ' ἀγίου Φραντζέσκου. ἔπειτα κυρίου ατ'.
ὅτι ὁ πολυάριθμος Φραῖ Αλφόνσος ἀπὸ Πορ-
τουγαλλίας ἔπειτα κυρίου ατ'. πέντε ἡμέρας
ὑστερὰ ἀπὸ τ' θάνατον τοῦ ἐδιδάσκειν ἀπὸ
τ' ἄλλον κόσμον, καὶ εἶπε τῷ πατέρων
τῶ μοναστηρίου τοῦ. ἡ πρῶτη, λέγει, ὅ-
που ἐφύλαξα ὅλην τὴν ζωὴν μου, καὶ
τὰ πολλὰ δάκρυα, ὅπου ἔχουσα ἀπὸ δι-
αβείας ἔσωσεν τ' ψυχὴν μου. μὴ ὅλα
τὰ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
α'. Διὰ τ' ἀποθυμίαν μου. β'. Διὰ τ' ἐκα-
ταφρόνιστον τοῦ ἄλλου. Καὶ ὁ αἰσθητός
Φραῖ Γέρος Στέλλα, ὅπου ἀπέθανε καὶ
ἐθαφθῆκε μαζὶ μὲν μὴ, ἐπέτασεν ἀπὸ
τὸ καθαρτήριο σὰν μίαν γληγορώτατον
Γαίτην, καὶ πρῶτος ἐμπήκεν εἰς τ' οὐ-
ρανόν, διὰ τ' ἐφύλαξε κατὰ τῆς τῆς
εἰς Διὰ τῆς τῶ μοναστηρίου. Οὐκ ἐκεί-
ῳ ὅπου ἡμῶν μέσα εἰς τ' φλόγα ἐγρύκη-

λαβα ἀνέδρεψεν τῆς δύοιτης θυγατέ-
ρες εἰς τὸ φόβον τοῦ Θεοῦ; ὅτι ἀφιέρω-
σάν ἡ ἐφύλαξαν τὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ πρῶ-
τον τῶν.

Θεὸς ἀπὸ τῆς ἔργα τῆς ἐλεημοσιῆς
καὶ τῆς δικαιοσύνης; ὁμοῦ ἐκλαμπρύνει εἰς τοὺς
βίοις τῶν ἐκλαμπρύνων ἀνδρῶν τοῦ Α. Βερ-
νάρδου γήματος· ὅτι Κωνσταντῖνος ἦν, ὁ-
ποῦ πολλοὶ χρόνοι ἔκαστε κρίτης εἰς τὴν
Τουσκίαν, ἐλευθέρωθηκεν ἀπὸ τοῦ κατάρ-
τησιον, ἀπὸ ἐφελδοῦρεται τὸ πτωχῶν, καὶ
εἰς τοὺς πλείους χαμηλοὺς καὶ φτωχοὺς ἔδωκεν
τὸ δίκαιον τοῖς.

Θεὸς ἀπὸ τῆς θυλάβειαν πρὸς τὸν ἔξα-
γερβύση ἵνα τοὺς πτωχοὺς; ὁ σιβάσμος
πατέρας ἀπὸ Σάλο, καὶ ὁ Ἰορδάνος ὁ Σά-
ξων γράφοις, πῶς ἕνας θεοφιλέστατος ἱε-
ρομόναχος ἀπὸ τοῦ ἱερώτατον γῆμα τὸ ἐρη-
μιτῶν τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου ἐγκύτωσε
γλήγορα ἀπὸ τοῦ κατάρτησιον· ἀπὸ μὲν
πολλῶν θυλάβειαν, καὶ λακτάραι, ὅτι μέ-
λειαν ἔξαγερβύσε τοὺς πτωχοὺς ἔσονται καὶ
τὰ δαίμνα ἐκείνων, ὅπου ἐξιοῦσάν, τῶ

„ δὲν ἀναβλέπω εἰς τὸ ἄξωτερικόν φλαῦδι
 „ τῷ ἔργῳ, ἢ τὸν χαρὸν πολὺν ἢ ὀλίγον,
 „ ὅπου βάλλω οἱ ἀνδρες τοὶ εἰς μίαν δου-
 „ λειαν. Ἄλλὰ ἀναβλέπω εἰς πλὴν ἔσωτε-
 „ ρικὴν ρίζαν τῆς ἀγάπης, ὅπου εἶ) ἀφορ-
 „ μὴ τῷ ἄξωτερικῷ ἔργῳ.

Θές το ἀπὸ πλὴν θεοῦ ἑοφίαν τῶ παιδίων;
 ἡ πρηνέδοξος Μαρία Δογνιὲς ἀνέβηκεν
 εἰς τὸ ψυχμαχισμόν μιᾶς χηρευμένης, ὅπου
 ἐπαυδύθηκε πολὺν χαρὸν εἰς τὸ καθαρ-
 τίειον πῦρ, ὃχι διὰ τὰ ἐδικά της φται-
 σίματα. Ἄλλὰ διὰ κάποιαν ὑποστατικὴν
 κακωκερδεμένην ἀπὸ τῆ ἀνδρα της, διὰ τὰ
 ὅποια σὰρξ δὲν εἶχεν ἐρωτήξῃ τοὺς πνύ-
 ματικούς καὶ νομοδιδασκάλους, πῶς εἶχε
 νὰ πορευθῇ, ἐπαυδύοντα, καὶ ὑπερὰ ἀπὸ
 τὸ ὄνομα τῆ θυγατέρας της ἐλυτρώθηκεν.
 Οθεν πλὴν εἶδεν ἡ ὁσία Μαρία, καὶ ἀνέ-
 βαινε εἰς τὸ οὐρανὸν μέσα εἰς δύο χο-
 ροὺς τῶ ἀγγέλων ἀσπρὴ σὰρξ τὸ χῶρι καὶ
 λαμπρὴ σαν τὸ ἥλιον διὰ δύο ἀφορμαῖς.
 α'. διὰ τὴ ἔκαμε πολλοὺς χρόνους χῆρα εἰς
 πλὴν δουλεψιν τῷ Θεῷ. β'. διὰ τὸ ὅσον ἀν-

Τί λέγεις πρὸς αὐτὸ χριστιανέ; Ἰάχα
 δὲν πιτεύεις τῷ κορυφαίῳ τῷ ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ; ἢ λογιάζεις καὶ ὅτ' ἐγγίξῃ τὰ ῥα
 καίμης ἀφ' λόγου σου, καὶ δέξῃ τοὺς νε-
 κροὺς; γάρρῳ, πῶς ἀποφασίζεις ἀπεδῶ καὶ
 ὁμῶς πρὸς τὰ καίμης ὅσα καλὰ ἔργα θέλεις
 ἐμπορέσθαι, καὶ νὰ δοθῇς εἰς τὸ πρᾶξιν τῷ
 ᾧ ᾧ. Καὶ αὐτὸ καίμης, καλὰ καίμης.
 δέξαι καλῶς εἶναι οἱ πρᾶξαι καίμης, ἀλλὰ
 τὰ καλὰ ἔργα ἀξίζου πεισσότερα.

Ορίσεις νὰ τὸ δῇς ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς
 ἀλαβείας; Ἡ ὅσα Γερβούδης ἐν τῷ
 βίῳ τῆς βίβλ. ἐ. κεφ. κβ'. βαρυοῦ-
 τας μιᾷ φορᾷ νὰ δέξαι ὅλην τὴν ἀκο-
 λουθίαν τῷ ἀπεθαιμένων, ἐρώτηξε γάρρε-
 πὰ τὸ κύριον Ἰησοῦν, αὐτὸς ἤθελέ τοι δέ-
 σθαι μία πλεῖα κοινὴ πρᾶξις, λεγά-
 μενη μὲν ὅσον ἀλαβείαν ὡσὺν ἡ μεγα-
 λήτερη. Ναί, λέγει ὁ ὁρῶν, καὶ ἀντίστοι-
 αὐτὴ τῷ ρν'. Ἰαλμῶν καίμης ρν'. ἔργα
 θεϊκῆς ἀγάπης εἰς ἑνώσιν ὁκείνης, ὅπου
 ἔβαλέ με καὶ ἔπαθα θεληματικῶς τὰ δει-
 νὰ πάθῃ τῷ θανάτῳ, ὅσον ἀξίζει. Διατί

τὰ κείμενά της ὅλα· καλὰ καὶ νὰ μὴν
 εἶ) ἄξια, καὶ ὄντας βουβὴ νὰ μὴν ἐμπορέ-
 ση πλεία νὰ τὰ ξαγερθῇ. Ἀπέκει πιά-
 νη τ' εὐφροδύμον ἢ ὅσια, καὶ ἀποδιδόνει
 τ' δαίμονα λέγοντας, ὁ ἐχθρὸς πλερώνει,
 ὅξω. Ἐτξί τ' ἔλαχεν ὀλίγαις ἡμέραις ὕ-
 γεραι, ὅπου ἀνεκδιήγητοι πόνοι τ' ἐπλά-
 κωσαν· ὅταν ᾤδρακαλῶντας ζεσὰ ἀφ' ἑ-
 πὶ ψυχῇ ἐκείνῃ εἰς τ' ἡμέρας τῇ αἰ-
 γίων ἀποσόλων, ὁ ἄγιος Πέτρος τῆς ἐφα-
 νέρωσε τὸ καθαρθένον, ὅπου ἐκαύθη τὸ
 " αὐτὴ, καὶ εἶπεν τ' ὅσιας. Καύεται ἐκεί-
 " νη ἢ ψυχὴ δὲ πῶς ὅποιαν ᾤδρακαλεῖς,
 " ἀφορμὴ δὲ πῇ ἠγάπησε πειραστὰ τ' κρομι-
 " καὶς χροαῖς, καὶ τὰ ξεφωτωμάτα, ἐ ὠ-
 " λιζηγάπησε τ' Θεόν. ἰδὲ πάλιν πῶς πῶς
 " ῥίκτοις μέσα εἰς μίαν παγωδύλιν λί-
 " μνῳ, δὲ πῇ ἀναμέλησε πολλὰ νὰ ἀνα-
 " δρέψῃ τὰ παῖδια της εἰς τ' φόβον τῆς
 " Θεοῦ, καὶ εἰς καλῶς περᾶξες καὶ δρεταῖς.
 " Διψᾷ πειραστὰ, δὲ πῇ ἐπολύτινε· γδυ-
 " μνῳ πῶς θεωρεῖς, δὲ πῇ πειραστὰ ρούχα
 " καὶ σολίδια ἐγύρθη.

Τί

εἶπεν τοῦ πῶς ἐτίμωρεῖτο εἰς μεγαλῶτα-
τον βασίλειον. ὦ ἐμὲν ! φωνάζει ὁ ζων-
τομὸς ὁλοδακρυοδρεμῶς, κακὸν ποῦ ἐμ-
παθα ὁ κακορρίζους, ὅτι νὰ γῶ ὁ κριμα-
τισμένος, ὅπου μακρὰ πέφτω ἀπὸ τοῦ
ἀγάης σου ἀρεταῖς, καὶ ἀπὸ τῆς καθαριότητος
τῆς ζωῆς σου σφοδρῶς τὰ δάκρυα σου, λέγει
τοῦ ὁ νεκρὸς, ἄλλο βασίλειον δὲν γρυῶ,
ὡς πῶς λακταρῶ τὸ πρὸσωπον τῆς
Θεοῦ, καὶ σπρώομαι τὸ, ἀφ' οὗ δὲν τὸν
ἠγάπησα καθὼς ἐπρεπε. Καὶ σὺ χρεῖστα-
νὲ ποῦ τὰ δρεβάσεις αὐτὰ, πῶς γρυῶ-
σαι, πῶς πάχῃ ἡ σιωπὴ σου; ἄγιος ἡ-
τον ἐκείνος, καὶ ἐσύ; βασιμίζεται μὲ ὅλα
τὰ εἰς τὸ καθαρίσθαι, καὶ ἐσύ;

Ὡς οὕτως ὁ ἁγίος Μαρία Δογμὸς ὁ ἁγίος *Surgens in*
σχεμὴν εἰς τὸ ψυχομαχί μίας ἀρετῆς *eius vita*
σας φίλαινας της, καὶ βλέποντας τὸ δαί- *lib. 2. cap.*
μονα, ποῦ πῶς ἐπείραζε, καὶ ἐγύρνε νὰ
τὸ ρουφήξῃ, ἐφώναζεν, ὦ Θεέ μου, ὦ σω-
τῆρα μου, ἀπομύω ἐγὼ ἐγγύτεια ἀφ'
πῶς ψυχῆς της, δὸς της κύριε, τελείαν
ἐ ἀληθινὴν σωτηρίαν τῆς καρδίας ἀφ'

τήριον, καὶ νὰ ἀγάσῃς ἀπόσου, αὐτὴν ἡ-
 λες. ἀμὴν ὦ ἐμὴν ! πόσον ὀλίγοι θεί-
 σκονται τὴν σήμερον εἰς τὸν κόσμον, ὅπου
 νὰ δοθῶν εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἔ-
 εἰς τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς ἀψυχίας, τῆς
 κακοτελήσεως, τῆς ζηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν
 παθῶν ἔκ κακῶν ὀπιθυμιῶν, εἰς τὴν ὑπο-
 ταγὴν εἰς θελήματα τοῦ Θεοῦ μέσα εἰς τοὺς
 πόνους καὶ εἰς ἀρρώστιας, μέσα εἰς τὰ βά-
 σματα καὶ εἰς εἰς γενοχωρίας, μέσα εἰς ξε-
 βέσματα καὶ εἰς ζημίας, εἰς ἀβα-
 νίας, ἔκ εἰς τὰ λοιπὰ. Διὰ τοῦτο πολλοὶ
 πᾶσιν εἰς τὸ καθαρθήριον, καὶ δὲν ἤτελαν
 πάρε· πολλοὶ ἤτελαν ἀξιώσῃ νὰ λυτρώ-
 σουν πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν ἀνεκδιήγητων
 βασάνων τῆς καθαροῦ φωτῆς, καὶ ὀλίγοι
 τοῖς βοηθοῦσιν.

Ο σεμνότητος Γουλιέλμος δοκιμὸς
 εἰς τὸ ἀγγελολόγητον γῆμα τοῦ ἁγίου Βερ-
 νάρδου, καλῆς ζωῆς καὶ καλλητέρου πα-
 ραδείγματος ἀνὴρ, μετὰ τὴν θάνατον τοῦ
 ἀνιψοφονήθηκεν ἐνὸς ἄλλου ἱερομονάχου
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Κισσεριένσε μοναστηρίου, καὶ

Τὰ ἔργα μερὲς βάσθηα τὸ κόλασις ἢ τὸ καθα-
 ρτηρίου κάμετε νὰ εἶσαι δίχαιοι, καὶ αὐ-
 ρετε νὰ εἶσαι δίχαιοι κάμετε τὰ ἔργα τῆς
 δικαιοσύνης. πάλιν αὐ ρετε νὰ μὴν ἔχη
 ὀξοισίαν ὁ ἀφάβολος ἀπώλω σαι, καὶ νὰ
 μὴν σαῖ σκληροθυραγία, μὴν κάμετε
 ἀμάρτιαν· ἀφὰ ὁποῖος ἀμάρτιαν, σκλη-
 ρος εἶ) τὸ ἀφάβολου, ὁ ἀφάβολος τὸ οὐ-
 ρει, τὸ ὀξοισιὰς, τὸ κάμνη ὅτι θέλει σὰν
 πορῆμα ἐδικὸν τοῦ.

Ὁ ἀγὼς μας πατέρας Ἰγνάτιος ὀξηγᾷ *In Exerc.*
 με τοῦτῳ τῷ προμοίωσιν ἡ εἶ) ἢ πορῆ- *spirituali.*
 ξις τῶν ὀρετῶν· καθὼς λέγεις ὅ νὰ πορ-
 πατήξης, νὰ βέξης, νὰ καπιάξης, καὶ τὰ
 λοιπὰ λέγονται ἀσκησεὶς ἐ δουλειᾶς θο-
 ματικῆς· ἐτὶ ὅ νὰ δουλεύης τὸ ψυχικὸν
 τοῦ, νὰ τῷ φέρης εἰς τὴν τελείαν ζωὴν
 εἰς τῷ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, σὴν ταπεινο-
 φροσύνῳ, σὴν ὑπομονικῷ, καὶ σαῖς ἀλ-
 λαις ὀρετῆς λέγονται δουλειᾶς καὶ ἀσκη-
 σεὶς πνευματικῆς.

Ἐπὶ λοιπὸν ὀρηκας τὴν ἐράτῳ χει-
 ριδνὲ νὰ ἀναγρέσης γλήγορα ὅ καθα-
 ρ-

ᾠρῆας κεντὰ δίχως νὰ μνημονύσης τοὺς νεκροὺς, ὅπου ἔθαφθῆκασιν ἐκεῖ, καὶ παρεκάλεσε μὲ πολλὴν δὺλᾶλεια νὰ τοὺς ἀναπαύσῃ ὁ Θεός. ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τετάρτη βοήθεια, ἡ πρᾶξις
τῆς ἄρετῶν.

Η λακτᾶρα ὅπου ἔχω νὰ βοηθᾶς γλήγορα τοῖς ψυχαῖς τῆς ἀπεσταλμένων πιστῶν, καὶ νὰ γλυτώσης καὶ ἐσὺ ἀπὸ πλὴν φοβερίῳ φλόγα τῆς καθαροῦ πυρὸς, σφίγῃς με νὰ σὺ δείξω πόσον εἶ) χρειάζομαι τοῦτη ἡ πρᾶξις. Μελέτα λοιπὸν καὶ βᾶμε κατὰ εἰς τὸ νοῦν τοῦ τοῦ χρυσὰ λόγια τῆς θεολόγου Ἰωάννου ὅτις.
 „ α. κεφ. γ'. Τεκνία μηδεὶς πλανᾶτω ὑ-
 „ μαῖς: ὁ ποιεῖν διχασσιώων, δίχως ὅτι. ὁ
 „ ὁ ποιεῖν τὴν ἀμάρτιαν, ἐκ τοῦ δολοῦ ὅτι.
 Σαὶ νὰ ἔλεγε, ἴτε νὰ γλυτώσιτε ἀπὸ

θαῶς λέει, μίαν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ καθα-
 ρηρίου. Εἶπε λοιπὸν χειριστὴν. Παρακα-
 λεσε δὲ λόγῳ μας ἀγέ Λαυρέντιε, γὰρ
 νὰ ἀξιώσωμεν ἵνα ἀπολαύσωμεν τοῦ ἐπα-
 γελίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ κυρίου δεηθώ-
 μεν. Αναρχε καὶ πόμπη καὶ ἰσχύς Θεέ, ὅπου
 ἔδωκες τῷ μακαρίῳ Λαυρεντίῳ τῷ μὲν-
 τυρὸς τοῦ τιμῆ χάριν, νὰ νικήσῃ τοὺς καί-
 μοις τῆς βασάνων τοῦ ἀξιώσῃ μας δέο-
 μεθα, νὰ σβήσωμεν τῆς φλόγης τῆς πα-
 θῶν μας καὶ κακῶν ὀρέξεων, καὶ εἰς τὴν
 ὥραν τοῦ θανάτου μας, ἀφ' οὗ μὲς τῆς
 τοῦ, νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τῆς ὀπίσθου-
 λαῖς τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ μὲν τὸ θάνατον
 ἀπὸ τῆς φλόγης τοῦ καθαρηρίου. ἀφ' οὗ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἵσος σου, ὅπου
 μὲν σὺ ζῇ καὶ βασιλεύῃς θεὸς ἐν ἐκότητι
 τοῦ πατρὸς παντοκράτορος εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων ἀμήν.

Καὶ αὖ φοβᾶται τὸ κύκλιον, νὰ γείρῃς
 τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων, γείρας
 τὰ πένθιμα ἡμέραν ἢ ὀλιγώτερον μὴν ἐμ-
 πῆς ποτὲ μέσα εἴην ἐκκλησία, ἢ μή

χώρεμα τῷ χίλιων ἡμερῶν, ὅπου ἔχαι-
ρισθῇ οἱ παπίδες, σμίξε καὶ ὁ, *requie-
scent in pace.*

Γαζετι
Hist. Bel-
gica.

Εθεβαώθηκε, ὅτι εἰς τὸ χωρὸν μας
διχρείστησαν οἱ ψυχᾶς σκείνοις, ὅπου ὁ
ἔλεξαν. καθὼς ἔλαχε τῷ ἁγίου Λεωφάντου
ἐπισκόπου τῷ Καμεράκου, ὅπου καθε-
νύκτα ὄλα τὰ κοιμητήρια τῆς χώρας ἐγύ-
ριζε πρὸς ἀκαλουῦτας ἀφ' αὐτῆς ψυχᾶς·
καὶ σὺν εἰς ὁ κοιμητήριον τὸ ἐκκλησίας
τῷ ἁγίου Νικολάου ἔλεγε. ἀφ' ἧς ἔλε-
μοσιῶν σὺ κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῷ πιστῶν σὺ ἐν εἰρήνῃ, ἀπεκρίθησαν με-
γαλοφώνως οἱ ψυχᾶς. ἀμήν. Καὶ εἰς τὸ
θύμισιν αὐτοῦ τῷ θαυμάσιον ἐσθκωτ
οἱ ἐσπότες ἕνα μεγάλον σαρῶν, ὅπου ὡς
πῶ σήμερον ἐπωνομάζεται ὁ σαρῶς τῷ
ἀμήν.

Ο μακάριος Λαυρέντιος ἀνυπομένου-
τοι βασάνων τῆς φωτίας, ἀπὸν εἰς σι-
δερωπυρωμένῳ χάρακ' ἔπαθε ἀφ' ὃ ὄνο-
μα τῷ κυρίου, ὅ ὁ κύριος ἀφ' ἧς ἀγά-
πην τῷ ἁγίου διγάλη πᾶσαν πρὸς ἀσθενῶν,

μὲς πατέρας Μαρτίνος ἀπὸ Ρώα τῶ σιν-
 Θρίας τῷ Ἰησοῦ βίβλω πρὸς τὰ ψυχῶν.

Φοβοῦ λοιπὸν νὰ χάμης πολὺ χαρὸν
 εἰς τὸ καθαρτήριο, αὐτὸν δὲν ἔχεις τὴν ἐν-
 νοίαν τῶν ψυχῶν. Ξεχωριστὰ αὐτὸν δὲν συγχιά-
 ζης νὰ πῆς, *Fidelium anima per mi-*
sericordiam Dei requiescant in pace.
 Διὰ τὴν ἐλεημοσιώην σε κύρει ἀνάπαυσον
 τὰς ψυχὰς τῶ πιστῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ. Τόσα
 κακὰ καὶ ἄσπερα λόγια ξεπέπλουσί σε ἀπὸ
 τοῦ σώματός σου, καὶ τόσας φορὰς τὰ
 συγχιάζεις· μακάρι αὐτὴς κακὰ νὰ ἔλεγες
 τόσας βολαῖς τῶ ἀποστόλου διχλῶ, καὶ ἄλλα πα-
 ρόμοια. Διὰ τὴν τὰς κακὰ; διότι μά-
 θημα τὰ ἔχεις, ξεπέρμα τὰ ἔχεις· ἀλλὰ
 ἓνα παλοῦκι διχλῶς τὸ ἄλλο, μάτε τώρα
 καὶ σύγχιασε τὸ, *Fidelium, ἢ τὸ, requie-*
scant in pace, ἀνάπαυσέ τοις κύρει, ἢ τὸ,
requiem aeternam, αἰώνιον ἀνάπαυσιν δὲς
 αὐταῖς κύρει, καὶ τὸ αἰδὸν φῶς λαμπέτω
 αὐταῖς. Σιωπῇ ἔχεις νὰ συγχωρεῖς τὰς
 τὸ Θεόν; ἢ νὰ εἰπῇς τὸ θεοτόκος πρῶτον, ὅταν
 σημεῖν ἢ ὦρα, διὰ νὰ κερδίσης τὸ συλ-

Η καὶ τῷ προσευχῇ εἰς ὁπίτηδεια νὰ
 ἤ εἰπῆς, ὅταν σηκώνοισιν ἓνα νεκρὸν εἰς
 τὸ Ἄφρον, ἢ ὕστερα ἀπὸ τὰ συλχώρια τῶν
 σασιόνων, αὐτίως δὲν θοὺ Βολφ νὰ κάμῃς
 " μεγαλήτεραις προσευχαῖς. Ω Θεέ μου,
 " ὅπου ἀπὸ μὲν εἰς τὸ ἅγιον σενδόνι, μὲ τὸ
 " ὅποιον ὁ Ἰωσήφ ἐτήλυξε τὸ πομάχρησόν
 " τοῦ κορμὶ, ἀφ' οὗ τὸ ἐκατέβασεν ἀπὸ τῆς
 " ἡμῶν σαυρὸν, ἀφ' ἡμῶν μας τὰ σημάδια
 " τῶν παθημάτων τοῦ ἐλέησέ μας κύριε, καὶ
 " διὰ τὸ ζωοποιόν τοῦ θάνατον καὶ Ἄφρον
 " ἀξιώσέ μας νὰ σώσωμεν εἰς τὴν δόξαν τῆς
 " ἀναστάσεως τοῦ, ὅπου ζῆς καὶ βασιλεύεις
 " μὲ τὸ θεὸν τὸ πατέρα ἐν ἐνότητι τῷ ἁγίῳ
 " πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Κλήμης ὁ ὀγδοὺς μέγιστος ἀρχιερεὺς
 εἰς τὴν ἡμῶν τῆς ἁγίας σενδόνης τῆς ἐν
 Τουρίνω, εἰς τὸ ὅποιον τὸ ζωαρχικὸν σῶ-
 μα τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἐτηλύθηκεν, ἔδωκε
 συλχώριον εἰς ἐκείνους ὅπου θέλουσι εἰ-
 σπεῖν εἰς λαβὰ τὴν ἀνῶθεν προσευχὴν, νὰ
 γλυτώσωσι μίαν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ καθαρ-
 τίου. Εἰς τὸ μάρτυρά ὁ πόλυ ἀγέει-

ἀνδρὸς ἀσπαστοῦ καὶ ἀποστολῆς, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ
 κάλεσε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, καὶ εἰς ὀλίγην
 ὥραν τὴν ἐπὶ τῇ ἀφοβὸν καὶ ἀκύνειον εἰς
 τὸ φροντιστήριον τῆς σωτηρίας τῆς Ἰησῦ,
 ἀπέχει ἀφωρίσθηκεν. Ὁμῶς ἐγνωρίσθη-
 κεν ὅτι, καὶ ἦτον Ἰωάννης ὁ Σιμωνὶς ἀει-
 μνήσου μνήμης ἀδελφὸς τῆς σωτηρίας
 τῆς Ἰησῦ, ὅπου καὶ πῶς ἀγνώστῳ τοῦ
 ζωῶν, ἀγνώστῳ θάνατον ὀλίγον πορ-
 τήτερα εἶχε δεχθῇ, ὅτι εἶχε λάβῃ πολλὰ
 βοηθήματα ἀπὸ τῆς προσευχῆς καὶ ἀγα-
 θουργίας τῆς ἀνθρώπων παρὰ τοὺς Βασιλεῖς.

Κάμε. ὁ ὅμοιον ἐστὶ φιλόψυχε χει-
 ριστὴν, ὅταν καὶ τῆς ἐράτης, μάλιστα αὐ-
 τῇ μακρείᾳ, καπτασικῇ, κινδυνώδεις, καὶ
 ἐχθρὸν φόβον. Ξεχωριστὰ ὅταν ταξιδύεις.
 Ἀλλὰ καλλήτερον σωτηρίας ἢ καὶ κα-
 τὰ δὲν ἐμπορεῖς νὰ ὄρῃς πρὸς τῆς
 ψυχῆς τῆς καθαρτηρίου, καὶ τοῖς ἀγ-
 λαις των ἐνδυσίων εἰς τοῖς κυρσάροις, Φι-
 λουδαρίδες, λησάδες, καὶ ἄλλοις ἐχθροῖς
 τῆς ψυχῆς, ἢ τῆς σώματος, ἢ καὶ τῆς ὑπαρ-
 χόντων.

ραδίδοις τ' ἔχον καὶ τὴν κυρασιαὶ τῆς
 ἐράδας των ἀφ' ἧς ψυχῆς τῷ καθαρ-
 τηίου, καὶ μὲν ὁ ὁδοποιεῖν λέγουσι τ'
 ψαλμὸν, ἐκ βαθέων.

Τούτῳ τ' ὡρεῖται αὐτὴ τὴν τ' ἐδιά-
 βασθῇ εἰς τὰ χρονικά τῷ ἀγγελικῷ γή-
 ματος τῷ ἀγίου Δομνικῷ, ὅπου γραφέ-
 ται, πῶς ἕνας ἀπὸ τῶν πατέρες των ὁρέ-
 θηκεν εἰς μέγαλον κίνδυνον τῷ θανάτου,
 καὶ οἱ ψυχῆς τῷ καθαρτηίου ἀφ' ἧς
 ὁποίας ἐπαραξέ πόντα τὴν ἀμώτην δι-
 λάβειαν, ἐλάττωσάν τε ἀπὸ τῶν χέ-
 ρια τῷ ἐχθρῷ του. Ἡ δ' ἐμάθαν ἀπὸ τ'
 ζωῶν τῷ ἀοιδίμου πατρὸς Βηθσαλαρα
 Αλθαρές. τ' σιωθῶφίας τῷ Ἰησοῦ. Οὐτὰς
 γὰρ αὐτὸς ὅτε ἐξάρχος εἰς τὴν βασιλείαν
 τῆς Ἀρράβης, ἐπήγαγεν εἰς τὴν Βούρρη
 μεγάλῳ χώρῳ τ' Σπομίας, καὶ σὺν ἡ-
 τον χειμῶνας τ' ἐπλάκωσεν μία μεγάλη
 βροχή, ὅπου ἐχάλασεν ὅλας τ' ἐράδας,
 ἔδεν ἡξέθρονος ποὺ νὰ πᾶγη, καὶ πῶς
 νὰ περάσῃ ἕνα ὅπον, ὅπου εἶχε πολλά
 ὑβανὰ νερά. Ἐσώσεν τον ἕνας σεμνότατος

P. à Ponte
 in vita P.
 Balithazar
 cap. 46.

Θεοῦ ἐλεημοσιώων. Εἶπερ λοιπὸν, με-
 λ' ἀλ' βεῖαι α'. καὶτε βραδί, ὅταν ἐμπαί-
 νεις εἰς τὸ νεκροκρέβατ' ἤγρω τὸ κρεβάτι
 Γυ. β'. τὸ ταχὺ ὅταν σπκάνεσαι ἀπὸ τὸ
 κρεβάτι, σὺ νὰ ἐσοκάνουσου ἀπὸ τὸ μνη-
 μοῦει. γ'. ὅταν σημάνεις τὴν Φωτίαν, ἐν-
 θυμοῦτ' αὖ πόσον βαρύτερη καὶ πλεόν δυσ-
 βάστακτη εἶ) ἡ Φωτία, ὅπου καὶ γὰρ ταῖς
 ψυχαῖς. δ'. ὅταν σημάνουσιν οἱ χαμπά-
 ναις ἀφ' ἑαυτῶν ἢ ἀφ' ἐμνημόσυνα. ε'.
 ὅταν σπκάνουσιν ἕνα νεκρὸν εἰς τὸ τάφον.
 ς'. ὅταν φωνᾷς κοντὰ τὰ κοιμητήρια. ζ'.
 τὴν λειτουργίαν, ἢ τὸ τέλος τῆς ὥραν τῆς
 ἱερατικῆς ἀκολουθίας, καὶ εἰς ἄλλαις ἀ-
 φορμῇς.

Διὰ τῆς οὗ χειρομῆτους Θωμαῆς ὁ
 Μόρος πολυάνετος Καντζελιέρης τ' ἸΓ-
 γλιτερῆας πᾶσα βραδὶ ἐμάζωνεν εἰς μίαν
 κάμεραν ὅλους τοὺς ἀνδραπόους, καὶ ὅλους
 τοὺς γυναῖκες τῆς παλατιοῦ του, ἀφ' ἡν
 καί μοι οὗλοι μαζί τ' ὡρεσευχαῖς των, ὅ-
 νὰ εἰποῦσι ἀφ' ἑαυτῶν νεκροὶ τῶτον τ' ἱαλ-
 μόν. Οἱ ὁδοιπόροι καὶ οἱ ταξιδιάριδες πα-

Εμαθα πῶς ὁ μακαρίας μνήμης πα-
 τέρας Πέτρος Κοτῆν τ' σιωθεΐας τ' Ιη-
 σουδ, γὰρ να τζακίση πλὴν ὡφισιῶν πομ-
 πιαὶ καὶ σολισιαὶ τῶν γυναικῶν, μάλιστα
 τ' ἀρχοντίας, τ' ἀνῶθεν μέθοδον ἔπρα-
 ξεν. Καὶ ἀνάμεσα εἰς πολλὰς ἄλλας
 ἔλαχε μία ἀρχόντισσα (τῆς ὁποίας δὲν
 λέγω τ' ὄνομα, ἀλλ' τ' κακὴν τῆς ζωῆς)
 καὶ σὺ εἰς ὅλους τοὺς χρόνους, ὅπου τῆς
 ἔρριπεν, ἔλεγε πόρτα, δὲν ἐμπορᾷ τέλος
 πόρτων, εἰπὲν τῆς ὁ πατέρας, ὅσας φο-
 ραῖς πλωεῖς τὰ χεῖρά σου, πὲ μέσα σου.
 Οὕτῃ ἡ ἄρκα ὅπου πλωῖω, θέλῃ εἶσαι τ'
 φαγὶ τῶν σκολήκων. εἶπεν τὸ αὐτὴ, καὶ
 ἡλλάξε τ' ζωὴ τῆς, καὶ ἐκαλογέρβυσεν.

Οὕτω ἀπ' ἐτῶν τ' ψαλμὸν ρκθ'. *De
 profundis clamanī ad te*, ἤρην τ', ἐκ
 βάθων ἐκέκραξα, πολλὰ ἐνέργημα ἔ-
 χῃ ἀλλ' πλὴν βοήθειαν τῶν ψυχῶν. ἀλλ' ἡ
 ἁγία ἐκκλησία ἐθεοθέαπισεν γὰρ τ' ποῦσι
 τὰ παθὴα τῆς εἰς ἐκείνον τ' σκοπὸν ὅπου
 λόγιασε χρυσιδνὲ πῶς μιλοῦσιν ἐκεί οἱ νε-
 κροὶ μὲ τ' σῶμα σου, γὰρ γὰρ ζητοῦσιν ἀπὸ

λογισμοίς· ἡ ψυχὴ τῷ νεκρῷ παρκαλεῖ
 ἀφ' οὗ πλὴν μετεμοίωσιν τοῖς· οἱ βλεπότερες
 ἄγγελοι φέρονται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀφορμὴν, νὰ ζη-
 τήξωσι ἀπὸ Θεοῦ παρκαταστήσας χάρες·
 ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς νεκροὺς παρξενᾶ
 πλὴν ἐλεημοσύνην τῷ Θεῷ· καὶ πολλοὶ ἤλ-
 λαξαν· ἢ κακὴν τοῖς ζώον με τούταις ταῖς
 παρξέσιν.

Καὶ γνωρίζω ἓνα ἱερεῖα τῆς σωτηρίας
 μας, ὅπου ἐμπροσθέντας νὰ καταπείσῃ
 ἓνα γραπτόν πλὴν πολλὰ κριματιζόμενον, εἰς
 τὸ νὰ πρῶτῃ ὅχι τὸ βαρὺν χάριν ὅπου
 καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ βάρος τῶν κριμάτων
 τοῦ ἐκρίνει, ἀλλὰ καὶ μηδὲν ἀπὸ τοῦ ἐλα-
 φροῦ ὅπου τῷ ἐρρίχθη, ἔδωκεν τοῦ νὰ θά-
 νη ἓνα χρόνον τοῖς νεκροῖς ὅλοις, ὅπου τῷ
 ἠθέλων λάξ· θέλημα Θεοῦ, πολλοὶ ἀ-
 πέθαναν πλὴν χρόνιαν ἐκείνῳ, θάβοντες ὁ
 γραπτός, ὅτι ἡ συγχὴ εἰχόνα καὶ θυμῶσι
 τῷ θανάτου θυμίζοντες τοῦ, πῶς ἐμελλε
 ν' ἀποθάνῃ ὡς αὐτὸς, καὶ ἐλεῶντας τοὺς ὁ Θεὸς
 δὲ τὸ ἐλεημοσύνην τοῦ πρὸς τοὺς νεκροὺς
 καρποὺς ἀξίους μετεμοίωσις ἐποίησεν.

Ἐπὶ λαχαίνῃ πολλαῖς Φοραῖς, καὶ δὲν ἡ-
 ξέωσιν οἱ ξαγροαῖδες ἢ χαρόνα νὰ ρί-
 ξωσι εἰς τοὺς μεγάλους ἀμφοτέλους· καὶ
 ἔμαθον ἀπὸ παλαιῶν, καὶ ἀπὸ θεοφόβους
 καὶ ἐμπειροῦς πνθυμαπικοῦς, ὅτι συμφέρει
 νὰ χαρονίζωνται τοσαύτας παρορσευχαῖς, τοσαύτας
 νήστειαις, τοσαύτας κοινωνίαις ἢ λειτουργίαις
 (αὐτῶν) ἱερεῖς) ἀλλὰ τοὺς ἀπεθαιμένους·
 ἢ νὰ πᾶσι πᾶσα βραδὶ ἀποδύωσι τὰ μνη-
 μούρια τῶν γονέων τοῖς, καὶ γονατισμένοι
 νὰ λέγουσιν ἓνα πάτερ ἡμῶν, καὶ ἓνα θεο-
 τόκε σμύνοντες εἰς τὸ τέλος· μὴ μὲ ἀ-
 φώγῃς κύριε τὸ ἀποθάνω εἰς θανάσιμον κρί-
 μα. Καὶ γνωρίζω πολλοὺς, ὅποδ' με τέ-
 τοιαν παλαιῶν ἐμετὰ νόσησιν καὶ τὴν παρ-
 οητείαν τῶ Ἰησοῦ Σειραχ Ἐκκλ. κεφ. ζ'.
 ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου μνημή-
 σκου τὰ ἔργατά σου, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα οὐχ
 ἀμνησθήσεις. Ενεργητικὴ γὰρ εἶναι τοῦτη ἡ
 παλαιῶν· τὸ κοιμητήριον, τὸ μνημόειον, τὰ
 κέκκαλα τῶν νεκρῶν, ἢ θύμησις τῶ θανά-
 του, ἢ κοντὴ παρορσευχὴ ἐγγίζωσι πρὸ καρ-
 δίας, καὶ βάλλουσιν εἰς τὴν νομὴν ὀφθελίους

Μία γὰρ, λέγει, ἀπὸ τῶν μεριχῶν μου
 ἀλάβειαις εἶ) νὰ εἰπῶ ἀφ' οὗ τοῖς ἀπε-
 σταλμένοις ἐ: πᾶτερ ἡμῶν ἐ: θεοπέχε πρῶ-
 θένε ξαπλώνοντας τὰ χεῖρά μου εἰς γῆ-
 μα σαυροῦ· καὶ ὃ κάμνω ὅσας φορὰς
 θέλω νὰ κερδέσω ὑποπὶς ἀπὸ Θεοῦ ἀφ' οὗ
 μὲν ἢ ἀφ' οὗ τοῖς ἄλλοις. ἐ βεβαιώνω σας
 λέγει, πῶς ἐδοκίμαξα εἰς ἐμὴν καὶ εἰς τοῖς
 ἄλλοις παρὰδοξάς χάρεις καὶ ὑπεργεσίας,
 ὅπου μαζὶ ἔκαμν ὁ Θεός· Μάλιστα εἰς
 τὰ μεγαλύτερα βάσθημα τῆ ψυχῆς ἢ τῆ
 σώματος μου γονατίζω, καὶ περὶ τεινεύ-
 ζοντας ἐν πνέματι ὃ καθαρτήριο πα-
 ραδίδομαι εἰς τὴν προσευχῆς τῇ ὁσίῳν
 ἐκείνων ψυχῶν· καὶ ἔτι ἐπιτυχαίνω, ὅτι
 καὶ αὐτὴ ζητῶ. Ἐπὶ ὅτῳ εἰς πλὴν ἐξέταξιν τῆ
 συνειδήσεώς μου ὃ βραδὶ δείσκω, πῶς
 δὲν ἐφύλαξα ὅτι καὶ ἀποφάσισα ὃ ταχὺ
 λ. χ. νὰ κάμω ἡτοῦ ακολουθῶ, νὰ χαλινώσω
 πλὴν ἀφόρητα τῆς καρδίας μου, νὰ τζα-
 κίσω τὰς κακὰς μου ἐπιθυμίας, καὶ ἄλλα
 πρῶτοι· χερμονίζομαι ἀπατῶς μου, καὶ
 πρῶν ὃ κομπολόγι ἀφ' οὗ ἀποσταλμένοις.

ξεχωριστὰ τὴν νύκτα ὅταν ἐπήγαμεν ἢ ἤρ-
 ροντο ἀπὸ τῶν κακῶν τοῦ ἀγάπαις καὶ
 ὅσαις φοραῖς ἐφ' ὧν ἐλέγχον ἕνα πατέρα ἡ-
 μῶν, καὶ ἕνα θεοτόκε πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἀ-
 πεθαμῶτος. Μία νύκτα ἐπέσεν εἰς τὰ χέ-
 ρια τῆς ἐχθρῆς τοῦ, ὅπου τὸ ἐκκνησθῆναι
 μετὰ ξεφουκαρωμῶν ἀπεχθία. ἀλλὰ ἐκεί-
 ῳ, ὅπου τὸ ἐφθάνειν, καὶ ἐκόντευαι γὰρ τὸ κτυ-
 πήσω, πρῶτον δὲ ἀνοιχθήκασι τὰ μνη-
 μούρια. ἀπὸ τῶν ὁποῖα πολλοὶ νεκροὶ δι-
 γήσκουσιν δερματωμένοι μετὰ ταῖς καὶ
 λαντίζαις, καὶ ὅσον ἐφοβέριστον τοῖς φο-
 νειάδεσ, ὅτι ἐφύλασι, καὶ ὁ κριματισμένος
 ἐγλύτωσε, καὶ ἀπὸ διζαριστῶν ἐδείξε τῇ
 ψυχῶν μεγαλήτερον δόξαθειαν, καὶ με-
 τανοουῶντας ἀπὸ τῶν κρίματά τοῦ, ἐφά-
 σεν δόξα καὶ θεόφοβα τὸ ὀπίλοιπον τῆς
 ζωῆς τοῦ.

Κάποιοι εἰς πέντε ἡμέρας ἢ πέντε πλη-
 γῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσι πέντε πατέρας
 ἡμῶν καὶ ἐ. θεοτόκε πρῶτον, καὶ τὰ πα-
 ραδίδδοισι γὰρ τὴν ψυχῆς καθὼς τὸ ἔωρα-
 ζεν ὁ αἰσθητὴς πατήρ Αλέξιος ἀπὸ Σάλο.

Μία

πομένος ἐπὶ ἀκαλείειν ἀπὸ ῥώ εἰς ἓνα μνη-
μοῦει. Καὶ ἡ χάρις ἐπὶ παιδάκι μου,
λέγῃ; ἀφέντη λέγω τὸ πάτερ ἡμῶν, καὶ
τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεὸς διὰ τὴν ψυχὴν τῆς
μῶρας μου. ὅθεν ἐγρίκησε τὸ, πῶς ἡ ἀση-
μότης κλωστή ἔδεικνε τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεός,
καὶ τὸ χρυσὸν ἀγκίστρι ἔδεικνε τὸ πάτερ
ἡμῶν.

Μὴ βαρύνεσθε λοιπὸν χρεῖσθαι νὰ
μάθετε ἀπὸ ἓνα μωρὸν, νὰ ἀκαλέ-
σετε ἀπὸ ῥώ εἰς τὰ μνημοῦεια τῶν ἐδικῶν
καὶ φίλων ἀπεθαμένων, ἵνα μὴ περ-
σσετε ποτὲ κατὰ τῆς ἐκκλησίας, ὅπου
ἔχοιτο κοιμηθῆναι διχως νὰ πῆτε τὸ ὀλι-
γώτερον ἓνα πάτερ ἡμῶν, καὶ ἓνα θεοτόκε
πρὸς τὴν εὐχὴν τοῖς πιστοῖς ἀπεθαμένοις. Τοῦ-
το, λέγει Ἱερώνυμος ὁ Γραπιδὸς Καρμε-
λίτης, ἔλαχεν εἰς τὴν Βασιλισσὴν τῆς
Σπορίας, δὲν εἶναι πολλοὶ χρόνοι. Ακούετε
ἅλλο.

Εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Φραγύζας ἓνας
καλοπείχερος νοικοκύρης ἔφῃνα πολλάς
φορὰς ἀπὸ τοῦ κοιμηθῆναι τὴν Παναγίαν,

§. ε'.

Διὰ τὸ πᾶτερ ἡμῶν, καὶ τὸ θεοτόκε παρ-
θένη, καὶ τὰ ἄλλας χριταῖς δ'υχαῖς.

Α Κόρη βαρύνεσθε τὸ κόπον; αὖς εἶ),
τὸ ὀλιγότερον εἰπέτε ἓνα πᾶτερ
ἡμῶν, καὶ ἓνα θεοτόκε παρθένη καὶ τῶν
ψυχῶν; δὲν γότε; φῶ! ἄπονοι ποῦ εἶδτε
καὶ ἀπὸν θεοποι; Ἀμὴν αὖ τὸ λέτε, εἰπέ-
τε τὸ δ'εἰς καθεκαστήν ἐ γυναικῶν λέ-
γει γὰρ ὁ ἱερώνυμος, καλλιὸς ἓνας ψαλμὸς
μὲ καλὴν καρδίαν καὶ δ'εἰς καθεκαστήν, καὶ
τὸ ψαλμῶν ὅλον μὲ βάρος καὶ ἀνδ-
ραβείαν. Καὶ εἰς γὰρ δὴτε πῶν διώαμιν
τῆς κυριακῆς ἐκείνης παροουχῆς, θυ-
μῶσθε πῶς ἓνας θεοφιλέστατος ὁπίσκειος
εἰς τὸ ὄνειρόν του εἶδεν ἓνα παιδί, ὅπου
δ'εἰσεν ἀπὸ ἓνα βαθὺ πηγάδι μίαν γυ-
ναῖκα, μὲ ἓνα χρυσὸν ἀγκύρι, καὶ μὲ μίαν
ἀσημένιον κλωσὴν. Τῶν ἄλλων ἡμέραν
ἀφ' ὧν ἀπὸ τὸ χριμνῆρον τ' ἐκκλη-
σίας, ὤρῃκε τὸ παιδί ἐκεῖνο, ὅπου γυναι-

τερα, ἀλλὰ μὴν ξεῖατε νὰ ὅ πῆτε
 καὶ θημέρας. Κάποιοι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
 ἐφτὰ πόνων τῆς Θεοπόλου λέγουσιν ἐφτὰ
 πάτερ ἡμῶν, καὶ ἐφτὰ θεοτόκε πρὸς ἡμᾶς, οἱ
 ἄλλοι νηστεύουσιν ἐφτὰ φορᾶς τὴν ἡμέραν,
 οἱ ἄλλοι δίδουσι τῇ τῶν πτωχῶν μίαν καλὴν
 ἐλεημοσύνην· ἀνὰ ὅ καὶ μετεχέτε ἐσθίετε, πολ-
 λὴν ἀρετὴν θέλετε δῶσθαι τῇ ψυχῶν. Ἀκούετε
 τὴν ἡμετέραν εἰρήνην ὁ δεσπότης μας ὁ Χριστὸς
 πρὸς τὴν ὁσίαν Βεγγίαν ἀφ' ἑνὸς με-
 γάλου ἀμύγδαλον, ὅπου μὲν ὅλα τὰ εἰς
 τὴν ὥραν τῆς θανάτου ἐμεταμόρφησε, καὶ ἐ-
 σώθηκεν. Ἐχάρισά σου, λέγει, νὰ γλυ-
 τώσῃ ἀπὸ τῆς κόλασιν, ἐκέρδεσε ὅσων
 καὶ ἀληθινῶς σιωπῶν τῇ κρίματι
 σου, καὶ τὴν χάριν νὰ ξαγροθυγῇ τῶν
 ἐν ἀποθάνῃ ἀφ' ἑνὸς ἀγάπην τῆς μητρὸς μου,
 τῆς ὁποίας τοὺς πόνοισι κατεχάσθην ἐμνημό-
 νουεν.

Blosius 1.
 Mon. c. ex
 asch. lib. 63
 cap. 9.

Καὶ αὐτὴν παροφασίζετε πῶς δὲν ἀδεία-
 ζετε, ἐνθ' ὅπῃ σας, ἀδείασεν αὐτὴ· ἀδεία-
 σε καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς σιω-
 τῆς τῷ Ἰησοῦ, ὁποῦ ἔτει ἀχμὴ.
 ἐν κυρίῳ ἐκοιμήθη εἰς τὴν Βαλεν-
 τίναν, καὶ καλὰ καὶ ζῶντας τοῦ εἰς πολ-
 λαῖς δουλείαις τῷ ῥελλίῳ καὶ ἡμέρας ἐ-
 λλάττωσεν· ὅρμηκε μὲν οὖν τὰ τὰ καὶ τὸν
 τοῦ, εἴθε νὰ περάσῃ τῆς Παναγίας πεν-
 τακῶσας χιλιάδες κερῶνας· ἢ κομπολό-
 για, κάμνοντας ἀντάμα πλείονες δού-
 λευες μοναχὸς τοῦ, ὡς καὶ ποῦ θέλετε
 εἰσεῖς ὁκνηροὶ δουλεύσῃ ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν
 σας ὅλῳ.

Θεωρῶ πῶς βαρύνετε τὴν κόπον, δὲν
 γυρῶτε τούτας παροφασίζετε, δὲν βασίζετε
 τούτας δούλεψες. Τὸ λοιπὸν εἰπέτε τὸ
 ὀλιγώτερον μὲν ἀλλάθειαν πέντε φορᾶς
 εἰς τὴν ἡμέρην τὴν πέντε πληγῶν τὴν σαρρα-
 νήμου. Ἰησοῦ Μαρία ἐλεῖτε τῆς ψυχῆς
 τῆς ἀπεθανόντων. εἰπέτε τὸ μὲν τὴν λει-
 ποῦργίαν, μὲν τὸ δειπνὸν γεφύριον, μὲν τὴν
 βροδινῶς σας παροφασίζετε, ἢ καὶ συγχό-

Νὰ ποδ' μία Γιαπονέζα κοσμική, ὁ ἐμ- ^{Ιστορία τῆς}
 πεδρελδὴν εἰς τ' κόσμον, καὶ γρεῖα οδ'. ^{Ιαπωνίας}
 χρόνων, ἐπ' ὅσα καλεῖε κατεκάρην ἐκατὸν ^{ἑμ. β'. βιβ.} ^{ιδ'. κεφ. κθ'.}
 ἄρδύτα χιλιάδες φορὰς ὁ εἰδωλὸν τῆς
 ὁ ὄνομα Ἰου Αμιδα, φωνάζοντας ἴσους
 βολαῖς. Νάμου Αμιδα Μπούτ. καὶ γὰρ
 νὰ σώσῃ σὸν ἄρδὴν ἐκείνον, ἐσηκώκεν
 σκουαγὰ (ὁ γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ὅς
 καμνὴ τὰ μοῦα δὲ νὰ ἡμᾶς ὁ λατρυιὸν
 σὺ ὄνομα Ἰωάννου πάντων τῶν ὀνομάτων;)
 ἀλλ' ἀπεῖς ἔτει κυρίου αχχὲ. ἐν ᾧ τῆς
 παλιγγενεσίας λεύτεω ἐβὰ πῆλθον, ἐκαψὲ
 ὁ εἰδωλὸν τῆς, ἥλλαξε τ' παροουχίαν
 τῆς, καὶ ποσεβέσατα ὁ παρόσεμνον ὄνο-
 μα τῆς Ἰησοῦ καὶ τῆς Μαρίας ρμ'. χιλιάδες
 βολαῖς πλὴν ἡμέραν ἐκ καρδίας καὶ σῶ-
 ματος ἐπαροουχίησε. Τί παρὸς αὐτὰ χει-
 ριστοί μου; βασιλῆας, ἡ ψυχὴ σας νὰ δει-
 ξῇ μεγαλήτερον ἀνδρειωσύνην ἐν δίσ-
 βειαν μία νεόφυτη, καὶ οδ'. χρόνων γρεῖα.
 πᾶσα ἐσεῖς κοπελιαρίδες ἡγνημένοι ἀπὸ
 γονεῖς παποῦδες, παροπαποῦδες, καὶ ἀν-
 τιπαποῦδες χειριστοί;

" κεφ. ε'. Επεσον ἐνώπιον τῷ δυνάμει οὐ τῷ
 " Ἰησοῦ τῷ ἐσαυρωμένῳ. Τίς ἀνδρόπων
 δῖα ἀπεδῶ καὶ ὁμῶς νὰ βαρεθῇ νὰ
 προσκυνοῖ οὕτως τῷ ὁτῆρα καὶ Θεῶν
 τοῦ.

P. Lud.
 ἀρονι
 p. 4.

Καὶ αὐτὸν προσφασίζετε, πῶς ἔχῃ χό-
 πον καὶ βάρος τοιαύτη δὺλαβεία, μὴν τῷ
 βαρύνετε. Διὰ τὴν ὅσον καὶ μεγαλήτερον
 ἀνέσιν θέλων λαβὴ ἀπεχεῖ τῷ ἀπεδυ-
 μένῳ οἱ ψυχῆς· μάλιστα αὐτῷ σμῆ-
 φιασμένη ἀπὸ πλὴν μελέτην τῷ παθημα-
 των τῷ Χριστοῦ. Ο μὲγας γὰρ Ἀληθὺς
 ἐν παρρησίᾳ ἐδίδαξεν, ὅτι ἡ δὺλαβὴς
 μελέτη τῷ παθῶν τῷ Χριστοῦ ἀξίως πε-
 ρισσώτερα, ὅθεν ἐνοῖς χρόνου φωμάνε-
 ρον, ἢ μία αἵματωμένη φεγγέλλωσις,
 πόσον δῖα μισθὸν θέλῃ κερδέσθαι ἐκείνος,
 ὅπου θέλῃ τῷ προσκυνοῖ ὡς προσείπα-
 μεν.

Σύννοσον αὐτὰ διὰ τοὺς ἐλπίθετες καὶ
 ξενοφρονημένους ἀπὸ ταῖς δουλείαις τῷ χό-
 σμου· αὐτὸν μελοῦμεν, διὰ τὸ ἐκείνοις, ὅ-
 που προσφασίζονται πῶς δὲν ἀδείαζοι.

ΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΛΗΓΑΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. 185
νύκτα. ὁ πόρνοσιώπας Σιμεὼν ὁ Στυλίου
της πεινῶντα χρόνους ἕκαμην ἀπὸ νύκτῃ
κολῶναι, πόρνοπινὰ ἐνήνευε, καὶ ἑσπας
φοραῖς ἐπεροσκύα ὡς τὴν γλῶτταν καὶ
ὅπου ἐβαρουῦντο οἱ ἐπόπαι, νὰ με-
τῇσι τὴ μετόνοιας τῶν.

Ανάμεσα τοῖς Ρηγάδες, οἱ βεῖς Μα-
γροι ἢ βασιλεῖς οἱ ἀπὸρχαί τῶν ἐθνῶν συ-
χορηνυπετῶς ἐπεροσκυνοῦσθαι. Δὲ τῷ
χρὶ τὸ ὅρισμὸν τῆς ἐκκλησίας διαβάζον-
τας ὁ ἱερεὺς τῶν λόγων τῶν ἀγγελίου.
Καὶ πεσόντες περοσκυνοῦσθαι αὐτῶν, γνα-
πίξ. καὶ ὁ δὲ ἀρχὴ πατὴρ τῶν ἀγγέλων
τοῦ ἑκαμην ὅρισμὸν νὰ γναπίσθαι ὁμ-
ως εἰς τὸν υἱὸν τοῦ, ὡς διδάσκει ὁ οὐρανός-
διδάκτος Ἀπόστολος ὅτις περὶ Εβρ. α'.
κεφ. γ'. Ὅπου ὁ πάλιν εἰσαγάγει τὴν περ-
πόστον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, καὶ περ-
κυνησάτω εἰς αὐτῶν πάντες οἱ ἄγγελοι Θεοῦ.
Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν τὴν γναποκλιπ-
κὴν ἐποπτεῖν καὶ εἰρωτῶν περοσκυνοῦσθαι πᾶν-
τοτε περὶ τοῖς οἱ ἄγιοι, ὅπου χρὶ πᾶν
μῦθον τῶν αὐτῶν τοῦ ἱεροῦ ἀποκαλ.

ἀκολουθίαν τῆς Παναγίας, καὶ ὅξω ἀπὲ
τῆς τέσσερες ὥρας ἔβαινον εἰς πρεσβυτή-
σις τῷ ταυρωμάου μέ πολλὰ δάκρυα.

Ανάμεσα εἰς ταῖς πρηνεῖς καὶ ἁ-
γία Ελισάβετ πρεσβυτέρα μας εἰς τὴν πρεσ-
βυτήν αὐτὴ καλὰ καὶ πρηνεῖς μέ τῷ
ἔργον τῷ Θεοφάνειας, γὰρ νὰ μὴν ξεχά-
σῃ πλὴν θεϊκὴν ἐκείνου πρεσβυτέρου ἐπὶ τῷ
γέλλε μίας ἀπὸ τῶν ἔργων πούλας τῆς
νὰ πλὴν ξυπνήσῃ πᾶσιν νύκτα εἰς ὥραν
ἑνά· καὶ πρηνεῖς σιγὰ ἐσύρνοντο ἀπὸ τοῦ
πλυνθὸν τῷ ἀνδρὸς τῆς σὺν ἐνοίωθε πᾶς
ἦτον ἀποκοιμησμένοις, γὰρ νὰ περῇσι
πολλὴν νύκτα εἰς πρεσβυτέρους. Καὶ ἡ ὁ-
σία Μαρία Δογνιὲς ὅπου καλὰ καὶ πρην-
εῖς ἐφύλαξε πλὴν πρηνεῖς τῆς, χί-
λιας ἑκατὸν φορὰς καθάμεραν ἐργάτι-
ζεν ἐκεῖ, ὅπου ἐδιέβαλε τὸ ψαλτήριον ὁ-
λον, καὶ ἐφῆνε πελαγίσιας χοινοκομπω-
μάου φρεγγελλιάς.

Ανάμεσα εἰς τοὺς ἀνδρες, ὁ ἅγιος Βαρ-
θολομαῖος ἀπόστολος ἑκατὸν βολὰς πλὴν
ἡμέραν ἐργάτιζεν, καὶ ἄλλας ὕσας τῷ

Φύγετε τὰ μάτια τῶν ἀνδρόπων, καθὼς
οἰεῖται ὁ Κύριος Ματθ. γ'. β'. κάμετε νὰ
ἔχετε ἓνα δὺλαβῆ σαρωμῶνον, καὶ αὐτὸ
ἐκείνος, ὅπου θέλετε κρατῆξτε εἰς τὰ χε-
εῖά σας ἀπὸ νῦν εἰς τὸ νεχροκρέβατον, θέ-
λη κινήσῃ τὴν καρδίαν σας ὅτε δυνατώ-
τερα, καὶ καλλήτερα. γ'. θεωρεῖτε τον καμ-
πόσιν ὥραν μὲ ζωντομὴν πίσιν. δ'. κά-
μετε ὁμωρεστάτου εἰρωτῆς καὶ γεναπταῖς
μετομοίαις καὶ τὴν δὺλαβείαν, ἔ καὶ τὴν
δυνάμιν σας, καὶ λέτε μὲ τὴν καρδίαν,
ἢ μὲ τὸ σῶμα, ὅ, Προσκυνούμην σε κύ-
ριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ χίλιας φορὰς δι-
λογοῦμην σοί, ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕμνου σου
σαυροῦ ὄξαρχεσάς με καὶ τὸν κόσμον ὅλον
καὶ αὐτὸ οἰεῖτε ἐμπλῖα ποῦ νὰ σαῖς παρ-
ξενούσιν εἰς τὴν παροσχύναν τὴν σαρω-
μῶνον.

Ανάμεσα εἰς τὴν πρῶτην ἡ ὁσία Κα-
θεῖνα τῆς Σουετζίας καλῶτατον ἐμπλῖ
μας διδῶν ὅπου καλομαθημένη ἀπὸ τὴν μά-
να τῆς τῆς ἁγίας Βεργίαν ὅσον ἐδόθηκεν εἰς
τὴν παροσχύναν, ὅτι κατεκρίθη ἐδιδάσκει τὴν

καὶ ἐχρoίκησεν, ὅτι κερδεύοντα τὰ εἶχεν τὰ
ζητήματα τῆς ὁδοῦ.

Ὁ Δείφνημος Ταυλέρος, ἀνὴρ εἰς
πλὴν πνευματικὴν ζωὴν ἐμπειροπατος,
παραπονᾷται διὰ τοῦ χειριστοῦ, ὅπου
διὰ τὴν λίαν ἀλαβείαν πρὸς τὴν πλη-
γῆς τῷ Χειρὶ δὲν ἐπακούονται εἰς ταῖς
προσευχαῖς των. χωρὶς ἄλλο λέγει ἡ ἀ-
φορμὴ διὰ πλὴν ὁποῖαν δὲν μαῖς ἐπακούῃ
ὁ Θεὸς εἶ), διὰ τὴν περὶ τοῦ ὅτι ὅτι
ταῖς πληγῆς τοῦ, καὶ γὰρ ὁμοῦ ἀπ' ἀλ-
λοῦ βοηθεῖται καὶ μεσίτεια.

Χαίρομαι μέγα εἰς ταῖς ζωαρχικαῖς
ἐπουταῖς πληγῆς· ὡς ποθυαῖς ποῦ εἶ)
καὶ ὀπιθυμηταῖς! χαίρομαι γὰρ μὲν δι-
ὰ ἀπ' ἐκείνου· ἐκείνου μέγα εἶμαι ἀφοβος, καὶ
πιστεύετε με, χίλια γὰρ τὴν ἡμετέραν, δὲν
ταῖς ἡμετέραν ποτὲ ὅσον ὁρᾷ. διὰ τὴν
ἀπειρὴς ἡμετέρας εἶ) ἀξίας, καθὼς ἀπειρ-
τήματος εἶ) ἐκείνου, ὅπου ταῖς ἐπαθεν.

Λεῖπεται μόνον γὰρ ταῖς προσκυνοῦν
καὶ ἐσεῖς. ἀλλὰ πῶς; μάθετε τὸ ἀπὸ τῆς αἰ-
δεσιμώπατος Αλέξιον ἀπὸ Σάλο. α'. λέγει

κενεν ὁ Χειρὸς μας. Μάθε με, λέγει, Θεέ μου, ἡ λογὴς δὲ χλὼ οὐδεὶς νὰ σοὶ καί-
 μω μετὰ εἰς τὰ ταῦτα Φιλήματα διὰ νὰ
 ἐπακουσῶ. Τότες ἀπὸ τοῦτον φωτισμένη
 ἔμαθε, πῶς ἔμελλε χρεῖα νὰ σμίξῃ τὰ ταῦτα
 ταῖς λόγια. Ἐπάκουσέ με κοσμοσῶτερ Ἰη-
 σοῦ, ὅπου ἐμπορευῶμαι πᾶσα πρᾶγμα
 σὺ πνυτοδιώαμος, δὲν ἐμπορεῖς μὲ ὅλα
 τὰ ταῦτα νὰ εἶσαι ἀσπλάγχθος καὶ σκληρῆ-
 καρδὸς πρὸς τοὺς θαλάπωρους καὶ ἐλεει-
 νοὺς ἀνθρώπους. ὦ Ἰησοῦ μου ἀγκυαλιά-
 ζωσε με ὅλον τὸ πόντον ὁλωναὶν τῇ πλα-
 σμάτων, καὶ ἀγκυαλιάζοντάς σε φιλά τὸ
 πληγὴν τῆς ἀγάπης σου. ἐπάκουσέ μας
 κύριε.

Ἐκαμὴν τὸ ὑπερὰ ἡ ὁσία, καὶ πρᾶγμα-
 φάντας μιὰ βολὰ εἰς τὰ ποδάκια τῆ
 σαιρωμάου, διὰ νὰ τὴν παραδώσῃ μίαν
 ψυχὴν, πολλὰς φορὰς τὸ ἐφίλησε με
 πολλὴν ἀγάπην. καὶ τότες εἶδεν ἕνα πο-
 ταμόν, ὅπου ἔτρεχον ἀπὸ πύλιν καρδίαν τῆ
 Ἰησοῦ Χειροῦ, καὶ πρᾶγμα ἔβρεξε τὸ τᾶ-
 πον, ὅπου ἐπράγαλειε τὸ Θεόν. καὶ ἀπε-

" σεις· διὰ τῆς χάμε νὰ ἡξώρης, ὅτι εἰς τ'
 " ὦραν τῆ θανάτου σου, θέλω ἀντιφασίᾳ
 " με τὰ ἴδια λουλούδια, διὰ νὰ πλωῶ, καὶ
 " καὶ λειώσω ὅλα τὰ φτασίματά σε, καθὼς
 " θέλω χάμει καὶ ἐκείνων, ὅπου θέλω
 " παροσκυνῆσαι τοῖς πληγαῖς μου με τ'
 " σὺν μεγάλῳ πόθῳ σὺν τ' ἐδικόν σε. Οθεν
 " γνωρίζετε ἀγαπητοὶ χριστιανοί μου φα-
 " νερά, ὅτι μετ' ὁ δὲ ἄνωθεν ταξιμον ὡσα-
 " κινᾷ σας ὁ Ἰησοῦς, νὰ παροσκυνᾷτε τοῖς
 " παροσκυνήταις σου πληγαῖς. Κάμετέ τ'
 " λοιπὸν με ὁλίω σας τὴν καρδίαν, μα-
 " λιστα ὅταν εἴτε χρεῖά σας· συχοφι-
 " λεῖτε ἀμὴ με διλαβείαν, τοῖς ὀφειλάς
 " πληγαῖς τῆ Ἰησοῦ μας· κάμετέ τ' διὰ
 " λόγου σας, καὶ διὰ τοῖς ψυχῶν τῆ κα-
 " ραρτηρίου. Αὕτη ἡ ὁσία χίλιας καὶ χί-
 " λιας φορᾷς ἐγλυκοφίλησε τὴν ζωοδόχον
 " πληγὴν τῆ πληγῶν, καὶ ὁ δεσπότης μας
 " τῆς ἐφάνερωσεν, ὅτι τῆ ἤρεσκε πολλὰ αὐ-
 " τὴν ἡ διλαβεία.

Αλλὰ ζητοῦντες μὴ βολᾷ χαμίαν
 χαλεπὴν, καὶ βλέποντες, πῶς δὲν τὴν ἐπα-

Ξερβὸν χέρι, ἔ θέλετε κάμει μεγάλην
 καλοσυῶν τ' θεοτόκου Μαρίας, ἡ ὁποία
 κατ' πλὴν ἀποκάλυψιν τῷ Ἀγγέλου πρὸς
 πλὴν ὅσων Βελήτων, ἀνὰ θρέφοντας καὶ
 κρατοῦντας εἰς τὰ χεῖρά της ὁ βρέφος
 Ἰησοῦν, ἐμελέται ἡ ἐμελλε νὰ πάθῃ εἰς
 καθε τοῦ μέλους, καὶ πιδύοντας τὰ πονά-
 ματά τοῦ χέρι, ἐγλυκεφίλειεν τὰ, καὶ
 ὁ αὐτὸ κάμνοντας εἰς τὰ ποδάρι εἴβρε-
 χέν τὰ μετὰ δάκρυά της· ὁύτως λοιπὸν
 θυμῶδε καὶ ἐσεῖς τὰ πάθη τοῦ, ὅταν ξα-
 νοίγητε ἢ κρατεῖτε τ' σαυροῦν ἢ τ' σαυρω-
 μένον, θέλετε κάμει πρῶτον διαρέσον
 τ' μετὰ καὶ τ' ὑποῦ Θεοῦ.

Ἡ αἰγία Γερβούδης κατ' τ' λαμωρίω βίβλ. δ'.
 1466. βολαῖς ἐχαρέτηξε τῶς πληγαῖς ^{Αποκαλ.}
 τ' ὁπῆρος Ἰησοῦ λέγοντας. Παναγία περὶ ^{κεφ. 16.}
 δόξα τοῦ ἀφ' ἧς αἱματωμέναις πληγαῖς
 τῆς ἀγάπης. Καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ
 ἀγαπῶν της βαστυῶντας εἰς τῶς πλη-
 γαῖς τοῦ χρυσολαμωρόπατα λουλούδια
 ἀνιφάνθησκέ της καὶ εἶπεν. Ἰδοὺ τῶρα
 ἀγάπη μου, εἰς ποίαν δόξαν με ὑψάτω

„ καὶ ἡ αὐτὴ τοὺς ποδάριον παροσκινῶ τῷ
 „ δούλῳ τῷ πληγῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπει-
 „ ρώτητον αἷμα, ὅπου ἔχουσιν ἀπὸ ἐκεί-
 „ νων τῶν ἀγίων πληγῶν, ἐλθὲν ἔρωσε ἀπὸ
 „ τοῦ καθαρίσματος τῷ ψυχῶν, ὅπου ἔσθ' ὡς
 „ ὡς δίδω.

„ Εἰς τὸν ζερβὸν ποδάριον. Ὡς ἀγάπη τῆς
 „ καρδίας μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, παροσκινῶ σε
 „ δουλοπρεπῶς ἐσαυρωμένον ἀπὸ τῶν εἰς
 „ ἐμὲ τῶν ὁσίων ξύλων, παροσκινῶ τῷ
 „ πληγῶν τῷ ποδαρίου σου τῷ ζερβῷ, καὶ
 „ ἀπὸ τοῦ βαρύνοντος αἷμα, ὅπου ἔχουσιν ἀπὸ
 „ τοῦ τῶν πληγῶν τῆς ἀγάπης, λύτρωσε
 „ τῷ ψυχῶν, ὅπου σὺ ὡς δίδω.

„ Εἰς τῶν πληγῶν. Ὡς πολυπαθημένον
 „ μου Ἰησοῦ, παροσκινῶ σε εἰς ἐμὲ τῶν
 „ τῶν ἐσαυρὸν σκληροπληγωμένον, ἔχωσε
 „ παροσκινῶ τῷ πληγῶν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ
 „ ἀπὸ τοῦ πόνου δόσμον αἷμα, ὅπου ἔχουσιν
 „ ἀπὸ τοῦ τῶν πληγῶν τῆς ἀγάπης,
 „ γλύτωσε τῷ ψυχῶν, ὅπου ἔσθ' ὡς
 „ δίδω.

„ Οὕτως ποιήσετε εἰς τὸ δούλον καὶ τὴν

ἢ ἐλθόντων τῶν ψυχῶν τῆ καθαρτη-
 είου, ἐλπίζω εἰς τὴν ἀμέτην τὴν δι-
 αλαχρίαν τῆ Θεοῦ, ὅτι μὴ ἔτε νὰ σώσε-
 τε καμπόσας. Διατί οἱ ζωοποιᾷς ἐκεί-
 ναις πληγαῖς (ἔλ) ἡ ἀρραβὼν τῆ ἀγα-
 θίας, καὶ ἡ βρύσις τῆ σωτηρίας μας. Διὰ
 τῆς οὗ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 κρατεῖ εἰς τὸ δεδοξασμένον τοῦ κυρίου,
 ἃ νὰ τῷ παραδώσῃ τὸ παρὸς τοῦ.

Τὸ λοιπὸν, ὅταν τῷ παραδίδετε ἃ
 λόγου σας, λέτε με τὸ ἅγιον Αὐτοῦτον.
 Νὰ ποῦ με ἔγραψες μέσα εἰς τὰ χεῖρά
 σου δεσποτα Ἰησοῦ, ἔγραψε τὸ γραμμα, καὶ
 σῶσέ με. Καὶ ὅταν τοῦ παραδίδετε ἃ
 τοῦ ψυχῆς, εἰπέτε. Ω γλυκύτατέ μου
 Ἰησοῦ, μέσα εἰς τὰ χεῖρά σου γραμμέναις
 ἔχεις τοῦ ψυχῆς τὸ ἀπεθνήσκον, καὶ λύ-
 πωσέ τοις κύριε ἀπὸ τοῦ ἡμιέως των.
 Ἡ κρατῶν τῆ σαρκοῦς, καὶ ἐλμοί-
 ζοντες τὸ δόξιον ποδαί, εἰπέτε με ὅλως
 σας τὴν καρδίαν. Ω ἀγαπημένε μου Ἰη-
 σοῦ παρασκησέ σε καρφοῦς ἀπὸ τοῦ εἰς
 τὸ σαρκοῦς, καὶ παρασκησέ σε εἰς τὰ πα-

Ο ἅγιος Φρδντζέσχος Ξαβέριος μί-
 σὴν ὥραν κατεκάσθη ἐμελέτα τὰ πάθη τῆς
 Χειροῦ μας, καὶ θέλοντας νὰ τὸν ἐπακού-
 σῃ ὁ Θεὸς εἰς ὅκεινον, ὅπου τῆς ἐξή-
 „ τα, ἔλεγε. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
 „ τῆς καρδίας μου, διὰ τούταις ταῖς πέντε
 „ πληγαῖς, ὅπου εἶχες διὰ λόγου μας,
 „ βοήθησέ με τὸν διτελῆ σκδοῦλον τὸν ἀγ-
 „ ρασμένον ἀπὸ τὸ ἀπειρητήμητόν σου αἶμα.
 Καὶ διὰ τὸν πολὺν πόθον, ὅπου εἶχε νὰ
 βοηθήσῃ ταῖς ψυχαῖς τῆς καθαρτηρίου ἐση-
 κώνου, πᾶσαν νύκτα, καὶ ἐγύριζε τὴν ῥύ-
 „ μιν μετὰ τὸ καμπανακὶ βοᾷντας. Ξυπνᾷ-
 „ ατε ἀποκοιμησόμενοι, ξυπνᾷατε, καὶ πῶρα-
 „ καλεῖτε διὰ τοῖς ἀποθανόντοισι σας. Καὶ
 ὡς τὸ σήμερον φυλάττοισιν ἀπὸ τούτες εἰς τὴν
 ἀνατολικῆς Ἰνδίας τὴν ἀλαβεσάτλιν ἐ-
 ποῦτλιν παρᾶξιν. οὕτως ὁ Τουρσελλινὸς
 βιβλ. ε'. κεφ. 6'.

Καὶ αὐτοὶ οἰεῖτε καὶ ἐσεῖς χριστιανοί μου,
 καὶ μίμησιν τῆς ἀγάπης ἁγίου νὰ παρσ-
 κονάτε καθ' ἡμέραν ταῖς θνητῶδεις ὁκεί-
 ναις πληγαῖς, καὶ νὰ τὴν παρδῶσετε διὰ
 τῆς

§. δ'.

Εὐλάβεια εἰς τὴν πληγὰς τοῦ Χειροῦ.

Ο ἅγιος Βερναρδὸς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἅγιοι εἶχον σιωπῇ νὰ συχο-
 ποροκινήσωσι τὰ μέλη τοῦ σαυρωμένου·
 καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χεῖρὸς ἐρχό-
 μωρος νὰ ἰδῇ τὸν ἅγιον Εδμόνδον, καθὼς
 γράφει ὁ Σούριος, τὸν ἔμαθεν νὰ μελε-
 τήσῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέρος τῆς παθη-
 μάτων τοῦ, καὶ μετὰ τὸν τὸν ἔβλεπον λέγει,
 θέλεις παρκεῖσαι εἰς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ
 θέλεις ἐπιτύχεις καλοῦ ὀρίζικον θάνατον.
 Ἐκαμὲν τοῦτο ὁ ἅγιος καὶ καθ' ἡμέραν ἐπεσο-
 κῖνα τὰς πόριερώταταις τοῦ πληγῆς με-
 πολὺ ὄφελος τῆς ψυχῆς τοῦ. Διὰ τοῦτο
 γλυκοφιλοῦντας τὰς ἀξιώθηκε νὰ ξε-
 ψυχίσῃ, καὶ γλυκοθεωρῶντας τὴν πληγὴν τὴν
 πλθυσθεὶς μετὰ πολλὴν γαλήνην τῆς καρδίας τοῦ
 ἔλεγε, νὰ τὴν ἴσῃαι γράτον, ὅπου μετὰ πάντας
 εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ποία εἴη ἡ κρίσις ἡ γρά-
 τα; ἡ καρδία καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χειροῦ.

σε κεφαλῇ, καὶ ὡς ἀκαλῶ σε νὰ τοῖς ἐ-
λεήσης.

Εἰς τὴν τετάρτην δεκαεῖαν, μὲν τὸ πα-
τερ ἡμῶν, μελετῶντας τὸ τέταρτον
λυπήτερον μυστήριον, εἰπέτε· ὦ ἀκριβώ-
τατέ μου Ἰησοῦ, καὶ ὥστε τῷ ψυχῶν δέξαι
τὴν ἀνέσιν ἐκείνων, ὅπου ψήνονται εἰς τὸ
καθαρτήριο, πρᾶδίδω σε τὸ βαρύτα-
τον σε σωρὸν, καὶ ὅλους τοὺς πόνοις, ὅπου
ἔπαθες, σηκώνοντας τὸ σωρὸν σὲ, καὶ πα-
ρακαλῶ σε νὰ τὸ ἐλεήσης.

Εἰς τὴν πέμπτην δεκαεῖαν, μὲν τὸ πα-
τερ ἡμῶν μελετῶντας τὸ πέμπτον λυπή-
τερον μυστήριον εἰπέτε· ὦ ἀγάπη τῆ καρ-
δίας μου Χριστέ Ἰησοῦ, καὶ φιλοψυχώτα-
τε ὦστε, δέξαι τὴν λύπῳσιν τῷ ψυ-
χῶν τὸ καθαρτηρίου πρᾶδίδω σε τὸ πλη-
γῆς, τὸ αἶμα, καὶ τὸ θάνατον ὅπου ἔπαθες
ἀποθύω εἰς τὸ σωρὸν, καὶ πρᾶκαλῶ σε
νὰ τὸ ἐλεήσης.

κύτατε Ἰησοῦ, ὃ πολυέλεε ὁσίων τῶν ψυχῶν, γὰρ τὴν βοήθειαν ἐκείνων, ὅπου κεύρονται εἰς τὸ καθαρτήριον, πρᾶδίδω σὺ τὸ πᾶσι βλάστησον αἶμα, ὅπου ἔχουσιν εἰς τὸ κήπον, καὶ πρᾶκαλῶ σε νὰ ἴσῃς ἐλεήσης.

Εἰς τὴν δούτεραν δεκαεῖαν λέγοντας τὸ πᾶτερ ἡμῶν, μελετᾶτε τὸ δούτερον λυπήτερον μυστήριον, καὶ εἰπέτε δέκα φορᾶς. ὃ πολυελεῆμον Ἰησοῦ καὶ γλυκύτατε σῶτερ τῶν ψυχῶν, ὅσα τὰ ἄνθρωποις ἐκείνων, ὅπου βασανίζονται εἰς τὸ καθαρτήριον, πρᾶδίδω σὺ ἴσῃς ξυλαῖς, ὅπου ἔφαγες εἰς τὴν κολῶναι, καὶ τὸ βαρύνει αἶμα, ὅπου ἔχουσιν εἰς τὸ φραγέλλωσιν, καὶ πρᾶκαλῶ σε νὰ τὸ ἐλεήσης.

Εἰς τὴν τρίτῃ δεκαεῖαν λέγοντας τὸ πᾶτερ ἡμῶν, καὶ μελετᾶν τὸ τρίτον λυπήτερον μυστήριον, εἰπέτε δέκα φορᾶς. ὃ παρκοικήρμον Ἰησοῦ, ὃ φιλεψυχώτατε σῶτερ, ὅσα τὴν ἀνάψυξιν τῶν ψυχῶν τῷ καθαρτηρίου, πρᾶδίδω σὺ ἴσῃς ἀγκύλια τῶν ἀγαθῶν, ὅπου ἐπέπλησεν τὸ ἅγιον

νότης ἀγωνίας, ὅπου ἑκατέφερε σε πα-
 ρολίην ἢ ἀποθάνης μέσα εἰς τοὺς βόλι τῷ
 ἐλαφῶν. Εὐθύμου τὸ αἷμα τωμὸν ἰδράτα,
 ὅπου ἀγῶνες, θυμήσου εἰς τὴν ἀγάπην,
 ὅπου σε ἔβαλε νὰ μαζὶ πονέσης, καὶ ὡς πο-
 λυέλεος συγχώρεσε τὸ ψυχῶν τῷ καθα-
 ρεῖου.

Τὴν δευτέρα, παραδώσατε ὅσα ἐπα-
 ρθεν εἰς τῷ Ἀννα τῷ ἀρχιερέως τὸ ἀπὸ.
 Τὴν τρίτην εἰς τὸ ἀπὸ τῷ Καϊάφα. Τὴν
 τετάρτην εἰς τὸ ἀπὸ τῷ Πιλάτου. Τὴν
 πέμπτην, εἰς τὸ ἀπὸ τῷ Ἡρώδου. Τὴν
 ἑκτὴν, εἰς τῷ Πιλάτου, ἡγεῖται τὸ
 καταψήφισιν τῷ Βαραββᾶ, τὸ φεραγέλ-
 λωσιν, καὶ τὴν ἀγκυρῶν φεραγῶσιν. Τὸ
 σάββατον, εἰς τὸ Κολοβαρίον ὅρος, ἡγεῖται
 τὴν αὐρῶσιν, τὸ πληγῶν καὶ τὸ ἔαφον.

Οἱ ἄλλοι φηνοῦσι τὸ τρίτον μέρος τῷ
 ῥοδαίου ἀπὸ τοῦ ψυχῶν εἰς τὸν τὸ
 ἔσπον, πλέον μὲ τὴν καρδίαν, πρὸς μὲ
 τὸ εἶμα· εἰς τὸ πρῶτον κοῖνον πολεμ
 λένε τὸ πατέρα ἡμῶν, καὶ τὴν μητρίν πρῶ-
 τὴν δεξιαί, λένε δεξιά βολῶν. ὡ γλυ-

αὐτοῦ ἀνέ Ν. πρὸς ἀνέλεσε διὰ τὴν ψυ-
 χὴν τῆς δεινῆς καὶ αὐτὴ εἰπῆτε βρεῖς καρ-
 νῆς ἀπὸ πέντε δεκαετίας ἢ μίας, γίνεται
 ἓνα ῥοδάριον.

Ὁ σεμνότερος πατέρας ἀπὸ Σάλο Κα-
 πουτζίνο διδάσκει ἓνα ἄλλο ῥοδάριον δι-
 λαβέσασιν, κατὰ καὶ λιγὰκι πολυλογώ-
 τερον ἐν τῇ βιβλ. τῆς θριάμβου τῆς ψυ-
 χῶν. Παραδώσατε τῷ Θεοῦ, λέγει, ὅλους
 τοὺς πόνοις τῆς ὑοῦ τοῦ καταλεπῆς, ὅπου
 πολλὰ ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις ἐχρῶσι διὰ
 τὴν βοήθειαν τῆς ψυχῶν καὶ παρακαλῶ
 τοὺς ἱερεῖς, νὰ παραδώσω τὰ πάντα τῆς
 Χριστοῦ ὡρὴν νὰ λειτουργήσω, καὶ τοὺς
 λαϊκοὺς ὡρὴν νὰ μεταλάβω εἰς ἐκείνους
 τὸ ἔργον. Τὴν κυριακὴν παραδώσατε, λέ-
 γει, ἐκεῖνα, ὅπου ἐπάθεν εἰς τὸ κῆπον, ἡ-
 γῶν τὴν πίκραν τοῦ, τὸ πρῶτον τοῦ,
 τὸ ἀγωνία τοῦ, τὸ αἱματωμένον τοῦ ἰδρω-
 τα, τὴν θεοφελήσιν τοῦ, τῆς πορπατη-
 σιαῖς τοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ, λέγοντας. ὦ
 φιλανθρωπότατε μου Ἰησοῦ, διὰ τὴν ἀνά-
 παυσιν τῆς ψυχῶν θυμῶν τῆς ἀνεί-

πὸν πλὴν βουλὴν τῆς Θρωπίας ἐν θεολό-
 γις Ναβάρρου, διαβάσετε, λέγει, καθε-
 κήσιν μίαν δεκάδα, καὶ τὴν νὰ περὶ
 ἡ ἐβδόμηδα ἀποτελειωμένην θέλει εἶσαι
 ὅτε φημίον σας.

Ἡ διαβάσετε ὅτε κομπολόγι τῆς νε-
 κρῶν, λέγοντας ἀπὸ μὴν εἰς τὰ κοντὰ καμ-
 πιά ὅτε πατέρ ἡμῶν, καὶ ἀπὸ μὴν εἰς τὰ
 μικρά, Φιλανθρωποῦντες Ἰησοῦ κύριε,
 δὲς τῆς ἀνάπαυσιν. Καὶ ἔτι γλήγορα ὅτε
 τελειώνετε. ὅμως καθὼς καμπόσον καὶ
 ἀναγαλλιάζει τὸ ῥαθυμισμένον, οὕτως οἱ
 κλητὰς ἐπὶ ταῖς προσευχαῖς δροσίζοις τῇ
 ψυχῇς, ὅπου τυρανίζονται μέσα εἰς τὴν
 φλόγα.

Ἀν ὁρίξετε νὰ πλὴν παρὰ δώσετε τῆς
 Θεοτόκου, εἰπέτε εἰς ὅτε τέλος ἡ γῆν ἀρ-
 χὴν τῇ προσευχῇς. Μαρία μῆτερ χά-
 ριτος, μόνα ἐλεημοσιώης, παρὰ κάλεσε
 ἀπὸ τῆς ψυχῇς, ὅπου καύονται εἰς ὅτε
 καθαρτήριο, ἢ ἀπὸ πλὴν ψυχὴν τῇ μόνας
 μου, ἢ τῆς φίλου μου. Καὶ αὖ πλὴν παρὰ
 δίνετε χαρὸς αἰῶνι, εἰπέτε. Ἐνδοξάτα-

χεις τὰ ἀποθάνης. Καλοδέχεται πλὴν ἑρ-
 μηνείαν ἢ βασιλειοποῦλα, ξαγρόνεται
 μὲ πολλὴν σιωπῆν καὶ τῆς καρδίας της,
 μεταλαβάνει μὲ πολλὴν ἀλγύειαν, ζη-
 τᾷ καὶ ἀρνείει μὲ μετὰ μέλειαν ὅτι μέλειαι ὅ
 ἀχέλαιον, καὶ μὲν τὸ θάνατον της, ἐφάνη-
 κε τῆς ἀγίας μὲ χροῦνιδιον πρὸς ὅσον,
 καὶ λέγει, ἡμοῖν εἰς τὸ καθαρτήριον,
 ἀμὴ δὲν ἔκαμα πολλὰ κακὰ ἐκείνη, δὲ
 πὶ ἡγάπησα ὅ ἐτίμησα πολλά τὴν Παμα-
 γίαν, καὶ συχνὰ ἐπείρασεν ὁ ῥοδάριόν της·
 καὶ ἡξοῦρε, πῶς δὲν ἀποθάνοις ποτὲ κα-
 κοῦ θανάτου καὶ ἀξιαγρότοι ἐκείνοι, ὅ-
 ποδ' ἔχοις φρενὴν ἀλγύειαν πρὸς πλὴν
 Παμαγίαν, ἔσοντας καὶ δὲν ἐμπορῆς νὰ κα-
 παλάβῃ ἵνας, πόσῃ ἐννοίαν ἔχει ἀλλὰ τὸ
 θάνατον τῆς φίλων της, καὶ ἀλλὰ νὰ βοη-
 θήσῃ ὁ γληγορώτερον ταῖς ψυχαῖς τῆς κα-
 θαρτηρίου.

Τί θέλετε πρὸς ἑαυτοὺς ; Ἰαχὰ ὁρέγε-
 στε νὰ βοηθᾶτε τὴν ψυχῆς, ἀμὴ δὲν ἀ-
 δειάξετε νὰ περᾶσετε καθημερινὸν ἀλλὰ
 λόγου τῶν ἐνὰ κομπόλογι. Κάμετε λοι-

Ὅσον χαρὸν τὰ διηροῦμαι αὐτὰ τὰ χα-
 εῖσματα, ὅσον φαίνεται καὶ ξεχωρὶς κομ-
 πολὸν μου· ἀμὴ ὅσον ἀποδείκνω ἢ ἐξου-
 σίαν, ὅπου ἔχει ἡ Παναγία μας νὰ βοη-
 θῇ ταῖς ψυχαῖς τῶ καθαρτηρίου, ὅσον
 φανερώνω πόσον ὠφελεῖ νὰ πῶθα καλεῖ-
 μην διὰ λόγου τοῦ, ξέχωρα ὅπου τὸ λέ-
 γομεν ὅ δειπτικὸν τεφλίον, ἢ ὅ ροδά-
 ριον της.

Ἡ θεοσεβεστάτη Δούκισσα τὴ Μωρα-
 πόρ-της, θυγατέρα τοῦ χειριστοτάτου Φι-
 λίππου βασιλέως τῆς Φραγκίας, καθὼς
 γράφει ὁ Κομπωραίου, ἐπέσεν εἰς βα-
 ρυτάτῃ αἰσώσῃ. διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς
 οὔσιας Λουτγάρδας, καὶ πολλὰ ἢ ἐπὶ
 κάλεσε νὰ κάμῃ δέησις διὰ τὴν ὑγίαν
 της· ἐπὶ κάλεσεν ἡ οὔσια, ἀλλὰ σὺν ἐ-
 πὶ κάλεσεν καὶ ἐζήτη μόνον ἐκεῖνο, ὅπου
 ἐγνώριζεν ὁ Θεὸς νὰ εἴ) ὅ καλλήτερον,
 ὁ Θεὸς τῆς ἐφανερώσεν, ὅτι καλλίον διὰ
 λόγου της ὁ θάνατος πῶς ἢ ζωὴ. διὰ
 τῆς γράφοντα τὴ βασιλειοπούλας, ὁρδι-
 νάσε, λέγει πὺ ψυχῇ σε γλήγορα ἐ-

χεις τὰ ἀποθάνης. Καλὸ δέχεται πλὴν ἐρ-
 μήνειας ἢ βασιλειοποῦλα, ξαγρόνεται
 μὲ πολλὴν σιωπῇ τῆς καρδίας της,
 μετὰ λαβάνῃ μὲ πολλὴν δὺλαβειαν, ζη-
 τᾷ καὶ ἀφ' ἧς μὲ μεγάλως ἐπιμέλειαν ὅ
 δὲ χέλαιον, καὶ μὲ τὸ θάνατον της, ἐφάρη-
 κε τῆς ἀγίας μὲ χροῦ μόνον πρὸς ὅσον,
 καὶ λέγει, ἡμῶν εἰς ὅ καθαρθῆναι,
 ἀλλ' ὅτι ἐκάμα πολλὴν καὶ ἐκείνη, δὲ
 τὴν ἡγάπησα ὅ ἐπὶ μέση πολλὰ τὴν Παμα-
 γίαν, καὶ συχνὰ ἐφάσα ὅ ῥοδάειόν της.
 καὶ ἡξοῦρε, πῶς δὲν ἀποθάνοις ποτὲ κα-
 κοῦ θανάτου καὶ ἀξαρθῶτοι ἐκείνοι, ὅ-
 ποῦ ἔχοις ὅσην δὺλαβειαν πρὸς πλὴν
 Παμαγίαν, ἐσόντας καὶ δὲν ἐμπορὶς νὰ κα-
 παλάβῃ ἵνας, πόσῃ ἐννοίαν ἔχει ἀφ' ἧς
 θάνατον τῇ φίλων της, καὶ ἀφ' ἧς νὰ βοή-
 θησῃ ὅ γληγορώτερον ταῖς ψυχαῖς τῆ κα-
 θαρτηρίου.

Τί θέλετε πρὸς ἡμᾶς ; ἴσα ὁρῶν-
 τε νὰ βοηθᾶτε τὴν ψυχῇς, ἀλλ' ὅτι ἀ-
 δειάζετε νὰ περάσετε κατ' ἡμερὴν ἀφ' ἧς
 λόγου τῶν ἐνὰ κομπόλογι. Κάμετε λοι-

Ὅσον χαρὸν τὰ διηροῦμαι αὐτὰ τὰ χα-
 εῖσματα, ὅσον φαίνεται καὶ ξεχωρὶς κομ-
 πολόμ μου· ἀμή ὅσον ἀποδείκνω τὴν ἐξου-
 σίαν, ὅπου ἔχει ἡ Πάτρια μας νὰ βοη-
 θῇ ταῖς ψυχαῖς τῶ καθαρτηρίου, ὅσον
 φανερώσω πόσον ὠφελὴς νὰ πῶθα καλεῖ-
 μιν διὰ λόγου τοῦ, ξεχωρεῖ ὅταν τὴν λέ-
 γωμεν ὅ δειπικὸν τεφάμιον, ἢ ὅ ροδά-
 ριον της.

Ἡ θεοπεφασάτη Δούκισσα τὴ Μωρα-
 πωρίτης, θυγατέρα τῆ χειριστοτάτου Φι-
 λίππου βασιλέως τῆς Φραντζας, καθὼς
 γράφει ὁ Καρπιωτάτου, ἐπέσεν εἰς βα-
 ρυτάτῃ αἰσώσῃ. διὰ τῆς ἐγράφε τὴ
 ὁσίας Λουτγάρδας, καὶ πολλὰ τὴ ἐπῶθα
 κάλεσε νὰ κάμῃ δέησις διὰ τὴν ὑγίαν
 της· ἐπῶθα κάλεσεν ἡ ὁσία, ἀλλὰ σὺν ἐ-
 πῶθα κάλεσεν καὶ ἐζήτη μόνον ἐκεῖνο, ὅπου
 ἐγνώριζεν ὁ Θεὸς νὰ εἴ) ὅ καλλήτερον,
 ὁ Θεὸς τῆς ἐφανερώσεν, ὅτι καλλίον διὰ
 λόγου της ὁ θάνατος πῶθ' ἢ ζωὴ. διὰ
 τῆς γράφοντες τὴ βασιλειοπούλας, ὁρδί-
 νιασε, λέγει πὺ ψυχῇ σε γλήγορα ἐ-

σον καύρημα καὶ δὲν μὲ βοηθᾷς. ὦ νὰ ἦ-
 θελες καὶ μεις καλὰ ἔργα! ὦ νὰ ἤτελες
 πρᾶκαλέσεις διὰ λόγου μου τὴ Πάνα-
 γίαν. Κάτεχε ἡγαπημένε μου, ὅτι πλὴν
 νύκτα τῷ χειρουργῷ καταβάλλῃ ἡ Θεο-
 τόκος εἰς τὸ καθαρτήριον, μὲ δξιοσίαν νὰ
 ἐλευθερώσῃ πολλὰς ψυχὰς, ἀφορμὴ ὅλα-
 τὶ τέτοιαι νύκτα ἐγγίνησε τὴ θοῆρα τῇ
 ἀνδρόφων. Ανέμωρα μὲ τὴ παρορσευχαῖς
 σε, νὰ ἐλευθερωθῶ καὶ ἐγὼ τότες, ἀλλὰ
 δξέχασές με· καὶ κακὸν ποδ' ἔπαθα, τὸσον
 πληθαίνουσι τὰ βασάνια, ὅσον μακραίνῃ
 ὁ χειρὸς. Οὐτως ἐσυγχώρησέ μου ὁ πόρνοι-
 κήρυμων Κύριος, νὰ σὺ εἰπῶ, ὅτι πλὴν
 νύκτα τὴ λαμπρῆς ἔρχεται ἀκρόμη ἡ Πα-
 ρμία μας, νὰ μαῖς ἰδῇ καὶ μίμησιν τῷ
 υἱοῦ τῆς, ὅπου ἐλύτρωσε τότες τοὺς πατέ-
 ρες τῆς παλαμᾶς εὐαθήκης ἀπὸ τοῦ λίμπο,
 ἡρώω ἀπὸ τὴ λάκκον ἐκείνον, ὅπου χέρ-
 φον τῷ Αβραάμ τὴ ἔλεγον. Βοήθα με
 τότες ἡγαπημένε μου, καὶ ἀνίσως δὲν ξα-
 ναγυρίζω πλεῖα ἐδῶ, ἡξυρε πῶς γλυ-
 τωμένος εἶμι.

πολλὰ ψυχικῆς, καὶ ὁ μονομήτης τῆς
 υἱὸς βεῖς χάρης τῆς ἔκαμε διὰ τὴν ἀγά-
 πην τῆς. α'. νὰ μὴν ἰδῇ πλεῖα τοῖς δαί-
 μονας. β'. νὰ μὴν γευκᾷ πλεῖα τὰ ξελε-
 χήματα τῆς σιωεῖδης τοῦ ἀποδώ εἰς τὰ
 ἀπερασμένα κρίματα. γ'. νὰ ὕμνη σὺν
 τῷ ἀβάστακτον πάρος εἰς τὸ ὅποιον ἐβα-
 σμύζοντο δυνατὰ, διὰ τὴν κρῖαν τοῦ καρ-
 διαί εἰς τὴν δούλεψιν τῆς Θεοῦ.

Ο ὀλθαβέστατος ἐν διδασκάλοις Διο-
 νύσιος Ρίκελ λόγω τοῦ μετὰλήψεως,
 μάρτυρᾷ, ὅτι δύο χειρισμοὶ μεγάλῃ φι-
 λίας εἶχασιν ἀνὰ μεσὰ τοῖς, καὶ σὺν ἀπέ-
 θανεν ὁ ἕνας τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀγίων
 πόρτων, ὁ ἄλλος τοῖς ὅτι κηρύττει, ὅτι
 χαμόντας τὴν χαρὸν τοῦ εἰς μοιρολόγια, δὲν
 ἐπαρκαλεῖ διὰ τὸν νεκρόν. Δύο μῆνες
 ὑπερὰ πειγύρου εἰς τὰ χειροῦν ἁπλῶς
 φαίνοντας τὸ ζωντομοῦ ὁ νεκρὸς ἐπαρκα-
 νέθηκέν τοῦ εἰς τὰ τὰ λόγια. Τί τὰ θε-
 „ λω, τὰ δαίρυα τὰτα; ἢ ὠφελος διὰ λόγου
 „ μου καὶ διὰ λόγου σε τὰ μοιρολόγια; ἢ
 „ χεῖροι τοῖς ἀτακταῖς πίκραις; ὡς τοῦ

παλαγχία τῷ Θεοῦ, καὶ ἔδωκέ μου πλὴν ..
 χάριν, νὰ ἐλαφράνωμαι, καὶ νὰ λιγυρίω ..
 πᾶσιν ὡραν οἱ ἡμερείαις των δὲ τῷ ἁ- ..
 γάπην, καὶ δὲ τῷ παρσευχαῖς μου. ..

Ἡ ἀφορμὴ εἶ), γράφει ἡ δὲ ὡς αἰγία
 βιβλ. β'. κεφ. ε'. δὲ τὸ ὁ φιλόψυχος ὁ-
 τὴρ τῷ κόσμῳ ἀξίωσε πλὴν ποταμώμη-
 τὸν τοῦ μέλαν νὰ ἔχη καὶ νὰ κάμῃ τρι-
 πλὴν ἐλεημοσιῶν παρὲς τῷ ἡμερη-
 ρίῳ καὶ καθαριζομένης ψυχῆς. Τουτέ-
 σιν ἐκείναις, ὅπου εἶ) εἰς τὴν πλεῖα κατὰ
 ὅπον, καὶ μέσα εἰς τὰ βαρύτερα βᾶ-
 σμα, νὰ ἀνέβωμι παρὰ πᾶν, καὶ νὰ ἔμ-
 ποιῶ εἰς πλεον ἐλαφρά. Εκείναις πάλ-
 λιν, ὅπου εἶ) εἰς τὴν μεσακὴν ὅπον, νὰ
 ἀνέβωμι πλεῖα παρὰ πᾶν μέσα εἰς ἐ-
 λαφρότεραις παιδεύσε. Εκείναις πάλιν,
 ὅπου κοντεύουμι, νὰ τελειώσωμι τὴν χερσὶν
 τοῖς, κάμῃ καὶ εἶ) ὁλότελα ἐλάττω-
 ρίῳ.

Γράφει πάλιν βιβλ. β'. κεφ. ιθ'. ὅτι
 ἐπαλάλεσε μιᾷ βολᾷ ἡ Παναγία δὲ
 τὴν βοήθειαν ἑνὸς τῆς δούλου, ὁ ὁποῖος ἦτον

λογιάσετε χριστοῦ μου, νὰ εἶ) βολετὸν
 νὰ παρᾶξῃ ἵνα εἰς τούτῳ ἢ θαλάπω-
 ρίῳ ζωὴ ἔργα ἀγάπης ὅσον τέλεια,
 ὁδὸν τὰ παρᾶξοισιν εἰς τὸ παρᾶδεισεν.
 Εκεῖ εἶ) ὁ καθολικὸν χολίον τὸ θεϊκῆς ἀ-
 γάπης· ἐκείνῳ δὲ αἰὲ ἀφ' οὐ μὲνον καμίνι τὸ
 θειοπάτης ἐκείνης φωτίας.

§. γ'.

Τὸ Κομπολόγι, ἢ ὁ δεητικὸν τεφάριον
 τὸ Παναγίας.

⊖ Αὐμαπουργὰ Διὰ τῶν ψυχῶν,
 διὰ τὴν σὰν εἶ) ὅλα ἀφιερωνόμενον εἰς
 πλὴν λατρείαν τὸ Θεοτόκου, ἢ ὁποῖα πᾶσα
 λογῆς ἐξουσίαν ἔχῃ μέσα εἰς τὸ καθαρτή-
 ριον· ὁ τεφάριον τῆς δὲ λαβὰ παρᾶσμένον
 καὶ μετὰ τὴν καθαρειότητα τὴν καρδίας ὁποῦ παρᾶ-
 πει, ἀξίζει πολλὰ διὰ πλὴν βοήθειαν τοῦ.
 ὅθεν μετὰ τῶν ἢ Θεοτόκος μετὰ τὴν ἀγία
 Βεργίτην λέγῃ βιβλ. δ'. Αποκαλ. κεφ.
 " ρλη'. Εγὼ εἶμαι ἡ μάνα τῶν ψυχῶν τῶν
 " καθαρτηρίου, καὶ ἠτέλησεν ἡ ἀμετρη δὲ.

ἢ βαρὺ ἢ ἄβολον, πῶς καλῶς τοι, νὰ
 κατέβωμι ἐν πνύμια π μέσα εἰς τὸ κα-
 θάρτηριον. α'. θέλωμι ὁμολογήσῃ, ὅτι χί-
 λιας μυριάδες βολαῖς βαρύτερα εἶναι
 τῷ βάσπμα τῷ καθάρτηριου, ἢ ὅτι ἀκο-
 λουθίας θέλωμι τοι φανῇ ἐλαφρὰ τῷ βά-
 σπμα τῷ κόσμου ὅλα. β'. θέλωμι λυπη-
 θῇ ταῖς ψυχαῖς, καὶ θέλωμι πῶς δώσῃ τὴν
 κόπον τοι ἀπὸ τῶν λύτρωσίν των, καὶ θέλωμι
 δουλέψῃ τὸ Θεόν, πλὴν Παναγίας, τοῖς
 ἁγίοις μέτεσθιν ἀλάβειας καὶ ζέσιν, ὥστε
 νὰ διγάσωμι καμίας ἀπὸ ἐκείνης ταῖς
 κατακαμμέναις ψυχαῖς, οἱ ὁποῖαι ὅσον
 καθεὶν σκληρὰ ψήνονται, δὲν τὴν ἀφωγὴν ὁ
 πόνος των, νὰ κάμωμι ἔργα θεϊκῆς ἀγά-
 πης ὅσον τέλεια. Καὶ σὰν εἶχας τάχα
 νὰ κάμωμι ἀχόμη δύο, βεῖς, ἢ πλείοτε
 εἰς χρόνοις μέσα εἰς τούτῳ τὴν καθάρ-
 τικὴν φλόγα· ὅποιος θέλῃ ταῖς ἐλπίσιν
 σὺ, θέλῃ εἶσαι ἀφορμή, νὰ πωρᾶσιν
 αὐταῖς μέσα εἰς τὴν πῶς ἀδύνατον χίλιας
 μυριάδες τελειότατα ἔργα θεϊκῆς ἀγά-
 πης, ὅπου δὲν ἤθελαν κάμει. Καὶ μὲν

κεν ὁ Ἰωδύνης, καὶ ὁ φίλος ἐκείνος, ὅπου ζῶντας τοῦ εἶχε πολλὰ δ' ἀγάθειαν πρὸς τὴν Παμαρίαν, ἔκ πρὸς τὸ ἄγιον Ἰωδύνῳ πρῶτος ἐλευθερώθηκε.

Διὰ τέτοιαις ὑεργασίαις τὸ Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων, πρὸς τοῦς ψυχῆς τὴν καθαρτηρίου, ὁρέοντες οἱ ἀγαθεῖς χειριστοὶ νὰ χαριετήξωσι, ἢ νὰ ὑψώσωσι, ἢ νὰ παροικωήσωσι, ἢ νὰ πρῶτα καλέσωσι ἀξιοπρεπῶς πρὸς Θεοτόκον, ἢ κημεύοντες ἄγιον, πάροισιν εἰς τὸ παροεόρτιον νὰ κερδέσωσι τὴν ἀγάπην τοῦ. καὶ ἡ κάμου, λές; κάμουσιν ἐλεημοσιύαις, νήτειαίς, κρινωνίαις, ἢ παροσευχῆς, δὲ νὰ ἐλευθερώσωσι καμίας ψυχῆς φίλῃαν ἐκείνων τῶν ἁγίων. καὶ τότε ἐκείνη ἢ ἐλευθερωμένη ψυχὴ φωτίζῃ καὶ βοηθᾷ μας, δὲ νὰ κάμωμεν ἄξια τοῦς ἀγαθείαις μας.

Τὰ παροειρημένα ἐγγίζουσιν ἐκείνοις, ὅπου εἶ) τῆς ἐξουσίας των, ἀπὸ κατέχω, πῶς λακταροῦσιν νὰ κάμωσι τέλειᾳ ἔργα θεϊκῆς ἀγάπης. Καὶ εἰς ὅτι τοῖς πρῶ-

ἐλευθερώσῃ· ὅμως δὲν κάμνῃ πάντα, ὅτι
 ἔσθ' αὖ ἐμπορὴ, ἀμὴν καὶ πλὴν περιμῆτειαν
 καὶ οἰκονομίαν τῷ Θεοῦ ἐργάζεται, ὅπου
 θέλῃ καὶ βοηθοῦται οἱ ψυχῆς μετὰ ψυ-
 χικά. Χαρὰ εἰς τὴν μοῖραν ἐκείνου, ὅπου
 ἐμπορὴ καὶ τῆς εἰρήνης. Παναγία μου, θυ-
 μήσου, πῶς μοῦ χρεωτέεις, τόσα καὶ τόσα
 πράγματα, ὅπου ἔκαμα ἀπὸ πλὴν ἀ-
 γάπην σου· μὴν φοβᾶσθε, δὲν χυρίτε τὴν
 κόπον σας, αὐτὴ εἰς ἡμᾶς καὶ σας τὰ ἀν-
 τιμεύσῃ.

Ἡ παρὰ δώσετε πλὴν κοινωνίαν σας εἰς
 τοὺς ἀγίους, πρὸς τοὺς ὁποίοις ἔχετε δι-
 λαβεῖαν, χωρὶς ἄλλο ἔχουσιν καὶ αὐτοὶ φί-
 λους εἰς τὸ καθαρτήριο, καὶ τοὺς περι-
 πρυσῶται. Διὰ τῆς οὗτος μαθητὴς
 γραφῆς, πῶς ἕνας διλαβεῖσας ἱερὰς εἶ-
 δειν τὴν θεολόγῃν Ἰωάννῃν γονατισμένον ὁμ- *Prompte.*
 πρὸς πλὴν Παναγίαν, καὶ τὴν ἑλεῖν. Ω *c. 109. lib.*
 κυρὰ, γλυκοῖδ' τὴν φίλον μας, ἰδὲ πῶς *2. c. 53.*
 καύγῃ εἰς τὸ καθαρτήριο, καὶ καί με
 παρὰ καλῶσε καὶ τὴν διλάτωρ ἀπὸ τῆς
 σκληραῖς ἐκείνης ἡμωείας. Επακούσθ-

πικὰ ἓνα χροματικόν, ἐπαυδύθηκε πολ-
 λιὺ χαρὸν εἰς τὸ καθαρθέναι. ὁμως ἓνας
 δαμονισμένος ἐγίζοντάς τὸ λείψανόν του
 ἐλάβηρώθηκε. Καὶ ὁ ἅγιος Γερμανὸς τὸ
 Κάπουας πολλοὶ χρόνοι ἔτερε ἀπὸ τῆς
 θάνατον τῷ ἀνὴτι Παχασίου πηλαιά-
 ρητος εἰς τὰ ἑρμῆ κοντὰ εἶν Ρώμῳ, τὸ
 ἄρῃκεν ἐκεῖ καὶ ἐπλέρωνε τὸ χαλόνα του.
 Καὶ μαθαίνοντας ὁ Γερμανὸς τὴν ἀφορμὴν,
 καὶ τὸ Ἑμερίω του ὑμωείας, ἔκαμε πολ-
 λαῖς παρορμητικαῖς ἀφ' λόγου του, καὶ τὸ
 ἐλύτρωσε. Τὸ λοιπὸν οἱ ψυχαῖς τῷ κα-
 θαρτηεῖον, θαυματουργοῖσι, καὶ πῶς ἄρα
 νὰ μὴν σὰς βοηθεῖσιν εἰς τὸ δοῦλεψιν, ὅ-
 ποῦ ἐπὶ ῥήκατε ἀφ' λόγου τοῦ.

Ὅσον ἀφ' τὸ σκεπὸν αὐτὸν δὲν χρεωστῇ-
 τε νὰ βοηθήσετε ξεχωριστὰ καμίας μερι-
 κὴν ψυχὴν, αὐτὸ παρὰ δώσετε τὴν Παναγίαν
 τὴν κοινωνίαν σας, ἀφ' νὰ τὴν χρεώσῃ ἐκεί-
 νης τῆς ψυχῆς, ὅπου τὸ ἄρεσι καλλήτε-
 ρα καὶ μεγαλίῳ καλοσυνώῳ τῆς κάμνε-
 τε. Διαπὶ καλὰ καὶ ἐμπορὴ ἡ Θεοπίκας
 ἀπὸ τὴν ὑπὸ μετρίῳ τῆς ὀξοιοῖαν νὰ ταῖς
 ἔχου-

μου τ' ὀλιγώτερον μιᾷ βοῇ, ἤτελα γλυ-
τώσῃ γλήγορα ἀπὸ τοῦ βασάνου μου. Ε-
μετάλαβεν ὁ ζωντανός, καὶ πρὸς τοὺς εἶ-
δε τ' φίλον τοῦ ἐλδοπερωμένου ἀπὸ τ' φλό-
γα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμιωείας, ὅπου τ' ἐτυ-
ράνιζαν.

α'. Οὐδὲν θέλετε λοιπὸν νὰ ᾤσασθε-
στε τῷ Θεοῦ διὰ τοῦ ψυχῆς τ' κοινω-
νίαν σας, διὰ τοῦ καὶ μελετᾶτε τὸ βρά-
δι ὡς τὰ τοῦ πάτη τῷ Χριστοῦ, γὰρ νὰ
μεταλάβετε μὲ μεγαλήτερον δὲ χάριαν.

β'. Μέσα τὴν λειτουργίαν, ᾤσασθε-
λέετε τ' ψυχὴν, διὰ τ' ὅποιαν θέλετε νὰ
κοινωνήσετε, νὰ σας ἀξιώσῃ, νὰ ἐτοιμα-
σῇτε ἄξια, γὰρ νὰ ἀξιοκοινωνᾶτε. Καὶ
μὴ θανατωθῇτε ἀπὸ σας διὰ τ' ἐρμη-
νειαὶ ἐποῦν, διὰ τ' ἐμπροσθὶν οἱ ψυ-
χαῖς τῷ καθαρτηρίου νὰ κάμω θανατω-
ματα, καθὼς ὁ μάρτυρ ὁ μέγας Γρη-
γόριος βιβλ. δ'. διὰ τὸν κεφ. μ'. λέ-
γοντες, πῶς ὁ Παράσχος ἱεροδιάκος Καρ-
διναλῆς ἦτον πολυάρετος, καὶ πολιελεῖ-
μων, ἀλλὰ διὰ τ' ἐπὶ τοῦ πεισμα-

Ἀφ' ἑκείνους ὅπου λειτουργοῦσι καὶ λει-
 τουργοῦνται· Ἀφ' ὅσοι λειτουργοῦνται
 μετὰ καρδίᾳ ψυχὴν καὶ ἀλάβειαν, πα-
 ραδίδοντας Ἀφ' ταῖς ψυχαῖς ἢ λειτουρ-
 γίᾳ ὅπου ἀκούοις, καὶ παρέχοντας ταῖς
 δυνάμεσι ἐρμηνείαις, πολλὰ δύνεισι διδόναι
 τῇ ψυχῇ.

δ. β'

Πραξις δ' μετὰλήψεως Ἀφ' τῇ ψυχῇ.

ΟΣΟΙ δὲν λειτουργοῦσιν, ἐμποροῦ-
 σι νὰ κοινωνήσωσι Ἀφ' ταῖς ψυχαῖς,
 Ἀφ' ἡ κοινωνία πολλὰ ἐνέργειαν καὶ δύ-
 ναμιν ἔχει, Ἀφ' νὰ ταῖς βοηθήσῃ. Ο πο-
 λύαυτος ἐν ἡγουμένοις Βλάστος δ' ἀποδεί-
 κει μὲ τὴν ἰσορείαν ἐκείνου, ὅπου εἶδε τὸ
 φίλον τοῦ μέσα εἰς τὴν φλόγα, καὶ ἤκουσε
 πῶς ἐπαπονοῦντο ὁ νεκρὸς Ἀφ' τῇ ἀνα-
 μίλειά τοῦ εἰς ὃ νὰ κοινωνήσῃ Ἀφ' τῇ
 λύπῳσιν τοῦ ἀπὸ τῆς φωτὶας τῆς ἑμερῆς.
 Ὡς ἡγαπημένε μου, ἐφώταξεν ὁ νεκρὸς,
 αἱ ἡμέλεις μεταλλάξεις ἀξία Ἀφ' λόγου

ἔλαβε πολλὰς χάρες καὶ δι' ἡμετέρας, μά-
 λιστα τούτῳ ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ, ὅπου σὰν
 ὄξε φύγησε κεντὰ τὸ μεσάνυκτο, ἐφώναξεν
 ὑπερβα διώματα, σὰν νὰ ἤτελεν εἶσαι ξη-
 πασμένη. πρὸς τὴν οἰκίαν οἱ γείτονες καὶ
 σπουδαῖοι πρὸς αὐτὴν ῥῶνιζοσίν τινα με-
 τὰ ἀγίασμα. καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἢ ὁ ἄλ-
 γος τῆς παποῦ της μιλιάντας μετὰ γλασ-
 σάν της ἔκραξε τὴν παποῦ της, καὶ εἶπεν
 τοῦ δι' ἡμετέρας νὰ ἔχῃς ἀνέντη, ἀλλὰ τὴν
 λειτουργίαν ὅπου μοῦ ἔκαμες ἢ ἤκουσες,
 καὶ ἀλλὰ ταῖς ἐλεημοσυναῖς ὅπου ἔδωκες
 τῇ ἱερέῳ. δι' ἡμετέρας καὶ ἀλλὰ τὴν πρὸς
 ταῖς ἀλλὰ ταῖς ἀλλὰ καλὰ ἔργα, ὅπου
 ἐπρέδωκες ἀλλὰ μὲν πολλὰ ἄνεσιν ἔ-
 λαβα, καὶ ἔρχετο καὶ νὰ σὺ ἀντιμέτω-
 γὸν ἔχῃς. Εἰσέβη ὑπερβα ἡ ψυχὴ, καὶ γρά-
 φει ὁ χειρογράφος, ὅτι οἱ ἐδικοί ἐπολυ-
 πλάσιασάν ταῖς ἀγαθείαις τῶν, καὶ οἱ
 ξένοι ἐδοκίμασαν ταῖς, πολὺ καλὸν ἔ-
 καμαν τῆς ψυχῆς τῶν. Δείξετε καὶ ἐσθὶς
 χειρισμοὶ τῆς ἀγαθείας σας.
 Τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα ὠφελοῦται

Henricus βοήθειαι· τοῖς καὶ θυμᾶσθε μὲ ὑ πόθον ἐ-
Ma. dist. μάλωσθαι καὶ ἐσφίξαι ἕνα ἐπίσκοπον, νὰ
9. ex hist. τοῖς χερσὶν τῷ παπῶν τῶνε, ὁποῦ τῷ εἶχεν
Clunias. ἄρτον, φοβερίζοντάς τον νὰ τῷ σκωτώσω, αὐτὸν δὲν τῷ ἔδωκε τὴν λειτουργίαν του. Διαπὶ καλὰ καὶ δὲν ἤξωρεν ἄλλω λειτουργίαν παρὰ τῷ ἀπεθαιμῶν, μὲ ὅλα τὰ πολ- λὴν βοήθειαν ἔφρναν, ὥς ὅσον καὶ ἔχον ἦτον ἄρτος, ἐξηρβούντο ἀπὸ τῆς λειτουργίας του, καὶ ἐβασμίζοντο διωατά. Ἐκαμὲ θέλημα ὁ ἐπίσκοπος, καὶ ἐπῆρθη ἀπὸ τοῦτες νὰ τῷ συχολειτουργήσῃ καὶ αὐτός. Καὶ ἐσεῖς ὡς ἱερεῖς νὰ μὴν τῷ λυπᾶσθε; δὲν τῷ λειτουργάτε; ἀναιμῶ νὰ ἢ δει- ξετέ πῶς φιλοφυχίαι σας, νὰ νὰ σας φιλοτιμήσω, καὶ νὰ σας ἔχω δὲ πα- πᾶδες τῶν. καὶ μετέτῃ καὶ θέλω σας δι- γρησῆσθαι.

Εἰς τοῖς ἀχία· ἕνας νεόφυτος. Γιαπο- νέτος ἀγίως ἀπέθανεν. Εἶχε πολλὰς δι- λαθείας, καὶ ξεχωριστὰ τοῦτον, νὰ μὴν φύγῃ ἀπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὥστε νὰ εἴ) λε- γάμεν ὅλας οἱ λειτουργίας. ἔχῃ τὸ

σάντες ὅτες νὰ πλὴν παρὰ δώσωσι διὰ λόγου
 των, ὅξω νὰ πλὴν χρεωστοῦσιν ἄλλοι, καὶ
 εἰς τὸ τέλος ὅταν δίδωσι πλὴν διχῶν, αὖ
 τὸ δώσωσι ὅλων τῶν ψυχῶν ἀπὸ τοῦ μέρους
 τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίου εἴς) ὑποπτήρηται. διὰ τὴν
 ὅτες παλαιότερας ψυχῆς θέλωσι δρά-
 μαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ πῶσι
 πλὴν διχῶν. μῦτυρά γ' ἕνας ἅγιος ἱερε-
 μνάχης ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς παρρησί-
 ας Βερναρδίνου· ὅτι λειτουργοῦντας αὐτὸς
 ἤκουσε μιᾶς βοῆς τῆς ταύτης λέγουσας. δράμε-
 τε ἀδελφαί, δράμετε γλήηρα τελειώ-
 νη ἡ λειτουργία, καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἐδείξε ἀνα-
 εἰθμηταῖς ψυχῆς, ὅπου ἀπὸ πᾶσα ὑποπ-
 ῆς ἐπείχου, νὰ νὰ πῶσι πλὴν διχῶν. οὕτως
 ὁ Κωνσταντίνου γραφὴ βιβ. β'. κεφ. νγ'.

Κοπιάσετε λοιπὸν θυσανεισὶ τῆς ἀ-
 πειροτημένης αἱματος τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 αὐτὴν ἔχετε λειτουργίας τῆς ἐξουσίας σας·
 παρὰ καλῶς σας, διὰ τὸν Θεόν, νὰ λειτουρ-
 γάτε μιᾶς βοῆς πλὴν ἐβδόμηδα ταύτης κα-
 τακαμμένης ἐκείνης ψυχῆς. Τὸ ὅλι-
 γότερον εἶπέτε των μίαν διχῶν διὰ πλὴν

λοιπὸν ἡγαπημένε μου Ἰησοῦ, χάρισέ μου
 τὴν ψυχὴν τῷ ἀδελφοῦ μου Γηραρδῶν,
 ὁποῦ τ' κρατεῖς μέσα εἰς τὴν φυλακὴν
 τῆς καθαρτηρίου σου. Ἐξαναεῖπε δύο βεῖς
 φορᾶς τὴν ἀνώθεν πρῶτον ψυχὴν με ὅσα
 δάκρυα, ὅτι μεταλαβαίνοντας εἶδε τὴν ψυ-
 χὴν ἐκείνην ὀλοφρομένην, καὶ ἀσπρε-
 φορεμένην, ὁποῦ με τὰ ῥόδια τ' δόξης,
 καὶ τ' χάρις ἀνέβαιναν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Δὲν συγχωρεῖ πᾶντα ἡ ἐκκλησία νὰ
 πρᾶσσῃ οἱ ἱερεῖς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀ-
 πεθαμένων, ὅσας φορᾶς τοὺς Φθνή· καὶ
 καθὼς ὁ σεμνότετος πατέρας ἀπὸ Σάλο
 Καπουτζίνοσ μῦτυρά ὅ, πῶς εἰς ὅ
 γῆμα των πολλοὶ πρὸς καλοῦσι πρὶν
 νὰ ξεψυχήσωσι νὰ τοὺς εἰπῇ ἵνας τὴν λει-
 ουργίαν τῆς Παναγίας, ἢ τῆς παθημάτων
 τῆς Χρестоῦ, ἢ τῆς ἀγίου, ἢ τῆς ἀγίας εἰς
 τοὺς ὁποίοις ἔχουσιν ἀγάθειαν· ἔτσι λα-
 χάνει πῶς οἱ ἱερεῖς καὶ τῶν ἀφορμῶν ἢ
 χρειᾶς δὲν λέει τῶν ἀπεθαμένων τὴν λει-
 ουργίαν, ἀλλὰ ἄλλας λειτουργίας, ἢ νὰ
 κάμωσι ὅτεσ ἀπὸ ὅ ὠφελος τῆς ψυχῶν;

σμέναις ταῖς ἐχθρὰς μετ' ὁ παροικιωτὸν τοῦ
 ἡμῶν. Πολεμᾶτε χερσὶ ἀνδρῶν, μάλιστα ἐ-
 σθίς οἱ ἱερεῖς, ὅταν τ' κρατεῖτε εἰς τὰ χε-
 ριά σας, καὶ μὴ τ' ἀφιώετε, ὡς νὰ
 σας δώσῃ πλὴν βίβλιν τοῦ, καὶ νὰ σας ἐπα-
 χύσῃ, ὁ χαρὸς ἐδικὸς σας εἶναι ὅτι.

Διὰ τὸν ὁ ἀδελφιμώτατος πατέρας
 Ἰωάννης πῦρ τῶν πατέρων Δομνικανῶν
 εἰς τοὺς ἀγίους τόπους, ἐκείνους ἐκρά-
 τειε τ' πᾶν ἁγίον Κοινωνίαν, ἐπὶ τῇ
 κάλειεν εἰς τὰ καὶ πρὸς ὅμοια λόγια.
 ὦ γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χριστέ, ὦ ἀγάπη
 τῆς καρδίας μου, ὦ Φῶς τῶν ὀμμάτων
 μου· αὐτὸ εἶχεν ὁ Τοῦρκος μέσα εἰς τὰ
 χέτερρα, ἢ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐνα σκαφ-
 ῶν, ἀλλὰ τ' ὅποιον νὰ ἐπρέδανε ἡμᾶς ἐ-
 να καμίσκι ὅσον ἀκριβὸν καὶ βαρύνιμον,
 σὲν ἐτὶ τὸν ὅπου κρατῶ εἰς τὰ χεῖρά μου,
 χωρὶς ἄλλο τὸ τ' ἐχάριζεν. Εὐὸ φιλή-
 θεσπε καὶ πολυέλαμε ὅτῃρα δὲν εἶσαν
 βάρβαροι, ἢ σκληροκαρδοὶ, ἢ φιλά-
 γυρος σὲν τοὺς ἄλλοις, ἀλλὰ πᾶνοι-
 κτήριων ὁ φιλόψυχος εἶσαν· χάριστε μου

ἐλέησέ μας καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμάρτωλους. Εἰς
 τὸ δόξιον ποδᾶρει· ᾧ θαδίδουσιν ἐκείνοις,
 ὅπου εἶ) θαμμένοι μέσα τὴν ἐκκλησίαν,
 ἢ μέσα εἰς τὰς κριμηθῆναι κοντὰ τὴν ἐκ-
 κλησίαν, καὶ μέσα εἰς ὅλην τὴν χώραν, ἢ νηοὶ
 ὅπου γίνεται ἡ λειτουργία. Εἰς τὸ ζερβόν·
 εἰς τὴν ὁπίλοιπαις ψυχαῖς, ᾧ θακαλουῦ-
 τας τὴν ὁπῆρα Ἰησοῦ, νὰ χύσῃ ἀπὸ τῆς
 πληγῆς τοῦ ὅτου αἷμα, ὅσον χρειάζον)
 εἰς νὰ πῶμεν ἀνέσιν καὶ βοήθειαν.

Εἰς τὴν μετὰληψιν· ὅταν κρατεῖ ὁ ἱε-
 ρεὺς τὴν ἀγίαν ὅσταν, λογιᾶσθε καὶ πι-
 στεύετε, ὅτι ἐκ τῆς αὐτοῦ ὁ ἴδιος εἶ), ὅπου
 σὰς, ᾧ θακινᾶ νὰ ᾧ θακαλέσετε ἀπὸ τῆς
 ψυχῆς. Αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶ), ὅπου εἶπεν,
 ὅσα αὐτὴ αἰτήσητε τὴν πατέρα ἐν τῷ ὀνό-

Ιωάν. 15· ματί μου, δάσῃ ὑμῖν· σφίγγετε τὸν λει-
 πὸν λέγοντας. Εὰν κύριε ἠθέλησες καὶ ἔτα-
 ξῆς το, ἐσὺ ἀληθινὸς εἶσαι καὶ δὲν ἔμπο-
 ρεῖς νὰ ὀύης ἀπὸ τῆς λόγου σου· ᾧ θακα-
 λά σε λειπὸν ἀπὸ τῆς πνομσεβάσμαις τῆς
 ἡοῦ σου πληγῆς, νὰ λυπηθῆς ἐκείνας
 τῆς τηγνισμένας ψυχῆς, ὅπου ἀγρεα-

τοῖς ἔθροισί των, ἔσθ' ἡ εἰς τὸ καθαρτῆριον
 δὲν βασὰ χανεῖς κακίαν, ἔπιστεψέτε με,
 ὅτι ἀνίστως τοῖς ἐλθουμένοις, θέλω εἶσαι
 οἱ μεγαλήτεροί σας φίλοι. Εἰς τὴν πλὴν-
 ραί. Διὰ τὴν ἐδικήν τοις ψυχῇ, καὶ
 διὰ τὴν πλερώσω περὶ καρδοῦ τὴν χαρὸν
 τοις λέγουσιν. ὦ γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, γνω-
 εῖζω τὰ πολλὰ καὶ βαρὺα φταισίματα,
 ὅπου φταίγω κατεκείνην τὴν βασιλείαν σου·
 καὶ ἡξιώσω βέβαια, ὅτι ἔχω νὰ παιδύ-
 θω μέσα τὴν φωτὴν, καὶ νὰ καταρι-
 αδοῦν εἰς τὴν φλόγα, ἐλέησόν με τότε,
 κύριε, καὶ βάλε χεῖρόν νὰ με ὑφέλῃς
 ἀπὸ τῶρα ὅσον, σὺν νὰ ἐλειπούργα ἵνας
 ὅτες διὰ λόγου μου. ἐλέησόν με, κύριε,
 διὰ τὸ προσκυνητὸν σε αἶμα, ὅπου ἀπὸ
 τὴν ἀμέτην τὴν σε φιλοψυχίαν ἔχουσες διὰ
 τῆς πλῆθους ταύτης. Ἰδέτε ἱερεῖς, πῶς τὴν
 παρῆξιν ἐπούτῃ τῷ ἀγγέλλει μας ἡ αἰ-
 γία ἐκκλησία, ὅπου πρὸς τῆς ὑστερα ἀπὸ
 τὸ μνημόστιον τῶν νεκρῶν οὐκ εἶδε μας· νὰ
 μνημονθώμεν καὶ τὴν ψυχὴν μας λέ-
 γοντας, *Notis quoque peccatoribus,*

130 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

τ' χαρὸν τῆς. ε'. Διὰ ἐκείνῳ, ὅπου δὲν
τῆς λείβεται ἄλλο πῶρ' ἢ μία λειτουρ-
γία διὰ νὰ πάγῃ τὸν πῶρ' αὐτοῦ. ς'.
Διὰ ἐκείνῳ, ὅπου τῶρα τῶρα ἐμπῆκεν
εἰς τὴν φωτίαν· μεγαλύνει χάριν τὴν κα-
μοῖσι νὰ τὴν βοηθοῦσιν πρὸς τὴν. ζ'. Διὰ ἐ-
κείνῳ, ὅπου ὁρέγεται ὁ Χεῖρός καὶ ἡ Παρ-
αχία νὰ βοηθοῦν. Διὰ τὴν καποιας ψυ-
χαῖς τῆς καθαρτηρίου, ἀκριβώτεραις φί-
λαις τῆς Ἰησοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου (εἰ), πῶρ'
οἱ ἄλλαις. η'. Διὰ ἐκείνας τὰς ψυχαῖς,
ὅπου ἀπὸ τῶν κρίματά μας ἐμαῖς τὴν ζων-
τομένων παμδύονται εἰς τὸ καθαρτήριο.
θ'. Διὰ τὸ καθαρτήριο ὅλον.

Οἱ ἄλλοι ἀναβλέποντες τὴν ἐστωρῶμε-
νον, ὅπου ἔχουσιν ὁμωροῦσά τοις ἀπορῶν
εἰς τὸ βῆμα· εἰς τὴν κεφαλὴν πῶρ' αὐ-
τοῦσι διὰ τοῖς παροῦσι των, διὰ τοῖς
ἀρχιερεῖς καὶ τοῖς ἀφεντάδες, ὅπου τοῖς
ἐξοσιάζαν. Εἰς τὴν δόξαν διὰ ἐκεί-
νοις, ὅπου ὁρέπει νὰ παρτίμῳνται, σὺν
τοῖς γυνείοις, τοῖς ἐδικοῖς, τοῖς ἀεργατάδες
καὶ τοῖς φίλοις. Εἰς τὴν ζερβίῳ, διὰ

Ἰωάννης ὁ Ἀλβερνίας ἀπὸ τοῦ σεραφεϊκῶν
 ῥήματος τοῦ ἁγίου Φραντζέσκου εἰς τὴν ἡ-
 μέραν τῆς ψυχῶν σηκώνοντας τοὺς πονη-
 ρηδοντοὺς σώματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ ἀνώ-
 θεν λογισμὸν, ᾧ θακαλάντας ὡς παρτί-
 παρτὸν τὸ δεσπότην μας, νὰ ἐλεήσῃ τοῖς
 ψυχαῖς, εἶδε πολλάς ἀπ' αὐταῖς ὁποῦ
 σὰν ἀπινθήρες, ἐπεβοῦσαν εἰς τὸ οὐρανόν.
 Ἡ σιγή τῆς δυσικῆς ἐκκλησίας εἶ)
 νὰ μνημονθῶνται οἱ ψυχαῖς τῆς ἀποθα-
 μῶν ὑπερὰ ἀπὸ τὰ ἅγια. Ὡς πᾶσα
 εἰς ἕνα τὴν ἀγάθειάν σου. κάποιοι πα-
 ρεκαλοῦσι. α'. ἔφατ' ἐκείνης τοῖς ψυ-
 χαῖς, ὁποῦ ζειῶντας εἰς τὸν τὸ κόσμον
 εἶχας πολὺ πόνον καὶ ἐνόησαν νὰ πα-
 ρεκαλέσω, ἀλλὰ τοῖς ἀπεθαμῶσι. β'. ἔφα-
 τὸς ἱερεῖς, ὁποῦ συχνὰ ἐλειπουρῶσαν
 ἀλλὰ τοῖς ψυχαῖς. γ'. ἔφατ' ἐκείνῳ τὸ
 ψυχῶν, τὸ ὁποίας εἶ) πλεῖα κατημῶσι.
 δ'. ἔφατ' ἐκείνῳ, ὁποῦ βασμίζε) σκλη-
 ρότερα εἰς τὸ καθαρτήριο, ἢ μέλλῃ νὰ
 καίμῃ πασιότερον καθεὶν μέσα, ἀλλὰ νὰ
 ἐλαφρύνῃ τὸ βασμὸν της, ἢ νὰ κοντάνη

να εἰπῇτε μετὰ τὴν καρδίαν σας. ὦ Θεέ μου, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ θανάτου σου, ἐλέησον τὴν ψυχὴν, διὰ τὸ ὅποιον χροῦσῶ να παρὰ καλέσω.

Εἰς τὴν προσκυνῶσιν τὸ σώματος καὶ τὸ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, αἱ πιστεύετε, πῶς τὸ προσκυνῶσι μαζί σας ὅλας οἱ ψυχαὶς τοῦ καθαρτηρίου καὶ ὁ θωματικὸς κόπος τὸ θνατοκλισίας φησὶ διὰ τὸ χαμόναυς αἱ τὸ παρὰ δώσετε.

Ὅταν σικνῶνεται τὸ δισχυρότηρον, λέγετε. ὦ Θεέ μου, σὺν τῇ τῇ αἵμα διὰ τὴν ἀγορὰν τὴν λύτρωσιν των ὅταν κατεβάξεται τὸ δισχυρότηρον, λέγετε. χάρις των, Θεέ μου, να κατέβῃ τὸ δισχυρότηρον ἐπὶ τῇ μέσα εἰς τὴν φωτὶα τοῦ καθαρτηρίου. λέγοντας ἢ ἀκούοντας τῇ παρὰ χροῦσά λόγια. Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. θυμῶς, κύριε, τῆς ἀγάπης, ὅπου σε ἔβαλε να χύσῃς ὡς τὸ ὑπερλίαν σαματὶαν τῇ αἵματος σου διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, ὅπου φηνοῦνται μέσα εἰς ἐκείνα να τὸ φλογισμένον καμίνι. Ο μακάριος

γὰρ ἴδ' ἃ σιωδὼν. Κάμετε, λέγει, σὰν
 τὸ ὡραγματευτὴν, ὅπου βαρὺ εἰς τὰ
 χεῖρα ἐκείνων, ὅπου χρεώτῃ, ὃ πλεία
 βαρύτερον ὅπου νὰ ἔχη, ἀλλὰ νὰ γλυτώ-
 σῃ ἀπὸ τὰ χρεῖν τοῦ καὶ εἰπέτε μὲ κα-
 λῶν γνώμην νὰ πληροφωρῇτε. ὦ Θεέ
 μου, δὲν ἠξούρω υἱὸς, ἔ πόσον χρεώτῃ
 ἠξούρεις τοῦ ἐσὺ, καὶ ἠξούρεις πόσα εἶναι
 τὰ ἔργα μου, καὶ πόσον ἀξίζοις μείρασέ
 τοῦ ἐσὺ κύριε ἐκδ', ὅπου χρεώτῃ πλεί-
 σότερα. Νὰ πλὴν βουλήν τῃ πειθήμον
 ἐκείνου Καρτεζιέρη καὶ διδασκάλου.

Πρῶξις ἀλλὰ πλὴν Λειτουργίας.

ΕΝ τῇ ῥαχί, χαμηλώσετε τὰ μα-
 πά σας ὅσοι λειτουργᾶτε, καὶ λει-
 турγαθε, καὶ ἐλμοῖζετε μέσα εἰς τὸ κα-
 ρτήριον, καὶ λογιᾶσθε, πῶς θεωρεῖτε τὴν
 ψυχὰς, ὅπου δεινὰ τὰ χεῖρά των πα-
 ρεκαλοῦσι σας, νὰ πειθαρχήσῃτε τούτῃ
 πλὴν λειτουργίᾳ ἀλλὰ λόγον τοῦ.

Ὅταν σπικῶνται τὰ ἄγια, θυμῶσι

κἀμνη τὸν καὶ ξοδῶν ἀδικα εἰς τὰ ἰα-
 τρικά, καὶ χαρὰς ἑνὸς ἢ δύο μὲνων χό-
 πον, μὲν τὸ ὅποιον ἠμπόρειε νὰ ζήσει ὁ
 φτωχικὸν τοῦ αὐτοῦ, κατὰδικάζεται εἰς
 πᾶσαν κρίσιν, καὶ χρεωθεῖ ὁμωρὸς τὸν
 Θεόν, νὰ πλερώσῃ τῷ φτωχῷ πλὴν ζη-
 μίας ὅπου ἔπαθεν ἀπὸ τῆς ἀναιμείλειαν τοῦ,
 ἢ ἀτυχίαν καὶ πῶς νὰ μὴ δώσω λόγον
 τῷ Θεοῦ οἱ ἱερεῖς; ὅπου εἶ) ἀφορμὴ νὰ
 καύχωνται, καὶ νὰ τυραγνίζονται οἱ ψυ-
 χαῖς ἀεισώτερον καρὸν, ὡς καὶ ποῦ τοῦ
 ἐλπίζε.

Λυπούμεθα σὰς ἀδελφοὶ καὶ συλλεί-
 τουργοὶ γυρῶν ὁ καλὸν σας, γυρῶν νὰ
 σὰς γλυτώσω ἀπὸ τῆς εἰννοίας, ὅπου σὰς
 γέφοροι ποῦ εἶδε χωρὶς ἄλλο σας βώ-
 ρη μὴ πῶς παρῆσθε, ὅτι χρεωθεῖ-
 τε πολλὰς λειτουργίας, ἀμὴν δὲν ἡξούρε-
 τε ἢ νὰ χάμετε, καὶ πῶς νὰ τοῦς πλερώ-

S. Anton. σετε. Διαβάσετε τὸ ἄγιον Ἀντωνῖνον, καὶ
 I. p. lib. 10. θέλετε ὡρὰ ὁ ῥιμέδιο ἢ πρὶν τὸ βου-
 c. 25. §. 3. λῶν τῷ θεοσεβέστατου Γερσόνος ἀμα καὶ
 Γωπάτου Καρτζελιέρη ἐν Παρισί, λῶ-

Τούτα τὰ λόγια λεγόμενα ἀπὸ μίαν
 ψυχὴν ὅπου ἐδοκίμαξεν, πόσον ἑμερθε
 εἶ) τὰ βασίμια τῆς καθαρτικῆς φωτίας,
 δίδουσι μου ἀφορμὴν νὰ ᾤσθα καλὰ τοῖς
 ἱερεῖς, νὰ πλερώσω με μεγάλῳ δὲ-
 λὰθειαν, καὶ ὅτι μέλειαι ταῖς λειτουργίαις,
 ὅπου χρεωσούσιν, ἢ ἀφ' οὗ ἐλεημοσύ-
 νῳ ὅπου ἔλαβαν, ἢ ἀφ' οὗ τὰ ψυχικὰ ὅπου
 ἔλαβον. ἀφ' οὗ βαρὺν λόγον ἔχουσι νὰ δώ-
 σουν τῷ Θεῷ, καὶ νὰ βαρυπαιδευθῶν
 αὐτὸν δὲν ταῖς πλερώνουσιν ὅτι μελῶς.

Ο Φουμισμένος γὰρ ἐν θεολόγοις Ε-
 μμανουήλ Ροδριγοῦ ἐς τὴν σιωπῇ κεφ.
 κε'. ὅτι κρίμα θανάσιμον κάμνουσι οἱ ἱε-
 ρεῖς, ὅταν ἀναμελῶσι καὶ ᾄδουσιν
 πολλὴν κακίαν νὰ πλερώσω τὴν λειτουρ-
 γίαν, ὅπου χρεωσούσιν. ἀφ' οὗ μεγάλον
 κακὸν κάμνουσι τῷ ψυχῶν, ὅπου ἀπὸ λό-
 γου τοῖς βασανίζονται, καὶ ψήνον) εἶχουσι
 ἢ ὡς αὐτοῖς ἡμέρας αὐτῆς νὰ λάβουσι
 ἀμείν, αὐτὴν ἡτέραν λειτουργηθῇ. Ὅταν ἕνας
 χειροῦργος ἰατρὸν ἔσται ἕνα φτωχόν, αὐτῆς
 νὰ τὴν ἰατρῶσιν εἰς πέντε ἔτη ἡμέρας,

πῶς εἰς ἓνα ἀπὸ τῶν μονασιῶν τοὺς ἀπέ-
 θανεν ἓνας ἀδελφὸς τῷ ὁποίου ὅτῳ ἐψυ-
 χιστὴς ἔταξαν μίαν λειτουργίαν πρὸς
 τοῦ, ὅπου ἤθελε ξεψυχήσῃ. ἔκαμε τὸ λό-
 γον τοῦ ὁ λειτουργῆς ὅπου τὸ εἶχε λαμβάν-
 νει καὶ ἀπολείπεται ἐκεῖ, ὅπου διχα-
 εῖσα τὸ Θεόν, ἐφάνηκεν τοῦ ὁ νεκρὸς, καὶ
 εἶπεν. Εἰς λοιπὸν μὲ ὀξέχασες ἀδελφέ;
 εἶχες χρόνους ἔχω παρῶν, ποῦ σκληρο-
 καύρῳ μέσα εἰς ἐπούτῳ τὸ ἑσμερίῳ
 φωτίαν, ἀφορμὴν ἔχοντι δὲν μὲ λειτουργῶ-
 σιν. συμπάθησέ μου, λέγει ὁ ζωνταῖος,
 ὅτι καὶ διζήνῳ ἀπὸ τὸ ἀγίαν βράπεζαν, ὅτι
 καὶ ὀξεψύχης, ἀθαφτον ἀχόμεν εἶναι ὅ
 σῶμά σου. Τότε βαρυδραστενάζοντος ὁ νε-
 κρὸς, ἀλί! βαρειᾶς ποῦ εἶναι, λέγει, οἱ
 ὑμῶν τῶν καθαρτηρίου. ἔπειτα μία ὥ-
 ρα τῶν βασάνων ἐκείνων φαίνεται καὶ πολ-
 λοὶ χρόνοι εἶναι. ὦ νὰ ὅ ὀπίστευαν οἱ ζων-
 τῶμοι! ἢ πόσον ἤτελαν ἔχει νὰ μαῶ βοη-
 θοῦσιν ἐμαῶ; ἢ πόσον νὰ περισσοῦν τὸ
 ζῶν τοὺς ἀφταῖς; ἢ πόσον, νὰ πλερώ-
 σουν ἐκεῖ τὸ χαρόνα τοὺς;

Τοῦτε

ῥήματις, αὐὴν ἤτελετε εἶδε ἄξιαίς με τὰ
 ψυχικά σας, καὶ με ταῖς λειτουργίαίς
 σας νὰ ἰδῆτε τοὺς ἄνδρες σας νὰ πᾶσιν
 εἰς τὸ οὐρανόν, καὶ νὰ σὰς ἀγαπῶσι.
 Καὶ ἐσεῖς παῖδιά ἐκ κληρονόμοι ἀφ' ὧν
 τοὺς ὀνειοὺς σας καὶ τοὺς ἐδικαίους ἡ κα-
 λὸν ἔργον εἶναι τῶν; ἡ καλὴ ἀγα-
 θία; καὶ ἡ μαθὸν κερδαίνετε; Ἀμὴν πολ-
 λαῖς λειτουργίαίς ἔχον μίαν μόνον ψυχὴν,
 πλεῖα γλήγορα τὴν ἐλευθερώνοισι. Ἐοὶ
 λειτουργίαίς εἰς πνευματικὸν βῆμα δι-
 πλῶν διδάσκον ἔχουσιν, ἀφορμὴ ἀφ' ἧς
 συγχώρεμα· καὶ αὐὴν εἶναι φτωχὸς ὁ ἱερεὺς,
 ὁποῦ λειτουργᾷ, ἢ ἐλεημοσιύῃ, ὁποῦ κέ-
 μνετε τῶ φτωχῷ παπᾷ, ὡς ἀκινᾷ τὴν
 ἀσπασχίαν τῷ Θεῷ ἔχον νὰ ἀσπασχι-
 οῦν τὴν ψυχὴν καὶ αὐὴν οἱ ἱερεῖς εἶναι ἀγία
 καὶ ἐναρέτου ζωῆς, ἢ ἐνεργείας τῶν ἀν-
 βραστῶν φτερά ἔχον ἔχον νὰ πετοῦσιν εἰς τοὺς
 οὐρανοὺς οἱ πνευματικῶν, καὶ νὰ πέσωσι
 εἰς τὰ πόδια τῶ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ νὰ ὀπι-
 τυχοῦσιν τὴν ἐλεημοσιύην ὁποῦ ζητοῦσιν.

Ο ἄνωθεν Εὐαγγελιστὴς μάρτυράς λέγων ῥε.

αὐτὸς γράφει, ὅτι ἀπουδάζοντας εἰς τὴν
Κολωνίαν ἐσυνάδαθη μετ' ἑνα ἄλλον Δο-
μινικανὸν νὰ λειτουργήσῃ ἕνα χρόνον ὡ-
σὸν ὁ ζωντανὸς Διὰ τὸ νεκρὸν δύο βολαῖς
ἢ ἐβδομιάδα, τὴν δευτέραν μὲν νὰ πῇ τὴν
λειτουργίαν τῶν ἀπεθανόντων, ἢ τὴν ᾠδὴν
σκυλῶν τῶν πατημάτων τοῦ Χριστοῦ. Βαῖε
ἀκόμῃ καὶ ὁ σάββατο αὐτὸς τὴν λειτουργ-
γίαν τῆς Παναγίας, ὅπου πᾶσιν ἐξου-
σίαν ἔχει σιμὰ εἰς τὴν μονοῤῃ της ὑόν. ὁ
νεκρὸς ἐφωτάθη τοῦ Εὐρείκου Σοῦζο, καὶ
ἐπὶ ῥεπονέθηκεν τοῦ διὰ τῆς λειτουργίας,
ὅπου τὸ ἐχρεώσθη, καὶ δὲν τὸ εἶχε λεγά-
μεναι. Αληθῆτα, λέγει ὁ Εὐρεῖκος, ἀφῆ-
καί τας, ἀλλὰ ἐπὶ ἀκαλέστα κατεκάσθη
τὸ Θεὸν διὰ λόγου σου. Δὲν σὺνδ αὐτὸς
σμίγη ὁ νεκρὸς, χρειάζομενον εἶναι τὸ αἶ-
μα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δροσίξῃ τὴν
καὶ γὰρ μου, καὶ νὰ σῶσῃ τὴν ἀβάστασθαι μου
φλόγα. Διὰ τοῦτο φωνᾷ ὁ Εὐρεῖκος τὴν
λειτουργίαν, ὅπου τὸ εἶχε ἑαμμέναις, καὶ
ὑστερὰ τὸ εἶδε ὅτι ἀνέβαινεν εἰς τὸ οὐρανόν.

Τί γὰρ εἰς τὴν μοῖραν σας ὦ χρε-

Ἐεῖς λαΐκούς να σμίξωι καὶ ἑφτά ἐλεη-
 μωσιώας με τῆς δ' ὥθεν ἑφτά λειτουρ-
 γίας, ἅρατι δ' ἄρεση εἶναι ἡ προσευχή,
 ποιῶναι συνῶφιασμένη ἀπὸ τ' ἐλεημο-
 σιών· καὶ να ὁλοθάρσωι ἀποίτους ἑφτά
 βολαῖς τ' ἀκλουθίαι τ' νεκρῶν αὐ κατέ-
 χροισι γράμματα, εἰδεμένη ἑφτά κερώνας
 τῆς Παμαγίας· ἅρατι δ' ἐν σὺν τῷ καλῷ
 χειρισμῷ να βόη ξένοις ἀνδράποισ να
 ᾤδακαλέσωι αὐ δ' ἐν ᾤδακαλῷ ἔ αὐ-
 τός, ἢ να βόη παπάδες να λειτουργήσωι,
 αὐ δ' ἐν λειτουργητῇ καὶ αὐτός.

Ω τίς μεγάλιν δυνάμιν τῆς λει-
 ουργίας βοᾷ ὁ Εὐλόδος μέγας ἁγιοκτῆς
 ἀπὸ τοῦ ἱερῶν γῆμα τῷ ἁγίου Δομνικοῦ
 λόγῳ ρντ'. ὅτι καὶ μία μόνον λειτουρ-
 γία ἐλευθέρωσε δύο ψυχῶς, τῇ ὁποίῳ
 ἡ μία εἶχε να κάμῃ δεκαπέντε χρόνους
 εἰς τὸ καθαρτήριον, ἢ ἄλλη τειλῦτα. Βέ-
 βαιον εἶναι λοιπὸν, ὅτι δύο ἢ ἔξεις λει-
 ουργίας σῶνοισι κάποιας φορᾶς, ἅρα
 να ἐλευθέρωσωι πολλὰς ψυχῶς.

Ο μακάριος Σοῦζο Δομνιχμός καὶ

ἡ β'. Εἶναι τῆς μεγάλης τρίτης εἰς ἀ-
 γίαν μνήμην τῆς ἀπόφασις τῆς θανάτου,
 ὅπου θεληματικῶς ἐδέχθηκε διὰ τὰ κρί-
 ματά μας, διὰ νὰ λειώσῃ ἢ νὰ χαλάσῃ
 πῶς ἀπόφασιν τῆς θεϊκῆς διχαλωτικῆς καὶ
 παιδολογῆς οἱ ψυχῆς ὅσον χαρὸν καὶ ὅ-
 σον βαρύνει. ἡ γ'. Εἶναι τῆς μεγάλης τε-
 τράτης εἰς πῶς ἡμῶν τῆς σωρώσεως ὅτι Ἰη-
 σοῦ, γὰρ νὰ ἐλαφρύνῃ τὰ βάσθητά τοις διὰ
 τὸ ὄνομα τοῦ πόνων, ὅπου ἔπαθεν ἀπὸ τῶν
 εἰς τὴν σωρὸν. ἡ δ'. Εἶναι εἰς τὴν αἰώνιον
 μνήμην τῆς θανάτου τῆς ὁδοῦ Ἰησοῦ, γὰρ
 νὰ θανατώσῃ τὴν ἀμάρτιαν των, καὶ νὰ τοῖς
 πλῶνι μὲν τὸ πνεῦμα τοῦ αἵματος. ἡ
 ε'. Εἶναι εἰς πῶς ἡμῶν τῆς ζωοποιοῦ τῆς
 φου. ἡ ς'. Εἶναι τῆς Αναστάσεως, διὰ νὰ
 τοῖς ἀξιῶσιν τῆς αἰωνίου τοῦ δόξης. ἡ ζ'.
 Εἶναι τῆς Αναλήψεως τῆς Παταγίας, γὰρ
 νὰ πᾶν καλέσῃ νὰ ἀνέβωμεν ἐν αὐταῖς εἰς
 τὴν οὐρανόν.

Ο πολυμαθὴς διδάσκαλος Ἰάκωβος
 ὁ Φερράγιος ἐν τῇ βίῳ τῆς Α. Γερτρούδης
 βιβλ. ε'. κεφ. κβ'. συμβουλεύει τοὺς διδασ-

Διὰ τῆτο θαρρῶ ἐπεστήμησεν ὁ ἀνὼθεν
 διδάσκαλος ἥ ἐλεημοσιύῃ ἀπὸ ἧ λει-
 ουργίαν καλὰ καὶ βγάζοντας ταῖς περ-
 ειρημνάς ἀφορμαῖς ἡ λειτουργία πολλὰ
 μεγάλῃ δυνάμει ἔχῃ ἔ ἐνέργειαν ὅθεν
 πλὴν ὠφέλειαν καὶ βοήθειαν τῇ ψυχῶν,
 καὶ πῶποτε ἥ ἔχῃ ἀπὸ λόγου της, καὶ ἀπὸ
 τῆ πάθη ἧ ὧτῃος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Επ' ἀληθείας ὁ ἀγιώτατος πάπας Γρη-
 γόριος ὁ μέγας βιβ. δ'. ἧ ἀφ' αὐτῶν λέ-
 γοντας. λ'. λειτουργίας ἀφ' αὐτῶν ψυχῶν
 ἐνοῖς ἀπὸ τοῖς ἱερομονάχοις τοῦ, πλὴν ὁ-
 γαλε πῶθεν ἀπὸ ὅ καθαρθέντων. Απε-
 κείν ὁρῶντες οἱ λ'. γρηγοριανῶς λει-
 ουργίας. Επὶ καμπόσας χώρας ἐπῆραν
 σιωνῇ νὰ κάμωσι ἑφτά λειτουργίας ὅθεν
 τοῖς νεκροῖς, καὶ λέγοντες γρηγοριανῶς ἔ
 αὐταῖς, ἧ ὁποῖων οἱ πρῶται τέσσαρες εἰς
 εἰς πλὴν ἡμῶν ἧ παθμάτων ἧ Χριστοῦ,
 τυτέστιν ἡ πρῶτη τῇ βασιλῇ εἰς ἧ ἡμῶν
 τῆς θεληματικῆς ἀρχιμαλώσις τῆ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ἀφ' αὐτῶν νὰ ἐλθὴν ὁρῶσι ταῖς ψυχῶν
 ἀπὸ τῆ δόδεσματος τῇ βασιλῶν τοῖς.

πῶς δὲ λαβείαν καὶ τὴν κερὰ τῆς ζίνσας, καὶ τὴν
 τὰ ζίν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶ νεκροῦ, νὰ μοιρά-
 σετε πολλὰς ἐλεημοσιύας εἰς τοὺς φτω-
 χοὺς αὐτῆς νὰ καίμετε ὅσα ἑρδυταλεί-
 πουργα.

Αν τύχη λέγῃ τὰ αὐτὰ ὁ ἀνώτερος δι-
 δάσκαλος Ἀφ' οὗ τοὺς ἱερεῖς ἐκείνους, ὅπου
 ἢ ἀφ' οὗ νὰ εἴη) πλούσιοι δὲν χρειάζονται τὴν
 ἐλεημοσιύαν, ἢ ἀφ' οὗ νὰ εἴναι ἀτυχοὶ
 κακοδουλοῦνται τὰ ψυχικὰ εἰς πομπαῖς
 καὶ ληξιαῖς, καὶ πολὺν χρόνον τῶν
 τῶ ἐδικῶν τοῦ, εἰς μεθύσιαις, εἰς παιχνίδια
 καὶ ἀτυχίαις, ὅς ἄλλαις ἀμάρτιας· ἢ ἀφ' οὗ
 νὰ εἴη) ἀμαθεῖς καὶ πλῆμιοι, ὥρνονται νὰ
 λέσιν ὅσα ἑρδυταλείπουργα, καὶ αὐτῆς λει-
 πουργίας ὥρνοισιν τοὺς μόνον μερίδες. ὁ
 κοινὸν τὰ ζοῦν νὰ λένε ὅσας λειπουργίας καὶ
 δὲν τὴν λέγουσιν· ἢ ἀφ' οὗ νὰ εἴη) φανεράκρι-
 ματισμένοι, ἢ σιμωνιακοὶ, ἢ αἵρετικοί, ἢ
 ἄλλοι λειπουργοῦσιν ἀνάξια. ὅτε ἀφ' οὗ
 κριματίζον) θανάσιμα τέτοιοι ἱερεῖς, κρι-
 ματίζονται καὶ ἐκείνοι, ὅπου κατέχοντες ὁ
 ἐμπόδιον τοὺς βάλλοιαν νὰ λειπουργήσω.

ἔποδ' ἐμποροῦσιν ὅλοι, μικροί τε καὶ με-
γάλοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἀλλὰ νὰ τοῖς
βοήθουσιν.

Ομως ἀφικεῖσθε τῷ Γεωπάτῳ βου-
λίῳ τῷ αἰοδίου πατρὸς τῷ Π. Δομινικῷ *Dominic.*
ἐκ Σότου ἀπὸ τοῦ πρῶτονιχόν γῆμα τῷ ἀγίου *a Soto in*
Δομινικῷ. Ελεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, λέ- *4. d. 45.*
γει ὁ Κύριος εἰς τὸ κτ' Ματθ. θ'. Ἀμὴν *quæst. 2.*
ποίαν θυσίαν; καὶ πῶς; Βεβαίωτατον ὡρᾶ-
γμα εἶναι ὅτι ἡ λειτουργία ἐξ ἀντίκειμέ-
νου, καὶ ἐξ εἰδούς αὐτῆς, εἶναι ἡ πλεῖα
γλήρρη καὶ ἐνεργητικὴ βοήθεια τῷ ψυ-
χῶν. Μὲν ὅλα τὰτα εἰς ὅσον ἡ ἐλεημοσιὴ
λυπᾷται τοῖς φτωχοῖς, καὶ τοῖς ἀνάλφ' ἀπὸ
τῆς φενοχωρείας των, καὶ ὅσον πλὴν ἐπαιναῖ,
καὶ ὅσας φορὰς τῷ ὡρᾶ γέλλει ὁ φιλόψυ-
χος ὁ γῆρ, ἐμπορεῖ νὰ λάχῃ καί ποιας φο-
ρᾶς, ὅτι ἡ ἐλεημοσιὴ δέσκει τῷ Θεοῦ.
ὡς ἀσώτερα, καὶ ἀνάλφ' μίαν ψυχὴν ἀπὸ
τοῦ καθαρτήριον γληγρώτερα ὡρᾶ οἱ λει-
τουργίας. Διὰ τῶν συμβουλθόμαί σας
ἡγαπημένοι μου, λέγει ὁ ἀνώτερος θεολόγος,
μὲν τοῖς λειτουργίας, ὅπου χρῆσθεῖτε κτ'

Ο Θωμάς πατέρας Στέφανος Βι-
νέτ Γαφῶς ἐσαφινώσεν εἰς τὸ κεφ. 7'. ὅτι
εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας ὅσον ἐλα-
κταροῦσιν οἱ χειριστοὶ, νὰ βοηθοῦσι ταῖς
ψυχαῖς ἀφ' ἑαυτῶν μέσον τῆς ἁγίας λειτουργίας,
ὅτι συγχωρεθῶν ἦτονε τότε, νὰ εἰπῇ κα-
θε ἱερὰς δύο λειτουργίας τῇ ἡμέρᾳ, αὐτί-
σως ἢ μία νὰ εἴη τῇ ἀποσταθμῶν. Ἀλλὰ
ἀφ' αὐτῶν κατὰ χρεῖς, ποῦ ἐλειουργοῦ-
σιν ὡς μὲν τὸ μεσημέρι, ἀποφασίζ' ἐτε-
ρα οἱ συνάδες, νὰ μὴν λειτουργήσῃ πλείονα
ἕνας ἱερὰς δύο βολαῖς τῇ ἡμέρᾳ, εἰμῆται
νὰ ἔχῃ ἑκατὸν περὶ ἑκατὸν, καὶ νὰ ταῖς εἰπῇ
εἰς ταῖς χρεῖς, ὅπου ὁρίζει ὁ νόμος.

Δὲν γινώσκω μὲν τὸ πρῶτον ξόμπλι νὰ
παρανομήσω οἱ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουρ-
γοῦντας δύο βολαῖς τῇ ἡμέρᾳ, ἢ νὰ τοῖς
βάλωσιν οἱ λαῖκοι νὰ λειτουργήσωσιν δύο
βολαῖς ἑκάστη δὲν τὸ συγχωρᾷ πλέον ἢ ἐκ-
κλησία. Ἀλλὰ ζητῶ νὰ ἔχω τὴν χειροῦ-
μας χειριστοὶ ὅσον πόσον ἔστι ὅσον λύπη-
σιν ἀφ' αὐτῶν ψυχαῖς, ὅσον τὴν εἶχον οἱ
παλαῖοι, καὶ νὰ κάμω τὸ καλλήτερον,

ἄπεν. Καθὼς ἀκούω ἀφέντη μου λέγει,
 δύνωλον ^{ἔκ} εἰ) νὰ πλερώσης τ' χρόνα σε
 δὲ ὅσας καὶ ὅσον βαρείας ἀμώρτας ο-
 ποδ' ἔχεις καμωμένας, βγάζοντας νὰ βάλ-
 λης ἓνα ἀπὸ τὰ παῖδιά σε εἰς τὰ γραμ-
 ματα δὲ νὰ γῇ ἱερέας, καὶ σὸν χειρ-
 οτηθῇ, νὰ σὲ βοηθήσῃ μὲ τ' λειτουργίας
 τοῦ, ἀλλεῖως δὲν ἔχεις γλυτωμέν. Εποῦ-
 τη ἐσάθηκεν ἡ ἀφορμή, δὲ πλὴν ὁποῖαν
 ἔβαλέ με ὁ αὐθέντης μου, λέγει ὁ δυνώ-
 θεν ἐπίσκοπος, εἰς τὰ Φροντιστήρια. Καὶ
 μάρτυρας ^{ἔκ} εἰ) ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅτι τ' ἀ-
 λήθειαν λέγω, ὅ ὅσας φορὰς δὲ κα-
 μίαν ἀφορμὴν ἀφίωα πλὴν λειτουργίας
 μου, ἀπὸ φαίνοντό μου ὁ Κύριος μου ὁλο-
 πληρωμένος, ὅ ἑφώναζεν ὡς ἐμῶς! καὶ
 δὲ ποῖαν αἴτιαν δέχοις νὰ μὲ βοηθῇ;
 Ἀπὸ τούτων τ' ἰσορίαν μαθαίνομεν, πό-
 σον χαρὸν καὶ μὴ ἓνας ἀμώρτωλός εἰς πλὴν
 πνευνὸν ἐκείνῳ φυλακὴν, πόσον ἐνερ-
 γητικὴ ^{ἔκ} εἰ) ἡ δύναμις τῆς λειτουργίας, καὶ
 πόσον ὠφέλιος ἔχει ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἓνα τῶν
 παιδῶν ἱερέα.

οἰκουμένην ἀδελφοσύνης ἁγία ἡ ἀνέστις
τῇ ψυχῶν.

Ἡ ἀκολώτερη βοήθεια ἀπὸ ὅλης τῆς
ἀγάβειας εἶναι ἡ προσευχή· πῶς ἀκαλώ-
σε λοιπὸν θεοφίλτατέ μου νὰ συχροπῶ-
καλέσης ἁγία λόγου τοῦ με πολὺ πόθον
καὶ ἀγάβειαν, καὶ νὰ ἐνώσης ταῖς προσευ-
χαῖς τοῦ με ταῖς προσευχαῖς τῆς Πανα-
γίας καὶ τῶν ἁγίων, ὅπου πῶς ἀκαλοῦσιν εἰς
τὸ οὐρανὸν ἁγία λόγου τοῦ καὶ νὰ πῶς ἀκι-
νῆς ὅσοις ἐμπόρεσις πιστοὶ καὶ ἀσεβεῖς
χρειστοὶ εἰς τοῦτον τὴν ἀγάβειαν.

§. α'.

Περὶ τῆς Λειτουργίας.

Ο πρῶτος ἀσμος Θωμάς ὁ Κρητι-
στάτου βιβλ. 6'. τῇ μελιασῶν
κεφ. νγ'. γράφει, πῶς πηγαυαλὸς ὁ αὐ-
θέντης τοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἁγία νὰ
προσκυνήσῃ, ὅτε ἀγροβύθηκεν εἰς τὰ χέ-
ρια ἐνοῖς θεοσεβεστάτου ἱερομονάχου, ὅπου
παρὶν νὰ τῷ συγχωρήσῃ τετοιόθεν ἐμ-

θλιας· α'. πρὸς ἀγαλλοῦσι τ' κύριον ἡμῶν,
 καὶ πλὴν ἀειπρῆθενον θεοτόκον Μαρίαν νὰ
 προσφέρω τῇ διχαιοσυγῇ τ' Θεοῦ κα-
 νένα μερδικόν, ἀπὸ τ' ἀπείρητον θησαυ-
 ρὸν τῷ ἀξιομισθίῳ, ἐκ τ' ἰχθυοποιήσεών
 τοῖς ὁσὶ μερικὴν χάριν, καὶ προστήρημα
 τ' ἐλεημοσυγῆς. β'. πρὸς ἀγαλλοῦσι τ' Θεόν,
 τ' Χριστὸν, καὶ πλὴν Παμαρίαν, νὰ φωτί-
 στω τοῖς ζωντομοῖς, νὰ πολυπλασιά-
 στω τὰ καλὰ τοῖς ἔργα ἀφ' ἧ βοήθειαν
 τῷ κατὰκαμμένων ἐκείνων ψυχῶν. Τεί-
 πον, κάμνοισι τόσον, ὅτι δεισέη ἡ ἀγία
 ἐκκλησία χίλιας τέχνης ὁσὶ τὸ ὄφελος
 καὶ πλὴν ἀνάπαυσιν πως· καὶ τοῖς πρὸς ἀγα-
 λῶν νὰ μὲ φωτίσω καὶ ἐμῶν, νὰ οὖ
 φέξω καὶ ἐσέῃα φιλαγνώγη μου χίλιαν λο-
 γῶν ἐράταις, γὰρ νὰ τ' βοηθῶς, καὶ νὰ
 σὲ ἐκκαρδιώσω, εἰς τὸ νὰ πρῶξῃς μὲ
 πολλῶν ὀπιμέλειαν ἐκ λακτάρων ταῖς ἐρ-
 μινειῶς, ὅπου σὺ γράφω ἐδῶ, καὶ νὰ
 πληθύνῃ, καὶ νὰ σκαρπιδῇ, καὶ νὰ καρ-
 πωρήσῃ εἰς ὅλον τ' κόσμον τούτη ἡ δι-
 λῆθεια, ἐκ νὰ γραφοῦν εἰς ὅλην πλὴν

διωατὰ δὲ τῶν ψυχῶν ἔ' καθαρτηρίου.
 Ἐτ' ὁ πιτεύει ὅλη ἡ ἐκκλησία, ἔτ' ὁ
 διδάσκει οἱ διδάσκαλοι.

Καὶ πῶς νὰ μὴν ὁ χάμου; ἔπει-
 δὴ καὶ γεμάτη εἶναι ἡ καρδία τοῦ ἀπὸ
 θεϊκὴν ἀγάπην, εἶναι μέλη τῶ αὐτοῦ σώ-
 ματος, ἡξέουσι πρὸς μέγαλιν χρείαν,
 καὶ γενωχείαν τῶν ψυχῶν, καὶ γνωρί-
 ζοισι, πῶς ἐπιθυμεῖ ὁ Θεὸς νὰ τῷ βοη-
 θῇ καὶ χριστιανός. Σμίξε καὶ ἐσὺ χρι-
 στιανὲ τῷ προσευχῶν σε μὲ τῷ ἐδικῶν των.

Καὶ μὴν μου εἰπῆς, πῶς δὲν χάμω
 χρεία νὰ πρᾶκαλέσης, ἵνα πρᾶκα-
 λούσιν αὐτοί, καὶ πῶς ἔχει γλήγορα νὰ δὴμι-
 ρωθῇ τὸ καθαρτήριο, ἀνίστως πρᾶκαλούσιν
 αὐτοί. Μὴν πλανεθῆς χριστιανὲ· ἐφάσεν
 ὁ χαρὸς τῷ ἐλεημοσιύῃ, ἐφάσεν ὁ χαρὸς
 τῷ δικαιοσύνῃ· δὲν εἶναι δίκαιον οἱ χρεοφει-
 λέταις νὰ γλυτώσωσι δίχως νὰ πλερώσωσι
 τὰ χρεῖα τοῦ, καὶ ἡτέραν τὸ ἔχει εἰς ἐξέπλην
 αὐτῶν οἱ ψυχῶν, ὅπου σὺν δικαίᾳ ὁ-
 ποῦ εἶναι, θέλω νὰ γνῇ δικαιοσύνη.

Οὕτως τῷ δίδουσιν οἱ ἄγιοι πολλὴν βοή-

λόν σας, ἢ ὃ ὡρεπὸν εἶ) νὰ ὃ ὀπιθυμᾶ-
 τε· ἀς νηφεύσετε μοναχὰ, ἀς κοπιάσετε,
 καὶ ἢ μὲ τ' ἐλεημοσιύῃς, ἢ μὲ τ' πρῶτευ-
 χῆς, ἢ μὲ ὅτι ἔχον ἐμπορεῖτε, ἀγᾶ-
 λετέ τας ἀπὸ τὰ βάσινά τινε τὰ φει-
 κτὰ· καὶ σὺ φθάσω αὐταῖς εἰς τ' οὐ-
 ρανόν (τ' οὐρανόν καὶ τὴν γλῶσσαν βάρω σας
 μῦστα) θέλω πρῶτα καλέσθαι, νὰ σας
 ἀναπαύσῃ ὁ Θεός, καὶ νὰ σας καλέσῃ εἰς
 αἰώνιους καὶ πάμμακαρίους γάμους τ' κυ-
 είου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου χορτασθή-
 σθε ἐν ᾧ ὡφθαλμοὶ ὑμῶν τ' ἴδῃ αὐτὸν
 εἰς τ' αἰῶνα τ' αἰώνων.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ'.

Ἡ τρίτη βοήθεια, ἡ πρῶτευχή.

Ο σεμνότατος πατέρας Βινέτ τῆς
 πνευματικῆς τῆς Ἰησοῦ, εἰς ὃ πρῶ-
 τῶν ψυχῶν τῆς καθαρτηρίου. ἀποδείκνυται S. Thom.
 μὲ τρεῖς θεολόγους ὃ, πῶς ἡ θεότης, καὶ ^{in 4 d. 4.}
 ὅλοι οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄγιοι πρῶτα καλοῦσι S. Anselm.

παράση ἡ δουλτέρα δίχως νὰ λυτρώσεται καὶ
μίαν ψυχὴν.

Ἡ ἀγία Καθερίνα τῇ Σιένας μὲ πολ-
λὰ πῶδα καλὰ ἐζήτηξε, καὶ ἐκέρδασεν
ἀπὸ Θεοῦ νὰ πλερώσῃ τῇ χθρόνῃ τῆς ἀ-
φέντη της, ἀλλὰ νὰ πάγῃ εἰς τὴν πῶδα-
δεισὸν, δίχως νὰ βασανισθῇ μέσα εἰς τὸ
καθαρτήριον. Ἐπάκουσέν τινὺς ὁ Θεός, καὶ
πῶδα θύς, ὅπου ὄξε ψύχησεν ὁ κύρης της,
ἔπαθεν ἓνα διωατώτατον καὶ σκληρότατον
πόνον εἰς τινὺς πλθυράν, ὅπου ἐβάσταξεν
ὅλιον τῇ ζωῇ της. Μέσα εἰς τοὺς μεγα-
λήτερος της πόνοις ἐπῆρησιώτο λέγον-
τας. Παθαίνω καὶ βασανίζομαι ἀλλὰ τὴν ἀ-
φέντιν μου. καὶ αὐτὸς πολλὰς φορὰς
ἐκατέβαινεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ τῇ δι-
αχείρᾳ καθὼς τὸ δεισμονικὸν γραμμένον
ἐν τῇ χρονικῇ τῇ Α. Δομνικῇ τομ. γ'.
κεφ. μθ'.

Οἱ ψυχᾷς ὅπου θέλετε ἐλευθερώσθαι
τοσπὴν διχαστείαν ἔχετε σὰν τὴν ἀνῶθεν ἄρ-
χοντα· ὅμως δὲν καμνὴ χρεῖα, νὰ σὰς δι-
αχειρήσων ὁφθαλμοφθαλμῶς, μήτε ὁ κα-

ἔχετε ὑπομονὴν ὅλῳ τῷ ἐβδόμῳ· αὖ
 ἡξούρετε, πῶς καθὼς ὁ σάββατον ἀφιε-
 ρωμένον εἶ) ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐκκλησίαν εἰς
 τὴν ἡμῶν τῇ Παναγίας· ἐτὶ ἡ δούτερος
 ἀφιερωμένη εἶ) ἀπὸ τοῦ ἁγίου ψυχῆς. Τὸ
 λοιπὸν αὖ δὲν πρὸς δώσετε ἀπὸ λόγου τοῦ
 ὅλης τῆς ἐβδόμῳ τοῖς κόποις καὶ καλὰ
 ἔργα· αὖ πρὸς δώσετε τὸ ὀλιγώτερον τῆς
 δούτερος τοῦ ἐλεημοσιύας, τῇ ἡγεσίας,
 τοῦ παροικιήματα, τοῦ συγχώρια, τοῦ
 λειτουργίας; εἰς βραχυλογίαν ὅλους τοῖς
 κόποις σας ἢ θωματικούς ὡς παροίπαυδι,
 ἢ πνθυματικούς ὅταν τζακίζετε τῇ κακῆς
 σας γνώμης καὶ ὀρεξες λέγντας. ὦ πῶς
 τοκράτορ καὶ πῶς τέλειμον κύριε, ἀφιε-
 ρώνω τῇ ἀμέτρητης σε φιλανθρωπίας ὁ-
 ρα τοῦ πάθη τῇ μονογμοῖς σε ὑποῖ, καὶ εἰς
 ἐνώσιν τῇ παθημῇ ἐκείνων, ἀφιερώνω
 της, ὅτι ἐὰν γέλω πάθη καὶ χυπιάσῃ σή-
 μερον ἀπὸ τοῦ ἁγίου ψυχῆς τῇ ἀπεθαμένων
 ἐλέησε τοῦ κύριε. Διὰ τῆς πρὸς καλῶ-
 σας χριστιανοί μου γὰρ ὁ ὑπογράφουτον
 ἡμεῖς τῇ Ἰησοῦ μας, γὰρ μὴ ἀφιώνετε γὰρ

μὴν γλήγηρα τὸ πῶτον τῷ οὐρανῷ, καὶ
μετ' ὀλίγῳ ὥραν ἔχῃ νὰ ἰδῇ τὸ πρῶτον
τῷ Θεῷ. καὶ πῶς νὰ μὴν τὸ καμνο-
μην.

Ο Θεὸς συγχωρέσει τῆς φιλοψυχίας
σας θεοφρονεταίμοι μου. Διὰ τοῦτω τὸ
καλὴν ὀρεξίν· καὶ αὐτὸν ἡξιάρετε τὸ διώμα-
σιν, ὅπου ἔχῃ ὁμωροῦν εἰς τὸ Θεόν,
διὰ νὰ σας ἀντιμέσῃ τὸ χάριν, πῶς με-
γαλήτερα βάσταν ἠθέλετε θελήσῃ, νὰ
ὑπομείνετε διὰ λόγου τῆς; Ο θεοφω-
τισμένος ἐκείνος διδάσκαλος, ὅπου ἔγρα-
ψεν ἀπὸ νῦν εἰς τὴν εὐαγγέλιον τῆς αἰωνίου
ζωῆς, ἔχῃ τὸ θάρρος καὶ πιστεύῃ βέβαια,
ὅτι ὅσοι ἐλευθερώνοισι μίαν ψυχὴν ἀπὸ
τῷ Καθαρτήριον, ἀρραβῶνα καὶ σὺν ἀπό-
φασιν ἔχουσιν τὴν ὁσιότητος των διὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅπου καμνὴ ἐ-
κείνη ἢ ψυχὴ ὁμωροῦν εἰς τὸ Θεόν
διὰ λόγου τοῦ.

Δὲν χάρις λοιπὸν τὸ χάρις τοῦ ἐκείνου,
ὅπου κοπιᾷ διὰ τοῦ ψυχῆς. Καὶ ἀνί-
σως πολὺ πρᾶγμα σας φαίνεται, νὰ ἔ-

χετε

χετε τ' κόπον, ἔχετε τ' πόνον, ἔχετε τ'
 βαρὺς, ἔχετε καὶ κρίμα, καὶ δὲν ἔχετε
 μισθόν· ἀλλὰ ὅτι ὁ εἰσμός τ' Θεοῦ εἶ),
 νὰ εἶδετε τ' δεῖνα πάξεως, ὅχι ἀλλιώτης,
 καὶ νὰ σας λάβῃ τὸ τὸ πρᾶγμα ὅχι
 ἐκείνο, καὶ ἄλλο δὲν ἐμπορὶ νὰ γῇ πρᾶ
 κείνο ποῦ θέλῃ· καί μετε δὲ τ' Θεὸν φι-
 λήσοι, ὑποτασσέτε εἰς τὰ θελήμα-
 τὰ Του, δοξάζετε τὸ ὄνομά Του, ὑπομονή,
 καλὴ καρδία, πρᾶδῶσετέ Του ὡς πα-
 εἰπαμην· καὶ δίχως νὰ ξοδῶσετε ὑποτε,
 θέλετε καί με πολὺ ὠφελεῖς διὰ τ' ψυ-
 χαῖς, καὶ διὰ λόγου σας· θέλετέ Του ἀντί-
 ξῆ πλὴν πόρτον τὸ πρᾶδεῖσου, εἰ διὰ
 λόγου σας.

Γρυκῶ μου φαίνεται πλὴν καλὴν σας
 καρδίαν καὶ λέγετε. Καὶ πῶς νὰ μὴν ἔ-
 χωμην καλὴν καρδίαν, πῶς νὰ μὴν ἔχω-
 μην ἀνδρειωσιμὴν καὶ ὑπομονὴν; ὅτι
 παταγόμεν καὶ ὑπομονόμεθα, κοπιά-
 ζομεν καὶ δουλοῦμεν διὰ μίαν ἀγίαν
 ψυχὴν, μίαν ἀκριβὴν φίλαν τὸ Θεοῦ,
 ὅπου μὲ ὅσον λίγον πρᾶγμα τῆς ἀντίρ-

κύριε, ἐγίζροσί μου πεισώτερα ἔβα-
 ρύτερα. Ἀλλὰ καὶ πολλά μου καὶ βαρύντατα
 κρίματα· ὅμως συγχώρησέ μου κύριε. Ἐγὼ
 πλὴν ἀπειρίῳ ὅτι ἐλεημοσιεύω, συγχώ-
 ρησε καὶ τῇ ψυχῇ τῆ καθαρτηρίου, Ἀλλὰ
 τοῖς ὁποῖαις προσφέρω σοι ὅλα τὰ πάθη
 τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ λί-
 γον βάσιν, ὅπου με ὤρηκε τότε, ὁ
 ὅποιον καλὰ καὶ φαίνεται μου βαρὺ πλὴν
 δεῖνα καὶ δεῖνα ἀφορμῶν· μὴ ὅλα τὰτα ἔξω
 ἢ ἀγάπην σε κύριε, ἔ. Ἀλλὰ τὰ πάντα τῆ
 μονοθροῦ σε ὑοῦ, καὶ Ἀλλὰ πλὴν βοήθειαν
 τῇ ψυχῇ ὑπομονεύομαι ὅτι μετ' ἡδονῆς.
 ἔ. μήτε νὰ γινώσκω θέλω, μήτε νὰ πῶ
 πονοῦμαι, μάλιστ' ἀνταρῶ σε κύριε, καὶ
 πῶς καλὰ σε νὰ συγχωρέσης τῇ ἀποθα-
 νήσει, καὶ ἐμὴν τῇ ἀμνηστία.

Ὡς χριστιανοί μου, ὡς ἀνθρώποις, καὶ
 ὡς ἄγγελος νὰ σας πλὴν ἐξηγήσῃ, καὶ πῶς
 νὰ τῇ καταλάβετε ἐσεῖς πλὴν βοήθειαν, ὅ-
 που διδετε τῇ ψυχῇ μετ' ἐκείνῳ πλὴν
 πῶς δώσω, μετ' ἐκείνῳ πλὴν ὑπομο-
 νῶν. Ἀν τὰ πάθετε δίχως ὑπομονῆς ἔ.

Ἰνακτοῦ. τῆτος ὁ ἐργάτης ἔχῃ νὰ σκά-
 ψῃ ὀλημέραν· ἐκεῖνος ὁ ζυγὰς νὰ κἀμῃ
 μὲ πολὺν κόπον καὶ ἵδρος· ὁ ζυγάει· ὁ
 γραπώτης εἰς τὸ πόλεμον, ὁ ναύτης εἰς
 τὸ θάλασσαν, οἱ δοῦλοι καὶ δούλας εἰς
 αὐθεντικὸν ἔργον πολλά νὰ κοπιᾶζοι-
 οὔτως καθεὶς εἰς ἔχῃ τοὺς κόπους καὶ τοὺς πό-
 νους τοῦ κτ' πλὴν τῆς τιμῆς τοῦ, καὶ καθὼς τοὺς
 πέμπει ὁ Θεός. Τώρα θέλωμεν δὲν θέλω-
 μεν δεικνοῦντες ἡμᾶς βασίλειαν καὶ κόποι, καὶ
 πόνοι, ὡς γενοχρείας, θές νὰ ἔχωμεν ὑπο-
 μονίαν, θές ἀνυπομονίαν πᾶντα τὰ παθαί-
 νομεν· δὲν εἶ) λοιπὸν καλλήτερον νὰ ἀκο-
 λουθοῦμεν πλὴν βουλῇ τῆς ἀγίας καὶ οἰ-
 κουμένης ἀνῶθεν σωόδου, εἰς τὸ ὅποιον
 ἐμαζωγήκασιν οἱ ὁφώτεροι ὅλοι τῇ Εὐ-
 ρώπῃ διδάσκαλοι; δὲν εἶ) καλλήτερον
 λέγω, νὰ τὰ ὑπομονεθῶμεν μετ' ἡμεῶν,
 καὶ σηκώνοντας τὰ μάτια μας εἰς τὸ οὐρα-
 νὸν νὰ λέμεν. ὦ Θεέ μου, ἐπεὶ δὴ οὐκ εἶς
 ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα βασίλειον νὰ με δώρῃ,
 ἀλλ' ἡμῖν ὁ θέλημάς σου, προσκυνοῦν καὶ
 δοξάζω πλὴν βασιλείαν σου. δίκαιον ἔχεις

ρη πλὺ διασιπλίνᾳ, καὶ ἄλλα πρόμοια.
 Ἐτὶ εἰήσενε καὶ ὁ ἅγιος Δομνικὸς ὁποῦ
 ἔκαμνε καθ' ἡμέρας βεῖς διασιπλίνης ἢ
 φλαγγέλωσες, καὶ ἐδύρνοντο βεῖς βολαῖς ὡς
 τὸ αἶμα, τῇ μίαν ἀφ' ὅρου τοῦ, τῇ δα-
 τέραν ἀφ' οὗ αἰμῶνται, πλὺ τείτῳ
 ἀφ' οὗ ψυχῆς τῆ καθαρτηρίου, καὶ τὰ
 ἐλαφρύνῃ τὰ βάσάνια των, καὶ τὰ πλε-
 ρώσῃ τὴν χαρὸν τοῦ.

Ἐτὶ ἡ ἀγία ἐκ οἰκυρμυκῆς ἐν Τρι-
 δέντῳ σιωνοδος συλ. ιθ'. κεφ. θ'. δογματί-
 ζει, ὅτι ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ παθάνομεν με-
 τ' ὡμονίᾳ, ἥς ἀπὸ ἀρρώστιας, ἥς ἀπὸ
 ζημίας, ἥς ἀπὸ ἀκαμείας, ἢ ἀσυχίας, ἢ
 σενοχωρίας, ἢ φτωχείας, ἢ πόνου, ἢ ἄλλο
 ὑποπίσ, ὡφελούσι τῇ ψυχῇ, ἀνίστως τα-
 πώσασθαι μετ' ἀφ' ὅρου τοῦ. λχ'. πλα-
 κώνδ με ἡ βροχὴ εἰς πλὺ ἐράτῳ καὶ
 πηλίζε με, ἐσένα σε ὡφίνοισι τὸ ἐδικόν τοῦ
 ἀπὸ ἀδελφίας, ἀδικίας, κατὰδοσίας, κλε-
 ψίας, ἢ ἄλλης λογιῆς. Ἐνας δὲ θεσπὸς εἶναι
 ἀρρώστιας, μία γυνῆκα ἀναμνήδ τοῦ
 πόνου τῆ γυνῆς, ἢ ἄλλη τὴν προξυσμόν τῆ

τῷ Χριστῷ ὡς μιθεῖσιν καὶ ποιοί, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ λένε, μερδιχὸν τῷ ψυχῶν.

Οὕτως ποιεῖτε, ὅσοι τῷ Χριστῷ ἀγαπᾶτε, καὶ ταῖς ψυχαῖς. καὶ μετέτω εἰς τὰ καλέσματα, εἰς τὰ πόνηματα, καὶ εἰς ἀπὸ πᾶσας· ἔτι καλοῦσθε τὴν σωτηρίαν καὶ φυλάγετε τὴν ἐκκρίσειαν· ἔτι τζακίζετε τὴν ληξίαν, καὶ βοηθάτε τῆς ψυχῆς, καὶ πολυχρονίζετε μὲ καλλήτεριν καὶ δυνατώτεριν ὑγίαν. Ἀνδρὲς μὲ πιτεύετε, ἐρωτᾶτε τοὺς ἰατροσόφους, καὶ ἀπιλογῶνται σας, ὅτι καθὼς ἡ πολυφαγία χαλᾷ τὴν σωματικὴν ἐγχείαν, καὶ θνῆσκει πολλὰν λογὴν ἀρρώστιας, ἔτι ἡ διαίτα ταῖς ἰατρειαῖς, καὶ ἡ ἐκκρίσεια κρατεῖ δὲ κορμὶ ἱερόν.

Οἱ θεολόγοι ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὁ λαὸς τῷ ἔργῳ ὅπου ἔργου κόπον καὶ πόνον λέγονται νήστεια, λόγου χάριν, ὁ κόπος, ὅπου ἀφ' ἧς θινὰς νὰ κέρμη τῷ μετάνοιαις, νὰ λειτουργηθῇ, νὰ ἀκούῃ τῷ λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ πάγη βουβός, καὶ πεζός εἰς παροικισμοὺς, νὰ ἀγρυπνήσῃ, νὰ πᾶ-

Ου ζητῶ, πολὺ καλὸν σε κάμει, πολὺ
 καὶ τὸ σωθῆναι Ου, τῆς ὁποίας δίδεις
 καλὸν ξόμπλι, πολὺ καὶ τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ
 τοῖς ὁποίαις ἀξίζουσι οἱ πρῶτοι Ου,
 ὅταν θέλεις εἶσαι ἀκριμάτιστος· βλέπεις,
 ὅτι πάχω νὰ Ου καλοῦμαι, καὶ νὰ Ου ἀνα-
 φορῶμαι κατὰ πρῶτον.

Ἀς εἶναι, ἔπειτα ὅσον μισῶς τοῖς νη-
 στειαῖς, δίδω Ου θέλημα νὰ γὰρ ἴης ἔνδον
 δειπνήσης εἰς τοῖς ἡμέραις ὅπου Ου τὸ
 συλῶναι ἢ ἐκκλησία· ὅμως γὰρ ὄντας καὶ
 δειπνοῦντας καὶ ἡμέραν ἐμπορεῖς ἀκόμη,
 αὐτὸς, νὰ νηστεύσης. καὶ πῶς; ὁ μακάριος
 Βερναρδός, ἕνας ἀπὸ τοῖς πρῶτοις σω-
 θῆναι τῷ ἁγίου Φραγκίσκου ἐνήστευσε
 δεκαπέντε χρόνους, εἰς ὅσον ὅτι ἐκάθι-
 ζεν εἰς τὸ βαπτισμὸν πλὴν σωθῆναι, καὶ
 γὰρ ὄντας, καὶ δειπνοῦντας ἐνήστευε, καὶ
 δὲν ἐφάνοντο νὰ νηστεύσῃ. καὶ πῶς; ποτὲ
 δὲν ἐχόρτανε, ἔνθα πάντα ἐκάθιζεν, ἐ-
 σθιέοντο πάντα ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὅπου τὸ ἐνο-
 σίμιζε καλλήτερον, καὶ ἀφῆκε πάντα ὑπο-
 τις ἀπὸ τοῦ φαγητοῦ Ου, σὺν τῷ μεριχόν.

καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀνυβλάβειαν σου, ἢ ἀνα-
μέλειαν, ἢ ἄλλῳ ἀφορμὴν, δὲν ἐμπορεῖς
να νηστεύῃς με ξερὸν ἢ ὡμίονον ἢ ἄλλωθεν
ὅσιαν, ὅ ὀλιγώτερον νήστευε τὰ ψύματα,
τοὺς ὄρκους, τοὺς κατάραις, τοὺς ἀναθεμα-
τισμοὺς, ἢ ξεβελοισαῖς, τὰ παρὰ γέλια, τὰ
κατὰ δίκαια, τὰ κακόγλωσσήματα, ἢ ξε-
διχάϊωσες, τοὺς ἀποθυμίας, ἢ ἀτζαλιαῖς,
τοὺς ἀκριβειαῖς, καὶ ἢ ἐπίλοιπαις ἀμάρ-
τίας· καὶ περὶ τῆς ὁσιότητος Ἰησοῦ, ὃ γλυκύ-
τατέ μου σῶτερ καὶ κύριε, τὸ κῆπον ἐκεί-
νον, ὅπου ὡρῶ να ὠπαίνω, ὅ να τζα-
κίζω τὴν κακὴν μου ἐπιθυμίαν καὶ γνώ-
μην, τὸ ὡραδίδω τῆς σπλαγχνικότη-
τος σου φιλοψυχίας μαζὶ με τὰ λα-
τρεῦτά σου πάθη διὰ τοὺς ψυχῆς ἢ ἀ-
πεθαρμένων μου· διὰ ἢ ὁποίαις αὐτὸν δὲν
εἶμαι ἄξιος, να κάμω ὑποτίς καλόν, ὅ
ὀλιγώτερον αὐτὸν μὴν κάμω κακόν, αὐτὸ
παύσω.

Καλὴ καρδίᾳ λοιπὸν χρειστάμενός μου,
βλέπεις, πῶς δὲν σου ζητῶ τὰ ἀσπασα·
βλέπεις, πῶς ἐκείνη ἢ ἐλεημοσύνη, ὅπου

καμνές το; ὅμως ἐπὶ ῥηκέν το ἡ ὅσιον ῥη-
 θενος καὶ ἑκαμνὸν το μὲν χάρας ἀφ' ἑα
 ξένα. Βουλώνοντας ἐκείνοι οἱ ἐφ' αὐτὰ χρόνοι,
 ἐφ' αὐτὴν τῆς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
 στός, ὅπου τ' ἀναγείρησε λέγοντας. Χαῖρε
 ἡγαπημένη μου, ὅπου ἐπαυσε τ' θυμὸν
 μου, ὅπου ἤθελε νὰ παιδεύσω τ' κόσμον.
 Χαρίζω το ἀφ' τὴν ἀγάπην σου τὰ βά-
 σμα ὅλα, ὅπου τῷ ἐγίζαν, ὅμως δὲν
 μετὰμοοῦσιν ἀκόμη οἱ ἀμάρτωλοι, χρειά-
 ζονται πολλὰς χάρεις, ὅπου δὲν εἶναι
 ἄξιοι. ἴες νὰ νηστεύης ἄλλους ἐφ' αὐτὰ χρό-
 νοις, ἀφ' τὴν μέγα εὐφροσύνη των. ἑκα-
 μνὸν το μὲν χάρας ἡ ὅσια, καλὰ καὶ δὲν
 ἐφ' αὐτῇ; καὶ σὰν ἀφ' αὐτῆς ὅπου ἦτον,
 δὲν τῆς ἐγίξε ὅση σκληραγωγία. Ἀμὴν
 ἐσὺ, ὅπου ὁλοκληρωμένος εἶσαι χει-
 ριστὴς, καὶ ἔχεις ἡ γονεϊοὺς, ἡ ἐδικοὺς, ἡ φί-
 λους εἰς τὸ καθαρίσιον πῦρ, νὰ μὴ νη-
 στεύης καθόλου μηδὲ ἀφ' λόγου σου, μηδὲ
 ἀφ' λόγου τοῦ, κακὸν εἶναι.

Κάμε τ' ὀλιγώτερον νὰ νηστεύης ἓνα
 χρόνον, ἢ ἓνα μῆνα, ἢ μίαν ἐβδομάδα.

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. 19
 ρες, ὅπου ὅσον νόστιμά Ἦυ εἶπαι ᾧ ἀλή-
 θειάς σου. ἀλλὰ καί με, ὅτι Ἦυ πῶς ἀγῶ-
 λουσι, καὶ θέλεις βοηθήσεις καλὰ ᾧ ψυ-
 χαῖς. αὐ ἐκείνη λοιπὸν, ὅπου θέλεις νὰ
 βοηθήσης, δοσμένη ἦτον τῆς γαστρομύτης,
 νήσει-τε ἀφ' νὰ πλερώσης τὰ χρεὴ της·
 αὐ ἦτον ἀφόθυμη, γόου σιγῆτος καὶ ὑπο-
 μονητικὸς· αὐ εἶχε πολλὰ λόγια, κερ-
 τηξε ᾧ σιωπὴν· οὕτως δὲ τῆς ἄλλας
 ἀμύρπας ποίησον.

Σώνουσι αὐτὰ δὲ πλὴν πνευματικὴν
 νήσειαν, αἷ δὲ γαίρωνον εἰς ᾧ Ἰωαν-
 νῆν· καὶ ἀφ' νὰ δῆς πόσον ἀξίως, ἡξυρε,
 πῶς θεωρῶντας μιᾷ βολᾷ τ' ἦν της ἡ
 πῶμαγία μας πῶς φουσκωμένον ἐνδότηον
 εἰς τὰ κρίματα τῶν ἀνδρόπων, ἐπῶς
 κάλεσε πλὴν ἁγίαν Λουτγάρδον νὰ νησι-
 ψῇ ἐφ' τὰ χρόνους με ξεθὼν φωμί, δὲ νὰ
 ἡμερώσῃ τ' θυμὸν Ἦυ. καθὼς γράφει ὁ
 Σούριος εἰς τῆς 15'. ᾧ Ιουίου. Καὶ δὲ
 τὰ κρίματά σου χρεισιανέ, ὅπου ὅσον βα-
 ρύνεσαι ᾧ νήσειαν, αὐ Ἦυ ὠρεῖται ἡ πῶμα-
 γία νὰ νητεύσῃς ἐτὶ καὶ ὅσον χαρὸν, ἐ-

ὁ βουλὴν τῷ ἀγίῳ Βερναρδῶν, ὁποῦ ὁ
 πρῶτος λόγος γ'. πρὸς τὸν Γρακοῦ.
 Αἰσχρὸν ἔχον, λέγει, νὰ παιδεύσωμεν
 ὅλον τὸ ἔνα τὸ ἄφταιστον, ὅμως δὲν φταίγει
 πῶτα ἡ κακομοίρα καὶ λία· ὅταν φταίγει,
 δίκαιον εἶναι νὰ νηστεύσῃ. Ἀλλὰ αὐτὴ φταίγου-
 σιν τὰ ἐπιλοιπα μέλη, πῶς νὰ μὴν νη-
 στεύσω καὶ αὐτά; Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν δικαιοσύ-
 νην, καὶ κρίνε νὰ νηστεύσῃ τὸ μάτι, ἔ νὰ
 μὴν ξανοίγῃ πλεῖα τὴν κακῆς ζωαῖας·
 κρίνε νὰ νηστεύῃ καὶ ἡ γλῶσσα, καὶ νὰ μὴν
 κακογλωσσᾷ πλεῖα· κρίνε νὰ νηστεύσω
 τὰ χεῖρα, ἔ νὰ μὴν ἀπλώσω πλεῖα
 εἰς ξένα πράγματα· τέλος πῶτων κρί-
 νε καὶ τὴν ψυχὴν σου νὰ νηστεύῃ, καὶ νὰ
 μὴν ἀμάρτυν πλεῖα. Βλέπεις πῶς δὲν
 ἀναμνήνῃ ἄλλο ἀπ' ἐσένα ὁ Θεός, πρὸς
 νὰ μετνοῶς. Ἐφταιξες, σὺν σου· μὴν τὸ
 κάμῃς πλεῖα, πολλὰ καὶ πρὸς πολλὰ σε
 ὑπομονὴν ἔθηκεν ὁ Θεός, σὺν σου, μὴν τὴν
 πειράξῃς πλεῖα, μὴν πῶς ἔ βαρεθῇ σε
 καμῖαν ὥραν, καὶ τότε, ποῦ συγχώρεσις;
 Εὐχρεῖσθαι νὰ ἔχουσιν οἱ ἄγιοι πατέ-

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. Πῃ

σωμὲν τὰ φαγητὰ καὶ τὰ ποτὰ, μὲν καλ-
λήτερον ^ἢ εἶ) νὰ νηστεύωμεν τὰ κρίματα.

Δὲν ὁμολογᾷς τώρα χρειστὸν μου,
ὅτι κατηνύος εἶσαι νὰ χάμῃς τοῦτῳ
ἢ νήθειαν; καὶ πῶς δὲν τὴν νηστεύεις λοι-
πὸν; ἀνὰ τύχῃ ὀρέγῃσαι νὰ πᾶς εἰς τὸ κα-
θαρτήριο; ἀμὴ θυμήσου, πῶς ὁ κα-
θαρτήριον κοντὰ τῆς χέλας, καὶ μέγας τὸ
χέλας εἶναι· καὶ βλέπouσε, ἄκολον νὰ
πᾶς ζερβὰ, ἀντὶς νὰ πῇς τὴν δόξαί.
Αλλὰ τὸ Θεὸν σε βαρύνω μᾶλτῃς τὸ, πῶς
ἡ ἐλαφοπάτη παίδουσι, ὅπου νὰ σε ἀνα-
μνή εἰς τὴν κόλασιν, ^ἢ εἶ) μία πονηροτηνὴ
νήθεια, ^ἢ εἶ) μία αἰώνιος θρακοσὴ. Τόσον
βαρύνεσαι τὴν νήθειαν, ὅτι αὐτὸς ἐβάρυνεν
ἡ ἐκκλησία μίαν ἄλλαν θρακοσὴν, ἡθε-
λες πᾶσαι εἶναι τὸ ὄρισμόν της. Ἀμὴ
φοβοῦ τὴν νήθειαν τὴν κόλασιν, ὅπου δὲν διεί-
σκει ποτὲ τέλος, ἢ συγκατάβασιν, καὶ οἰκα-
νομίαν.

Μὲν τὰ αὐτὰ αὐτὰ εἰς τὴν γῆνιν
συ, ὅπου τόσον ἀγάπῃς τὴν κυρίαν σε,
καὶ ἀγαπᾷ νὰ σε καλοπιάσω, αὐτὸς ἀναφέρνω

Θ 3

κροῖς τε καὶ μεγάλοις, πλοοῖσι καὶ φτω-
χοῖς, καὶ δὲν ἐμπορῇ μηδέναις νὰ σκουζα-
εῖαθῇ νὰ μὴ τινὲ νηστεύσῃ καὶ ποία εἶ;
νὰ χολάσωμεν τὰ κρίματά μας, νὰ μὴ
ἀμῶντέψωμεν πλεῖα.

Ἀκουε τὸ Χρυσόστομον ὁμιλ. γ'. πρὸς
τοὺς Ἀντιοχείς. νηστεύεις, λέγεις; δεῖξέ
μοὺ τὸ μὲν τὰ ἔργα σου. καὶ ποία λές; θεω-
ρεῖς μίαν ὡμορφίαν γυναικα; μὴ τινὲ
ὀπιθυμῶς ἀποδυτᾷς ὁ ἐχθρὸς σου; κάμω
ἀγάπην μετ' αὐτόν μαθητὴς εἶσαι νὰ
βλασφημᾷς, νὰ ἀνυπεμαρτύρῃς, νὰ κα-
ταράσσῃς, νὰ ἀμώσῃς, νὰ κακογλωσσᾷς,
νὰ ἀφοθυμᾷς; παῦσέ τῃ καλὴ νήστεια
τούτῃ. Τί γὰρ ὠφελος, λέγῃ ὁ Αὐ-
γουστῖνος λόγῳ ξδ'. πρὸς τὸν καθεστῶτα. νὰ νη-
στεύῃς τὸ κρεσσὶν, καὶ νὰ μεθῇς ἀπὸ τοῦ αἵ-
μα καὶ τὸ κόπον τῶν φτωχῶν; ἢ ὠφελος νὰ
νηστεύῃς τὸ κρέας, καὶ νὰ κατὰ τρώῃς τὸ
πλησίον σου; ἢ ὠφελος νὰ σερβιθῇς τὸ
λάδι ἢ ἄλλο πρᾶγμα συγχωρεθὲν, ὃ
κάμνεις τὸ ἀμῶντία, ὅπου πᾶντα ἀσυλ-
χώρητα εἶναι. καλὸν εἶναι λοιπὸν νὰ νηστεύ-

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. ΠΙΣ
 εἴπω. Ἄλλ' ἐμποροῖσι τ' ὀλιγώτερον νὰ
 φυλάξωσι ἢ ἐκχεῖται, νεφεύοντάς καί-
 ποιαις ἡμέραις ὅ κρέας ἢ τὸ κρεσὶ, ἢ νὰ
 φάῃε, καὶ νὰ πίοισι ὅτεσ λ γώτερα, πα-
 ρὰ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις· ἐμποροῖσι πλὴν
 κυριακὴν νὰ χολεύσωνται καλέσματα,
 ταῖς ταβέρναις, ταῖς ζάειαι, ταῖς γάρψαι, ταῖς
 μαλωσίμαται, καὶ ἄλλα πρόμοια.

Καὶ τῷ βοηθῇ ταῖς ψυχαῖς, λές
 χειριανέ; δοκίμαξέ το, καὶ γὰς ἰδεῖς· πί-
 τεφέ μου πολὺ ὠφελος θέλεις τοῖς καί-
 μεις, πολὺ καὶ ἀφ' λόγου σου ὅμως
 ἀναμύω ἀπὸ τ' ἀσπλαγχνικοσυώω σε,
 νὰ κάμης ἀφ' λόγου τοῖς ὑποπίσ ὡς ο-
 σότερον· μ' ὅλα τὰτα αὐτὸν ἐμπορεῖς ἀλ-
 λο, κάμε το, καὶ σὺν τοῖς.

Θεὸς νὰ σε πῶ, χίλια νὰ νηστεύης σω-
 ματικά, αὐτὸν νηστεύης καὶ πνευματικά,
 μιανὸν ποτὲ δὲν ἔχεις ἀφ' λόγου σε, ἔ-
 λίζον ἀφ' λόγου τοῖς. Ερωτᾷς ποία εἶναι
 ὑσότη ἢ πνευματικὴ νήστεια; εἶ) ἢ καθο-
 λικὴ, ἢ μεγαλήτερη, καὶ ἢ πλεῖστα γρηναί-
 ζομένη, εἶναι ἀφ' ὅλως ἀναγχαῖα με-

ὃ καλὸν ἔργον, κάμετε νὰ ἡξώρετε ὅτι
 ὁ ἐκλαμπρότατος ὁ χερδὲς τῷ Τουρνα-
 κῶ Ιωάννης ἀπὸ Βαρτεβίλλα, πρὶν νὰ χει-
 ροτονηθῇ πρὸς τρεμδύος ἦτον, καὶ μὲν τῷ θα-
 νατον τῆς συμβίας τοῦ, μὲν πλὴν ὁποῖα ἐ-
 πέρασεν καὶ. χρόνους μίαν ἀνωτάτῃ καὶ
 ἐναρετωτάτῃ ζωῇ· αὐτὸς ὅσον ψυχή-
 κέρης ἦτον καὶ λαϊκὸς καὶ πρὸς τρεμδύος,
 ὅτι ἐδιδρύνοντο ἀσπασα μὲν ὁ δὲ φερόν τοῖς
 ἀφ' νὰ κάμῃ ἐλεημοσιύων· ἐπὶ ὁ ὁ
 ῥαυτάμερον ἐνήτευε βεῖς ἡμέρας τῷ ἐβδο-
 μάδα, καὶ μὲν πλὴν πεντηκοστὴν ἐπὶ ὁ ἀκά-
 να τοῖς ἀνθρώποις τῷ ἀπὸ τοῦ τοῦ, εἰς ὃ
 νὰ νηστεύσω μίαν δευτέραν ὁρακοστὴν,
 ὅχι ἀφ' νὰ κάμῃ δὲ φερόν τῷ ἀπὸ τοῦ,
 ἀλλὰ ἀφ' νὰ μοιράσῃ εἰς τοῖς φτωχοῖς
 πλὴν ἐξοδὸν, ὅπου ἡθέλῃ καὶ μὲν εἰς τὰ
 φαγητὰ, καὶ ἀφ' νὰ μετέχῃ ὅλοι ἀπ' ἐ-
 κείνου ὁ ψυχικόν, ἐπὶ ὁ ἀδωνέν το εἰς ὃ
 ὀνομά τοῖς ὁλωνῶν, ἀφ' τῷ ἐπὶ ἐνήτευσε
 ὅλοι μὲν χράς.

Κατέχω πῶς βλέπονται κάποιοι, ὅ-
 που δὲν ἐμποροῦσιν, ἢ δὲν θέλω νὰ νῆ-

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. ΗΣ
ἐξέψω. Ἄλλ' ἐμποροῖσι τ' ἐλιγώτερον νὰ
φυλαξοῦν ἢ ἐκχεύειαν, νεφεύοντας κα-
ποιαις ἡμέραις ὃ κρέας ἢ τὸ κρεατὶ, ἢ νὰ
φάῃε, καὶ νὰ πίοισι ὅτεσ λγώτερα, πα-
ρὰ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις· ἐμποροῖσι πλὴν
κυριακὴν νὰ χορτάσων τα καλέσματα,
ταῖς ταβέρναις, τα ζάεια, τα γάρτια, τα
μαλωσίματα, καὶ ἄλλα πρὸμοια.

Καὶ τῷ βοητᾷ τάχα τῇ ψυχῇ, λές
χρησιδνέ; δοκίμαξέ το, καὶ θές ιδεῖς· πί-
τεψέ μου πολὺ ὠφελος θέλεις τοῖς κα-
μεις, πολὺ καὶ ἀφ' λόγου σου· ὅμως
ἀναμύω ἀπὸ τῆ δόσλαγχικοσιωύω σε,
νὰ κάμης ἀφ' λόγου τοῖς ὑποπτις πεισ-
σότερον· μ' ὅλα τῷτα αὐτὸν δὲν ἐμπορεῖς ἄλ-
λο, κάμε το, καὶ σὸνέ τοις.

Θές νὰ σε πῶ, χίλια νὰ νητεύης σω-
ματικά, αὐτὸν δὲν νητεύης καὶ πνδματικά,
μιοθὸν ποτὲ δὲν ἔχεις ἀφ' λόγου σε, ἔ
λίγην ἀφ' λόγου τοις. Ερωτᾷς ποῖα εἶναι
τούτη ἡ πνδματικὴ νήτεια; εἶ) ἡ καθο-
λική, ἡ μεγαλήτερη, καὶ ἡ πλεῖστα χρεια-
ζομένη, εἶναι ἀφ' ὅλοις ἀναγκαῖα με-

ὃ καλὸν ἔργον, κάμετε νὰ ἡξώρετε ὅτι
 ὁ ἐκλαμπρότατος ἀρχιερεὶς τῆς Τουρνα-
 χροῦ Ἰωάννης ἀπὸ Βαρτεβίλλα, πρὶν νὰ χει-
 ροτονηθῇ παμτρεμὸς ἦτον, καὶ μὲν τὸ θά-
 νατον τῆς συμβίας τοῦ, μὲν τὴν ὁποίαν ἐ-
 πέρασεν καλῶς. χρόνους μίαν ἀνωτάτῃ καὶ
 ἐναρετωτάτῃ ζωῇ· αὐτὸς ὅσον ψυχη-
 κάρης ἦτον καὶ λαϊκὸς καὶ παμδρεμὸς,
 ὅτι ἐδάμειζοντο ἅπαντα μὲν δὲ ἀφ' ὅρου τοῖς
 ἀφ' ὧν νὰ κάμῃ ἐλεημοσιύων· ἔδ' ὁ Γε-
 ρμαντάμερον ἐνήτευε βεῖς ἡμέρας τὴν ἐβδο-
 μάδα, καὶ μὲν τὴν πεντηκοστὴν ἐπαύσατο
 νὰ τοῖς ἀνδραποῖς τῆς ἀπείρου τοῦ, εἰς δὲ
 νὰ νηστεύσω μίαν δευτέραν Γρακοστὴν,
 ὅχι ἀφ' ὧν νὰ κάμῃ ἀφ' ὅρου τῆς ἀπείρου,
 ἀλλὰ ἀφ' ὧν νὰ μοιράσῃ εἰς τοῖς φτωχοῖς
 τὴν ἐξοδὸν, ὅπου ἤθελεν καὶ μὲν εἰς τὰ
 φαγητὰ, καὶ ἀφ' ὧν νὰ μετέχῃ ὅλοι ἀπ' ἐ-
 κείνου δὲ ψυχικόν, ἐπαύσατο νὰ εἰς δὲ
 ὀνομά τοῖς ὁλωνῶν, ἀφ' ὧν τὸ ἐνήτευσε
 ὅλοι μὲν χαρὰς.

Κατέχω πῶς βλέσκονται κάποιοι, ὅ-
 που δὲν ἐμπροσθῶν, ἢ δὲν θέλω νὰ νῆ-

Αν τύχη βαρὺς σὰς πέφτει τῆτος ὁ
 λόγος, ὅλλὰ ὑπομονή· νὰ σὰς δώσω θέ-
 λω μίαν ὀκολώτερον βουλήν. ὁ ἄνθρω-
 πος νὰ νηστεύετε μόνον πλὴν μεγάλῃ
 ἑσπέρῃ, ὡς παρθεόρπια, ὡς ὡς ἄλλαις
 ἡμέραις καὶ πῶς. ὁ οὐρανὸς ἡ ἀγία ἐκκλη-
 σία, καὶ νὰ παρθεύετε τὴν νήθειαν ἐκείνῃ
 ὅσον ὡς ψυχῆς. αὐτὴ ἡ ψυχὴ σὰς θέλει εἶσαι
 καθαρή, θέλετε λυτρώσθαι πολλὰς. Εὐδοκί-
 μου φαίνεται πῶς ἀπὸ πλὴν λίπῃσιν τῶν
 ψυχῶν, ἡ ἀσπαστική σὰς καρδίᾳ ἀπο-
 κρίνεται. Μετὰ χαρᾶς, νὰ νηστεύω θέλω
 ὅλας ὡς ἑσπέραιδες, λέετε, ἀλλὰ τὴν
 ἀγάπην τῶν ψυχῶν· καὶ αὐτὴ ἐμπορεῖ, βά-
 νω καὶ ὁ ἀπὸ μου νὰ τὴν νηστεύῃ. Αὐτὴ δὲ
 νὰ μὴ φανῇ πῶς τὴν νήθειαν ἐπὶ τῇ, τὴν
 καμνῶ ἀπὸ ἀκρίβειας. ὅσα ἡμεῖς ἐξομώ-
 σθαι κόπον ὡς τὴν νήθειαν, ὅσα θέλω μοι-
 ρᾶσθαι εἰς τοὺς φτωχοὺς· τοῦτο εἶ) ἡ βου-
 λὴ τοῦ ἀγίου Αὐγουστίνου, καὶ αὐτὸς καί-
 μετε καὶ θέλετε το, ὁ ἄνθρωπος σὰς ἀπὸ ὁ
 μέρους τῶν ψυχῶν.

Καὶ ἀλλὰ νὰ σὰς παρθεύω εἰς τὴν

τε, καὶ νὰ τὰ πρῶξετε, ὡς ὅσον θέλω-
σας μιλήσῃ ἀπὸ τῆς νήστειας, με τού-
τῳ τῷ σκεῆμασιν νὰ μιῶ νητεύσῃ κα-
νεῖς σαρκεῖόν σου, καὶ ὅσον πάχῳ νὰ σὰς κα-
λοπιάσω, ὅσον καὶ καλλήτερά πρέπει νὰ
πιάσετε τὰ λόγια μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'.

Ἡ δευτέρα βοήθεια, ἡ νήστεια.

Ο ἅγιος Πέτρος ὁ Δαμιανὸς γρα-
φόντας τῷ Ζωῶ τῷ ἁγίου Ραμ-
πάρτου Ἀρχιεπισκόπου τῷ Βρέμας, λέγει,
πῶς ἓνας ἱερέας Ἀρνάλδος ὀνόματι ἦτον
πολλὰ ἀνήμελὴς εἰς τὸ ζῶνόν σου μ' ὅλα
τὰ σὰν ἐμετομόησε ὥσα εἰς τῷ ὥραν
τῆς θανάτου σου, δὲν ἐκολλάσθαι, ἀλλὰ
ἔκαμε πολλὴν χαρὸν εἰς τὸ καθαρθέναι.
καὶ ὕστερα ἐπῆρε θέλημα νὰ δῶν, ἀφ'
νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ραμ-
πάρτου, καὶ ὁ ἅγιος φωνοειζόντας ὁρῶνται
ἡμέρας ὄχτ' ἐκείνον, τὸ ἐλθὺν ἰδῶσιν.

Αν

πρεσβυτά μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πρεσβυτά·
 καὶ ἄρ' ἴσῃς πολλαῖς ἐλεημοσιύαις ὅπου
 ἔκαμνεν, ὅξεννα πλούτηνεν ὁ νοικοκύρης,
 ὅπου ξεκουμπισμένον τ' εἶχεν ἡ ἀκρίβεια
 τῆς γυναικὸς του. Οὕτως ἡ ψυχικαὶ ἀδου-
 λώτεια ἐκέρδασι τὰ χαμμένα πλού-
 τη, καὶ τὰ ἔδωκε τ' ἀφέντη της, ἐκ τῆς κυ-
 ρᾶς της ἀγόρασε τ' ὡς ἀδείσιν. συχαθῆτε
 τώρα ἡ κακὸν κάμνῃ ἡ φιλαργυρία, καὶ
 ἡ καλὸν ἡ ἐλεημοσύνη;

Ομοίως αὖ ἄρ' ἀτάξω σας δούλοι καὶ δου-
 λαῖς, κτυπᾷ πρεσβυότερα τοῖς αὐθεντά-
 δες σας ἡ διδασχὴ μου, καὶ οἱ ἐρμηνευσ-
 τὰς σας, δίδω, ἴσως τῇ πτωχῶν ἐλπίδι
 σὰν ἐκ τῇ πλοισίων. Μὴ θαυματοῦτε
 αὖ σας ἔδωκε ὡς ἀξίονα ἰατρικὰ, ἄρ' αὖ
 ὡς ἀξίονα εἶναι τὰ βασάνια τῇ ψυχῶν,
 ὅπου γυροῦν ἀπ' ἑσας βοήθεια. Καὶ
 οὕτως μελετᾶτε καλὰ τ' ἀνεκδιήγηταῖς
 των ἱμαρτίαις, θαρρῶ πῶς θέλετε τοῖς
 λυπητῇ, καὶ θέλετε καί μιν ἄρ' αὖ λύτρω-
 σὶν τοῖς πρεσβυότερα, ὡς ἀπὸ σας ἐ-
 κτράφητε. Αφώω σας, καὶ τὰ λογιᾶτε

ΠΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

μίαν, πῶς τῆς ἔλειπεν ἡ καλή της μοῖρα,
 ἤρου ἡ καλήτης δουλοῦται· ὅλα τὰ
 ὑπάρχοντα ἐπῆγαν τῷ κακοῦ, καὶ ὀλί-
 γαις μίῳες ὑστερα ἀπέθανεν. οἱ ἀκριβοὶ
 ἀποθάνοισι σὺν καὶ οἱ ψυχικαίριδες καὶ
 χίλια πλούτη νὰ ἔχουσι, δὲν σικάνοισιν
 εἰς τὸ μνημοῦει πεισσότερα πῶς οἱ
 φτωχοί. Μετὰ τὸ θάνατον της ἐκατακρί-
 θηκεν ἀπὸ τὸ διχοκριτὴν, νὰ πλερώσῃ
 τὸ χαμόνα της εἰς τὸ σαῦλον τῆς χοίρων,
 ὅθεν πεισσότερῳ λύπησιν ἐδείκνε ζών-
 τας της τῆς χοίρων πῶς τὸ πτωχῶν, ἐ-
 καύοντο μὲν ὅλα τὰ καὶ σκληροδασμί-
 ζοντο σὺν νὰ ἤθελεν εἶσαι εἰς τὸ καθαρτή-
 ριον πῦρ. Εἰς ἐκεῖνον τὸ σαῦλον ἀντιφα-
 νήσθηκε πολλὰς φορὰς τῆς ἀνθρώπων ἔ-
 σπιτου, καὶ ἐπὶ ἀκαλέσεν τοὺς νὰ κάμωσι
 ἀλλὰ λόγου της ὅσας ἐλεημοσιύας ἡμ-
 ποροῦσθαι ὅλοι, καὶ νὰ ξανακράξωσι τὸ
 Νοτμπούργαν καὶ νὰ της δώσωσι πᾶσθαι
 ὅσοιαν νὰ κάμῃ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἐκάτεχεν.
 Ἐρχετο πάλιν εἰς τὸ σπιτὶ ἡ θεοσεβὴς δου-
 λοῦται, κάμει τὰ ψυχικά, ὅχι σὰν

ῥυτίειαν τῷ Ἐφροῦ Ραδέρου πομ. γ'. δ
 α'. Μπαβαρίας. με δ θέλημα δ κυράς
 της ἔδωκε τῷ Φτωχῶν ὅλα τὰ ἀποφάγια,
 ἤρωον ὅλον ἐκείνο, ὅπου δὲ γάραν ἀπὸ
 δ βαπέρι. Απέθανεν ἡ κυρά ἐκείνη ἡ
 ψυχικαία, καὶ ἡ θυγατέρα της Οττί-
 λια ὀνόματι ἐκληρονόμησε τὰ ὑποαίτη-
 τα τῆς μητέρας ὅχι τὴν ἀλάθειαν, καὶ ἐκα-
 λῶν ὀρισμὸν δ δουλῆς της, νὰ ρίξῃ τῶν
 σκύλων καὶ τῶν χοίρων ὅλα τὰ ἀποφάγια,
 αὐτὴς νὰ τὰ δώσῃ τῷ Φτωχῶν. Τί νὰ καί-
 μεν τότε ἡ φιλόψυχή Νοτμπούργα; νὰ
 πῶν κρυφά, ἢ νὰ δώσῃ σανεῖά τῆς νοικο-
 κύρας δὲν εἶ) συγχωρεμένον, ἔ ἐφοβοῦν-
 το δ κρίμα. Βάσῃ εἰς τὸ νοῦν της νὰ ἀ-
 γάλῃ ἀπὸ δ σῶμα της ἀφ' νὰ τὸ δώσῃ
 τῶν Φτωχῶν, καὶ νὰ νηστῇ ἀφ' νὰ τοῖς τα-
 γίσῃ καὶ πολλὰς φορὰς ἐπήγαμένον τοῖς τὸ
 γαῖμα ἔ τὸ δεῖπνόν της. Νοιώθειτο ἡ Οτ-
 τίλια, μαλώνει, φοβερίζει, δέρνεται, καὶ τέ-
 λος πῶτον πῶν ἀποβγάλλει ἀπὸ τὸ Κα-
 τέλι της. Επῆλθον. Ἀλλὰ ἡ σκληρὴ Κυρά
 ἔμαθε πῶς με πῶν πολλῶν της ζῆ-

λιπήνῃ, καὶ ἔτῃ ὁ πιτεῖω. Κυρὰ, σμύλῃ
ἡ φτωχὴ, διὰ τὰ ἰδῆς τ' ἀφταισίαν μου,
καὶ πῶς δὲν κατέχω ἄλλον ἄνδρα, ὡς
τ' ἐδικόν μου, ὡς καλῶ τ' μεγαλοδύ-
ναμον, τὰ κάμης ἴσα παῖδια, ὅσας ἡ-
μέρας ἔχῃ ὁ χρόνος. Τὴν ἐπάκουσεν ὁ
Θεός, καὶ εἰς τ' χαρὸν ἐγγύνησεν ἡ Κον-
τέσα τῷ ὅπου ἐβαπτισθήκασι ὅλα
μύσα εἰς μίαν σκάφην, καὶ τὰ ἔταψαν
κοντὰ τὴν μύσαν τοὺς εἰς ἓνα χώριον, ὅπου
ἀκούει λοδοῦ. Δέ τ' κακὸν κάμῃ ἡ σκλη-
ρὴ καρδιά καὶ μυριάς εἰς τοὺς φτωχοὺς δὲ
τώρα τ' καλὸν κάμῃ εἰς ἓνα ἄρχοντιχόν
ἡ σολαγκρικουσιῇ τ' δουλοτάδων.

Ο ἅγιος Αρνούλφος ἐδούλευεν εἰς ἓνα
αὐθεντικόν, καὶ ἀφ' οὗ ἐσολαγκῆτο καλὰ
τοὺς φτωχοὺς, ἐπλούτισε δ' αὖτις τὴν αὐ-
θεντικὴν τοῦ, καθὼς ἔκαμῃ ὁ πατεράρχης
Ιωσήφ δ' αὖτις τ' Πουπιφάρ καὶ τὴν Φα-
ρῶ εἰς τὴν Αἴγυπτον. οὕτως γράφει ὁ
Μπουζελίνος πομ. γ'. βιβλ. γ'.

Ἡ ἀγία Νοτμπούργα δολοφονεῖται μὲν
ἄρχοντιχας εἰς τοὺς αὐτὴν καὶ τὴν

δοιοι λίγῳ ἀπὸ τῶν πολλὰ, ὅπου ἔρχεσι, καὶ
ἐσὺ ἔχεις ὅρεξιν νὰ δώσης πολλὰ αὐτῷ εἶχες.

ζ'. Εσσεῖς οἱ φτωχοὶ ἐδοκιμάζετε, καὶ
κακὸν εἶ) ἡ φτωχεία· διὰ τῆς ἀσφαλῆ-
αυτοῦ τοῖς ἄλλοις φτωχοῖς, καὶ βοηθᾶτε τοὺς,
ὅταν εἶ) ἀρρώστημένοι, καὶ πᾶσα καλεῖτε τὸν
Θεὸν νὰ φωτίσῃ τοὺς πλοοῖοις, νὰ δώσω
τῷ φτωχῷ μὲ φιλοδωρίαν καὶ φιλοψυχίαν.
Αν δουλεύετε εἰς τὰ αὐτεντικά, ἀμέτε μὲν
χρᾶς τὴν ἐλεημοσιώην εἰς τοὺς φτωχοὺς,
μιλεῖτέ τοὺς μὲ φιλοφροσύναν, καὶ γλυ-
κομιλίαν, καὶ ἐσεῖς, καὶ οἱ κυράδες σας· καὶ αὐ-
τὴν ἐμπορεῖτε νὰ τοὺς δώσετε ὑποτίς, ὅ-
λιγώτερον καλομιλεῖτέ τοὺς. τέλος πάντων
πᾶσα κινᾶτε ὅλους ἐκείνους, μὲ τοὺς ὁ-
ποίους περᾶζετε, νὰ κἀμωῖ ἐλεημοσιώην,
καὶ συχοδιῇατέ τοὺς τοῦτοις τῇ ἰσορείας.

Ἡ Μαργαρίτα Κοντέστα τῆς Ολλαν-
δίας εἰς τοὺς αἰσος', καθὼς λέγει ὁ χρυσο-
γράφος τῷ Φλωδρίας ὁ Μαύρος βιβλ. θ'.
βλέποντας μίαν ἀφρονισμένην, ὅπου ἐβού-
λανε τὰ δύο τῆς παιδίας· μὰ πῶς ἀλή-
θειαν εἶπεν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς εἶσαυ ὅτι πο-

ἦλθαι. νὰ τ' ἡρηγήσω με μίαν ἐ-
 πουρδύιον ψαλμωδία. Ο μέγας Γρηγό-
 ριος ὁ δὲ λόγος ὁμιλ. κέ. εἰς τὰ δ' αὐτ.
 ὅπου τ' ἐκάτεχε, βοᾷ. ὦ ὁρῶντες, ὦ
 πλούσιοι, ἵε πρὸ φασιν θέλετε ἔχει εἰς τ'
 ὦραν τῆς κρίσεως, ὅπου ἔχετε χεῖρα νὰ
 δουλέψετε, καὶ ὑπαρχόντα νὰ μοιρά-
 σετε; καὶ ὁ ἅγιος Σέρβουλος, ὅπου μήτε
 χεῖρα εἶχε, μήτε ὑπαρχόντα, ἔκαμε
 ὅσας ἀνεκτάλητας ἐλεημοσύνας με-
 τ' ὅσων φιλοδώρειαν.

γ'. Κατὰ πλὴν ἡλθον καὶ τ' ὅτι θυ-
 μίαι μὴ δέναι δὲν εἶ) φτωχὸς ἐμπορὶς ὁ
 πλεία φτωχὸς νὰ ἔχει ὅσω καλὴν ὀρε-
 ξιν, σὺν τ' πλεία πλούσιον τῷ κόσμῳ.
 Τὸ λοιπόν, ὅταν βλέπεις ἕνα φτωχόν,
 καὶ δὲν ἔχεις ὑπότα νὰ τῷ δώσης, εἶπε με-
 τ' ἡ καλὴ σου καρδία. ὦ Θεέ μου αὐτὸ εἶχα
 μετ' ἡλθαι μετ' ἡλθας τῷ ἔδωκα. Σὺν
 τῷ με ἕνα θεοτόκε πρῆνε, καὶ σὺν τ'
 εἰπὴς με πολλὴν δὲ ἀβελαν ἀξίως πεισ-
 σάτερος καὶ τὸ χερσάφι, καὶ οἱ πολὺ-
 μης πέτραις τῶν πλοσιῶν, οἱ ὅποιοι δι-

Διὰ τῆς εἶδασι πολλοὶ, πῶς τ' ἐκποδὴν
 καὶ παύσατον ἓνα βαρὺ τιμὴν παλάτι εἰς
 τ' οὐρανόν. Ἀντὶ καί μετε καὶ ἐσεῖς ὦ φτω-
 χεὶ δὲ ταῖς ψυχαῖς τῆς καθαρτηρίου, αὐ-
 τὰς θέλω σὰς κτίσθαι καὶ ἐσαῖς ἓνα ὁμορ-
 φον παλάτι, δὲ νὰ σαῖς φιλοδέχων).

εἰ. Νὰ θαυμάσῃς τὴν ὁ κόσμος, αὐ-
 πᾶτε εἰς τὰ σπῆλαι ἢ τὴν πόρταν τ' χει-
 σιδωνῶν γὰρ δὲ κονάσθαι, καὶ ὑστερὰ νὰ μοι-
 ράζετε τὴν δακονίαν σας εἰς τοὺς φτω-
 χούς· μ' ὅλα τὰτα ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος δὲ-
 χηρὸς τ' σιωπῆς τῆς Ἰκοῦ τ' ἔκαμε
 καὶ πολλὰς δὲ χρόνιων εἰς τὴν δύσιν
 τ' κἀμνοισι.

Ἀμὴν περὶ αὐτὸν ἔκαμεν ὁ ἅγιος
 Σέρβουλος. ἦτον φτωχὸς καὶ πάλιν
 εἰς τὴν Ρώμην, ὅτε ἐμοίραζεν εἰς τοὺς
 φτωχοὺς, ὅτι καὶ αὐτὸς τ' ἐλάττωσαν οἱ πλού-
 σιοι. Ἄλλο σπῆλαι δὲν εἶχε πάλιν μίαν μι-
 κρὴν κατοικίαν, μ' ὅλα τὰτα τ' ἐστερῶσαν
 τ', νὰ νὰ δὲ τῇ τοὺς ξένους. Εὐχρηστέ-
 κασιν οἱ ἄγγελοι δὲ τὴν ἀνήκουσιν ἐλε-
 μοσιῶν, ὅτε εἰς τ' ὦραν τῆς θαλάσσης τοῦ

πᾶσα εἷς καὶ ἐλεημοσύνην ἀφ' ἧς τὸ
 κερδέσθῃ. ὅλον δὲ βίος τῆς ἦσαν ἕνα ψαμί,
 ὅμως ἔδωκε τὸ μισθὸν τῇ φτωχῶν. Τὴν
 δὲ ἐπ' ἄσιν μία φτωχὴ δουλεία· ὅ-
 ποῦ δὲν εἶχεν ἄλλο, ὡς τὸ κέρπον τῆς,
 ἡγίω καμπόσα ἀσπρά, ὅπου τὸ ἐχρεώ-
 σαιεν ἡ νοικοκυρὰ ἀφ' ἧς πλὴν χρονικὴν τῆς
 δουλείαν, ἔδωκεν ἡ φτωχὴ δουλεία
 πλὴν δεκάτιαν εἰς τοὺς φτωχοὺς, ἡγίω ὅ-
 λην πλὴν πλεωμὴν τὴν δεκάτης χρονίας,
 μετὰ μῆμα ἀπεκεῖ, καὶ δέχα χρόνους νὰ
 δώσῃ ἄλλο ὅσον. Τί νὰ κάμωμιν ἐδῶ; ὅ
 νὰ εἰποῦσιν οἱ πλούσιοι; ὅ ἡ ἐπ' ἄσιν
 νὰ ἐργασίω πρὸς αὐτὸ;

δ'. Οὐδεὶς ὁ ἅγιος Παῦλος Εφεσ. δ'.
 νὰ δουλέψωμιν, ἀφ' ἧς νὰ πορβύσωμιν
 τοὺς φτωχοὺς· ἴαχα δὲν ἔχετε χεῖρα νὰ
 δουλεύσιτε. Ο ἅγιος Αἰδοδάτος ἡ Θεο-
 δώρητος ἦσαν ζαχαρίας, καὶ κατὰ πλὴν μῆ-
 τυρίαν τῆς θείου Γρηγορίου τῆς ἀρχιλόγου
 βιβλ. δ'. κεφ. λς'. ἐδουλόθεν ὅλην πλὴν
 ἐβδομάδα καὶ τὸ σάββατο ἐμοίραζεν εἰς
 τοὺς φτωχοὺς, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε κερδευμένον.

σας, καὶ δέτε αὐτὸ ἔχετε καλῶς ὀρεξίν
 νὰ τοῖς βοηθήσετε, ἰδέτε αὐτὸ ἀγάλετε ὅ
 μπουκοῦν ἀπὸ τοῦ σώματός σας, ὅχι νὰ λυ-
 πᾶσθε τοῖς φτωχοῖς. μὴ ὅλα τὰ ἔκα-
 μῆν ἕνας ἡγεύμενος ἀρρώστου ὁ ὁποῖος βλέ-
 ποντας ἕνα φτωχόν, ὅπου τῷ ἐζήτησε μὲ
 πολλὰ πῶρα καὶ ἕνα κομμάτι ψάρι.
 ψάρι δὲν εἶχε ὁ ἡγεύμενος πῶρα ἕνα,
 ὅπου τῷ εἶχασιν ἀκριβὰ ἀναγκασμένον,
 ὅχι ἀφ' ἡμέρας, ἀλλὰ ὅχι πῶς ὑμῖν αὐ-
 τοῦ, ἐπὶ ἀνάγκῃ νὰ τῷ ὁ δώσω ὅλον,
 καλλίον ἔχοντας νὰ ὁ νηστεύσῃ, πῶρα νὰ
 ἐρέῃ ἕνα φτωχόν. ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος ἦ-
 τον ἄγγελος, ὅπου ὁμοῦς τοῖς ἀνθρώ-
 πους τῷ αὐτοῦ ἐπῆρεν εἰς τοῖς οὐράνοις
 ὁ πᾶν, καὶ ὁ ψάρι. Λογάζετε τώρα
 μὲ τὸ ἐπουράνιον χάρι' ἐτελείωσε ὁ γιω-
 μᾶς τοῦ ὁ ἡγεύμενος, πλεῖα ἀναγκασμέ-
 νος νὰ ὁ ἔχῃ ὁ ἄγγελος, πῶρα νὰ ὁ φά-
 γῃ αὐτός.

Εἰς τοῖς ἀχκοῖς. ἔπεισε μεγάλη ἀκρί-
 βεια ψωμίου, ἦτον ὁ χεῖνος ὁ γιουπιλαῖς,
 ἤκουσε μία φτωχή πῶς ἔπαρε νὰ καίμῃ

αὐ εἶχε, καὶ ἐσηκώνετο ἀπὸ τοῦ βαπέρι,
 ἀλλὰ νὰ θάψῃ τοὺς νεκροὺς· ὕστερα ἐτυ-
 φλώθηκε καὶ ἐτενοχωρήθη, ἔς ἀκούοντάς
 μιᾶ βοῆς, πλὴν λαλίας τοῦ θρόνου· βλέ-
 πεσθε, εἶπεν, μὴ πῶς καὶ κλεψίμιον
 εἶ), ἐρέψατέ το, ὅρατί χίλια φτωχοὶ νὰ
 εἶμεθα, δὲν εἶ) συζητῶμεν νὰ φά-
 μιν τοῦ ξένου πρᾶγμα. ξένον δὲν ἦτον,
 ἀλλὰ ἀγροεσμένον, ἀπὸ τοῦ κόπον τοῦ γυ-
 ναικῆς τοῦ· ὅμως ἢ ἤθελε καὶ μεῖ αὐτὸ ἤθελεν
 εἶσαι ξένον; χωρὶς ἄλλο πρῶτιμώτερον
 ἤθελε νητέψῃ ἀλάκαρως ἐβδόμαδες, πα-
 ρὰ νὰ τοῦ φαῖν.

β'. Ἰδέτε, λέγει ὁ ἀεὶς τοῦ διδασκά-
 λων Αὐγουστίνος ὁμιλία σκζ'. πρὸς τὸ
 κηροῦ. Ἰδέτε νὰ μὴ ξοδιάσετε εἰς πε-
 ριστὰ φαγητὰ ἢ πιότῃ ἐκείνῳ, ὅπου ἡμ-
 πορεύετε δύσκολα νὰ μοιράζεστε εἰς τοὺς
 φτωχοὺς. ἀλλὰ οἱ νεκροὶ μέσα εἰς πλὴν
 φλόγα τοὺς πεινοδοὶ καὶ διψοδοὶ, ἔς φω-
 νάζουσι νὰ τοὺς δροσίξετε, καὶ νὰ τοὺς δώ-
 σετε ὕεσιν.

γ'. Εξετάσετε καλὰ πλὴν σιωδείησιν

ΔΙΑ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤ. ΙΟΙ

δεῖσιν· ἀμὴ πλούσιος ἦτον, καὶ ἔζηξέ του
νὰ δώσῃ πολλά. Ἡ φτωχὴ χήρα δύο φό-
λας μόνον ἔδωκε· καὶ ὁ καλὸς ληστής δὲν
ἔδωκεν ὑποτίς ἄλλο, ὡρὰ πλὴν καλὴν
ὀρεξίν νὰ μὴν κλέψῃ πλεία· ὁμῶς ἡ γέ-
ρασμ καὶ οἱ δύο τοὺς μετ' ἐκείνου ὁ λί-
γον τ' ὡρὰ δεῖσιν.

Ορέγεσθε λοιπὸν νὰ ἀγροῦσθε τῷ
ψυχῶν τῷ καθαρτηρίου καμίας πᾶντο-
πινὴν ἐντράδα, ἢ κανένα παλάτι εἰς τ'
οὐρανόν· ἀμὴ δὲν ἔχετε, λέτε, ζῆγυρία·
θαρσεῖτε μόνον, καὶ καλὴν καρδίαν, διεί-
σκω σας ὅσα χρειάζεσθε, νὰ πούτιν τ'
ἀγροῦν αὐτὴν θέλετε· ὅρα νὰ ἐντρέπωνται οἱ
πλούσιοι, σὴν σας ἰδοῦσι, πῶς ἀγροῦ-
ζετε ἐσεῖς τ' ὡρὰ δεῖσιν, ὅ αὐτοὶ δὲν εἶ-
αῖοι νὰ ὁ κάμου.

α'. Λοιπὸν καὶ πλὴν ἐρμηνεῖαι τ' με-
γάλου ἀνῶθεν λαμπήρης· κάλλιον νὰ ἀ-
ποθάνετε ἀπὸ τ' πείναι, ὡρὰ νὰ πρῶ-
τε, ἢ νὰ κρατῆζετε ποτὲ καὶ ἓνα ξένον
πῶρμα. Θυμασθε τῷ Τοβίτ κεφ. β'.
ὅπου ἐμύραζεν εἰς τοὺς φτωχοὺς ὅτι καὶ

Φελος νὰ κάμετε μοιράσματα, ὅθεν νὰ
 μακαρίζω τοὺς ἀπεθαιμένους σας, ἔ νὰ
 ἀκριβοπουλήσετε καὶ δδλωμένα πωρήμα-
 τα ὅθεν νὰ τοὺς ἀναθεματίζω; ὅ ὥφε-
 λος νὰ κάμετε κλύβα μετ' ὃ ξένον σι-
 παει;

Ομορφα ἐμίλησες πατέρα. Δὲν τοὺς
 πλοιοῖσι, λέγει μου χερεῖς. Ἀλλὰ τάχα-
 τες δὲν ἐμποροῦσιν οἱ φτωχοὶ νὰ βοηθοῦσι
 τοὺς ἀπεθαιμένους των, καὶ αὐτὸν δὲν ἔχουσιν
 ὑπάρχοντα, γὰρ νὰ κάμω ψυχικά, καὶ
 μνημόσυνα, ἔ μοιράσματα ὅθεν λόγου
 τοις, γέλοι' ὃ ὁ Θεὸς νὰ ἀπομύθωσιν ἑστῆς
 οἱ κακὸμοιροὶ τοὺς γυνειοὶ δίχως βοήθειαν.

Αφικεσθε ἔ εἰς τοὺς φτωχοὺς; πρὸς γη-
 ρᾶ σας ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ θαλάσσιος
 ὁμιλία ε'. εἰς τὰ θάλαττα. Εἰσαγενέτω οἱ
 ἄγγελοι, λέγει, εἰς τὴν γῆν τῷ Χριστῷ,
 εἰρήνην ἀνθρώποις ἀδελφίας. Δὲν δὲν
 ἀναβλέπει ὁ Θεὸς εἰς τὸ δῶρον, ἀλλὰ εἰς
 τὸ πόθον, καὶ τὴν καρδίαν. Εἰς ἀληθείας
 ἔδωκεν ὁ Ζαχαρίας τὰ μιστὰ τῶν ὑπαρ-
 χόντων του, καὶ οὕτως ἠγάπησε τὸ πᾶν.

σε βέβαια νὰ δώσω τῷ Φτωχῶν ὅλα τὰ
 μισὰ, ἀλλὰ πλὴν λύτρωσιν τῷ ἀπεθαμέ-
 νων. Καὶ πιστεύω βέβαια, πῶς οἱ φυ-
 λακάρηδες ἄγγελοι τῆ καθαρτηρίου τέλει
 ἔχουσιν ἢ ἐννοίαν νὰ σὰς τὰ πλερώσωσι οἱ
 χρεωφειλετάδες σας, καὶ ἐσεῖς ἀλλὰ δι-
 γερῆσαι θέλετε θάρρῳ χρεῖσιν τῶν ψυχῶν
 ὅλον τὸ χρέος. ὅτι ἀλλὰ χαμμένον ὃ
 εἶχετε μὲν ὅλα τὰ ταυτὰ χαμμένον πρᾶ-
 γμα κερδαίνεται ἓνα βίος, ποῦ δὲν εἶναι
 μεγαλιτέρον τοῦ.

Εἶναι ἄλλο πρᾶγμα σας ζητῶ εἰς
 πλὴν ψυχῶν σας καὶ ὑμεῖς; αὐτὸ δὲν δίδετε ὃ
 ἐδικόν σας εἰς τοὺς φτωχοὺς, μὴν πρᾶτε
 ὃ ξένον, μὴν ῥάτε τὸ κῆπον τῷ φτωχῶν,
 μὴν τοὺς ῥήξετε ἀβαραίᾳς, μὴν τοὺς βα-
 ρυταπάρητε, ἀλλὰ νὰ γλυτώσετε ἐσεῖς,
 καὶ τοὺς φίλους, καὶ ἐδικοὺς σας. φυλάγετε
 ἀπὸ τῆ ἀκριβοπυλῆσαι, μὴν πουλεῖτε
 μεγάλα ἀλλὰ σιτᾶν ἢ ξίδι ἀλλὰ κρασί, ἢ
 νερωμένον κρασί ἀλλὰ ἄδολον· μὴν ἔχετε
 δύο λογαίῶν μίζουεῖα, πῆχες, μίστατα·
 μὴν σφίγγετε τοὺς φτωχοὺς. Τί γὰρ ἄ-

P. Byzec-
 lin. in Gal.
 lo-Flandr.
 lib. I. c. 19.

Ακούετε ἕ ἄλλο πρᾶγμα ἵσως νόσι-
 μον σὰρ ὃ ἀνῶθεν. Επει Κυρίου ἀφ' ἑ-
 ἑχόντεσε νὰ καὶ μία χῶρε ὅλη Ἀριμ-
 πιέρσ ὀνόματι. Ενας ἄρχος ὀνοματισμένος
 Νικωλὼ Φωρτζεβίλλα, βλέποντας πῶς
 δὲν ἦτον βολετὸ νὰ γλυτώσῃ ὃ ἀπίτη του-
 χρεῖζω σε κύριε ὃ ἀπίτη μου, λέγει, δὲ
 πῶ δούλεψιν τῷ Φτωχῶν. Τί σαῖ φαί-
 νεται; Ἰάχα ἤξιζε τέτοιον χηρίσκι, ὅπου
 εἶχε νὰ χαθῇ καὶ νὰ καὶ; με τῶτον ὅλον
 ἐδέχθηκεν ὃ ὁ Θεός, καὶ ἡ Φωτία ἐπῆρεν
 ἄλλῳ τράτορι, καὶ δὲν ἐχάηκε ὃ ἀπίτη τῷ
 Θεοῦ. Οεῖζετε τώρα, ἄρχοντες νὰ σαῖ
 εἰπῶ ἓνα λόγον. Ἰάξετε καλά, νὰ ζῆτε,
 Ἰὰ καδέρνα σας, θάρρῳ καὶ θέλετε ἄρῃ
 πολλὰ χρεῖν, ὅπου ὅσον ἀφ' ὅσον σαῖ
 δίδουσι, σὰρ ἐκεῖνο ὃ ἀπίτη, ὅπου ἐκαύ-
 ροντο, αὐ ἤθελε λείπει ἡ ἀχὴ τῷ Θεοῦ.
 δοκιμάξετε αὐ Ἰὰ δέχετε ὃ Θεός. Εἰπι-
 τε με πῶ καλῶ σας καρδία, ὃ Θεέ
 μου δὲ χαμμένα ἔχω ὃ δεινα χρεῖος, καὶ
 ὃ δεινα πρᾶγμα. ὅμως αὐ εἰ) ὀρισμός
 τῆς βασιλείας σε νὰ Ἰὰ γλυτώσω, Ἰάξω

μία. Αλλ' ὅταν ποιῆς δοχλὸν, καλὴ πτω-
 χεὺς ἀναπήρεις, χωλοὺς, τυφλοὺς· ἢ μα-
 κέριος ἔσῃ ὅτι ἀνταποδοθήσεται σοι ἐν τῇ
 ἀνάστασί τῶν δικαίων.

Εἷς ἀπὸ τοῦ πατέρες μας ἐδιδάταξεν
 εἰς τὸ Βερυξέλλαν καὶ ἀφ' ἧς ἐπὶ τῶν
 νήσων νόσιμα τοῖς πλοιοῖσι εἰς τὴν ἐλεη-
 μοσιάν. Ἀρχοντες, ἔλεγον, ἀπ' ἐκείνων
 τὰ καπουῖα, ἀπ' ἐκείνων τῶν ὠρδικες,
 ἀπ' ἐκείνων τὰ ὁμορφα, καὶ βαρύτιμα,
 ἢ πρὸς τὰ φαγητὰ, ὅπου βλέπω ἀποδύω
 εἰς τὰ βαπέσια σας πέμψετε κημέρια
 κομμάτι εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἀλλεως,
 σὸν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
 κρίσεως θέλῃ σας κατὰ κρίνῃ σὸν πλοιοπο-
 φαγάδες. Ἀμὴν αἰῶνος καὶ τοῦ πέμψετε
 ἀπὸ τὰ ἴδια καὶ ὁμορφα φαγητὰ ὅπου
 ῥάτε ἐπεῖς, θέλετε ἔχει πρὸς φασιν, ἢ θάρ-
 ρος νὰ τῷ εἰπῇτε. ὦ ἀφεντη μου μὴ
 πᾶς νὰ μάς κατὰ κρίνῃς τοὺς κακώμοιους
 ἀφ' οὗ φαγί, ἀφ' οὗ πὶ αὐτὸ ἐφάγαμεν κημέ-
 ρα καλὸν μπουκωῖ, ἔφαγες καὶ ἡ ἀφεν-
 τεῖα σὺ ὁ μερδικὸν σε.

μῖν βασιλείαν. Καὶ αὐτὰ ὁρᾷ δώσετέ
 ἄλλ' ἐνὰ χάμῃ ὁ Θεὸς πλεῖν ἄλλ' ἁξίαν χα-
 μαῖς ψυχῆς ἔκκαθαρτηρίου· λίγον ὡρεῖ-
 γμά σας φαίνεται ἐνὰ σας· ῥεῖσις ἡ ἀμέ-
 ρητή του ἐλεημοσύνη ἔκκαρῃ σας μόνον,
 ἢ ἄλλου ἐδικοῦ ἔκκαρῃ.

Εἰς ἀκέρμη ὑποτίς ἐνὰ ζῆτῳ τῆς αὐ-
 ρηντίας σας, ἄλλ' ἄλλ' λόγου σας ὁ ζῆ-
 τῳ, ὅχι ἄλλ' ξένους. Καὶ ὑἱ; ἐνὰ μὲν χά-
 μετε ὅσας ἐξοδες εἰς ῥοῦχα, εἰς φα-
 γητὰ, εἰς ποτὰ, εἰς καλέσματα, εἰς
 ξεφάρτωσις. Καὶ ὅτῳ θέλετε ἐνὰ χά-
 μετε φίλοις μὲ πλούσια καλέσματα,
 μοιράσατέ τὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἄλλ' ἐνὰ
 φιλέψῃ ὁ Θεὸς τοὺς ἀπεθαρμύνοισ σας· με-
 γάλον κέρδος ποῦ θέλετε κάμει, ἄλλ' λό-
 γου σας καὶ ἄλλ' λόγου τοῖς! τούτῃ εἶ) ἢ
 βουλὴ τῆς Χριστοῦ εἰς ὁ καὶ Λοῦσαν κεφ.
 " 101. λέγοντος. Ὅτῳ ποιῆς ἄριστον ἢ δει-
 " πνον, μὴ φωνὴ τοὺς φίλους σε, μηδὲ τοὺς
 " ἀδελφοὺς σε, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σε, μη-
 " δὲ γείτονας πλοῦσις μήποτε καὶ αὐτοὶ σε
 " ἀντικαλέσωσι, καὶ γῆνται ὅτι ἀνταπόδα-
 μα.

Ἰὰ δουλεύετε; Ἀλλὰ, πῶς εἶναι βολε-
 πόν, λέτε, ἵνα Ἰὰ πέμψωμεν εἰς ὃ κα-
 θαρτήθειον; Ἰάχα ὠρνοῦσιν ἐκς; ὠρνού-
 σι. Δότε Ἰα μόνον εἰς τοὺς φτωχοὺς· Ἰὰ
 χεῖρά τως, γραφαῖς ἀλλακτικαῖς ^ἢ), ὁ-
 ποῦ χωρεῖς ἄλλο καὶ δίχως ἄργητα, καὶ με-
 κάτε λογιῖς διζουσίαν, σὰς Ἰὰ μεθύουσιν
 ἐκς με πολὺ δαΐφορον. Κάμετε σὰν εἰς
 τὸ πόλεμον, ἀλλάζουσιν ἐκς τοὺς σκλα-
 βούς. Ἀμέτε εἰς Ἰὰ κάτερρα, ἀγροῦσιν
 κατένα σκλάβον· ἀμέτε εἰς Ἰὰ σπῖτα,
 ἐκς διείσχετε φτωχοὺς ἀρρώστηθῶν,
 φτωχοὺς φαμελίταις, ὅπου δὲν ἔχοντες
 ἵνα πορβουῶν, κινδυνόουσι ἵνα χάσων
 ἢ ψυχὴν ἀντάμα με ἢ ζωὴν, ἀμέτε
 βοηθάτε τοῖς· καὶ ὅτι καλὸν τοῖς κάμετε,
 σὰς ὃ ἀντιμεύει ὁ Κύριος, ὅπου θέλει σας
 εἰπῇ με πολλὴν χάραν καὶ ὠφέλειαν τῆς
 ψυχῆς σας. Δότε διλογηθῶν τοῦ πα-
 τὸς μου, ἐσεῖς ὅπου με ἰατρέψατε, ἐσεῖς
 ὅπου με ἐπορέψατε, ἐσεῖς ὅπου με ἐγλύ-
 πώσατε ἀπὸ πένθους σκλαβίας ἢ ἀπὸ τῆς φυ-
 λακῆν, ἐλάτε εἰς πένθους ἡτοιμασμένον ὑ-

σοι δακρυονιαρίδες αὐτῶν παλαὶ εἰς τὴν ῥύ-
μιν ἢ εὖ αὐτίκα ἀποθάνουσιν ἀπὸ τῆς στενο-
χωρίας, ὅταν πειναστέουσιν ἐσῶς καὶ χά-
διαι, καὶ οἱ ἀνάπαυσες.

Πολλοὶ ἐνόμιον ἔχεις πατέρες, μοῦ
λέγετε, ἀλλὰ τοὺς φτωχοὺς καὶ ἀλήθειας
ἀμὴ δίκαιον ἔχω νὰ τῷ ἔχω ἀκόμη με-
γαλήτερον ἀλλὰ λόγου σας. Διατὶ αὐτὸ
ἀπὸ τῆς ἀκρίβειαν σας, ἢ ἀπὸ τῆς ἀσω-
τίας σας δὲν κάμνετε ψυχικά· σὺν τῷ
ὅτι κρίμα ἀλλὰ νὰ σας κρίνῃ ὁ Θεὸς βοᾷ
ὁ ἀδελφὸς Θεὸς κεφ. ε'. Καὶ ὁ δουλότης ὁ
κηρὸς ὅπου εἰς τὸ τῷ Ματθ, κε'. ἔχουσιν
εἰς τὴν γλῶσσαν τὸν ἑλάντον, ἡγουσιν καὶ ἰσχυ-
ρῶς τὸ ἀφέντη τοῦ αὐτοῦ νὰ τὰ ἀναφορῶ-
σι, δείκνῃ σας πόσον πρέπει νὰ φοβᾶσθε,
μὴ πῶς καὶ σας πρὸς ὁ Θεὸς ὅσα ἔχετε,
καὶ δίδῃ καὶ ἄλλων, ὅτι ἀπέχει ρίκεται σας
εἰς τὴν χάσιν χεῖρα καὶ ποδάριαι δευτέρους.

Παρποδυνάμα εἶ) καὶ ἐργασία σι-
μα εἰς τοὺς ἀνδράποους, ἔλεγον ἕνας ποιη-
τῆς, ἀλλὰ λέγω, καὶ σιμα εἰς τὸν Θεὸν
παρποδυνάμα ἀκόμη εἶ) καὶ πῶς δὲν

οὓς πατέρες μας δεῖ νὰ ᾤ τὴ λειτουργί-
 σι. Βλέποντας ὁ πατέρας πλὴν δι' ἀβείαν
 τῷ φταχθὲν οὐκ εἶναι, ὅπου καλλίον εἶχε
 νὰ γδυθῇ, πῶς νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀφέντη σου
 εἰς τὰ βασάνια τῷ καθαρτηρίου. Ἀμε-
 παιδί μου, λέγει, ἔπρεπε ὁ ῥόδός σου, καὶ ἡ
 καλὴ ὁρεξις, ὅπου ἔχεις μὲ τὴν λειτουργί-
 ας ὅπου σου ἔλθω, θέλῃ δώσῃ δυνάμειν τῷ
 κύρησιν. Συγχωρεῖτέ μου τώρα χριστιανοί,
 νὰ ἔμπω εἰς τὰ ἀσθεντικὰ σας· νὰ ζειοδ-
 μην, κακοφάνεται μου, νὰ σας ξεπνοδ-
 σιν οἱ Νεόφυτοι εἰς πλὴν λύπησιν τῷ ψυ-
 χῶν. Καὶ αὐτὸ μὲ ἀφιώετε νὰ ψάξω, ὡ
 Θεέ μου πόσων λογῶν ῥόδα, καὶ πόσα
 ρεάλια θέλω ὄρη μέσα εἰς τὰς κατέλαις
 σας, καὶ πόσων λογῶν φαγητὰ βλέπω
 ἀποδῶ εἰς τὰ βαπέζιά σας! καὶ τότε πῶς
 νὰ μὴ φωνάξω. ὡ ἀρχόντες, ὡ πλούσιοι,
 ὡ αὐθέντες μου ἀπὸ ὅσα πράγματα
 ὅπου ἔχετε, δότε τῷ φτωχῶν ὁ μερι-
 κὸν οὓς. Ἀλλή! πόσοι σκληροὶ εἰς τὰ
 κάρτερτα, πόσοι φαρμαλίταις μέσα εἰς τὰ
 τέσσαρα χιτοῦνία τῷ σπηλαῖς των, πό-

ζητῶ· μετ' ὅσον ὅλον ὅτι καὶ αὐτῷ δότε
 ὅ, ἀμὴν με καλὴν καρδίαν ἔχει τὴν ἀ-
 γάπην τῇ ψυχῶν, καὶ τρέφω σας ἀπὸ ὅ
 „ μέρους τῷ Θεοῦ. Οὐ οὐ μὴ ἀπολέσητε τ
 „ μαθὸν ὁμῶς.

ματθ.

εὐφ. 1.

Διὰ τὰ θάλασσε τρεῖς γενεαί σας ἢ
 ἐδικοίς, καὶ τὰ γλυττώσιν ἀπατοίσας ἀπὸ
 ἐκείνῳ τῷ Ἑμερῶν Φωτίαν, ἔωρεπε,
 καὶ ἔωρεπε, τὰ δώσετε τῷ φτωχῶν, ὡς ὅ
 ὑποκάμισόν σας. Μαὶ ἔρχετε, ὡ ἐμῶν!
 ἔρχεται ἡμέρα, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε φω-
 τῆσαι. κακὸν ποῦ ἐπάστατον, ὅπως δὲν ὅ
 ἐκάνιστον; ἀλλὰ μὲν ἀναμῶντε τὴν ὥ-
 ραν ἐκείνῳ, τὰ ζητε, αὐτὰ ἀγαπᾶτε τὴν
 ψυχὴν σας. Εἶπεν ἀναμελήσασθαι τὰ κα-
 μῶν εἰς τὴν ζωὴν μας, λέγει ὁ θεὸς
 Βερνάρδος, ἐκατονταπλασίως ὅ πλερώ-
 νομεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ὡς ὅ ὕστερον
 κατείνι, καὶ ὡς μίαν φόλαν.

Serm. de
 obitu san-
 cti Hum-
 berti.

Ex histor.

Ind. rom. 2.

lib. 17. n.

14.

Επεὶ Κυρίου αχί. ἕνας φτωχὸς Για-
 πονέζος δὲν ἔχοντας ὑποτίς τὰ δώση ἀπὸ
 τὴν ψυχὴν τῇ αὐθέντῃ σου, θάλασε ὅ ρού-
 χόν σου, καὶ ἐγύρῃε τὰ ὅ δώση ἐνοῖς ἀπὸ

ΟΜΑΡΔΕΞΗ ΕΞΑΚΟΥΣΗ ΔΉ Τ' ΜΕΓΑΛΩΤΑ-
 ΠΩ ΤΕΙΔΥΤΑ ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΩΝ ΕΙΣ Τ' ΔΥΕΚ-
 ΔΗΗΓΗΤΑΙΣ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΙΑΙΣ ὑπομοιῶ. καὶ
 μελεποῦντας τὰ φεικτὰ βάσσανα τ' ψυχῶν
 τ' καθαρθησίου, τ' ἐλυποῦντο πειρασά, εἰ
 ἐπιδάδωνε Διὰ λόγου των ὅλοις τοῖς πό-
 νοις της· καὶ βαρυ δυνάστενάζοντας ἔλεγον. Ω
 Θεέ μου, ὦ γλυκύτατέ μου σῶτερ, ἀμ-
 ποτες νὰ ἡμπόρουν νὰ χύσω ὅλον μου τὸ
 αἷμα, καὶ νὰ δώσω πλὴν ζωῆς μου, καὶ νὰ
 λυθερῶσω τῆς ἐλεεινᾶς ἐκείνης ψυχᾶς
 ὅπου θεωρῶ! δέξου Κύριε τοῖς πόνοις μου,
 καὶ ἐλέησέ τας.

Μ' ὅλα τῆτα δέν σας ζητῶ χειριδρού
 μου νὰ κάμετε, ἢ νὰ πάθετε ὅσα πειρά-
 γματα, ὅσα ἔπαθεν ἡ ἁγία Λυδουῖνα, ἢ
 ὅσα ἔκαμην ἡ ὁσία Ἰδα, ἢ ὁ φιλόψυχος
 Εὐσέβειος· ἀλλ' εἰ δ' ἐμπορεῖτε, λέτε,
 δέν ἔχετε τ' μυσθόν· ἀλλ' ἵνα ἴχατες δέν ἔ-
 χετε εἰς τὸ σπῆτι χαρῆνα παλαιὸν ρούχο,
 χαρῆνα ζωνδῶν παλαμόκαπούτζια, κα-
 νένα κομμάτι ψωμί, ἢ ἕνα ποτήρι νε-
 ρόν; ἐντέπομαι ὅσον λίγον πειράγμα νὰ

θέλεις βοηθήσεις, ὅσοις μεσιτάδες καὶ ἀβο-
κατοὶς ἔχεις ὁμολογῶντα εἰς τὸ Θεόν. Οὕ-
τως δ' ἐμυρτύρησεν ἕνας μέγας ἀρχιε-
ρέας ὁποῦ ἦτονε πρῶν, καὶ εἶδε μετὰ
μάτια Του τὸ παρηγορηθῆναι ἰσχυρίαν· οὕ-
τως πάλιν γράφει ὁ πατέρας Πινέλλι εἰς τὸ
α'. βιβλίον τῆς μελλούσης ζωῆς κεφ. κη'.
καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιόπιστοι διδάσκαλοι.
Τώρα αὖ δὲν ἔχετε χώρας ναὶ δώσετε, αὖ
τύχη πολλὰ χωράφια, ἢ πολλὰ σπιτία ἔ-
χετε, δότε ἀπὸ τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ
ἐνοῦς χωραφίου, ἢ δὲ νίκι ἐνὸς σπιτίου, ἢ
δὲ κέρδος μιᾶς ἡμέρας. Αν τύχη ζητητὴν
με λέγετε, καὶ ἀποζητωμάτων ἀντιβο-
νίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν λέγετε, ἀμὴν δὲν εἶ
ἀπὸ λόγου μου, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ψυχῶν
τῶν ἀπεθαμένων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ὁ πό-
θος ἀποκοῦμα, δὲν θέλω ναὶ με σπένετε,
ἀπὸ ὅσα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀπεθαμμένους
σας ταῦτα ἔχετε.

Ἄλλης λογῆς τοῖς νεκροῖς ἐβοήθησεν ἡ ἁ-
γία Λυδουίνα· καθὼς γράφει ὁ λογώπαιος
Σούριος εἰς τὸ 18. Απριλ. Ἦτον πρῶτα

λιάδες Καθμαρίδες ὅλασ' αὐτοφωρεμένοι
 μέ φλάμπουρα καὶ ὄρματα κατὰσπρα.
 Διὰ χαμνένος ἐκείνου ὁ Εὐσεβείος
 πέμπει ἀμπασιδάρεις πρὸς αὐτοὺς, ἵνα
 νὰ μάθῃ ὧτα ἤτελαν. Μὴ φοβᾶσθε,
 λέγουσιν οἱ ὀρχιστράτηγαι, ἀμέτε καὶ λέτε
 τῷ Δοδκᾷ σας ὅτι Εὐσεβείου ὁ, πῶς ἐ-
 πεμφέ μας ὁ Θεός. Ἄρα νὰ τῷ δώσωμεν
 βοήθειαν, καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ἐννοίαν. Καὶ
 πρὸς πηγαρινοὺς εἰς πλὴν χώραν,
 ὅτι πολεμοῦσι μετ' ὅσων δύναμιν καὶ ὅτι-
 δδξιοτήτα, ὅπου φενοχωρεμένος ὁ Οὐρ-
 γιος, καὶ δὲν ἐμποροῦντας πλεῖα, γυρῶν
 νὰ καίμῃ ἀγάπην, ἀφ' ὧν πλὴν χώραν, ὅ-
 πλιν τῷ Εὐσεβείου ὅλιν τ' ἐξοδόν, καὶ
 πλὴν ζημίαν, ὅπου ὅτι εἶχε καμωμένον.
 Τί ἀνὰμνέτε πρὸς αὐτοὺς; γυρῶν ὁ
 Δοδκᾷς νὰ ἀντιπρὸς τοὺς ἀντιπρὸς
 τοῦ, ἀλλὰ αὐτοὶ τ' ἀντιπρὸς. εἰμεθα,
 λένε, ψυχᾷς ἐλθόντων μετὰ ψυ-
 χικᾷς ἀπὸ τῆς ἀντιπρὸς τῷ Καθα-
 ρτηρίου, καὶ βάσταξε πρὸς πλὴν τ' ἀντιπρὸς
 ἐπὶ πλὴν, καὶ ἔξωρε, πῶς ὅσας ψυχᾷς

κόμη τ' ὀφθαλμὴν ἐλεημοσύνην· καὶ μὴ
φοβᾶσθε νὰ ἀπομείνουσιν ἀνθυχάρισταις.

Ο Αἰσέβειος ὄνομα καὶ πατρὶς
Εὐσέβειος ὁ πότε Δοῦκας καὶ αὐθεντίας τ'
Σαρδηνίας πολυελεήμων ἦτονε καὶ πολλὰ
ψυχικάρης· ἀφ' οὗτο ἐπ' ἔδωκε μίαν
ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ ἀφ' οὗ βοήθειαν τ'
ἀποδαμνῶν, καὶ ἔβαλεν ὁρισμὸν ὅλη ἡ
ἐκτεράδα, ὅπου ἡγεῖται τῆς αὐθεντίας, νὰ
πάγη ἀφ' οὗ ἐλθόντες οἱ τοῖς. Ἀπέκει
ἐλαχεν, ὅτι ὁ Οὐρανὸς ὁ τῆς Σικελίας
ἀρχὸς ἔχοντας μάχην μετ' Εὐσέβειον,
καὶ ἐπολέμησε πρὸς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅτι
ἐπῆρεν. ἦλθεν ὁ Εὐσέβειος μετ' ἰσχυρὰς στρα-
τιώταις, καὶ σὺν οἱ ἐχθροὶ ἡσυχῇ πολλοὶ καὶ
δυνατοὶ, δὲν ἐβόλειε νὰ πρὸς ξυμπάρη
νὰ πάγη ὁμοῦ, φοβᾶται· νὰ ἀφύνη τ'
ἐχθρὸν μέσα εἰς τὴν χώραν ἀπαυδῶν, δὲν
τ' ἐβάστα ἡ ψυχὴ τοῦ· ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἐκεί-
νη ὡς ἀδαμνῆται τῶν ψυχῶν ἦτονε, καὶ ἐφο-
βοῦτο νὰ μὴ τῶν πρὸς ἕτερα καὶ ἄλ-
λοις τοῖς. Μέσα εἰς ἐπὶ τὴν τ' ἐννοίαν,
ὅπου τ' ἐπὶ τὴν, θεωρεῖ, πῶς ἀφ' οὗτα χι-

ἴετε καὶ ἐσεῖς μανάδες, ὅταν ταξιδύοιαι
τὰ παῖδιά σας, ἢ καλὸν ἤτελέ σας, ἔλθῃ,
αὐτὸς ἤτελετε ἀξιώσῃ· ναὶ τοῖς βοηθῇτε, κα-
θὼς ἐβοήθησεν ἐκείνῃ ἡ οὐσεβὴς γυναικα
τὴν οὐδρα της.

Ακούετε καὶ ἐσεῖς, ὅπου ἔχετε τὴν θεάρε-
την οὐλάθειαν, ναὶ δώσετε μὲν τὰ χεῖρά σας
ἐλεημοσιύῳ· ἢ σας πρὸς τὴν ἀγγέλιον ὁ θεο-
σεβέστατος Λησπεργιος ὁ Χαρτοισιανός.
Ὅταν κτυπᾷ χεῖρεις εἰς τὴν πόρταν σας
λέγει. Εἰπέτε μέσα σας, αὐτὴν καμῖα
ψυχὴ τῆς καθαρτηρίου (ἢ), ὅπου ζητᾷ ἐ-
λεημοσιύῳ ἀπατήτης, ἢ πέμπει τὴν δα-
κρυαίαν, ναὶ ναὶ τὴν ζητήσῃ δὲ λόγου της,
καὶ πρὸς τοὺς πρὸς καλέσετε λέγοντας.
Ανάπαυσιν αἰώνιον δὲς αὐταῖς κύριε, ὅ
ὅπως ὁ αἰδὼν λαμπέτω αὐταῖς. ἀπέχει
ἓνα θεοτόκε πρὸς τὴν καὶ ἔτι καμνοντας
καὶ τὴν δυνάμιν σας τὴν θωμαπικὴν ἐλε-
μοσιύῳ· θέλετε καμμεῖ καὶ τὴν πνομαπικὴν,
καὶ θέλετε κερδέσθαι διπλοῦν μιᾶς, καὶ μὲν
τὸν τὴν ἀσλαχνικὸν λοισμὸν θέλετε δι-
πλασιασθῇ, γὰρ ὅτι, ὅτι πολυπλασιασθῇ α-

παροσφοράς της, ἤγω ἓνα μέγαλον ψω-
 μὶ καὶ ὃ σιωπήθῃ τῷ ὅπου σκεῖνου, ὅπου
 οἱ κληρονομοὶ εἶναι κρατημένοι ναὶ ὃ φέ-
 ρω εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δούτερας
 τῷ πατρὸς χρόνου, ὅπου τοῖς ἀπέθανε
 χανείς. Μίαν δούτεραν ἔπεσε πολὺ χιόνι,
 ἔδεν ἐμπορευώτας ἡ γυναικα σκεῖνη ναὶ
 πάγῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ναὶ φέρῃ τὴν
 παροσφοράς της, ὃ ἄνδρας της ἀπὸ τὴν
 πείναι τοῦ ἔφαγε ὃ δάκτυλόν τοῦ. Εἰς
 τὰ χρόνια ἔλαχε καὶ ἦλθαν οἱ σιωῦφοι
 ναὶ ξηρασκάψου εἰς σκεῖνον τὸ λακχόν
 καὶ διγάλοντας ὃ χῶμα διήρκασι τὸ ἄν-
 θρωπον ζωντομόν ἀπὸ τὴν διώαμιν τὸ
 πτωμαγίας, εἰς τὸ ὅποιαν ἦτον παρδα-
 μῆτος, καὶ διήρκασι, πῶς ἐπαρβήθηκε τὸ
 ἐβδομάδα ὅλιν μετ' σκεῖνο ὃ ψωμί,
 ὅπου ἔφερε πᾶσιν δούτεραν ἡ γυναικα
 τοῦ εἰς τὸ πτωμαγίας.

Δέτε τώρα γυναῖκες, ὅπου ὅσας
 φορὰς ταξιδύοισι ἔλῃ ποίω οἱ ἄνδρες
 σας, καὶ κάποιαις βολαῖς φέρνοισί σας τὸ
 κακὴν τοῦ φωνίῳ, ἢ τὴν σκληρίαν τοῦ.

Ἀλλὰ πλὴν διὰ τὴν τῷ Θεοῦ νὰ ἔρξῃσι καὶ ἐκείνοι, ὅποδ' ἡξάδ' ὄρν' ἔσῃ, ὅτι ἡ θεία γραφὴ συγχρίνῃ πλὴν ἐλεημοσιύῳ μετ' ὁ νε-
ρὸν, πολεμοῦσι νὰ σβήσωσι τὴν φωτίαν τῆς
καθαρτηρίου μετ' ὁ ἐλεημοσιύῃς, ὅποδ'
κάθε δδ' ἑτέραν μοιραζοῦσιν εἰς ὅσους φτω-
χοὺς λαχάνοισιν ὁμοῦς ἀφ' ὁ ἀγά-
πην τῇ ψυχῶν.

Διὰ καλὴν λοιπὸν ὁρακίνησιν εἰς
ἐποῦ πλὴν διὰ δ' αὖ βίαν, νὰ ὅυ διηγη-
θῶ θελῶ τὴν ζωγραφίαν, ὅποδ' εἶδα εἰς
πλὴν πῶμα γίαν τῷ Βαλκούρ κοντὰ τὴν Να-
μαῦρ. Ὅσοι γὰρ ἔπερξα εἰς ἐκείνους
τοὺς ὅποις, ἡξάδ' ὄρν' ὅπως δ' εἰσὶν) ἐκ
πολλοὶ λάκκοι, ἀπὸ τοὺς ὅποῖς διὰ
λοισι σίδερον. Εἰς ἐκείνῳ λοιπὸν ἐκκλη-
σίαν φαίνεται μία εἰκόνα, ὅποδ' δείκνῃ
ἓνα ἀνδρὸς πον χωσμένον μέσα εἰς ἓνα
ἀπὸ τοὺς ἀνῶτεν λάκκοις, ὅταν ἔσκαθῃ
ἐκ. Καὶ πιστεύοντες ἡ γυναικί του, πῶς
αὐτὸς ἦτον ἀπεδαμνός, ἡρχόντο πᾶσιν
δδ' ἑτέραν τῷ χρόνου ἐκείνου νὰ περσοκ-
νήσῃ πλὴν πῶμα γίαν, καὶ νὰ φέρῃ πλὴν

νὰ τῆς χαρίσῃ καλοῖρίζικον καὶ ἄγιον θά-
 νατον· καὶ ὕστερα ταῖς ἐμοίραζεν εἰς τοὺς
 Φτωχεῖς· κατέχω πῶς δὲν ἔχουσιν ὅλοι το-
 σα πλούτη, διὰ νὰ κάμω τοσαύτας ἐλεη-
 μοσιώας, ἀλλὰ ἐμπορὶ κέρεις νὰ ὦ κα-
 μῇ, εἰς τὰ χρόνια τῇ ἀπεθαιμένων τοῦ.
 καὶ αὐτὸν δὲν ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ κάμῃ κα-
 θεκάσῃν τοσαύτα ψυχικά, ὀλιγώτερον καὶ τὴν
 πῶσα χαλκίαι ὅτι χρυσοκάρδου Χρυσόστομου
 πρὸς τοὺς Ἀντιόχεις, ἐμπορὶ νὰ κρατήσῃ
 κοντὰ εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ, ὅπου εἶ) τύπος
 τοῦ τῆς φου, ἕνα μπουσουλᾶκι, διὰ νὰ
 ρίξῃ μέσα καθάμιερα κατὰ ἐλεημοσιώῳ
 ἕνα, δύο, ἢ τρία ὀρνέσια, πᾶσα εἰς καὶ
 τὸ ἐμπορετόν τοῦ, διὰ νὰ κριμαῖται πλέον
 ἀναπαύσῃ, καὶ νὰ ὀπιτύχῃ μακαρια-
 σμένον θάνατον.

Χαρά εἰς τὴν μοῖραν ὀκείνων, ὅπου
 καθεὶ πῶσα σκεπῶ νὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀπειρητήμου τοῦ αἵ-
 ματος δὲν σρέφοις ποτὲ τὴν πτωχήν· μά-
 λιστα ὅσοι τοὺς ἀπομυῶσιν, ἢ τοὺς ζητοῦσιν
 ἐλεημοσιώῳ, τίνα δίδουσι μὲν χάρις.

ἔφ' ἑκείνους, ὅπου ἀπέθαναν εἰς τὴν
 ἄρεσιν, ἤν' ἀπίσαν, ἢ ἄλλο θανάσιμον
 κρίμα, ἃ καὶ πρὸ θύς ἐπῆσαν εἰς τὴν
 κλάσιν, καὶ δὲν τοῖς κολλοῦσι τὰ ψυχικά.

Εἰς τὸ ἔκαμνε ὁ μέγας Παρμιά-
 χιος συμβουλευτὴς τῆς Ρώμης, ὡς μῦ-
 τυρς ὁ ποιερώτατος Ιερώνυμος εἰς τῆς
 ὀπισθολαΐς τοῦ. Οἱ ἄλλοι, λέγει, τὰ με-
 γαλεῖα γυρβόουσι, καὶ πομπαῖς κάμνου-
 σιν εἰς τὰ ἐκτάφια· ἅλλα ὁ Παρμιάχιος
 ὁ φίλος μας φορτώνει τὸ λείψον τῆς
 γυναικὸς τοῦ μετὰ πολλὰς ἐλεημοσιύαις,
 ἡξέδοντες ὅτι ἡ ἐλεημοσιύη σβώει τὴν
 αἰσχύνην, καθὼς τὸ νεκρὸν σβώει τὴν φω-
 τήαν.

Καλλήτερον ἀκόμη τὸ ἔκαμνε ἡ ὁσία
 Ἰδα, ἃ καὶ σὺ ἀπέθανεν ὁ ἄνδρας τῆς
 ἑκπαινεῖ ἕνα αἰτίαν σιμὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 ὅπου ἦτον θαυμάσιος, καὶ κοινὰ εἰς τὸ μνη-
 μούρι τοῦ ὠρίνιασε τὸ ἐδικὴν τῆς, καὶ
 κατημέραν ἐπῆσαν δύο βολαῖς γὰρ τὸ
 ἰδὲν, καὶ τὸ ἐγέμοζεν ἀπὸ ἐλεημοσιύαις,
 καὶ ἡ καλοῦσε τὴν πρὸς τελεήμονα Θεόν,

ρών, αὐτὴ τὴν καὶ πολλήτεραις. Τὸν αὐτὸν
 ἔχον, ὅσα πλερώσης εἰς βούτῳ πλὴν
 παροδοῦ ζων, ἔκατονταπλασίως ἀφ-
 φορβόουσιν εἰς τὸ μέλλουσαν ἡγεῖν ἕνα
 πόνος, ἕνα καὶ φρόνιον, ὅπου ὑπομο-
 νήσας ἢ ἕνα καλὸν ἔργον ὅπου κάμνεις
 ἐπὶ τὸν κόσμον ἐτῶν ἀξίζουσιν ἅ ἐκατὸν
 ὅπου εἶχες καὶ πάσης, ἀφ' ἧς οὐ καὶ τῆς
 ἐλεημοσύνης εἶναι τῶρα, ἀλλὰ ὅτις τὸ
 δικαιοσύνης.

Αὐτὸς ἔχει τοὺς ἄρτους σου ὅτι τὸ
 φον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δὲ τοῖς ἀμάρτω-
 λῶς ἐλεῖν ὁ τοῦ τ. κεφ. δ'. καὶ ἡ ἡγε-
 καὶ εἰπῇ; δὲ ἐλεημοσύνη τὸ φτωχῶν,
 λέγει, καὶ καὶ τὸ καλέσας δὲ τὸ κεί-
 νοις, ὅπου καὶ τὸ καὶ χωσμένοι εἰς
 πλὴν γλῶ, καὶ καὶ τὸ ψυχῶν ἀπὸ κατὰ εἰς
 πλὴν γλῶ παιδύονται. μετὰ τοῖς ξεχάσης
 ἐσὺ, ὅπου τοῖς ἐκκληροδόμοις. δὲ τῶν
 δικαίων, ἡγεῖν ἀφ' ἧς ψυχῆς τῶ κα-
 θαρτηρίου, ὅπου ἐμίσησαν ἀπὸ τὸν
 σμον εἰς τὸ καὶ καὶ ἀγάπην τῶ Θεοῦ.
 ἀλλὰ μὴ δὲ τοῖς ἀμάρτωλῶς, ἡγεῖν

κάμε νὰ πικραίνεται δυνατὰ εἰς τὴν ὥ-
ραν τῆς θανάτου. Ὡς δὲ τὰ περυσμένα
τοῦ κρίματα μὲ μίαν ὥσπιν καὶ τελείαν
σωτηρίαν. ὥς ἐδῶ ἐμίλειε τῆς ἀγίας
Βεργίτης ἡ φιλόψυχος μήτηρ τῆς ἐλεημο-
σιῆς.

Τώρα βολετὸν εἶ) νὰ ἄρῳμην ἢ νὰ
ἀναμύρωμην καλλήτερον βουλήν, πρὶν
ἐκεῖνῃ τῆς βασιλίσσης τῆς οὐράνου. κά-
με λοιπὸν χρεισθῆναι, κάμε (ἀλλὰ τώρα,
ὅπου ἀδειάζεις) κάμε μὲ πόθον καὶ μὲ
ὀπιμέλειαν τῆς ὥσπιν καὶ πιστὸν λογιζα-
σμὸν ὅλων τῶν κριμάτων σου, καὶ πρὸς
ἀποφάσισε ἢ χαρὸνα, ἢ ἐλεημοσύνην, ἢ
ποῖα ἄλλα καλὰ ἔργα ἐμπορεῖς νὰ πα-
ραδώσῃς τῷ Θεῷ, δὲ νὰ σε συγχωρή-
σῃ τὴν παῖδα, ὅπου σε ἐγγίξῃ νὰ πάθῃς
εἰς τὸ καθαρτήριο.

Μέ τὰ μεσητὰ ὁρνέσια ἡ ἀγορὰ εἶ) «
Φτηνὴ, λέγει ὁ Λόγος ἡ καθὼς λέσιν οἱ
ἄλλοι, ὅπου πλερώνει ὁμοιωθῆς, ὥς τὸ θε-
λὲς τῆς ἀγορᾶς. Καὶ εἰς ὁμοιότηας, ὅπου
πρὶν πίστεως, ἢ ὀπίσω δυο φορὰς πλε-
ν

πλεία γενοχωρηθῶσι καθεμίας χώρας,
καὶ καὶτε μὲν νὰ λειτουργηῶται μιᾷ
βολᾷ, ἔσπολείουρνα νὰ ἱερίζονται
ἐκεῖνῳ πλὴν ἡμέραν ἐ. ἔξ' ἧς ἂν ἀναμέ-
λειαν εἰς τὸ νὰ βάλῃ καλοὺς καὶ θεοφό-
λους ὅτι ἔσποις, καὶ κριτάδες, διὰ νὰ γυ-
ρῶσιν τὸ συμφέρον τῆς αὐθεντίας, ἔ νὰ
κρίνουσι δίκως ἀδικίας, καὶ ἀνδροπολη-
σίαν, καὶ ἄργητα διὰ νὰ μὲν τυραννί-
ζονται οἱ πτωχοὶ ὥστε τοὺς νὰ κάμωσι
ἐννέα λειτουργίας εἰς πλὴν ἡμερῶν τῶν
ἐννέα ἱεραμάτων τῶν ἀγγέλων, καὶ νὰ ἐν-
δύσωσι ἐννέα φταγρὸς μὲν κερτήξιν νὰ
γυρῶσιν τῶν ἐννέα λειτουργίας.

Απὸ νῦν εἰς ὅλα πρὸς ἀνέλε, λέγῃ, τῶν
κληρονόμων τοῦ νὰ πλερώσωσι γλήγορα
ὅλα τοῦ ἱερέως, καὶ νὰ καλοθυγραστή-
σωσι με τῶσιν πλεωρμὴν ὅλους ἐκεί-
νους, ὅπου ἐζημιώθηκασι ποτὲ ἀπὸ λόγου
τοῦ. Διατὶ ὅτες χεῖς ἄλλο μέλλῃ ἐκεί-
νος ὁ ῥῆγας νὰ ὄγῃ ἀπὸ τοῦ Καθαρτή-
ειον, ὁ ὅποιος εἶχε νὰ κολαθῇ αὐτὸν ἡ-
μερᾶς ἔλθῃ, λέγῃ ἡ θεοτόκος, καὶ νὰ τῷ
καίμῃ

ᾧρεπε νὰ χάμωω ἡ κληρονομία, καὶ ξε-
χωριστὰ τῆς ἁγίας Βελίτης, καὶ μερικὰ
ἀλλὰ πλεὺ ἐλδοτέρωσιν τῆ βασιλείας τῆς
Σουεσίας, ἀπὸ ἀβάστακταις ὑμωείαις ὁ-
ποῦ τ' ἐτυράγιζαν. καθὼς γράφεῖ) βιβ.
5'. κεφ. 1'. Αποκαλύψεων της.

Πρῶτα λέγῃ της ἡ πονηρία καί με
διὰ τῆς πορνείας τοῦ νὰ πουργίσω, ὅ
νὰ πονητέψω μίαν φτωχύν· νὰ πουργ-
κίσω καὶ μίαν ἄλλην, καὶ νὰ πλεὺ βάλ-
σω εἰς ἓνα μοναστήρι· ἀπικεῖ νὰ πουργ-
κίσω ὅσοντι καὶ μίαν χηρενδύν κατ' τὴν
τάξιν της. 6'. διὰ πλεὺ λήξειαί τοῦ ἐπα-
ράγειλε νὰ ἀνὰ θρέφονται, καὶ νὰ ἐνδύ-
νονται, καὶ νὰ πορβύν) βεῖς φτωχοὶ ἓνα
χρόνον. 7'. διὰ πλεὺ ὑποφωδμίαν τοῦ ἐ-
μυλῶσε νὰ πλυῶνται τὰ ποδάρια ἐφ' αὐ-
τῶν μίαν ἡμέραν πλεὺ ἐβδομάδα, καὶ
νὰ τὰ γίζονται ἓνα χρόνον. 8'. διὰ πλεὺ
ἀνὰ λάβειαν τοῦ ἔβαλεν ὀρισμόν, νὰ χά-
μωω οἱ κληρονομοὶ ψυχικὰ εἰς τὴν κυριώ-
τεραις καὶ μεγαλήτεραις ἐκκλησίαις ὅλης
τῆς βασιλείας, καὶ ἐκτὸς νὰ μαζώξω τοὺς

S. Thom.
in 4. disp
15.

Ιουλιαν
fua.

τῆς ἐλεημοσιύης δίδῃ ὃ πρῶτεϊον ὁ ἀ-
γιος Θωμάς, καὶ διδάσκει πῶς ἔχει με-
γαλήτερον δυνάμιν, ὅταν νὰ πλερώσῃ τῷ
κανόνα τῆς κριμάτων ἀφορμὴ ἀφ' ἧς
περιέχει τὴν ἀσπασχικοσύνην, ἡ ὁποία
ῥέσκει πολλά τῷ Θεοῦ, καὶ τῷ δίδῃ ἀ-
φορμῇ, νὰ μαζῇ ἀσπασχῆται καὶ αὐ-
τός. Ἀφ' οὗτο ἡ μακαρία Ἰωάννα τῷ
σαυροῦ σημαίνοντος ὃ μεσονύκτιον ἐξυ-
κισε μίαν θλιβερίαν φωνὴν ὅπου τὴν ἐξη-
πάσε· ἀμὴν ὁ βλεπάτορας τῆς ἀγγελος ἐλ-
κερδιώνοντας τὴν εἶπεν, ὅτι μία μεγά-
λη ῥυτίτις τῆς Καστίλιας ἀπὸ λίγας
ἡμέρας ἀπεθανόντων μετὰ ταῦτα τὰ λυπη-
τερὰ φωνήδια ἐπὶ δακρύοις νὰ μινύ-
σω τὴν μόραν τῆς, νὰ χάμῃ ἐλεημοσύ-
νης ἀφ' ἧς νὰ ἐλαφρύνωνται τὰ βασάνια,
ὅπου τὴν ἔκριναν.

S. Brigit.
lib. 6. gene-
lat. cap. 16.

Καὶ θέλοντας ἡ πονηρία νὰ δείξῃ πό-
σον ἔννοια εἶχεν ἀφ' ἧς ψυχῆς τῆς Κα-
θαρτηρίου, καὶ πόσον ὠφελοῦσιν οἱ ἐλε-
ημοσιύαις ὅταν πλὴν λύτρωσίν των, ἐφωμέ-
ρῳσεν πολλὰς φορὰς εἰς πολλοὺς ἃ ἔ-

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ 77
εα δὲ πᾶσι πῶς χάριν χίλιας βολαῖς
καλλήτερά, ὡς καὶ ποῦ ἐμπορεῖσιν οἱ με-
γαλήτεροί-σε φίλοι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὡς
ποῦ ἐμπορεῖσιν ἐκεῖνοι οἱ δυνάτοί αὐ-
θεντάδες, ὅπου μὲν ἔσθιν γὰρ, καὶ μὲν ἔ-
σον χρόνον δουλεύεις, ἔ μὲν ὀλίγον ἀφί-
φορον.

Εἰς τὰ ὡς καὶ κεφάλαια ξεκα-
θαρίζω σε, μὲν ἔστι χρόνον ἐμπορεῖς ἀκόλα-
νὰ βοηθήσης ταῖς ἐλεειναῖς ἐκείναις ψυ-
χαῖς, μόνον νὰ ἔχῃς πόθον καὶ ἀγάθειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ πρῶτη βοήθεια, ἡ ἐλεημο-
σύνη.

ΜΙΛΟΥΝΤΑΣ οἱ θεολόγοι
ἀποδύνω εἰς τὸ μυστήριον τῆ με-
τμορφῆς μοιράζοις τὰ ἔργα τῆ ἰχθυοποιίας
εἰς τρία, τυτέστιν εἰς πῶς παρορυσχῶ,
καὶ τὴν νητεῖαν, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην. Καὶ

γράφεται εἰς τὰ χρονικά τῷ ἁγίου Φρα-
τζέσκου Γμ. 6'. βιβλ. θ'. κεφ. κβ'.

Φοβοῦμαι τώρα διὰ λόγου σε χρεῖσται-
νέ, μὴ πῶς καὶ νὰ πάθῃς ὃ ὅμοιον ἐσὺ,
ὅπου δὲν λυπᾶσαι τῇ ψυχῇ, καὶ χειρό-
τερον, ὅπου δὲν εἶσαι ἅγιος σαὶ ἐκεῖνος.
Αλλ' αὐτὴς νὰ σε φοβερίσω, κάλλιον ἔχω
νὰ ταῖς βοηθᾷς μὲ πῶς καλῶ σε ὁρεξίν,
καὶ ὅξ ἀγάπης, πῶς σανειῶ, ὅ ἐκ φό-
βου. Τὸ λοιπὸν διὰ πῶς ἀγάπην τῇ ψυ-
χῶν, ὅπου σκληροτημωροῦνται εἰς ὃ Κα-
θαρτήριο, καὶ ξεχωριστὰ διὰ τοῖς ἐδικοῖς σε
πῶς καλῶσε μὲ ὅλῳ μου τῇ καρδίᾳ,
καὶ ἀπὸ ὃ ὄνομα τῷ ἀπειροτήμου ἁμα-
τος, ὅπου ἔχουσε διὰ λόγου σε, καὶ διὰ λό-
γου των ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
νὰ ταῖς βοηθᾷς ὅσον ἐμπορεῖς. Διάβασε
ὃ χάρτὶ τῶν, καὶ ἀνταποδοῦμαι, ἀπ' ὅσα
ἔρῃς γραμμένα μέσα, νὰ κάμῃς ἐκεί-
νο, ὅπου καὶ Θεὸν γνωρίσης νὰ εἶναι τῇ
διωκίμῃ σε. Θυμήτου μόνον, πῶς ἐκεί-
ναις οἱ ψυχῆς θέλω ἰδεῖν γλήγορα ὃ
πρῶτον τῷ Θεῷ, καὶ θέλω σε ὕψε-

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ 73

θᾶς, αὐτὸς γὰρ σε βοηθᾷ ὁ Θεὸς εἰς πλὴν
 χρείαν σε. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέπεω, ὥς με- « Λούκας
 πρεῖτε, ἀντιμετρήσεται ὑμῖν ὡς Φάινε) « κεφ. 5.
 ἀπὸ τούτου ἢ ἰσοεῖαν.

Ενας ἀγωνιάτης ζωῆς ἱερμονάχης ἀ-
 πό τοῦ σεραφεικῆν γῆμα τῆς ἀγίου Φραν-
 τζέσκου μὲν τὸ θάνατον τοῦ ἀντιφωτισθῆκε
 τὸ σωθέντος τοῦ, καὶ τὸ ἐξεβάβωσεν, ὅτι
 ἐβασανίζοντο διωκτὰ εἰς τὸ Καθαρτήριο.
 Καὶ δὲ δὲν σὲ ἐβοήθησεν ὅσας ἐκατοντά-
 δες λειτουργίας ὅπου, εἴπαρτον διὰ λόγου
 σε εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια, λέγει ὁ ζων-
 τήριος; δὲν μὲ ἐκέλλησεν κατόλου, εἶπεν ὁ
 νεκρός, καὶ ἀγαπῇ; Ἄλλή θέμα! ἀφικεῖ-
 σθε χειριστοί· ὅτι λέγει ὁ νεκρὸς ἀνα-
 μέλησα ζώντες μου νὰ πῶς καλέσω διὰ
 τὴν ψυχῆς τῆς Καθαρτηρίου, ὁ πᾶντοδι-
 καὶος κριτὴς καὶ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς τοὺς
 ἄλλους τοὺς λειτουργίας, ὅπου ἐπῆρεδω-
 κετε διὰ λόγου μου· καὶ ἄλλω χάριν δὲν
 μοῦ ἔχαμε, πῶς πᾶς μοῦ ἐσυγχώρεσε
 νὰ ἔλθω, νὰ ἀγκονηθῶ ἀπ' ἐσᾶς ἄλ-
 λαις λειτουργίας καὶ παρσευχαῖς ἔτρε

τίω τ' φεικτίω καὶ θαυμαστὴν ἰστέλει, καὶ
 δὲ πῶθ' ἀκινᾶσαι εἰς τὸ νὰ λυπηθῇς ταῖς
 ψυχαῖς καὶ τίω ἐδίκην σε· τὸ ὀλιγώτερον
 δὲν ἐμπορεῖς πλέον νὰ ζῆνηθῇς, ὅτι ἔπι-
 θυμᾷ καὶ πῶθ' ἀκαλῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ
 βοηθήσωμεν ταῖς ψυχαῖς.

Ομοῖα αὖ δὲν κάμνεις ἄλλ' ἢ πῶθ' ἀ-
 κάλεσες, κάμε ἄλλ' ἢ τοὺς σφεικτοὺς ὀρι-
 σμοὺς ὁποῦ σε ἔβαλεν. α'. ὁ φεικτὸς νό-
 μος λέγοντας εἰς τὸ κτ' Ματθ. κεφ. γ. ζ'.
 " Πάντα ὅσα αὐτὸς θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 " οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐ-
 " τοῖς· ὅτι γὰρ ὅστις ὁ νόμος, καὶ οἱ πω-
 " ρῆται. Βάλετε τώρα εἰς τὸ νοῦν σου κα-
 λᾶ, καὶ ἀποδώσῃς τὴν ψυχὴν σου πρὸς
 αὐτὸν ὅπως μέσα εἰς ἐκείνῳ τίω φοβε-
 ρίῳ φλόγα, ἣ ἤθελες νὰ κάμῃς οἱ ἄλ-
 λοι, ἄλλ' ἢ νὰ σὲ ἐλθὺθερώσω αὐτοὶ.
 β'. ὁ νόμος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀσε-
 βείας οὐκ εἶδ' σε, νὰ ταῖς βοηθήσῃς· ἄλλ' ἢ
 ζῆνιοί σε εἶδ', καὶ κήσους, ἔδ' ἐργατάδες,
 καὶ χρεωστῆς τοῖς. γ'. ὁ θεὸς χρησμοὺς
 σφίγγει σε μὲν πᾶσαν ἀνάγκην νὰ ταῖς βοη-

εἶον· ἢ ἤθελε χάμει, αὐτὸ ἤθελε ἴα πάῃ,
 ἢ αὐτὸ ἤθελεν εἶσαι φταῖτρα; αὐτὸ λογάζει καὶ
 πιναί, πῶς ὅλα ἴα βαρύτερα βασάνα
 τοῦ κόσμου ἐλαφρὰ εἶ), καὶ ὀλίγον ὑπο-
 τις ὁμωρὸς εἰς ἴα βασάνα τοῦ καθαρτη-
 ρίου· ἢ ἤθελε χάμει, αὐτὸ ἤθελε φοβηθῇ
 ἀλλὰ ἴα ἐδικὰ της φτασίματα, νὰ παι-
 δαθῇ ἐκτὸς μέτα; ἔ ἐμεῖς οἱ ἀμύρτωλοι,
 ἢ λείδω πρὸς αὐτὰ, καὶ ἢ κάμνομεν;
 Ἀν ἐκείνη ὁποῦ ἦτον βεβαιωμένη εἶχε τὸ
 πρῶτον πινυλὸν μακαριότητα, καὶ ἐφ' ἵνα ἀπὸ
 ἴα χεῖρα της νὰ χάρῃ αἰωνίως εἰς τὸ πα-
 ράδεισον, ἀφ' ἵνα τὸ ἀκατάληπτος χαρᾶς
 καὶ ἀνάπαυσις τὸ οὐρανόν, εἶχε νὰ συναλ-
 χισθῇ τὸ ψυχαῖς, καὶ νὰ τυραννισθῇ εἶχε
 λόγου των ἐμεῖς, ὁποῦ πάντα δίχασον ἐ-
 χομεν, νὰ φοβούμεθα, πῶς δὲν πάντων
 εἰς τὸ παράδεισον, αὐτὸ δὲν μαῶς ἐλεήσῃ ὁ
 Θεός, ἢ ἀσπασχίαν, ἢ ἐλεημοσύνην
 πρέπει νὰ δείξωμεν πρὸς ψυχῶν, εἶχε νὰ
 μαῶς ἐλεήσῃ καὶ ὁ Θεός τοὺς ἐλεηνοὺς; Ὡ
 χειριστὸν αὐτὸ ἡ σκληρὴ σε καρδιά ἀνδ-
 σπασχόν σε ἔχει καὶ ἀναμαρτυροῦ μὲν τοῦ-

ἴθα σὸν πῶς ἀμόλιον ἐκείνῳ πῦρ ἔ-
 να, μηδὲ δὴ τῆς ξένης θυγατρὸς κάμνο-
 μιν ὕβρις, μηδὲ δὴ τὴν ἐδίκην μας;
 εἰπέ μου χρυσιδανέ, ἵ ἐκαμες ποτε θυ-
 πωρὸς αὐτὰ; μὲν ὅλα τὰτα ὅλη ἡ Φλωδρία
 τὴν εἶδε μὲν. χρόνοις μίση εἰς τέτοιας λο-
 γῆς ἀνέκονταί τε καὶ ἀπίστευταις σκληρότη-
 τες πᾶντοτινα ὑμωρηδύν.

Καὶ ἵ ἐκέρδεσε μὲν ταύταις τῆς ὑμω-
 είας; πᾶντα χίλιας καὶ μυρίας θυ-
 γατρὸς ἐλυθέρωσεν ἀπὸ τοῦ Καθαρτηρίου, καὶ
 τῆς ἀνέβασεν εἰς τοὺς οὐρανούς. ὡς δὲ βα-
 ρύτητον ἀφάφορον δούτερον ἐμετομόνησε
 χίλιοις ἀμώρτωλοις, ὑποδ' ἀκούοντας τὰ
 πυρῶν τῆς λόγια, καὶ βλέποντας τὰ
 ἀνεκλαλητὰ τῆς βασίλειαν ἔλεξαν ἀνάμε-
 σα τοῖς. ἀλλήμονον αὖ ἐπύουτι ἡ καθαρῶ-
 πάτη πῦρ ἔνα δὴ τῆς ξένης ἀμώρτιας
 παιδὸς ὅσον σκληρὰ δὲ θυφερόν της καὶ
 ἀφταστον κορμὶ, ἵ πρέπει νὰ κάμωμιν
 ἐμεῖς οἱ χριματισμένοι; αὖ βασίλειαν
 ἀπατήτης μὲν ὅσον πᾶν ἔξενον ἔγον, δὴ
 νὰ εἶδε μόνον τὰ βασίλειαν τῆς Καθαρτῆ-

παμε μέσα εἰς τὴν νεκρῶν τὰ μνημοῖα,
καὶ ἐκδὲ ἐφ' ἑνα ὀλαΐσιν νύκτες, ὅπου
μυρίζοντας τοὺς βρώμους των πικρὰς ἔ-
κλαγε ταῖς συχαυῖαις καὶ βδελυκταῖς ἀ-
μώρπαις τῷ ἀνδρόπῳ. Ἀλλότες ἔτρεχον
ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ βοιωτὰ καὶ ἐκυλιούτω
γδυμνῇ μέσα εἰς μήτερες πέτραις, καὶ
μέσα εἰς σκληρὰ αἰκῶλια, καὶ μέσα εἰς
ἀσπαλάγοις διωατοὺς τὸ ἔσμερσι, καὶ
ἐγένετο ὀλαΐματα σὺν τῷ ἡτέλειν εἶσαι
καταγδαρμὴν μετὰ κανένα σιδερένιον κτέ-
νι, ὥσπερ τὸ ἄγιον Βλάσιον. Καὶ ἔτ' ἡ-
λιων λογιῶν τέχνης δέεισκε καθ' ἡμέραν,
ἀφ' ἧς βασιλευσθῆναι, καὶ μετὰ τὰ βασίλειά
της τὰ βοηθήσει ταῖς ψυχαῖς τῷ Καθα-
ρτηρίου. Δὲν μετὰ ἐπ' αὐτὴν νητείας, ταῖς
γενναῖοις ταῖς περὶ ταῖς αἵματω-
μῶναις φεγγέλλωσι, ταῖς σιδεργμήτεραις
ζώναις, καὶ ἄλλαις ἀνὰριθμηταῖς σκληρα-
γῶναις, ὅπου ὀλημέρσιον ἔκαμνε δ' ἔ-
τι δὲν ἔχοισι μετρημὸν.

Ἀμὴν κλαῖω τὴν κακομοίειαν μας ἐμαῖς
τῷ ἀμώρτωλῳ, ὅπου μήτε ἄγιοι εἰμὲν

λήτερά τῆς θεϊκῆς σα βασιλείας. Τί ἔνε-
 θέλω τ' ὡρᾷ δεισὸν ὁμωρὸς ὃ πρῶ-
 γιόν σα θέλημα; καὶ ἵ τί πῦρ θέλω ἀν-
 παυσίν μου, αὐ δὲν εἶσαι βύζυξι μῦθος·
 καὶ πρῶθ' ὅς καταβάνοντάς ἀπὸ ὃ χαν-
 πλέτηο ἡ ἀγία, ἔκαμε θαυμαστὰ πρῶ-
 γματα διὰ τὴν βοήθειαν τῇ ψυχῶν.
 Πολλὰς φορὰς ἐσαμάρτα πέντε ἢ ἑξί ἡ-
 μέραις μέσα εἰς παλαιότους ποταμοὺς
 εἶν' μεγαλήτερον κυράδα τῷ Χειμῶνος
 ἐκδ' εἶν' Φλαμύριαν, ὅπου δυσβάστακτη
 εἶ) ἡ κυράδα. Κάποιαις βολαῖς ἐπήδα
 ἀπατήτης μέσα εἰς τοὺς ἔσχατος τῇ νερο-
 μύλων, διὰ νὰ τζακισθοῦν ὅλα τὰ κόκ-
 καλά της, παθάνοντάς ὃ σκληρὸν ἐκεί-
 νο βάστρον δίχως νὰ θανατωθῇ, διὰ τὴν
 ἐφύλαγε πρῶτα ὁ Θεὸς γὰρ μεγαλήτερον
 βάστρον. Κάποιαις φορὰς ἐμπαινε μέ-
 σα εἰς τὰ χαμίνια γεμάτα ἀπὸ πυρωμέ-
 νῳ ἀσβέστην, καὶ ἐκδ' ἐψήνοντο διὰ τῆς
 ψυχῆς. Ἀλλαις βολαῖς ἐμπαινε μέσα
 εἰς τὰ βρασμένα νερά, καὶ ἐκδ' ὑπο-
 μνεῖ ἀνεκδιήγητοις πόνους. Ἀλλέτες ἐμ-

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ. 69
 νέα. Εκεί χτ' πλὴν μὴρτυρίαν τῇ θεοφιλε-
 σάτου Καρδιναλέως ἀπὸ Βιτειάκου, καὶ τῷ
 Δυσσεσάτου Θωμᾷ τῷ Καρπιωτάτου
 ἐπισκόπου, ἀφ' οὗ ἔφεραν τὸ λείψανόν
 τῆς εἰς πλὴν ἐκκλησίας διὰ τὰ πλὴν θα-
 ψιω, μέσα εἰς τὴν λειτουργίαν ἐσηκώ-
 θηκεν ἀπομύω εἰς τὸ χρητίλότη, καὶ εἶ-
 πεν ὁμοῦ εἰς ἀχώρετον λαόν, ὅ, πῶς
 τῇ ἐπὶ ἡμῶν ἕνας ἀγγελος εἰς τὸ Καθαρή-
 ριον. καὶ εἶδα ἐκεῖ, λέγει, βασίλειά το-
 σον ἑομερὰ, ὅτι ἐδάρροισιν τὰ ἡμῶν με-
 σα εἰς πλὴν κέλασιν. ὕστερα ἐπὶ ἡμῶν εἰς
 τὸ θεογνὶ τῇ κριτῇ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἔδωκε
 μου θέλημα, ἢ τὰ ἐμπῶ εἰς τὴν πᾶσι-
 δεισον, ἢ τὰ ξαναγυρίζω εἰς τὴν κόσμον
 εἰς τὰ βοηθήσω τῇ ψυχῇς. ὁμοῦς ἡξοῦρε,
 λέγει, πῶς θέλεις μου καὶ με μεγαλοτά-
 τῳ καλοσιώλῳ, ἀνίστως καλλίον ἔχεις τὰ
 ξανασιμῆς με τὸ καρμὶ σε εἰς τὰ βα-
 σιλειᾶς εἰς λόγῳ τοῖς, πᾶσι τὰ ἀπο-
 λαύσης ἀπὸ τῶρα τῇ αἰώνιον μακαριότη-
 τα. Μετὰ χίλια καὶ μύρια μτ' ἡμῶν,
 τὰ καμῶ, λέγω, ὅτι ἐὰν εἴς τὴν καλ-

In vita P. Balchazar Aluarez. νῦν Ξίμνες ἀδελφὸν τῆς σωτηρίας τῆς
 Ἰησοῦ. Τοῦτος ὁ φιλόψυχος ἐκοιμωῖτο
 βεῖς μόνον ὥρας πλὴν νύκτα, καὶ τῷ ὀπί-
 λωίπαυς ἀλλας ταῖς ἐπέρινα εἰσὲ πωροσευ-
 χαῖς διὰ τῷ πᾶσθασθρισμέναις ἐκείναις
 ψυχαῖς. Διατὶ μελετοῦντας μιᾷ βολᾷ
 ἀπὸ μὲν εἰς τὰ βάσθημα τῷ Καθαρτηρίου
 ὁμωρὸς τὴν εἰκόνα τῆς πονηρίας, ἐγρύ-
 κησε πλὴν φωνῇ της, ὅπου ὁ ἔλεγε. Θυ-
 μήσου Ξίμνες τῶν ψυχῶν τῷ Καθαρτη-
 ρίου καὶ πᾶσθας ἐπέδωκε τῷ Θεοῦ ὁ-
 λα τοῦ τὰ καλὰ ἔργα διὰ πλὴν βοήθειαν
 τοῖς, τὰζοντας νὰ κοινωνήσῃ καὶ ὅλας μιᾷ
 βολᾷ τῷ ἐβδόμηδα διὰ λόγου των, κα-
 θὼς ὁ ἔωραξεν ἀσφαλῶς, ὡς ὁ τέ-
 λος τῆς ζωῆς τοῦ.

*Savins to-
 mo 3.
 Thomas
 Cantiprat.
 in vita e-
 ius.
 Gononius
 lib. 5. vii.
 SS. PP.* Ζητᾷ σε καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς
 πλὴν αὐτῷ χάριν βασιᾶσε ἡ ψυχὴ τοῦ
 νὰ τῷ ἀποβγάλῃς; ἡ ὁσία Χριστῖνα ἐπω-
 νύμως ἡ θαυμαστὴ διὰ ταῖς θαυμασταῖς καὶ
 πᾶσθας διμωείας, ὅπου ἔπαθε διὰ
 ταῖς ψυχαῖς τῷ Καθαρτηρίου, ἐξείεν εἰς
 πλὴν Φλαμύρια, καὶ ἀποκοιμήθηκεν ἐκείνῃ

Δὸς τοῖς βοήθειαν χρησιμὴν, μέγαλον
 ψυχικὸν κάμνεις· ἀλλὰ τὴν δὲν ἐμποροῦσι
 νὰ λάβωμεν ἀπὸ λόγου τοῖς βοήθειαν. Καὶ
 αὐτίσως ἀλλὰ μίαν ἐλεημοσιονῶμεν ὅπου δο-
 θῇ τῷ φτωχοῦ, ἢ δὲ ἓνα φυλακισμένον,
 ἢ σκλαβωμένον ὅπου ἐλευθερωθῇ, μέλλει
 ὁ Χεῖρὸς Ἰησοῦς νὰ εἰπῇ τοιούτων ἐλεη-
 μόνων. Διδῶτε ἀλογημένοι ἔπαυσις μου „ Ματθ.
 κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν „ κεφ. γ' ε'
 βασιλείαν ἀπὸ καὶ ἀβολῆς κόσμου. Κα-
 λὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ φτωχοὶ, φυλακισμέ-
 νοι καὶ σκλάβοι, αἱ τύχαι ἐξ ἑστέ τῷ Θεοῦ
 εἶ), καὶ ἐμποροῦσι πάλιν νὰ σκλαβωθῶν,
 νὰ ἀμῶντε-φοῦν, ἔ νὰ κολασθῶν· πόσα
 μᾶλλον ἔχει νὰ τὸ εἰπῇ ἐκεῖνων, ὅπου
 θέλωμεν ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀκριβοὺς τοῦ φί-
 λου, ὅπου δὲν ἐμποροῦσι νὰ κριματι-
 σθῶν ποτέ;

Αν τοῦ ἐζήτη ὑποτίς ἡ πόρνα, εἶ-
 χες πωρῶσά τον νὰ τὴν ἀποσρέψῃς; καὶ νὰ
 ποῦ σὲ πωρῶκαλῇ νὰ βοηθᾷς τοῖς ψυ-
 χαῖς τῷ Καθαρητείου καὶ τὸ ἐμπορετὸν
 καὶ καθὼς ἐπωρῶκαλεσεν ἀλλότεις τῷ Ἰωάν-

αὐτῆς. σιωϋφίας, ὅπου ὀλίγαις ἡμέραις
 μὲν τ' θάνατόν τοι ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ
 τ' ἐπαυκάλεσε νὰ παυκαλέσῃ διὰ λό-
 γου τοι, ὅπου δέισκοντο εἰς τὸ Καθαρ-
 τηεον, διὰτὶ πειωαῖς σκληραγωγίαις
 εἶχε καμωμένας δίχως θέλημα.

Καὶ ἐσεῖς μυχόγικτοι, ὅπου ὅσα κρί-
 ματα ἔχετε, καὶ ὅσον κατακύνετε τὰ κορ-
 μιὰ σας; ποὺ νὰ πᾶτε, δὲν ἡξώρω, ἀμὴν
 πολλὰ φοβοῦμαι διὰ λόγου σας.

Εθαυμάσθηκεν ὅλη ἡ Φλαδδρία διὰ
 τὴν ἀγίαν Μαρίαν δι' Οἰγιές, ὅτι πη-
 γηνάμνη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου εἶχε
 σιωήτι νὰ προσεύχεται ὅλῳ τῷ νύκτα,
 ἔβλεπε συχνὰς φορὰς πολλὰ χεῖρα δι-
 μένα, καὶ τ' ἐπαπειλύνειαν ἐρωτῶντας
 ἐκείνη ἢ ἡθελα εἰπεῖν, ὁ Κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς τῆς ἐφάνέρωσεν, ὅτι ὅσας
 ψυχὰς τῷ Καθαρτηεῖον ἦσαν αὐταῖς,
 ὅπου μὲν τὸ θέλημα τοι ἐγύρθαι τὴν βοή-
 θειάν της. Τὸ λοιπὸν βέβαιον παρῆμα
 εἶ), πῶς παυκαλοῦσιν μας μὲν πᾶσα
 ἔσπον οἱ ψυχὰς, νὰ τοῖς βοηθήσωμεν.

δας ἀνέβηκας πολλὰς εἰ. ἢ οὐρανόν, ἔ-
δυσβάλλοντας ἢ δὲ φρεσίνκας.

Απο ὀλίγους χρόνους ἤρην εἰς τοὺς Ex Com-
αχίθ'. ἐτελείωθηκεν εἰς τὴν Ἰηλσάθ ^{o pendio de}
αὐθιμὸς πατέρας Γιάκωβος Ρεμ ^{unus illu-} ^{stibus So-}
Ἐσθίας τῆ Ἰησοῦ μέ καλὸν ὄνομα ἀνω- ^{ciet. Iem.}
σιώης· καὶ ἀνάμεσα εἰς ἢ πολλὰς χά-
ρες, ὅπου ἢ ἕκαστον ὁ Θεός, εἶχε ὅσην
λακτάρων νὰ βοηθήσῃ ὁ γληγορώτερον ἢ
ψυχῆς τῇ ἀπεθαρμύων, ὅτι ἐφαίνοντο,
πῶς ἐκάθετο ἀπὸ τὴν ζέσθην ἐκείνῳ. ἔ-
συχαις φοραῖς ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔδωκε τοὺς
θέλημα νὰ ἔλθωι πρὸς αὐτὸν, καὶ νὰ
κτυπήσωι εἰς ἢ πέρτερον τοῦ, ἀλλ' νὰ
πρὸς δόδοι εἰς τοῖς πρὸς σευχῆς τοῦ, ξυ-
πνοῦντας τὸν μέ πολὺ ἢ ὀλίγον βοήσμον
κτ' τὴν πολλὴν τοὺς ἢ ὀλίγην ἀνάγκην.
Καὶ πολλοὶ ἐμῶν τῶν, ὅτι συχνὰ ἐχρὺ-
κιστὴν τοῖς φωναῖς τῇ νεκρῶν θαυμένων
εἰς ὁ κοιμητηριον κοντὰ εἰς ὁ φροντι-
σθελὸν μας, ὅπου ξεκαθαριστὰ ἐφώνησαν
ἢ πατέρας Ρεμ, καὶ ἐζητοῦσάν τοῦ βοή-
θειαν. Ἐξέχωρε ἕνας ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς

ἑξοφισαίης τῆς τ' ἐπὶ Ἰακάλειεν νὰ λει-
 τουργήσῃ διὰ λόγου τοῦ καθὼς ὁ μῦ-
 τυρὰ ὁ Σούριος εἰς τ' βίον του· συμπα-
 θήσετέ μου διὰ τὴν σήμερον, εἶπεν ὁ ἁ-
 γιος, τ' κυριακὴν δὲν λέγρουσι τὴν λει-
 τουργίαν τῇ ἀπεθανόντων, μάλιστα ἐνθάδε
 συλχωρεμένων δὲν εἶ), νὰ τὴν εἰπῶ τὴν
 ἐβδομάδα τοῦ τίνω, ὅπου εἴμην ἐβδομα-
 δάριος, καὶ χρεωστῶ νὰ πῶ τ' λειτουρ-
 γίαν τῆ μοναστηρίου. Ἀλλὰ τ' ἐπῆρεν ἡ
 ψυχὴ, καὶ τ' ἐπῆγε μέσα εἰς μίαν ἀνύ-
 χωρον ἀπλάδα κοντὰ τὴν χώραν Πίζο ὁ-
 νόματι, καὶ τῆ ἔδειξε πόσας ἀπειράς ψυ-
 χαῖς μέσα εἰς πόσα ἀναριθμητὰ βάσθημα
 πυρεθμισμένων, ὅπου δεινὰ τὰ χεῖρά
 τῶν μὲ πόσῃ λύπῃσιν τ' ἐζητοῦσθαι βοή-
 θειαν, ὅτι κλαίοντες τῶν ὁ ἅγιος μὲ πολ-
 λὴν ἀσπαστικὴν κοσμίαν εἶπεν. Μετὰ
 „ χαρὰς θέλω σας βοηθήσῃ, ὅσον θέλω ἐμ-
 πορέσῃ. Διὰ τῆς ἐπῆγε πρὸς τοὺς εἰς τ'
 παρθενώτα του, καὶ ἐπῆρε του θέλημα, νὰ
 λειτουργήσῃ ὅλῳ τ' ἐβδομάδα διὰ λό-
 γου τῶν, καὶ εἰς ὁ βούλωμα τῆς ἐβδομά-
 δας

σας βολαῖς σε φωνάζουσιν ἵνα ταῖς ἐλεή-
 σης· δὲν ἀκούεις εἰς πλὴν ἀκολουθίαν τῇ
 ἀπεθαρμύων τὴν λυπητερίαν τοῖς φωνῶν,
Miseremini mei, ἐλεήσετέ μας ὁ Θεὸς, ἐλεήσετέ μας,
 καὶ αὖτις ὁ Θεὸς, ἐλεήσετέ μας, καὶ οἱ φίλοι.
 Ὡς οἱ φίλοι, οἱ ἐδικοί μας καὶ φίλοι. Ὡς οἱ
 φίλοι, ὅταν γρυκᾶς ἐκείνῳ τὴν θλίβε-
 ρίαν φωνῶν τῇ ἀπεθαρμύων σου, ὅπου
 ἀφαινοῦνται ἀπ' ἐσένα μίαν μικρὴν ἐ-
 λεημοσιάν. μὴ πᾶς ἵνα τοῖς ἀποστρέ-
 ψῃς, ἢ ἵνα τοῖς γρηύσῃς, καθὼς κάμνεις
 καθ' ἡμέραν τοῖς φτωχοῖς· μὴ πᾶς ἵνα
 τοῖς εἴπῃς ἀμέτε εἰς τὸν Θεόν, ἢ καθὼς
 κάμνοισι τῇ ἀφαινοῦνται οἱ πτωχοί.
 ἐν μέσῳ σκληρότητα καὶ γρηύσμων, ὁ Θεός,
 ἵνα σὺς ἐλεήσῃ, ἢ ἵνα σὺς βοηθήσῃ. ἀλλὰ
 δὲν ὁ κάμνῃ ὁ Θεός, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐλεημο-
 νᾶς ἐσύ.

Ὁ ἅγιος Νικώλαος ὁ Τολεντίνος ἀπὸ
 τοῦ ἱερώτατου γῆμα τῆς ἀγίου Αὐγουστίνου
 εἶδε μιᾶς βολᾶς μίαν ψυχὴν τῆς καθαρ-
 τηρίου, ὅπου πεμπάμνη ἀπὸ ταῖς σιν-

ἄδου, καὶ ἀπὸ τῆ βαρύντατον λακκῶν. Διαπύ-
 λογάδι δὲ, πῶς ἐπούτη εἶ) ἡ μία ἀπὸ
 τῶν πλεῖστα φοβεραῖς ἡμιωρείας, ὅπου νὰ
 δώσῃ τῇ φτασμεύων ἡ δικαιοσύνη τῆ
 Θεοῦ.

Ω χριστιανέ, αὐτὴ τῇ, τῶρα ὅπου ἔ-
 μιλά, δίδουκαται ἐκείναι καμπόσοι ἀπὸ
 τοῖς γονεῖσι ἢ ἐδικοῖς σου, καὶ σκληροπα-
 δούονται μέσα εἰς ἐκείνῃ τῇ φοβερίᾳ
 φλόγα· ὡς ἀπὸ τῆ Θεοῦ, βοήθησέ τοις δὲ
 γληχρῶτερον εἰς τὴν μεγαλοπᾶτιν τοῖς
 χρεῖαι.

Ιοὺ παρκαλοῦσί σε, καὶ δὲν τοῖς ἀ-
 κούεις; οἱ νεχροὶ, λέγει ὁ ὑψηλόφρων Αὐ-
 γουστίνος ὁμιλ. πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, ἐκείνοι οἱ φτωχοὶ φυλακισμέ-
 νοι μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τῆ Θεοῦ με-
 γαλοφώνως βοοῦσι, καὶ παρκαλοῦσι,
 νὰ τοὺς βοηθεύῃ, καὶ ὀλίγοι τοὺς βοηθεύ-
 σιν· ὡς τὴν σκληροκαρδίαν! Ἰάχα οἱ γο-
 νεῖοί σου εἶ) χριστιανέ, ὅπου φωνάζουσι,
 καὶ δὲν τοὺς ποιεῖς; ὡς τῇ ἀπονίᾳ! δὲν γρυ-
 καῖς τὴν γαλιαν τῇ καμπόμων, ὅπου τό-

εἶδα, ὡ ἐρμύα! καὶ ἀπερινόηταις ὑμω-
είας.

Φεῖξε λοιπὸν χειρισμένε, καὶ ξηπάσου εἰς
πλὴν ἀνείαν τῷ ἀνδρόπῳ, ὅπου ἴσον
ἀναμελεῖς εἶ), εἰς τὸ νὰ πλερώσω τὸ
κανόνα τοῦ δὲ ἴσα ἀμέτρητα κρίματα,
μὲ τὰ ὅποια ἀτζαλθύοισι κατημερινὸν τὸ
ψυχῶ των.

Διδάσκουσιν ἀκόμη οἱ θεολόγοι τὸ, *S. Thom.*
πῶς καθάπερ ἡ κόλασις τέκει εἰς τὸ κέν- *in 4. d. 20.*
τρον τὴν γῆς, ἐτίζει τὸ Καθαρτήριον διεί- *21. 23.*
σκεται κοντὰ τὴν κόλασιν, τὸ ὅποιος ἡ φω- *Suar. tom.*
τὰ καύει, βασανίζει καὶ καθαρίζει τῆς *4. in 3 de*
ψυχῆς τὴν ἐν Καθαρτηρίῳ, καὶ ἐκείνας *ps. 45.*
ὅπου εἶ) πλεῖα κάτω εἰς τὸ βάθος τῆς
Καθαρτηρίου γενοῦσι τὰ λυπηρὰ φω-
νήδια, καὶ τὰ ἑσμερὰ μουγείσματα τῷ
Δαβόλων, καὶ τὸ κλασμοῦν δὲ τῶν
ἡ ἀγία ἐκκλησία εἰς τῆς λειτουργίας τὴν
ἀπεδαμῶν θεοπνύτως ψάλλει εἰς πλὴν
πρεσφοράν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βασιλεῦ
τῆς δόξης, ἐλθέτωσε τῆς ψυχῆς τῆς
πιστῶν ἀποδαμῶν ἀπὸ τῆς ὑμωείας τῆς

ταῖς βοηθήσῃς; καὶ πῶς νὰ μὴν ὁ θελή-
σῃς; Αλλήμονον! Φεικτὰ ποῦ εἶ) τὰ βά-

Γρηγόριος ὁ ὁσμά των! Διδάσκεισιν οἱ ἄγιοι πατέρες,
ἡμέτερος εἰς ὅτι σκληρότερα, καὶ ὕμερώτερα εἶ) τὰ
πὸν φιλ. ε'.

Αὐτοῦτος εἰς πὸν φιλ. ἦτον ἡ πυρωμένη χάρις τῆς ἀγίου Λαυ-
λέ.

Αἰσελλος εἰς πῶς α'. νὰ ἐπαθάν ποτὲ οἱ μῦτρες, ἢ οἱ πλεία
πρὸς Κορ. κριματισμοὶ φταισάδες τῆς ἀφεντείας.
κεφ. γ'.

Μονι. σφι. Βλῶσιος γραφῆ, πῶς ἕνας ἄγιος ἱερομό-
νικα. ε' c. 2. νάρχης ἐπὶ ἡμῶν ἐν πνύματι μέσα εἰς ὁ
Καθάρτηριον, καὶ ἐκεῖ εἶδε ὑμωείας ὅ-
σον φοβεραῖς, ὅτι ἐρχόμενος ὑστερὰ εἰς τὸ
λόγον τοῦ ἐβόα. Μάρτυς μοι ὁ κύριος,
ὅτι αὐτὸς ἤθελέ μου κάμει ὑναὶ ὅλας ταῖς
μεγαλήτερας ξεβεισιαῖς, καὶ ζημίαις τῆς
κόσμου, ὅ αὐτὸς εἶχε καὶ ὅλας σκοτωμένων
τὴν κόρη μου, καὶ αὐτὸς ἐθεώρωσεν ἐκείνον τὸ
ἐξόν μου μέσα εἰς τὰ βασάνια, ὅπου
εἶδα, μὲν χίλια καὶ μυρία μὲν χάρις ἐ-
δέχουμαι κατὰ λογῆς θάνατον, ὅτι νὰ
τὸ λυτρώσω ἀπεκεῖ. Διὰ τὴν ἀπίστευταις

εἶδα, ὦ ἐμὲν! καὶ ἀποεινότητις ὑμω-
είας.

Φείξε λοιπὸν χριστιανέ, καὶ ξηπάσου εἰς
τὴν ἀρετήν τῇ ἀνδραγαθίᾳ, ὅπου ἴσους
ἀναμελεῖς (ἔκ), εἰς τὸ νὰ πλερώσω τὸ
καθόντα τοῖς ἑξῆς ἴσα ἀμέτρητα κρίματα,
μὲν τὰ ὅποια ἀτρεστοὶ καὶ μεμενὸν τὸ
ψυχῶν.

Διδάσκουσιν ἀκόμη οἱ θεολόγοι τὸ, *S. Thom.*
πῶς καθάπερ ἡ κόλασις τέκει εἰς τὸ κέν- *in 4. d. 20.*
τρον τὸ γῆς, ἐτρεῖ τὸ Καθαρτήριον διεί- *21. 23.*
σκεται κοντὰ τὴν κόλασιν, τὸ ὅποιος ἡ φω- *Suar. tom.*
τὰ καύσις, βασανίζει καὶ καθαρίζει τῆς *4. in 3 di-*
ψυχῆς τὸ ἐν Καθαρτηρίῳ, καὶ ἐκείνης *st. 45.*
ὅπου (ἔκ) πλεῖα κάτω εἰς τὸ βάθος τῆς
Καθαρτηρίου γενοῦσι τὰ λυπηρὰ φω-
νήδια, καὶ τὰ ἑσμερὰ μουγεύματα τῇ
ἀφροσύνῃ, καὶ τὸ κλασμῶν ἑξῆς τῆς
ἡ ἀγία ἐκκλησία εἰς τῆς λειτουργίας τῆς
ἀποδαμνῶν θεοπνεύτως ψαλλῆ εἰς τὴν
παροσφοράν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βασιλεῦ
τῆς δόξης, ἐλθέτωσε τῆς ψυχῆς τῇ
πιστῶν ἀποδαμνῶν ἀπὸ τῆς ὑμωείας τῆς

ταῖς βοηθήσῃς; καὶ πῶς νὰ μὴν ὁ θελή-
σῃς; Αλλήμονον! Φεικτὰ ποῦ εἶ) τὰ βά-

Γρηγόριος ὁ ὁσμά των! Διδάσκουσιν οἱ ἅγιοι πατέρες,
θαλόγος εἰς ὅτι σκληρότερα, καὶ θυμωρότερα εἶ) τὰ
πὸν φαλ. ε'.

Αὐγουστίνος
εἰς τὸν φαλ. ἦτον ἡ πυρωμένη χάρις τῷ ἁγίου Λαυ-
λέ.

Αἰσελμος
εἰς τὴν α'. ἡ χάρις ἀλλο βάσμιον, ὅπου
εἰς τὴν α'.

Παῖς Κορ.
κεφ. γ'. κριματισμένοι φταισάδες τῆς ἀφεντείας.

Διὰ τῆς ὁ πολυμαθῆς καὶ ἱεροφάντης

Μονίλ. σφί- Βλῶσιος γραφῆ, πῶς ἕνας ἅγιος ἱερομύ-
νισμα εἰς 2. ναρχος ἐπὶ τῷ ἐν πνύματι μέσα εἰς ὁ

Καθαρτήριο, καὶ ἐκεῖ εἶδε ὑμωείας ὅ-

σον φοβεραῖς, ὅτι ἐρχόμενος ὑστερὰ εἰς τὸ

λόγου τοῦ ἐβόα. Μάρτυς μοι ὁ κύριος,

ὅτι αὐτὸς ἤθελέ μοι κάμει ὑναὶ ὅλας ταῖς

μεγαλήτερας ξεβρυσταῖς, καὶ ζημίαις τῷ

κόσμου, ὅτι αὐτὸς εἶχε καὶ ὅλας σκοτωμένων

τὸ κῆρ μου, καὶ αὐτὸς ἐπεώρην ἐκείνον τὸ

ἐχθρόν μου μέσα εἰς τὰ βάσμιον, ὅπου

εἶδα, μὲν χίλια καὶ μύρια μὲν γραῖς ἐ-

δέχουμαι κάθε λογῆς θάνατον, ὅτι νὰ

τὸ λυτρώσω ἀπεκεῖ. Ἀλλὰ ἀπίστευται

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ. 59
 κῆς ἀγάπης· ἔ ἀγάβη ἐκείνον, ὅπου τ' ἔ
 παρὰ τὴν ἀξία, ὡς φαίνεται ἀπὸ τοῦ ε'. κε-
 φάλαμον. Σωτήριος πάλιν εἶναι τοῦτος ὁ
 λογισμὸς, καὶ δίδω ὁ Θεὸς τὰ πρῶτα τῶν
 ἀπεθαιμένων· δούτερον ἐκείνου, ὅπου πα-
 ρακαλῶ ἀπὸ λόγου τοῦ. Ἐπειδὴ καὶ αὐ-
 ξάνη τοῦ ἀξιομαθίας καὶ τ' δόξαν τοῦ,
 ἔ καὶ μὴ τοῦ φίλου, καὶ παρὰ τὴν ἀξία
 λόγον τοῦ μεσιτάδης καὶ σωτηρίας εἰς τ'
 οὐρανόν.

Ἀπὸ τούτων τ' μὴ τυρεῖαν τῆς θείας
 γραφῆς συλλογίζεται ἡ ἀγία ἐκκλησία,
 καθὼς εἴπαμεν, ὅτι δέεικε) ἕνας ὅπως,
 εἰς τ' ὅποιον παμδύονται οἱ ψυχῆς, καὶ τε-
 λειώονται τ' χαρόνα, καὶ καθαρίζονται, ἔ
 δὲ τῶν λέγεται Καθαρτήριο· καὶ ἐκ
 βοηθοῦται μετὰ ψυχικὰ τῶν πτωχῶν, καὶ
 ἐξοχώτερα μετὰ τὴν ἀνάμνησιν θυσίας
 τῆς λειτουργίας. ἀπὸ τῶν ὅλων ἡ ἀξιομαθία
 τῶν παθημάτων τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ
 φέρεται τῷ Θεῷ δὲ τὴν ἰκανοποίησιν τ'
 ἀμάρτιαν τοῦ.

Δὲν ὁρέγεται καὶ ἐστὶν χειριστὴς μου γὰρ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μὲ π' ὅσον βοηθοῦται οἱ ψυ-
χαῖς τῶν νεκρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Λογάριασμοὶ ὅπου παρὰ τοὺς ζων-
τάτους εἰς τὸ νὰ βοηθοῦσι τὴν βα-
σμιζομένην ἐκείνην ψυχαῖς.

Μακκ. α'.
κεφ. ιβ'.

ΟΣΙΑ καὶ ὁσίωνος ἡ ὁπίσθια παρὰ
τὴν πεθνηκότων τὴν δόξα καὶ ποίη-
σαι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸς τῆς ἀμώρτίας ἀπολυ-
θῶναι· ἡ γὰρ δὲ νὰ λυτρωθῶν ἀπὸ τῆς
ὑμφορίας, ὅπου τοὺς ἐλγίζουσι ἀλλὰ τοῖς
ἀμώρτίας των· νὰ ἄγιος εἶναι τὸς ὁ λο-
γισμὸς, ἀλλὰ τὴν θεμελιωδὴν εἶναι, ἀπά-
νω εἰς ἓνα ἄγιον ἄρθρον τὴν ἀγίας πίστεως·
καὶ ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὸ ἄγιον ὅρισμὸν τῆς θε-

ψυχᾷς νὰ πλερώσω τ' ἡμίονα τοῖς ἀλ-
 λου τοῖς εἰς τὸ Καθαρτήριον; πόσον
 χαρὸν βασιλῆς ἢ φωτὶα τοῦ; πόσον χαρὸν
 κάμνοισιν οἱ ψυχᾷς ἐκδ; ὑλικῆναι ἢ
 φωτὶα; ἢ μετὰφορεῖς; πῶς ἐμπορεῖ νὰ
 βασανίῃ τοῖς ἀσώματαις ψυχᾷς; πόσον
 σκληρὰ εἶναι τὰ βασανία; αὐτὸ ἐμπορεῖσι οἱ
 ψυχᾷς ἐκδ νὰ μεταφορεῖσιν; διείσκεις
 τίω ἀπιδόγῃς τρεῖς εἰς τ' ἑαυτὴν μας
 δὲν λείπετε ἄλλο τοῖς νὰ ἔχῃς πολὺ
 πόθον νὰ τ' βοηθᾷς, διότι τὸ δούτερον ἐ-
 τῆς μέρους μαθαίνῃ σε, μετὰ ἑποῖν ἐμ-
 πορεῖς νὰ τὸ χάμης.

56 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

Ανοίγοντες λοιπὸν τὸ χεῖρ σου, λαβὰς
 σὺ ὁ ζωντάνους τὰ μαυρὰ καὶ θομερὰ λό-
 για, ὅπου ἔλεγον. Εὐχαριστᾷ πολλὰ ὁ
 ἀρχιδιάβολος τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς τῷ
 κακοῦ τύπου, ὅπου βυθισμένοι μέσα εἰς
 ταῖς ἀτζαλιάς, ἀντὶς νὰ δώσω καλὸν
 ξόμπλι, ἐγκρεμίζουσιν εἰς τὴν χάσιν
 τῶν ἀνυπόστατων ψυχῶν, ὅτι εἰς ταῖς
 ἀπερασμέναις ἐκατοντάδες δὲν τὸ ἔκα-
 μαν ποτὲ οἱ ἀπομάδες τὸν ἀφάρετον,
 σὺ τῷ κάμνῳ τώρα οἱ κληρικοί.

Μετὰ τῆτα ἀφαιρίζεται ὁ νεκρὸς με-
 τάνοις ὁ ζωντάνους, πουλὶς τὰ πρᾶγμα-
 τὰ σου, καὶ μοιράζει ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει εἰς τοῖς
 φτωχοῖς καλογερούς, καὶ δείκνυ πόσον κα-
 λὸν κάμνῃ ὁ φόβος τῆς χάσις, καθὼς ἐ-
 δείξεν ὁ κολασμένος πόσον κακὸν κάμνου-
 σιν οἱ ἀτζαλιάς καὶ τὰ κακὰ ξόμπλια
 τῷ ἐκκλησιαστικῷ, καὶ πόσον ἀνάγκητα
 εἶναι τὰ βασίδια τῷ κολασμένων, ὅπου
 μήτε ὄνουν δειστικοὶ ποτὲ μήτε τέλος,
 χίλια ψυχὰ νὰ τοῖς κάμνῃ χρεῖς.

Αὐτὸς ἐρωτᾷς τώρα, αὐτὸς ἐμπροσθὺν οἱ

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 55

ῥυπαῖου τοῦ μέτωπον, καὶ τοὺς δύο μέλιτ-
ρας. Εκκεῖ ἑομεροσχοιῖαζοντα· ἀπὸ τ' πό-
νον τοῦ ὁ ζωντομόρος· εἶπε ὃ πῶρα σμίγῃ
ὁ νεκρὸς, πῶς ἐλαφραίς εἶ) οἱ ὑμωδαίαις
μου, καὶ κατέχε πῶς πλὴν ζωὴν σε ὅλιον
νὰ βασιῆς ἕως τὰ σημάδια τῶτα, γὰρ νὰ
Φρονημεύσης ἀπὸ τ' χαμὸν μου, καὶ νὰ
ῥωθῇς, αὐτὸ ἔχεις γινώσκιν. Ἀμὲν λοιπὸν, καὶ
δίχως ὀργήτα ὀργήσου τ' κόσμον καὶ τοῖς
κεφάλαιόις τοῦ, ἀλλάξε τ' ζωὴν μαζί με
πλὴν φορεσίαν· ἄμε εἰς τὸ μοναστήριον τῆς
αἰγίου Μελαρίου (ὅπου ἐφρονοῦσιν ὅτι
ὁμορφα καὶ ἀνοήτῃ) καὶ καλογέρβουσε
ἐκεῖ χωρὶς ἄλλο, καὶ τὸ γληγρώτερον.

Ἐκαμνε κουφὰ αὐτὰ ὁ ζωντομόρος, ὅ
ἐφαίνοντό τοῦ βαρὺς τῶτος ὁ λόγος. Ἀμὲν
ἀγριοξανοίοντα· τὸν ὁ νεκρὸς ἐβρονητόση-
σεν· ὡ κακορρίζων, τζουωῶς ἀχέμη, καὶ
δὲν ἕως νὰ σώσης πλὴν ψυχὴν σε; ἰδὲ πα-
ραλογασμένε, ἰδὲ ὅτι δάδασε τὰ γράμ-
ματα, ὅπου μὲ σίδερον πυρωμένον ἐσκλη-
ροχαρακτήει· εἰς πλὴν Φοῦκτοῦ μου οἱ
ἀγέβολοι.

54 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ἡ κρίσις τῆς χάριτος ἀτελεύτητη εἶναι· ὅσον
 χαρὸν γυρίζει ὁ οὐρανὸς, ὅσον χαρὸν κυ-
 ματίζει ἡ θάλασσα, ὅσον χαρὸν κυριεύει
 ὁ Θεὸς, τόσον χαρὸν σηκώνω πλὴν χάριτι
 μαζίμου. Καὶ αὖ ἐπολεμεῖ ὁ ὅλος οἰκὸς
 θεοποι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆ γῆς, καὶ οἱ ἄν-
 γελοι νὰ ἔκλυσαν τὸ ἐμπορετόν τοις, γὰρ
 νὰ θεραπεύσω ὀλιγάκις τοῖς ὑμνώταις
 μου· τόσον βαρεῖαις, τόσον φοβεραῖς, καὶ
 ἀγιάστουται εἶναι, ὅτι ἐλάφρουν ποτὲ,
 ποτὲ ἄνεσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῇ αἰῶνων δὲν
 εἰσὶν. Καὶ εἰς νὰ κατὰ μοῶς ὀλίγον ἐν
 τῷ βάρεσι τῶν βασάνων μου (δείκτει τοῦ
 τῷ χεὶ τοῦ γεμάτον ἀπὸ βρωμισμένου
 σάπημα, καὶ ἀπὸ κατεργασίας πόνεμα·
 ἀπέχει) καὶ φαίνεται σε ἐλαφρὴν, λέγει,
 τούτη ἡ ὑμνωδία; Απαληθινὰ, δὲν μου
 φαίνεται) τόσον βαρεῖαι, ἀπὸ τοῦ ὅτι ὁ ζων-
 τήμος.

Σφαλίζει τότε τὸ χεὶ τοῦ ὁ νεκρὸς, καὶ
 τοῖς τοῖς μόνον ἀπὸ τῶν βρωμοκαύσεων
 τοῦ σάπημα ἀποσφραττίζει, καὶ ῥίπτονται
 τοῖς εἰς τὸ πᾶσι τῶν σωζομένων τοῦ,

ἤρμητες ὅσον χαρὸν νὰ ἔλθῃς νὰ μεῖδῃς.
Γλήπερος ἦλθα διὰ λόγου σου, καὶ αὐ-
εῖσαι φρόνιμος, διὰ τὸ καλὸν σε ἦλθα.
Ὅσον εἶναι ἀνωφέλετος διὰ λόγου μου ὁ
ἐρχομός μου, ὅσον μπορῇ νὰ σε ὠφελήσῃ
ἐσένα αὐτὸς. Εἰς ὅσον, ῥωτᾷ ὁ ἄλλος, ἔ-
πως πᾶς, καὶ ποῦ δίδεσκεται; Κακὰ καὶ
ψυχὰ, ἀποκρίνεται ὁ νεκρὸς· οἱ ἀτρίαις,
καὶ οἱ ἄλλαις λωλῶσαις τῆ νεότητος μας ἐρ-
ρίξασί με εἰς τὴν κόλασιν, ἔτι εἰς τὴν αἰῶνα
τῆ αἰῶνων φεικτοκαύρησις. Ἀλλή! κα-
κὸν ποῦ ἔπαθα.

Ἀλλὰ ὅσαις νικτείαις, ὅσαις ἐλεημο-
σιαῖς, ὅσα ψυχικὰ, ὅσαις λειτουργίαις,
ὅσαις προσευχαῖς νὰ κάμῃς θέλω διὰ
λόγου σε, σμύλῃ ὁ ζωντοκὸς, ὅτι ἐλπί-
ζω, ἢ νὰ σὲ λυτρώσω ἀπεχεῖ, ἢ νὰ ἐλα-
φρώτῃς βάσιν σου. Εκεῖ βαθυδυναστε-
νάζοντας ὁ νεκρὸς, λέγει, ὦ ἐμὴ! ἀνότητι
ποῦ εἶ) ἢ ἐλπίδα σε; μήτε ἓνα κα-
μνεις, μήτε ἄλλο· οἱ ἀπόφρασις τῆ Θεοῦ
ἐνδότην εἰς τοὺς κολασμένοις ἀναλλοίω-
ταις εἶναι· δὲν προσκαλεῖ καμνεις ἀπεχεῖ.

κου τ' τετάρτου αὐτοκράτορος εἰς τ' Ναν-
 νέτες χώραι τῆς Βειτανίας ἔλαχον δύο
 δεχντόπουλοι, ὅπου δὲ αὐτὰ εἶ) παρ-
 κομμένοι εἰς τὰ γράμματα, καὶ νὰ εἶναι
 Καμονικοὶ εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκείνῃν,
 ἀνέμεναι νὰ χειροτονηθοῦν γλήζαρα· καὶ
 δὲ αὐτὴ ἡσυχία ἀκριβώτατοι καὶ ἐγκαρδύτικοι
 φίλοι, ἔταξαν ἕνας τῷ ἄλλου, νὰ ἔλθῃ ὁ
 παρὸς των ὅπου ἀποθανῇ, εἰς ἀφάση-
 μα λ'. ἡμέρων αὐτῶν ἐστὶν ἡ χώρα ὁ Θεός,
 νὰ πῇ τ' ζωντομοῦ, ποῦ καὶ πῶς δέεισκε-
 ρεσὸν ἄλλον κόσμον. Καμπόσας ἡμέρας
 ὕστερα ἀπὸ τοῦτον τ' συήθασιν ὁ ἕνας των
 ἀρρώστῳ ὅσον βαρὺ· ὅτι χίλια ἰατρικὰ
 νὰ τ' ἔκαμαν, μήτε ὕγεια ἢ ἠμπόρεσε νὰ
 ἰδῇ, μήτε νὰ γλυτώσῃ τ' ζωὴν του.

Απεθανὲν καὶ τ' περιακοστὴν ἡμέραν ἔρ-
 χεται παρὸς τ' ζωντομόν χλωμός καὶ ἀπο-
 χαμνωμένος· ὅς ἐστι, ὅπου ἔσκεν ὀρθὸς ὁ
 ζωντομός, καὶ δουλειὰν ἔκαμνει, δεχη-
 νὰ ὁ νεκρὸς καὶ λέγῃ· ὦ συνέφε, ἄχα-
 πτες τώρα γνωρίζεις με; Κατὰ ὅλας,
 λέγῃ ὁ ζωντομός, καὶ θαυμάζομαι, πῶς

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 51

λαὸν, παροικαρή ἦτον ὅχι αἰώνιος, ἐπει-
 δὴ διγῆκεν ἀπεχεῖ· Καθαρτήριος ἦτον ὅχι
 ὀλέθριος, ὅτι ^ἢ ἀφ' αὐτῶν ὅσων τῆς
 ψυχῆς τοῦ ἔπαθαινε, καὶ ὅσων ἐκαθα-
 εῖζοντο, ὅσων ἀνέβαιναν ἀποδώ, καὶ ἐλα-
 φρύνοντο οἱ ὑμωρίας τοῦ. Καὶ τούτῃ ἡ
 ἰσοεῖα βεβαιωνέται πρὸς διδασκαλίαν τῆς θεο- *S. Thom.*
 λόγων διδασκόντων, ὅτι ὁ Καθαρτήριον *in 4. d.*
 εἶχει σὰν εἰς τὸ σῶμα, ἢ τὸ πνεῦμα *Suar. tom.*
 κόλασις· καὶ δὲν ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς γέννησις, *4. in 3. di-*
 πρὸς πῶς ἡ γέννησις εἶχει εἰς τὸ βάθος τῆς *spirit. 43.*
 κόλασις, καὶ τέλος δὲν ἔχει· ὁ δὲ Καθα- *Bellarmin.*
 ρτήριον εἰς τὸ ἔμπα τῆς κόλασις, ὅτε *de Purgat.*
 λος ἔχει. *lib. 2. cap.*

Ὁξω ἀπὲς τῶντα νὰ ὁμίξω θέλω καὶ ἄλ-
 λων μίαν ἰσοεῖαν, ὅπου νὰ ἀποδείξῃ,
 πῶς ἡ κόλασις δὲν ἔχει τέλος, καὶ πῶς τὰ
 μνημόσυνα δὲν εἶναι ἀλλὰ τοὺς καθαρομέ-
 νοις· καὶ ὅς ἀκολουθίας πρέπει νὰ ὁμο-
 λογεῖσιν οἱ ἀντίδοχοι Καθαρτήριον ὅ-
 που ὁ θεοσεβέστατος Βινχέντιος ὁ Βελλοβα-
 κὸς ἐπίσκοπος, καὶ ἀξιοπιστοτάτος ἰσοεὶο-
 γραφὸς ἔγραψεν· ὅτι τὸ καθαρὸν τὸ Ἐρρί-

50 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

χεῖρά καὶ ἰαπεῖθειά σου μέσα εἰς ἓνα πυ-
 ρινὸν ποταμὸν χεῖρα καὶ ποδάρια δερμύος.
 Εἰς ἐκεῖνον τ' ποταμὸν δέεισκερ πληθὺς
 ἀνδρῶπων, ὅπου ἐκαύροντο. Κάποιοι
 ὡς ὁ Φάλι, ἄλλοι παρὰ πύλῳ, ἄλλοι πα-
 ρακάτω, πλείονερα ἢ ὀλιγότερα καὶ τὰ
 φτασίματά τους βουλησμένοι. Εκεῖ βλέ-
 ποντας ὁ πνθυματικὸς πατήρ καὶ διδάσκα-
 λος τ' μαθητῶν του μέσα εἰς τὰ βάσα-
 να σκληροτραγισμένον ἀπὸ ἀνεκδιήγη-
 τας ὑμωείας, τ' ἐλυπήθηκε, καὶ ἐπαρ-
 χάλεσε, καὶ ἐλειτούργησε ἀπὸ λόγου του
 καὶ ἀπὸ σημάδι δι' ἡμετέρας ὕστερα ἀπὸ τ'
 εἴκοσι λειτουργίας, δὲν τ' εἶδε πλεῖα
 βουτησμένον ὁλότελα μέσα εἰς φωτιά,·
 ἀλλὰ βυθισμένον μοναχὰ ὡς ὁ Φάλι.
 Διὰ τῶν ἐγκαρδιωμῶν ὁ καλὸς γέρον-
 τας τελειώνῃ τῆς ἑορμῆς λειτουργίας,
 μετὰ τῆς ὁποίας πρὸς πάντας τ' ἐλθού-
 ρωσε.

Συλλογίζου τώρα χεϊσιδμέ, εκείνη
ἡ φωτιά, ὅπου ἐβασανίζοντο ὁ παλιχά-
ει ἐκεῖνο ἀντάμα μὲ ὅσον ἀναρίθμητον

ταῖς ἱστορίαις τῶ στυμματατοῦ Βέδα, καὶ ὁ
 ψυχοφελὲς βιβλίον τῷ Διονυσίου τῷ Χαρ-
 τοισιανοῦ πρὸς τὰς τεσσάρων ἐχάτων τῷ αὐ-
 θεόπου· αὐτὸς ἰδοῦσι τῷ ἑπιστολαῖς τῷ θειο-
 πάτου Αὐγουστίνου, καὶ ταῖς θεοδίδακταις
 ἀποκάλυψες τῆς ὁσίας Βιργίλιας, καὶ ὁ
 πολυμαθὲς μινολόγον τῷ ἀδελφωτά-
 του πατρὸς Λαυρεντίου τῷ Σουρίου, καὶ τῷ
 Καθρέφτῳ τῷ πρὸς ἀδείματων πρὸς
 τῷ Μάρκου τῷ Μαρουλῶ, καὶ πᾶσι κατή-
 χησιν τῷ Αβερνυλτίου, καὶ ἄλλα πρόμοια
 βιβλία.

Ομως ἡ ἀγάπὴ δὲν ἀδείαζοις νὰ δώ-
 ρωσῃς ὅσα βιβλία, ἢ καὶ δὲν ταῖς ἐχρῶν
 εἰς τὴν χεῖρ· νὰ νὰ τοῖς καλοδωρηθῇ,
 ἕνα γράφω ἐδῶ, ὅπου δίδεσθαι εἰς τὸ
 πνευματικὸν πρὸς ἀδείμα, καὶ εἰς ταῖς πατε-
 ρικαῖς, καὶ εἰς ταῖς νόμιμας τῷ Ρωμῶν. Λέ-
 γεται γὰρ ὡς ἀδελφὸς ἀνὴρ ἀναχωρητὴς
 ἱερδὲς, ὅτι εἶχεν ἕνα μαθητὴν πολλὰ ἀν-
 υποτάκτον καὶ πεισματάρη, ὁ ὁποῖος μὲν
 τῷ θάνατον τοῦ ἀντιφθνήσκει τῷ διδα-
 σκάλῳ τοῦ βυθισμένου ἀφ' οὗ πᾶσι

48 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ψών· μάλιστα ὁμολογοῦσιν ὅλοι, πῶς
 ὅσα πεισώτερα βάσθη παθαίνει ὁ ζων-
 τήριος ἐπ' αὖ εἰς τὸ ζωὸν τοῦ, καὶ ὅσον τὰ
 παθαίνει πλέον ὑπομονετικὰ καὶ μὴ χα-
 ραῖς, ὅσον θύγεται ἀπὸ τῆς χόσμον κα-
 θαρτιώτερος. Ὁμολογοῦσι λοιπὸν Καθαρ-
 τήριον πῦρ εἰς τὸ πρὸς ὅσον ζωὸν καὶ πᾶς
 δὲν τὸ ὁμολογοῦσιν εἰς τὸ μὴ ὅσον; Καλὰ
 ποῦ τὰ ὁμολογᾷ καὶ τὰ δύο ὁ μέγας Αὐ-
 γουστίνος ἀπομύω εἰς τὸ λζ'. Ἰάλμ. πρὸς
 „καλοῦντας καὶ λέγοντας. Οὕτως εἰς ἐπὶ τῷ
 „τὸ ζωὸν Καθαρίσέ με Κύριε, καὶ τοιοῦτον
 „αἰτάδειξόν με, ὅτι νὰ μὴν χρεωσῶ πλεῖστα,
 „νὰ Καθαριθῶ εἰς τὸ Καθαρτήριον πῦρ
 „τῆς ἄλλης ζωῆς.

ΑΠΟΡΙΑ 7'. Δὲν ἐμπορεῖ καὶ εἰς
 νὰ ἀποδείξῃ με πρὸς δείγματα πῶς εἶ-
 ναι Καθαρτήριον. Ὅρα σημαδι πῶς δὲν
 εἶναι.

• ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Παραδείγματα γυ-
 ρήτοις καὶ ἰσορίας πρὸς τὸ Καθαρτηρίου;
 αὖς ἀφ' αὐτοῦ τοῦ ἀφ' ὧν τὸ Γρη-
 γορίου τὸ μέγαλον, καὶ τῆς ἀξιοπιστο-

της

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 47

μὲν οὖν τὰ κατὰ σάββατον ἀκολουθοῦν-
τες τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων
ψάλλοις. Καθαίρουν, Ρῦσαι πρὸς καὶ
γέννης τῆς ψυχῆς τῶν δούλων σου, καὶ Κα-
καθαρινεύσας αὐτὰς αἰνάζειξον. Ρῦσαι πρὸς
τὴν γέννης διάσῃς τοὺς δὲ ἡμῶν με-
ταστάντας. Θαυμάζομαι ὅτι ἀγνωσίᾳ ἐκεί-
νων, ὅπου ὁμολογοῦντες Καθαρτήριον ὤ-
δωρ, καὶ πιστεύοντες ὅτι τὸ νερὸν τοῦ Βα-
πτίσματος ἔχει πλὴν δυνάμιν νὰ Καθα-
ρίσῃ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ πορνικῆς κρί-
μα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιλοιπῆς ἀμώρτης, δὲν
θέλουσιν νὰ ὁμολογοῦσι Καθαρτήριον πῦρ.
Τάχα δὲν ἐμπορῇ ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ τῆς
Φωτῆας πλὴν δυνάμιν, νὰ καθαρῇ τῆς
ψυχῆς, καθὼς καθαρὶζέτω φυσικὰ τὸ χρυ-
σάφι, καὶ τὸ ἀσήμι, ἥ ἐξοχυριάζει τὸ
σίδερον, καὶ παρθεύει τὰ ἐπιλοιπα μέταλ-
λα; μάλιστα ἐπεὶ τε τοιοῦτος πλη-
ροφορεῖται ἡ ἐκδικητικὴ τοῦ δικαιοσύνης.

Ἐπὶ μηδέναις χειρισμῶς ζήνται νὰ
μὴν βαπτίζωνται ἢ καθαρίζωνται ἐδῶ οἱ
δικαιοὶ μέσα εἰς τὴν Φωτὴν ἀφ' ὧν θλί-

46 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

„Τοὺς ἐκλεκτοὺς, σὺν τῷ νῦν λέγει, ὅλα τὰ
 „ἐκλεκτὰ θέλω σύρε' παρὰ με' ἑπ' αὐτῶν καὶ
 „μὲν τὸ θάνατον δὲν ἐμπορῶσι νῦν σύρνω-
 „ται, ἢ νῦν βαλίζων) παρὰ Θεὸν ἐκείνοι,
 „ὅπου μὲν πλὴν κακὴν τοὺς ζῶντες ἐχωραθί-
 „κασιν, καὶ ἀφωραθήκασιν ἀπὸ τῷ Θεόν. ὁ
 „παιδοδιδάσκαλος Θεὸς τῇ ἐαυτοῦ παρὰσίᾳ
 „ἀφωραθήσεται ὑμᾶς, ἵνα ὅπου δὴποτε ἔστε,
 „καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀγαθῶν λα-
 „βήτε βοήθειας τῷ αὐτῷ χεῖρος. Ὡς ἐδῶ
 ἐμίλησεν ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ θεολόγος.

ΑΠΟΡΙΛΕ. Αὐτὸν ἀφ' ὧν, λέγει,
 ὀνομάζεται Καθαρτήριον, ἀπὸ τοῦ ὅτι
 ἐκείνος δὲν καθερῶν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Αὐτὸν λοιπὸν ἡ-
 σὺν ὁ μέγας Βασίλειος, ὁ Νύκτες Γρη-
 γόριος, ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ὁ θεὸς Ἀμ-
 βρόσιος, ὁ θαυμάσιος Ἀνδρέας, ὁ ἱε-
 ρώτατος Ἱερώνυμος, ὁ μέγας Γρηγόριος,
 ὅπου εἰς τοὺς παρὰγεγραμμένους μὲν
 εἰς, καὶ ἄλλου ὀνομάζω τὸ Καθαρτή-
 ριον πῦρ. Θαυμάζω μὲν αὐτοὺς ἐκεί-
 νων, ὅπου ἀνομιᾶται τὸ Καθαρτήριον, καὶ

εἰς τὸ ἄδην τῶν κολασμένων, καὶ μὴ τὸ
θανάτον τοῦ ἐδάταξε τὸ ἔρχομένον τοῦ εἰς
ὅλους ἐκείνους, ὅπου ἦσαν ἐκεί, διὰ τὰ
θεοῦ ἐκείνοι, ὅπου ἔμελλαν τὸν πιεῖν.
Ἀμὴ τέτοια γνώμη πάρα ἐνδύτιον εἰς τὸ
παραφύττω Δαβὶδ, καὶ ἐν τῇ ἀδῇ οὗ
ἐξομολογήσεται σοι; καὶ ἐνδύτιον τῷ ἀπο-
στόλου λέγοντος. Ὅσοι ἀνόμως ἡμῶν,
ἀνόμως ἔσονται ἀπολογούμεται καὶ ἐνδύτιον τῷ
Αὐγουστίνου βιβλ. περὶ τῆς αἰρετικῆς. Διὰ
τῶν μὴ κρατεῖτε, μὴ ὀπιστεύετε ἄλλο,
παρὰ ἐκεῖνο, ὅπου ἡ ἀληθινή πίστις τῆς
καθολικῆς ἐκκλησίας διδάσκει. Διατί κα-
ταβάλλοντες ὁ Χριστὸς εἰς τὸ ἄδην, ἐκεί-
νοισι μόνον ἐλυθέρωσεν ἀπὸ τῆς βασάνης τῆς
ἀδου, ὅπου ζῶντες τοῖς εἰς τὴν Γῆν,
τοῖς ἐφύλαξεν ἡ χάρις τοῦ εἰς τὴν πίστιν,
εἰς τῆς ἀγαθοεργίας, καὶ τῆς καλῆς
ᾠδῆς, ἢ ἡμεῖς ἐκείνοισι, ὅπου ἀπέθαν-
ον εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

Ὅσον πάλιν διὰ τὰ λόγια οὗτοῦ εἶπεν
ὁ Χριστὸς. Ὅταν ὑψωθῶ ἀπὸ τῆς γῆς πάλιν
παλεύσω πρὸς ἐμμετόν. μὴ ἐκεί διὰ

44. ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

νης λέγει. Ο λέγων ἔγνωκα αὐτὸν, ἔτι
 ἐντολὰς αὐτῆς μὴ τηρᾶν ψεύξης ἐστὶ· καὶ ὁ
 Ἀδελφότητος γράφει. Ἡ πίστις ἀνὰ τῆς
 ἔργων νεκρὰ ἐστὶ. Τὸ λοιπὸν ἀν' αὐτοῖς οἱ
 πιστοὶ χωρὶς τῶν καλῶν ἔργων δὲν σώζονται,
 πῶς ναὶ ὁ Θεοῦ οἱ ἀπίστοι ἐκλογασμένοι;
 καὶ αὐτὸ καθάβαινοντες ὁ Χεῖρος εἰς τὸ
 δύναι, ἐσωθήκησιν οἱ ἀπίστοι καὶ οἱ ἐκ-
 λογασμένοι δίχως τῶν καλῶν ἔργων. πλεία κα-
 λῶν ἱστορικῶν ἢ τῶν ἐκείνων, ὅπου δὲν εἶδα-
 σι καὶ τοῦ τῆς ἐν ἑσθῆς σου, πῶς ἐκεί-
 νοι, ὅπου μὲν πάλιν ἐν ἑσθῇ σου ἐληνηθήκα-
 σι. λωλὶὰ μεγάλη ναὶ ὁ εἶπη, ἢ ναὶ ὁ
 λογισμὸς χανεῖς· ἐπεὶ δὲ ἀπόσου ὁ Κύριος
 μὴ τυρᾶ, ὅτι πολλοὶ βασιλεῖς καὶ παρρη-
 ται ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, ἀὶ ὑμεῖς βλέπετε,
 καὶ οὐκ εἶδον. Ἀλλὰ διὰ τὴν μὲν σὰς
 πολυπραγίας, μετὰ ἐδικὰ μου λόγια, ἀ-
 φικεῖσθε ἢ ἔγραψεν ὁ Φιλάθηρος, ἀ-
 πόρρω εἰς τούτῳ τῷ ὑποθέσιν, ἐν ᾧ βί-
 βλίῳ τῶν ἀγρέσεων.
 Αἰρετῆς ἐστὶ ὅλοι ἐκείνοι, λέγει, ὅ-
 που πιστεύουσιν, ὅτι ἐκατέβηκεν ὁ Κύριος

τοῦτο καὶ ἄρεσιν ἐκείνῳ, γράφει τὰ
 τὰ λόγια· μὴ πλὴν ὑμετέρας ἀποδημίας,
 καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀφ' οὗ ἐμπέψατε ἀποδῶ, καὶ
 λέγει, ἔμαθα ἀπὸ τοῦ παροφθαλμοῦ μου
 μαρτυροῦν, πῶς εἶπετε, ὅτι ὁ πα-
 τοδυνάμος καὶ ὁ πῶς ἡμεῖς Ἰησοῦς Χρι-
 στός καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄδυσ ἐλύτρωσεν
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας τῶν ὅλων ἐκείνους, καὶ
 ὅπου τὸ ὁμολογῶν καὶ εἶπεν Θεός. Διὰ
 τοῦτο ἀδελφοί· θέλω νὰ ἀλλάξατε πα-
 πάσιν πλὴν γνώμῃ σας· ἀλλὰ καὶ
 βαίνοντες ἐκείνους ὁ Χριστός, ἐκείνους μόνον
 τῇ αὐτῇ χάριτι ἐλυτρώσεν, ὅπου ὅτι
 εὐεργετῶντες τοὺς, πῶς ἐμελλε νὰ γῇ
 ἀνθρώπος διὰ λόγου μας, καὶ πιστεύοντες
 το ἐφύλαξαν τοὺς ὁρισμούς του. Καὶ φα-
 νερόν εἰπὼν, ὅτι μὴδὲ μὴ πλὴν ἐν ἑαυτοῖς
 ὁ Κυρίου δὲν ἐμπορῇ χερεῖς ἀπ' ἐκεί-
 νους, ὅπου τὸ πιστεύουσιν, νὰ ᾤκηται· αὐτὸ δὲν
 εἰσάσεν ἡ ζωὴ του μετὰ πᾶσι. Ἐπὶ
 καὶ γραμμένον εἶπεν, πῶς πᾶς σῶματι μὴ
 ὁμολογῶσιν ἐαυτοὺς εἰδέναι τὸ Θεόν, τοῖς
 ἔργοις ὃ δὲ ποιῶμαι. Καὶ ὁ θεολόγος Ἰωάν-

42. ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

κολασμένων τ' ἡτοιμασμένων τὰς θείων
 βόλων, καὶ τοῖς στυγέροισι ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς τοῦ κόσμου· πληροῦνται διωγμάτων.
 " Ἀλλὰ καὶ ὡς προφητεὺς ὁ Ησαΐας· Οὐχ
 " οἱ ἐν ἁδύ ἀνέσπασί σε Κύριε, ὅσοι οἱ ἀ-
 " ποθάνοντες ἐλογίζασί σε, ὅσοι ἐλπίου-
 " σιν, οἱ ἐν ἁδύ ἐλεημεσιῶν. Πληροῦν-
 " ται, λέγω, καὶ ὁμοφώνοσι με τ' Ωριγὴν,
 καὶ ἄλλοι τῶν ἀναθεματίζονται ἀπὸ τοῖς
 ἁγίοις ἑξακοσίοις πεινῶντα πατέρες τ' ἁ-
 γίας οἰκουμένης ἐν Χρησθόμῳ στυγέροι.

ΑΠΟΡΙΑ α'. Οἱ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι
 καταβαίνοντας ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἰς τ' ἁδύ
 ἐλευθέρωσεν ὅλους ἐκείνους, ὅπου ὅτις τε-
 σαν εἰς τ' Θεόν. Καὶ αὐτὸς ἐλευθέρωθη-
 κασι τότε τόσας χιλιάδες μυριάδες ψυ-
 χαῖς, πῶς νὰ μὴ ἐλευθέρωσιν καὶ τῶ-
 ρα; ἢ ἄρα χρειάζονται νὰ ὁμολογῶ-
 μεν ἄλλον Καθαρητικὸν ὅπον;

Αποκρίνεται τοῖς ὁ μέγας Γρηγόριος,
 ὅτιν περὶ Γρηγόριον τ' παρυσίον,
 καὶ περὶ Θεόδωρον τ' διάκονον τῆς ἐν
 Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας, ὅπου ἔκα-
 νον

ἵππ. 26.
 βιβλ. 5.

Διὰ τῶν σώζονται ἄλλὰ πύρος καὶ ἀγα-
νουςιν ἀπὸ πλὴν φωτὶαν, καὶ περνοῦσιν εἰς
τοῖον ἀνέσεως καὶ ἀναψύξεως· ἀμὴν ἄλλὰ
τοὺς κολασμένους, καὶ τοὺς ἀποδαμνούς εἰς
τὸ θανάσιμον κρίμα, ἄλλὰ τοὺς ὁποίους μι-
λῇ ὁ Ωριγῆνης, δὲν λέγουσιν νὰ σώζονται
ἄλλὰ πύρος, ἄλλὰ δὲν ἀγαγνοῦσιν ἀπεχεῖ.

ΑΠΟΡΙΑ γ'. Πιστεύουσιν ἱνες, ὅτι
πολλὰς ψυχὰς δεισχόνται εἰς τὴν κόλα-
σιν, καὶ ἀναμνῶσιν ἐκείνους νὰ τοῖς ἐλεήσει ὁ
Θεός, καὶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἄλλὰ τὰ ψυχι-
κὰ, ὅτι ἄλλὰ τὴν ἐλεημοσύνης, καὶ παρσευ-
χαῖς, καὶ λειτουργίας τῶν ζώντων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἀνίσως ἄλλὰ τὴν κό-
λασιν γενοῦσι πλὴν παρσεκαμινῶν φω-
τὶαν τῶν ἁδου, καλὰ τὸ λέγε, καὶ ὁμοφρο-
νοῦσι μὲν μαῖ. Διαπὶ τὸ Καθαρτήριον *S. Thom. in 4. d. 20.*
πῦρ ἓνα καὶ αὐτὸ παρσῆμα εἶναι μὲν πλὴν *21.*
φωτὶαν τῆς κόλασις ἢ τὴν γενένης, λέσιν οἱ *S. Thom. in 4. d. 20.*
θεολόγοι, καλὰ καὶ ἄλλὰ φῶρος ἐνεργεῖ, καὶ *21. 23.*
παυδού. ἄλλὰ τῶν τὸ Καθαρτήριον καὶ *Suares 10.*
ζεταῖ εἰς τὴν πύριν γενοῦν καὶ ἄ- *4. intert. 3.*
δης. Ἀμὴν αὖ γενοῦσι πλὴν κόλασιν τῶν *part. disp. 45.*

θεσιν Διὰ, ὅπου σημαδύς κίνησιν, καὶ πέ-
 ραμα καὶ ἀφ' ὧσιν. Διαπὶ δὲν λέγει ὁ
 „ Παῦλος· Σώησεται ἐν τῷ πυρὶ, ἢ μέ-
 „ σα εἰς τὴν φωτίαν, ἀλλὰ ἀφ' πυρός.
 Οἱ ὃ ἀναπολικοὶ πατέρες τῆ αὐτῆς συνό-
 δου, ἀφ' ἧ ἀλλάβειαν τῆ δασκάλου τως
 ἐσιώπησαν. Ἀμὴν δὲν σιωπαίης ὁ Χρυσό-
 στομος, ἀλλὰ εἰς τὴ αὐτῇ ὁμιλίᾳ βε-
 βαιώνη τὴν ὀξήγησιν τῇ ἀγίων Λατίνων
 „ ἐν Φλωρεντία πατέρων λέγοντας. Ἡμῶν
 „ ἔθος λέγειν, ἐν τῷ πυρὶ σώζεται παρὰ τῷ
 „ μὴ κατακαυθῆναι, καὶ τεφευθῆναι δι-
 „ θεως ὑλῶν· οὕτως ὁ διδάσκαλος· ἀλλ' οὐ
 „ λέγων· ὅτι εἶναι ἀφ' πυρός. Τουτέστι
 τὰ πρᾶγματα, ὅπου δὲν κατακαύονται
 ὁλότελα εἰς τὴν φωτίαν, ἔδὲν γυρί-
 ζοιεν εἰς τὸ σῶσθαι· ἀλλὰ ἢ γίνονται σάκτῃ ἢ
 καταλείπονται, λέγων πῶς σώζονται ἐν
 τῷ πυρὶ, καὶ ἔτι πρέπει νὰ γρυκομένη
 τὴ ἀπόστολον, λέγει· ἀφ' ὧσιν ἐκεῖνοι, ὅπου
 κήρυκοι ξύλον, γῆρον, καλὰ μὲν, ἢ γυναι-
 ἐλαφρὰ κρίματα δὲν κατακαύονται ὁλό-
 τελα, μάλιστα βασυδοὶ καὶ ἀπομύθοι.

ὃ πιτεῖει, οἱ ἄγιοι πατέρες τὸ διδάσκουσιν, οἱ ἱεραὶ σινώδοι τὸ δογματίζουσι, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων λόγων τοῦ Παύλου, ὅλοι πρὸς ὅλγον οἱ διδασκαλοὶ τὸ συμφέρουσιν.

Ἡ ἀφορμὴ πάλιν, ἀφ' ἧς ὅποιαν τὰ ἐκ ηὐτῶν ἀλλοίως ὁ Χρυσόστομος, δὲν εἶναι, πῶς ἀντιπολεμᾷ ἢ ἀρνᾷται ὁ μέγας φωστὴρ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα τῆς Καθαρτηρίου. Ἀλλὰ ἀφ' ἧς καὶ ἐλέγχῃ πῶς ψευδοδιδασκαλοῦν τῶν Ωειγῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ωειγῆς ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν λόγων ἐσυμφέρει ψευδῶς, ὅτι ἐμελλὰ καὶ θανατῶν καὶ οἱ ἀγέλοισι καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐκ δεξιῶν διδάσκει τὸ ἐναντίον. Ωειγῆς γὰρ ἀδίκῃ σωτηρίᾳ κατενόησεν, ὃ ὃ Χρυσόστομος δικαίαν καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τῶν ἰδίων λόγων ἐσυλλογίσθηκε.

Καὶ οἱ ἄγιοι Λατῖνοι τῆς Φλωρεντίας σινώδου πατέρες ὡς ἀπέδειξαν μετὰ πολλὰς μάρτυρας τῆς θείας γραφῆς, ὅτι οὕτη ἡ λέξις Σωθήσεται, πρῶτα εἰς καλὸν πέραν, καὶ τὸ φαίνεται ἀπὸ τῆς προ-

38 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

» ὡς ἀπὸ πυρός. Ἀλλὰ δὲν μίλης ἐκεῖ ὁ
 Παῦλος ἀπὸ τοῦ Καθαρτήριον· ἐστὶν ἡ καὶ
 ὁ ὀξοχώματος τοῦ Παύλου ἐξηγητῆς ὁ Χρυ-
 σοστόμους, τῷ ὁποῖου ὅσας φοραῖς ἐφάνη ὁ
 ἀποστόλος, καὶ τῷ ἐξεδέχαιτο ταῖς ἀπο-
 κρίναις, ἐξηγᾷ τὰ ἄλλης λογῆς καὶ λέγει.
 » Σωθήσεται, τυπέναι εἰς τὸ μηδέν, καὶ εἰς
 » ἀνυπερβίαν οὐ χωρήσῃ· οὐχί, φησι, καὶ αὐ-
 » τὸς οὕτως ἀπολείπεται ὡς τὰ ἔργα εἰς τὸ
 » μηδέν χωρᾶν, ἀλλὰ μόνον ἐν ταῖς πνεύ-
 » ματι κακὰ συμφοραῖς τοῦ Καθαρ-
 » τήριον ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων λόγια τῷ Παύλου,
 καὶ ἐξ ἀκολουθίας δὲν εἶ) Καθαρτήριον.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἀς τὰ ἐξηγᾷ ὁ Χρυ-
 στοστόμους ἄλλης λογῆς ἀπὸ τοῦ ἐξηγη-
 τῆς τὰ οἱ ἄλλοι διδάσκαλοι, δὲν λογᾶται
 μὲν ὅλα τὰ τα, ἢ νὰ μὴ εἶ) Καθαρτήριον,
 ἢ ἀπὸ αὐτῶν τὰ λόγια νὰ μὴ συμφορά-
 νε) καλὰ, ἢ νὰ μὴ ὁμολογᾷ ὁ Χρυσο-
 στόμους τὸ Καθαρτήριον. Διότι, πῶς νὰ μὴ
 εἶ) Καθαρτήριον, ἢ πῶς νὰ μὴ συμ-
 φοράνεται καλὰ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν λό-
 γων· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία

ἐκκοισιν εἰς ἄλλους. Διὰ τῆς οὖτοις πᾶπας καὶ μῦρτους Σίξτος γραφόντας πρὸς τοὺς κακοὺς διδασκάλους, ἀφ' οὗ εἶπεν εἰς τὴν δεξιὰν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ. Ἐγὼ ὅτι εἰς τὴν θείαν γραφὴν δύο μόνον ὅποις βλέπω, τελουταίους δηλαδὴ, πᾶς βασιλείαν καὶ γενναν, ἡρώων καὶ ζωὴν καὶ τὸ θάνατον, σμίξει πρὸς τὸν Καθαρτήριον ἔξαρθρον. Σαν νὰ ἔλεγε ὅτι ἀπὸ τοῦ δύο ἀνῶθεν ὅποις βλέπω εἰς τὴν θείαν γραφὴν, ἄλλον τείτον ὅπον ἡρώων ὁ Καθαρτήριον, ὅπου τὸ διχάων οἱ ψυχὰς χωριζόμεναι ἀπὸ τῶν κορμίων πᾶς καταείζονται. Καὶ φανερόν ἐστι ἀπὸ τῆς ἀνῶθεν μῦρτεύειαι, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιλείπει βιβλία τῆς Αὐγουστίνου, πῶς ὁ μέγας ἐκεῖνος Φωστὴρ ὁμολογᾷ ὁ Καθαρτήριον.

ΑΠΟΡΙΑ Β'. Τὸ δόγμα πρὸς τὸν Καθαρτήριον θεμελιώνεται μάλιστα ἀπὸ τῶν εἰς τὰ λόγια τῆς Παύλου. Εἴπεις δὲ οἰκοδομεῖ ὅτι τὸ θεμέλιον τῶτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους ἡμίους, ξύλον, χόρτον, χαλκόν, αὐτὸς δὲ (φθῆσεν), οὕτως ὅτι

36 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

χυλογίαν ἀφιώνω σε καὶ τοὺς ἀρετῶν
μέσα εἰς τὴν ἑλπίδα μας τῆς Ρωμαιοῦς
πίστεως· ὅπου θέλεις ἰδεῖς καὶ τοῦς ἀφορ-
μῶν δὲ τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ δεύτερα κεί-
σις εἰς τὴν σωτέλειαν τῆς κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'.

Διαλύονται οἱ ἄλλαις ἀποδείξεσι
ἐνδυπλοῦν· εἰς πᾶσι
τῶν Καθαρτηρίων.

Serm. 14.
de verbis
Apostoli,
et lib. 1
de pecc.

ΑΠΟ- **Ο** θεὸς Ἀνδρουῆνος μαλῶ-
ρια α'. **Ο**νοντας εἰς πολλοὺς ὅποις με-
τοὺς ἀρετικῶν Πελαγιοῦς, λέγει πᾶς
δύο μόνον ὅποις δέονται εἰς τὴν ἄλλον
κόσμον ἡτοιμασμένοι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
που, τοῦτέστιν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ τὸ αἰώνιον πῦρ. ὅρα Καθαρτήριον δὲν
ὁμολογᾷ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Μιλεῖς ἐκείνῳ ὁ ἅγιος
ἀπὸ τοῦ πελαγιοῦς ὅποις, ἀπὸ τοῦ ὁ-
ποίου δὲν ἀγαποῦσιν οἱ νεκροί, καὶ καὶ

ΟΤΙ ΒΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 35

Αὐρουσῖνος· Ποῖος οὖν πεισματοάρης ὁ- ^{„βιβ. β. κτ“}
 σον πεισματοπικὰ ἐκουφάθηκεν πρὸς τὸ ^{„αἰρετ. κεφ.“}
 διαγγέλιον, ὅπου ἀκούοντας πῶς ὁ φτω- ^{„εβ. κ. ξγ.“}
 χαλζαρος ἐφέρθηκεν ἀγῶς μὲν τὸ θά-
 νατόν τοῦ εἰς τὸ χέρπον τῷ Αἰθραμ, καὶ
 ὁ πλοιοποφάγας ἐρρίχθηκεν εἰς πλὴν κή-
 λασιν· δὲν θέλῃ μὴ ὅλα τὰτα νὰ πιτεύσῃ,
 ὅτι κείνεται ἡ ψυχὴ πρὸς ἀγῶς ὅπου μισεύ-
 σι τὸ κορμί.

Ερχεται μου ἐδῶ νὰ φωνάξω, τί ἔτι Ματθ. ιη.
 χρεῖαν ἔχωμεν μάρτύρων; Ἰάχα ἡ μάρτυ-
 εῖα τῷ Αὐρουσῖνου χίλιος μάρτυρες δὲν ^{„εμ. ζ. βιβ.“}
 ἀξίζει; ὅπου φανερὰ κηρύττῃ ἄλλοι, ὅτι ^{„ε. πει. πης“}
 πρὸς ὁφθαλμοὺς καὶ ὁφθαλμοὺς πιτεύομεν, ^{„ψυχ.“}
 πῶς κείνον οἱ ψυχῆς, ἀφ' οὗ ἀγῶς
 σιν ἀπὸ τῆς κορμίας τοῦ. Καὶ ἀφ' οὗ νὰ ξε-
 καθαίρῃ καλὴν πλὴν διδασκαλίαν
 τοῦ· κείνοντα, λέγει, πρὶν νὰ σώσω εἰς
 ἐκείνῳ τὸ κείνον, ὅπου καί μιν χρεῖα νὰ
 ἔδρακετοῦ, ἀφ' οὗ ἔδρασμα τοῦ μὲν
 τῆς κορμίας των.

Ηκολεύθη νὰ τὸ ἀποδείξω καὶ μὲ θεο-
 δοκικοὺς λογαριασμοὺς, ἀμὴν ἀφ' οὗ βεβα-

34 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ὁμιλ. λζ'. „ ἐν τῇ ὑσάτῃ πνοῇ αἱ τῶν ἀνδρεσέων δο-
 εἰς τὸ ια'.
 τῷ Ματθ. „ κινῶνται πρὸς ἑαυτοὺς. Ομοίως ὁ Χρυσό-
 „ στωμ. Εἰς τὴν προῦσαν ζωὴν καὶ ἔχουσιν
 „ ἔχεις καὶ ἀδείαν νὰ ζῇς καλὰ ἐν ἀρετῇ,
 „ ἀλλὰ σὺ ἀπεθάνῃς ἀκολουθεῖ ἡ κρίσις καὶ
 ὁμιλ. ιθ'. „ ἡ ἡμετέρα. Διατὶ καθὼς ἐκεῖνοι, ὅπου
 εἰς τὸ δ'
 τῷ Ματθ. „ ἀγαθνοῦσιν ἀπὸ τῆς φυλακῆς, σὺννοῦνται,
 „ λέγει, μετὰ αὐτοὺς ἀλυσίδες τῶν εἰς τὴν κρίσιν
 „ οὕτως καὶ οἱ ψυχῆς ὅλας, ἀφ' οὗ ἔχουσιν
 „ ἀθήκασιν ἀπὸ τοῦ κορμίου, πᾶσιν εἰς ἐκεῖνο
 „ τὸ ἔσχατον κριτήριον ἀντισταθῆναι ἀπὸ
 „ τοῦ αὐτοῦ, ὅσα ἔχουσιν κρίματα.

Ο Αὐγουστίνος πάλιν μιλουῦντας δεῖ
 τὴν Βινκέντιον Βίκτορα πρὸς τὴν Πέτρον τὴν
 „ πρεσβύτερον οὕτως γράφει· Καλὰ καὶ ἀ-
 „ ξία, καὶ πρὸς Θεοφίλου πιστεύει ὁ Βινκέν-
 „ πιος, ὅτι κρίνονται οἱ ψυχῆς πρὸς τοὺς,
 „ ὅπου ἀγαθνοῦσιν ἀπὸ τοῦ κορμίου τοῦ, πρὶν
 „ νὰ ἔλθω εἰς ἐκεῖνον τὴν ἄλλαν κρίσιν,
 „ ὅπου μέλλοι νὰ κριθῶ, ἀφ' οὗ ἔσχα-
 „ τος μὲν τοῦ κορμίου πρὸς.

Καὶ ἄλλοι καὶ τῶν μάρτυρων τῶν Εἰ-
 ρωάνου ἱερομάρτυρος, σφίγγει αὐτοὺς ἐν

ἀνθρώπος κρίνῃ εἰς τὸ κρυφὸν κριθῆμεν
τῷ Θεῷ πλὴν ἰδίαν ἡμέραν, καὶ ὥρα ὅπου
ἀποθάνῃ.

Δι' ἕτερον ἢ πτωχὴν πίστις καὶ ὁμολο-
γία τῆς ἀγίας ἐκκλησίας τὸ αὐτὸ ἀποδεί-
κνυσι. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὥρας πόντου, ἔ-
πειτα καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας πόντου, καὶ ὁ-
μοίως, καὶ τῆς λυτρώσεως ὁ Θεὸς ἀπὸ πλὴν
φωτῆς, καὶ καὶ τῆς δώσεως τῆς αἰώνιον ἀνά-
παυσιν. Ὅρα πιστεῖς, πῶς βασανίζονται
ἀπὸ πλὴν φωτῆς, καὶ αὐτὸ πιστεῖς, ἀκο-
λουθεῖ πῶς πιστεῖς, ὅτι τῆς ἐκρίνευ ὁ Θεός.
Ἐποῦτος ἔτι δὲ κρίσιν, μηδὲ πλὴν δόξαν
ἐκκλησιονόμησιν οἱ ἄγιοι, μηδὲ οἱ ἀπεβίς
ἐκκρεμνισθήκασι εἰς τὴν ἀδύαν, μηδὲ τῶν
πιστῶν οἱ ψυχὰς καθαρίζονται εἰς πλὴν
φωτῆς.

Τεῖτον οὕτως μερικὴν καὶ ἰδίαν ἡμέραν
κρίσιν ὅπως ἐπὶ οἱ ἄγιοι πατέρες, καὶ
ὅπως τὸ μῦθον αὐτῶν τῆς ἐπιλοίποισι ὅλους
ὁ θεὸς Δαμασκηνὸς λόγῳ αὐτῶν τῶν ἐν πίστι
κεκοιμημένων. Φασὶ γὰρ οἱ φωτισθέντες
θεοὶ ἀνέρες, λέγει, ὅτι ὡς ἐν ζύγῳ

Κορινθ.
κεφ. ε΄.

Κηρύττει λοιπόν ἡ θεία γραφή, ὅτι
 „ πρῶτα μὲν τὸ θάνατον καθενὸς ἀνθρώ-
 „ που ἀκολουθεῖ ἡ κρίσις, καὶ τότε λαμ-
 „ βανήσεται ἀπὸ Θεοῦ ἡ ψυχὴ κατὰ ἔργα της,
 „ ἢ καλὸν, ἢ κακόν. Τοῖς γὰρ πᾶσι ἡμᾶς
 „ φανερωθῆναι δεῖ ἑμπαροθεν τῷ βήμα-
 „ τος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κριθῶμεν ἕκαστος κα-
 „ τὰ τὸ σῶματός περὶς αὐτοῦ ἢ ἔπραξεν, εἴτε
 „ ἀγαθόν, εἴτε κακόν. Φανερώμεθα πάλιν
 „ εἰς τὸ περὶς Ἑβραίοις κεφαλ. ε΄. Απόκει-
 „ ται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μὲν
 „ ὅτι τῷ κρίσει. Αὐτὴ ποία κρίσις; οὐχ ἡ
 „ κοινὴ μόνον καὶ καθολικὴ, ὅπου μέλλει νὰ
 „ γῇ ὁμογενὴς τὸν κόσμον ὅλον εἰς τὴν συν-
 „ τέλειαν τοῦ αἰῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἡ κρυφὴ καὶ
 „ μερικὴ πασδμὸς, καθὼς οἱ διδάσκοισι βί-
 „ νως οἱ παλαοὶ ἅγιοι πατέρες Κυριακὸς,
 „ Αμβρόσιος, Αὐγουστῖνος, καὶ ἄλλοι ὅπου ἐ-
 „ παμνοῦσι λαμπερῶς τὴν μυστηρίαν τοῦ ἰσοῦ
 „ τῷ Σειραχ λέγοντος κεφαλ. ια΄. Ὅτι κυ-
 „ φον εἰδυπὶ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελότης
 „ ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 „ Διδάσκει λοιπόν ἡ θεία γραφή, ὅτι κατὰ
 „ ἀνθρώπου

δαξε, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ εἶναί τε Γου-
ρατώριοι, καὶ τὰς ἐκείναις κατεχομένης ψυ-
χαί, τῆς τῶν ζώντων πνεύων σπουδου-
ρίας δὲ προσευχῶν δηλονότι καὶ διποικίαν
ἡμοθυμίας, μέλιστα ὅτι τῇ δι' αὐτοὺς δέκτω
θυσία τῷ θυσιαστηρίου ὠφελεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Απορία δια τῶν μερικῶν
κρίσιν.

ΑΠΟ- **Η** ΠΙΣΙΣ Τῷ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ ὅ-
ΡΙΑ. **Η** ΠΟΤΗΤΑΙ, ΝΑ ἤνῃ μερικὴ
κρίσις πρὸς τοὺς ὕστερα ἀπὸ τ' θάνατον
ἀλλὰ δὲν γὰρ τέτοια κρίσις, λέγε. ὅρα
Καθαρτήριον δὲν εἶ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὅσοι ἄρνοιώται νὰ
ἤνῃ πρᾶντα μὲν τ' θάνατον μερικὴ κρί-
σις, εἶναι αἰρετικοί· ὅτι καὶ φανεραῖς εἶ-
σι μὲν τῆς αἰτίας γραφῆς, ὅτι ἐκ-
κλησιαστικῆς παρὰ δώσεως, καὶ τῶν ἁγίων
πατέρων ἀπομύω εἰς αὐτό.

30 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ποιμασμένῳ τῷ ἀβόλῳ ἔτι αἰγέ-
λοις αὐτῷ; ἢ ἀφ' ἧς πρὸς καμῶν; Δὲν
χρυσάται ἀφ' ἧς αἰώνιον. ἀλλεῖας ἤθελε
πέσῃ εἰς ἧς αἴρεσιν τῷ Ωριγῶνι τέλος τῷ
χάλασι ληρωῦτος. μὴ ἴσῃσι τὰ δὲ λέ-
μεν. ἐπεὶ δὲ κρίσις ἔστιν χάλασι αἰώνια,
καὶ πῦρ ἀσβεστον. χρυσάται λοιπὸν ἀφ' ἧς
πρὸς καμῶν, τούτῃσι τῷ καθαρτήριον, εἰς ἧς
ὅποια καθαρτίζονται οἱ ψυχῆς ἀπὸ τῷ ἀ-
παρτίας τῷ κρίματι τῷ τῷ πρὸς ἀδόξου ναί,
ἀμὴ ἀληθινῷ ἔσθου βοᾷ ὁ Αὐγουστίνος.

Τελειῶν με τῷ ἀπόφασις τῷ ἀγίας ἐν
Τελείντῳ σινώδου εἰς τῷ ὁμολογίας τῷ πῆ-
τεως, καὶ λέγω πῶς χρυσάται με τὰ πῆ-
τεῶν με βέβαια τῷ Καθαρτήριον. καὶ τὰ
κατὰ με διωπῆ, ὅτι οἱ ψυχῆς, ὅπου
βασμίζονται ἐκεῖ, πένοντι βοήθειαι, καὶ
ὠφέλειαι πολλῇ, ἀπὸ τῷ κατὰ ἔργα τῷ

Εν Τελείντῳ.
αὐτῷ.

„ πῆτων ζωντομένων. Ἐπεὶ δὲ καὶ λέγει, ἡ κα-
„ θολικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τῷ ἀγίου πνεύμα-
„ τος ἀφ' ἧς ἱερὰν λόγον, καὶ τῷ παλαμῶν
„ πρὸς ἀδόξεως τῷ πατέρων διδασκαλίας, οὔτε
„ τῷ πρὸς ἀδόξεως ἱερῶν σινώδου ἐδῆ

δαξε, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ εἶναί τε Γουρ-
 ρατώριοι, καὶ τὰς ἐκεί κατεχομένας ψυ-
 χάς, ταῖς τῶν ζώντων πνεύων σπουδαι-
 ούτως δὲ προσευχῶν δηλοῦν καὶ διποιῶν
 ἀπομύσας, μέλιστα ὅτι τῇ ἐκπαρασκευῇ
 θυσιᾶς τῆς θυσιασθείου ὠφελεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Απορία διὰ τὴν μερικὴν
 κρίσιν.

ΑΠΟ- **Η** ΠΙΣΙΣ Τῆς ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ Ὑ-
 ΠΙΑ. **Η** ΠΟΠΗΤΑΙ, ΝΑ ἤνῃ μερικὴ
 κρίσις πρὸς τοῦ ὕστερα ἀπὸ τῆς θανάτου
 ἀλλὰ δὲν γὰρ τέτοια κρίσις, λένε. ὅρα
 Καθαρτήριον δὲν εἶναι.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὅσοι ὁρνοῦνται νὰ
 ἤνῃ πρᾶντα μὲν τῆς θανάτου μερικὴ κρί-
 σις, εἶναι αἰρετικοί· ὅτι καὶ φανεραῖς εἶναι
 οἱ μὲν πνεύματι τῆς ἀγίας γραφῆς, τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τῶν ἀγίων
 πατέρων ἀπομύω εἰς αὐτό.

30 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ποιμασμένῳ τῷ ἀφ' ὧν ἐστὶν αἱ ἁγί-
 λαις αὐτῶν; ἢ ἀφ' ὧν ἐστὶν ὁ πόθος; Δὲν
 γινώσκται ἀφ' ὧν αἰώνιον. ἀλλ' ὅτι ἡθελε
 πέσῃ εἰς τὸ αἶρεσιν τῷ Ωριγάνῳ τέλος τῆς
 χάριτος ληρωμένου. μὴ γάρ οἱ ναὶ ὁ λέ-
 γων· ἐπεὶ κρίσις ἐστὶν· χάρις αἰώνια,
 καὶ πῦρ ἀσβεστον. γινώσκται λοιπὸν ἀφ' ὧν
 ἐστὶν ὁ πόθος, ἵνα τετὶς τῶν καθαρτήριων, εἰς τὸ
 ὅποιον καθαρτίζονται οἱ ψυχῆς ἀπὸ τῶν ἀ-
 παρτίων τῶν κρίσεων τοῦ πᾶσι δόξου ναὶ,
 ἀμὴν ἀληθινῶς ἔχοντος βοᾷ ὁ Αὐγουστίνος.

Τελειώνω μὲν τὸ ἀποφασίζον τῆς ἀγίας ἐν
 Τριδέντῳ συνόδῳ εἰς τὸ ὁμολογῆσαι τὴν πί-
 στεως, καὶ λέγω πῶς ἡρεώμεθα ναὶ πῶς
 ἡρεώμεθα βέβαια ὅτι καθαρτήριον· καὶ ναὶ
 ἡρεώμεθα δυνατὰ, ὅτι οἱ ψυχῆς, ὅπου
 βασανίζονται ἐκεῖ, πένοντες βοηθίαι, καὶ
 ὠφέλειαι πολλῶν, ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων τῶν

ἐν Τριδ.
 αὐτῶν. „ πιστῶν ζωημάτων. Ἐπεὶ καὶ λέγει, ἡ κα-
 „ θολικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
 „ τος ἀφ' ὧν ἱερὰν λόγον, καὶ τὴν παλαιὰς
 „ πνευματικῆς τῶν πατέρων διδασκαλίαν, οὔτε
 „ τοῦ πνεύματος ἁγίου ἱερὰς συνόδους ἐδί-
 „

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 31

δαξε, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ εἶναί τε Που-
ρατώριον, καὶ τὰς ἐκείναις κατεχομένας ψυ-
χαίς, ταῖς τῶν ζώντων πνεύματων συμπου-
ρίας διὰ περισυγχῶν δηλονότι καὶ δι' αἰτιαῖν
ἡγομένων, μέλιστα δὲ τῇ δι' αἰσθητικῶν
θυσιᾶν τῆς θυσιασθείου ὠφελείᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Αποεία διὰ πλὴν μερικὴν
κρίσιν.

ΑΠΟ- **Η** ΠΙΣΙΣ Τῆς ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ Ὑ-
ΦΙΑ. ΠΟΠΗΤΑΙ, ΝΑ ἤνῃ μερικὴ
κρίσις πρὸς τοῦ ὕστερον ἀπὸ τῆς θανάτου
ἀλλὰ δὲν γὰρ τέτοια κρίσις, λένε. ὅρα
Καθαρτήριον δὲν εἶ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Οσοι ἔρνομιῶται νὰ
ἤνῃ πρᾶντα μὲν τῆς θανάτου μερικὴ κρί-
σις, εἶναι αἰρετικοί· ὅτι καὶ φανεραῖς εἶ-
σι μὴ τυχεῖας τῆς ἀγίας γραφῆς, τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τῶν ἀγίων
πατέρων ἀπαμύω εἰς αὐτό.

30 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ποιμασμένῳ τῷ Δαβὶδ ὁ Θεὸς ἀγγέ-
λοις αὐτοῦ; ἢ Διὰ τὸ πνεύματι; Δὲν
χρυσάται Διὰ τὸ αἰώνιον. Ἀλλ' αἰσῶς ἤθελε
πέσει εἰς τὸ αἶρεσιν τῶ Ωριγόνος τέλος τῆ
χάριτος ληρωῦτος. μὴ γνοῖσιν γὰρ ὁ λέ-
γων· ἐπεὶ κρίσις ἔστιν· χάρις αἰώνια,
καὶ πῦρ ἀσβεστον. χρυσάται λοιπὸν Διὰ τὸ
πνεύματι, τοῦτέστι τὸ καθαρτῆριον, εἰς τὸ
ὁποῖον καθαρῶνται οἱ ψυχῆς ἀπὸ τῆς α-
μαρτίας τῆς κρίσεως τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ,
ἀλλ' ἀληθινῶς ἔσπου βοᾷ ὁ Αὐγουστίνος.

Τελειῶνω μὲν τὸ ἀποφασίζον τὴν ἀγίαν ἐν
Τριδότην συνόδον εἰς τὸ ὁμολογῆσαι τὴν πί-
στεως, καὶ λέγω πῶς χρυσάται γὰρ πνεύ-
ματι βέβαια ὁ Καθαρτῆριον· καὶ γὰρ
καταπονομένη διωκτὴς, ὅτι οἱ ψυχῆς, ὁποῦ
βασανίζονται ἐκεῖ, πένοντες βοηθεῖται, καὶ
ὠφέλεια πολλή, ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων τῶν

Εἰ Τριδ. „πιστῶν ζωητόμων. Ἐπεὶ καὶ λέγει, ἡ κα-
θα. κ. „θαλικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τῶ ἀγίου πνεύμα-
„τος Διὰ τῶν ἱερῶν λόγων, καὶ τὸ παλαῖον
„πνεύματος τοῦ πατέρων διδασκαλίας, οὔτε
„τῶν πνευματικῶν ἱερῶν συνόδων ἐδί-
„

δαξε, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ εἶναί τε Γου-
ρατώριον, καὶ τὰς ἐκδ' κατεχούρας ψυ-
χαί, τῆς τῶν ζώντων πεισῶν στυγυπου-
ρίας δὲ παρσευχῶν δηλονότι καὶ διποιῶν
ἀπομύσας, μέλιστα ὅ τῇ δι' παρσευδέντω
θυσίᾳ τῷ θυσιαστηρίου ὠφελεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀπορία διὰ πλὴν μερικὴν
κρίσιν.

ΑΠΟ- **Η** ΠΙΣΙΣ Τῷ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΥ ὕ-
ΦΙΑ. ποτίζεται, καὶ ἡ μερικὴ
κρίσις πρὸς τοῦ ὑπερᾶ ἀπὸ τ' θάνατον
ἀλλὰ δὲν γὰρ τέτοια κρίσις, λέγε. ὅρα
Καθαρτήριον δὲν εἶ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὅσοι ὄρνουῦνται καὶ
ὄρνῃ πρᾶντα μετ' τ' θάνατον μερικὴ κρί-
σις, εἶναι αἰρετικοί· ὅτι καὶ φανεραῖς εἶ-
σι μάρτυράς τῆς ἀγίας γραφῆς, ὅτι ἐκ-
κλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τῶν ἀγίων
πατέρων ἀπομύω εἰς αὐτό.

30 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ποιμασμένῳ παρ' ἀρχαῖων ἐ τοῖς ἀγγέ-
λοις αὐτοῖς; ἢ ἀπὸ τῆς παροικίας; Δὲν
χρυσάζεται ἀπὸ τῆς αἰωνίου. ἀλλ' ἡμεῖς ἤθελε
περὶ εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν Ωριγόνων τέλος τῆς
χάριτος ληρωμένος. μὴ γάρ τοι ναὶ τὸ λέ-
μεν· ἐπεὶ κρίσις ἐστίν· χάρις αἰωνία,
καὶ πῦρ ἀσβεστον. χρυσάζεται λοιπὸν ἀπὸ τῆς
παροικίας, τοῦτέστι τῆς καθαρτήριον, εἰς τὴν
ὁποῖαν καθαρίζονται οἱ ψυχὰς ἀπὸ τῆς α-
παρτίας τῆς κρίσεως τοῖς παροικίᾳ ναὶ,
ἀλλ' ἀληθινῶς ἔπου βοᾷ ὁ Αὐγουστίνος.

Τελειώνω μὲν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας ἐν
Τριδέντῳ συνοδῶν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς πί-
στεως, καὶ λέγω πῶς χρυσάζεται ναὶ πί-
στεως μὲν βέβαια τὸ Καθαρτήριον· καὶ ναὶ
καρπὸν μὲν διωκτὰ, ὅτι οἱ ψυχὰς, ὅπου
βασανίζονται ἐκεῖ, πένοντες βοήθειαν, καὶ
ὠφέλειαν πολλήν, ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων τῶν

ἐν Τριδ. „πιστῶν ζωητομένων. Ἐπεὶ καὶ λέγει, ἡ κα-
θα. κέ. „θολικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τῆς ἀγίου πνεύμα-
„τος ἀπὸ τῶν ἱερῶν λόγων, καὶ τῆς παλαιᾶς
„παροικίας τοῦ πατέρων διδασκεία, οὕτως
„τοῖς παροικίᾳ ἱεραῖς συνοδοῖς ἐδί-
„

ἀνθρώπος κρίνῃ εἰς τὸ κρυφόν· κριτήριον
τῷ Θεῷ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καὶ ὧρα ὅπου
ἀποταμίῃ.

Δύτερον ἡ πορνότης καὶ ὁμολο-
γία τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τὸ αὐτὸ ἀποδεί-
κνυσι· ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὥρας πάντες, ἔ-
πειτα καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς
καθαρῆς, καὶ τῆς λυτρώσεως ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς
φωτίας, καὶ καὶ τῆς δώσεως τῷ αἰώνιον ἀνά-
παυσιν· ὅρα πιστεύει, πῶς βασανίζονται
ἀπὸ τῆς φωτίας, καὶ αὐτὸ τὸ πιστεύει, ἀκο-
λουθεῖ πῶς πιστεύει, ὅτι τῆς ἐκκρίνετο ὁ Θεός.
Εἰς τὴν δὲ δίχως κρίσιν, μηδὲ τὴν δόξαν
ἐκκλησιολογίᾳ οἱ ἅγιοι, μηδὲ οἱ ἀσεβεῖς
ἐλθρονομίασιν εἰς τὴν ἀδύα, μηδὲ τῷ
πιστῶν οἱ ψυχῆς καθαρίζονται εἰς τὴν
φωτίαν.

Τεῖνον οὕτως μερικὴν καὶ ἰδίαν ἡμέραν
κρίσιν ἐπιτελεῖ ὅλοι οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ
ὁ μὲν τῶν ἁγίων δὲ τῶν ἐπιλοίποις ὅλοις
ὁ θεὸς Δαμασκηνὸς λόγῳ αὐτῷ τῷ ἐν πνεύ-
ματι κεκοιμημένων. Φασι γὰρ οἱ φωτιζόμενοι
θεοὶ ἀνέρες, λέγει, ὅτι ὡς ἐν ζῴῳ

Κορινθ.
κεφ. ε΄.

Κηρύττει λοιπόν ἡ θεία γραφή, ὅτι
 „ πρῶτα μὲν τὸ θάνατον καθενὸς ἀνδρός
 „ που ἀκολουθεῖ ἡ κρίσις, καὶ τότε λαμ-
 „ βάνει ἀπὸ Θεοῦ ἡ ψυχὴ καὶ τὰ ἔργα της,
 „ ἢ καλόν, ἢ κακόν. Τοῖς γὰρ πᾶσι ἡμᾶς
 „ Φθνερωθῶμεν δεῖ ἑμπαροῦσθαι τῷ θήμα-
 „ τος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κερμίσῃται ἕκαστος καὶ
 „ ἢ αὐτὸ τοῦ σώματος πρὸς αὐτὸ ἑωραξέν, εἴτε
 „ ἀγαθόν, εἴτε κακόν. Φθνερώτερον πάλιν
 „ εἰς τὸ πρὸς Ἑβραίους κεφ. ε΄. Απόκει-
 „ ται τοῖς ἀνδράσιν ἅπασι ἀποθανεῖν, μὲν
 „ ὃ τῷ κακῷ. Ἀμὴν ποία κρίσις; οὐχ ἡ
 „ κοινὴ μόνον καὶ καθολικὴ, ὅπου μέλλει νὰ
 „ γῇ ὁ ἄνθρωπος τὸν κόσμον ὅλον εἰς τὸ σω-
 „ τέλειαν τῷ αἰῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἡ κρυφὴ καὶ
 „ μερικὴ πασάντος, καθὼς οἱ διδάσκοισι βί-
 „ ναις οἱ παλαῖοι ἅγιοι πατέρες Κυπριανός,
 „ Ἀμβρόσιος, Ἀνσελμος, καὶ ἄλλοι ὅπου ἐ-
 „ παμνοῦσι λαμπερῶς τὴν μυστηρίαν τοῦ υἱοῦ
 „ τοῦ Σειραχ λέγοντος κεφ. ια΄. Οὐκ ἐ-
 „ φον εἶδεν Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς
 „ ἀποδιδῶναι ἀνδράσιν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
 „ Διδάσκει λοιπόν ἡ θεία γραφή, ὅτι καὶ
 „ ἀνδρῶν.

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 29

αὐτὸν εἰς τὸ αἰῶνα. ὃ λοιπὸν νὰ τὸ πλε-
 ρώσῃ θεὸς εἰς τὸ καθαρτήριον πῦρ, καὶ ὅξ
 ἀγγελουσίας παρέπει νὰ ὁμολογῶμεν, πῶς
 εἶ) Καθαρτήριον.

Ἡ ἀγία Ἐκκλησία δυσική τε καὶ ἀνα- γ'.
 πολικὴ παρὰ καλῆς τῆς Θεοῦ, νὰ ἐλάβη-
 ρώσῃ τὴν ψυχὰς τῶν πιστῶν νεκρῶν ἀπὸ ἐκεί-
 νων πλὴν ἑμερωτάτων φωτίαν. Ἡ δυσι-
 κὴ μὲν, ὅταν εἰς πλὴν λειτουργίας τῆς ἀ-
 πεθαρμένων παροσείχεται ὁ, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, βασιλεῦ τῆς δόξης ἐλθέ ἡρώσε τὴν
 ψυχὰς ὅλων τῶν πιστῶν ἀπεθαρμένων ἀπὸ
 τῆς βάσθημα τῆς ἁδου, καὶ ἀπὸ τῆς βαθύν
 λάκκου, καὶ τῆς λοιπῆς. Ἡ δὲ ἀνατολική,
 ὅταν εἰς τὸ σάββατον παρὰ τῆς πεντηκο-
 στῆς εἰς τοὺς κεκοιμημένους ὡδὴν ἡ'. Ἐξ π. β'.
 ψάλλει. Ρῦσαι πυρὸς τῆς φοβεροῦ δῆμους
 φιλαρμόσπε Ἐκκλησίας σου σεπτῆς. Καὶ
 εἰς πολλοὺς ἄλλους ὅποις ψάλλει ὁ ὁμοιον.
 Ὅθεν οὕτως συλλογίζομαι. ὅταν ἡ ἀγία
 Ἐκκλησία ζητᾷ ἀπὸ Θεοῦ νὰ ἐλθῇ ἡρώ-
 σοι ἀπὸ τῆς φωτίαν οἱ ψυχὰς τῶν δικαίων,
 ἡ γρυκᾷται ἀπὸ πλὴν αἰῶνιον φωτίαν τὴν ἡ-

Παρομοίως ὅσας βολαῖς ὀξομελογύ-
 μεθα, συγχωρᾷ μας ὁ πῶλαισμα ὁ ἔα-
 γρηφης· ἀλλὰ χθμονίζῃ μας χὺ ὅλας. Καὶ
 πῶς; Ἀφ' νὰ πληροφορήσωμεν τὸ διχαμο-
 σιώνης τῷ Θεοῦ πλὴν πρὸς καμρν παίδου-
 σιν, ὅπου ἀπέμνέ μας νὰ πλερώσωμεν
 ἐδῶ, ἢ σὸν ἄλλον κόσμον. Καὶ ἀγκαλὰς ἔ
 πρὸς καμρν λῶγται τῷ ἄλλου κόσμου
 ἢ παίδουσις· ὅμως πλὴν εἶχασιν οἱ ἄγιοι
 ἐκ παλαμόθεν πατέρες γὰρ ἴσον ἑμεριῶν
 ἔ βαρείαν, ὅτι Ἀφ' ἓνα θανάσιμον κρί-
 μα ἔρρικτον ἐφτὰ χρόνων χαμόνα· ἀς βά-
 λωμεν λοιπὸν, πῶς ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος,
 ὅπου ἐπρὸς εἴπαμεν, μὲν τὸ συγχώρησιν
 τὸ θανάσιμου τοῦ ἀμάρτηματος ἀποθάνῃ,
 πρὶν νὰ ἔχη τελειωμὸν τὸ χαμόνα τοῦ
 ἐρωτῶ, ποῦ τῷ μνῆν νὰ τὸ πλερώσῃ; ἐπὰ
 σὸν πρὸντα κόσμον; ἀπέθανε, δὲν ἐμπο-
 ρεῖ πλεῖα. ἐκεῖ σὸν ἄλλον; ἀμὴν ποῦ δὲν
 πλερώνεται πλεῖα χαμόνας εἰς τὸ χόλασιν.
 " Ἐσονται χὺ ἐν ᾧ ἄδη ἐκ ἐστὶ μετάνοια
 " χὺ οἱ καθ' ἑαυτοὺς εἰς ἄδην, ἐκ ἐπαμν-
 " σι τὸ Κύριον, μᾶλλον ὃ βλασφημοῦσιν

αν εἰς ἓνα θανάσιμον κρίμα, καὶ ὑπερ-
 μέλλω τοῦ ἡ καρδίας, καὶ με δὴντινὸν
 σικτωρὶν ἐμετεγράφη πρὸς τὸ Κύ-
 ριον. καὶ ἄλλο μετὰσφύρεται ὁ Θεὸς
 πρὸς αὐτὸν, καὶ συγχωρᾷ τοῦ ἡ ἀνόνιον ὑ-
 μωρῶν ὅπου τῷ ἐγίξε, ἀμὴν δὲν τῷ συ-
 χωρᾷ πλὴν πρὸςκαρῶν. καὶ ἐτὶ κατὰ-
 καυχᾷται ἔλεος κρίσεως. Καθὼς φαίνεται Ιακωβ.
κεφ. 5.
 εἰς τὸ ἀμώρημα τῷ πατρί τοῦ Αδάμ.
 Διὰ τὴν καλὰ καὶ συγχωρεμένην ὅ εἶχεν ὁ
 Θεός, ὅμως πλὴν παίδουσιν τοῦ, ὡς πλὴν
 σήμερον ὅλοι μας ὑπομνήσμεν, καὶ ξεχω-
 ριστὰ εἰς τὸ ὥραμ τῷ θανάτου. φαίνεται καὶ
 εἰς τὸ κρίμα τῷ Δαβίδ. Διὰ τὴν αὖ καλὰ
 ὅ ἐμετάρχησεν ὁ, καὶ μετάρχησεν εἶπεν.
 Ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤκουσεν ἀπὸ τῷ σῶ-
 μα τῷ πατρὸς Ναθαν. Μετέφερε καὶ ὁ Βασιλ. 6.
κεφ. 16.
 Κύριος ὅ ἐκλήμασθε, τυτέσιν ὅσον εἰς τὸ
 πᾶσιν, καὶ ὅσον διὰ πλὴν αἰώνιον ὑμω-
 ρῶν. ὅμως δὲν τῷ τὸ ἐσυγχώρεσεν ὅσον διὰ
 τὸ πρὸςκαρῶν παίδουσιν. διὰ τὴν πρὸςκαρῶν
 ὅσμιξεν ὁ πατρὸς. Ὅμως ὁ ἐκ σῶ
 γνηθεῖς ὑὸς θανάτω ἀποθανεῖται.

26 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ματθ.
κεφ. ε΄.

πρωτοκλαῖς τοῦ ὑμνωδαῖος καθαρίζονται
οἱ ψυχᾶς· καὶ τὸ λέγει ὁ Κύριος φυλα-
κὴν, ἀλλὰ ὅποιος ἐμπαιγὲς ἐκεῖ, δὲν δι-
γὰρ ὥστε νὰ ἔχη πλερωμὴν ὡς τὸ ὑπε-
ρον κοδραῖνίω. πρῶτον οὐκ ἔστιν ἀνέλεος
πιεῦς, ὅποιος θεωρεῖ, πῶς οἱ βασιλεῖς τῆ
γῆς πολλὰς καὶ ἀφροαῖς φυλακὰς ἔ-
χουσι καὶ τὴν ἀφροαὴν τῶν πταισμάτων·
οἱ φταῖσας τῆς αὐθεντείας ρίκτονται εἰς
μίαν πλεῖαν σκετείνω καὶ σκληρῶ· ἐκεῖ-
νοι ὅπου ἐλαφρότερα ἔφαξαν, κλειδώ-
νεται μέσα εἰς μίαν πλεῖαν φωτεινῶ καὶ
ἐλαφρῶ.

β'. Βεβαιώτατον καὶ ἀναμφίβοτον πρῶ-
τον εἶς οἱ θεολόγοι, ὅτι κρι-
ματίζοντες ὁ ἀνθρώπος δύο λογικὰ φταῖ-
σματα καὶ μὴ πρῶτον γινώσκῃ τοὺς ὁμοίους
τῷ Θεοῦ, ὅπου εἶναι ἀπειρον ἀγαθόν. β'.
μετὰ σφόδρα πρὸς τὸ πλάσμα, ἀλλὰ
νὰ τὸ ἀποχρηστῇ· ἀλλὰ τὸ α'. πταῖσμα ἐλ-
γὲς τοῦ ἡ ἀγωνία κλάσας· ἀλλὰ τὸ β'. πά-
ρῃ τοῦ ἡ πρωτοκλαῖνὴ παίδυσις. Ας βά-
λωμεν λοιπὸν πῶς ἓνας ἀνθρώπος ἔπε-

παιδδουω. Ας βάλλωμεν τώρα, πῶς
 ἀποθάνῃ ἓνας δίκαιος, ὅπου θανάσιμα μὴ
 κρίματα δὲν ἔχῃ, ἀλλὰ συγχωρητικὰ πολ-
 λά· καθὼς δι' ἐκλον ^{εἶ}, νὰ ἔχῃ ἓνας δὴ-
 ῥοσπος πολλὰ ἀπὸ τέτοια κρίματα. ὅτι <sup>παροιμ.
κεφ. κδ'.</sup>
 ἐπλάκεις κατεκάρτην ἀμάρτυρά· ὁ δίκαιος,
 ἤρως πολλὰς φωαῖς κριματίζεται συ-
 χωρητικὰ ὁ δὴρροσπος, καλὰ καὶ νὰ ^{εἶ}
 δίκαιος. Ερωτῶ λοιπὸν, ποῦ ἔχῃ, νὰ πύ-
 γῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη; δὲν πύγῃ εἰς τὸ οὐ-
 ράνον; Διὰ τὴν ἀκάρτην ἀχόμην εἶναι καὶ
 ἀπάτη, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τῆς οὐράνων παύ χεινοῦ. ἀλλὰ
 μὴ δὲ πύγῃ εἰς κλάσιν; Επειδὴ δὲν ἔχασε <sup>ἀποκαλ.
κεφ. ιδ'.</sup>
 τὴν χάριν τῆς Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ σωμαπο- ^{ἡ.}
 λέσῃ ὁ Κύριος δίκαιον μὲν ἀσεβοῦς, καὶ οὐκ
 ἔσται ὁ δίκαιος, ὡς ὁ ἀσεβὴς, μὴ δὲ ἐπά-
 γει τὸ δίκαιον εἰς κλήρον ἀσεβῶν. Απο-
 μόνῃ λοιπὸν, ὅτι χῶρια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 δύο τόποις ἓνας ἄλλος ὅπος διέσκεται,
 ὅπου ἡμωροῦνται οἱ ψυχῆς, διὰ τὰ συ-
 χωρητικὰ κρίματα. Εἰς τὸν τὸν τόπον τὸν λε-
 γόμενον ἐμεῖς Καθαρίστηριον, διὰ τὴν μὲν τὴν

24 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

„Φυλακὴν, καὶ νὰ μὴν βύβῃ ἀπεκεί, ὥστε
 „νὰ ἀποπλερώσῃ ὡς τ' ὑπερὸν χέδρυντα·
 „καὶ ἄλλο νὰ λάβῃ πλὴν πλεωμὴν τῆς πί-
 „στεως, καὶ τῆς καλῆς ὁρετῆς. ἄλλο νὰ Κα-
 „θαρισθῇ, ἵνα παρδύθῃ πολὺν καμὸν
 „μέσα τῇ φωτίᾳ διὰ τὰ κρίματά του με-
 „τὰ πολλὸν πόνον καὶ μετὰ πολλὰ βάσθημα· καὶ
 „ἄλλο νὰ τὰ ὅχι ὅλα καθαρισμένα μετ' ἑ-
 „κασμῶν ὑμωείας πρὶν νὰ μισεύσῃ ἀπὸ
 „τ' ὅσον. Ἄλλο νὰ παρδύθῃ καὶ πλὴν
 „ἀποφασίᾳ τ' Κυρίου· καὶ ἄλλο νὰ τεφρα-
 „θῇ πρὸς τὸν ὅπου ξεψυχήσῃ.

ὡς Κορ.
 ἐπισ. α'.
 καφ. γ'.

§. ε'.

Ἀποδείκνεται ὅτι Καθαρτήριον μετὰ θεολο-
 γικοὺς λογιζομένους.

α'. **Α**ΡΘΡΟΝ τ' πίστεως (ἡ) καὶ ἀγα-
 φίστολον σιμὰ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ὁ-
 λους, ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ παρδύθῃ ἀπὸ
 Θεοῦ τὰ συγχωρετικὰ κρίματά. Ἄλλα δὲ
 δικαίον εἶναι νὰ παρδύθῃ εἰς πλὴν
 αἰώνιον ἔλθαι. Ἄλλο δὲ λοιπὸν ὁρέπει νὰ

καὶ ἐμπορῆς, λέγει, νὰ γρυχᾷται νὰ πλῶ
 φωτῆται τ' θλίψεως, ὅπου μαῖ παιδεύει
 εἰς τοῦτῳ τ' ζῶντι· ὅμως αὐ γρυχᾷται διὰ
 πλῶ φωτῆται τῆς μεμύουσης Καθάρσεως,
 ὁρέπει νὰ λογασωμῇ μὲ μεγάλῳ ὀπι-
 μέλειαι, ὅτι διὰ πρὸς σῶζε) ἐκείνος,
 ὅπου κτίζει ἀπὸρῶ εἰς τὸ θεμέλιον, ξύλα,
 ἄχρεα, καλάμια, ἥρῳι μικρὰ καὶ ἐλα-
 φρὰ κρίματα, ὅπου δύκορα κατὰλύον-
 ται, ὅχι ἐκείνος ὅπου κτίζει σίδερον, χαλ-
 κόν, μωρόντζο, ἢ μελίβι, ἥρῳι μεγά-
 λα, καὶ βαρυὰ, καὶ δυνατὰ ἀμύρτηματα,
 τὰ ὅποια ἄλυτα εἶναι ἐ ἀκαθαρτικά.

Ο θεῖος Κυριωδὸς γράφοντες πρὸς
 τὸν Αντωνιδμόν· Λάμπει ἡ ἐκκλησία γε-
 φρωμένη ἀπὸ τῆς πρὸς θέναις, λέγει, καὶ
 ἡ πρὸς θένια καὶ ἡ φροσσιὴ φυλάττειν
 ἀκόμη τὸν ἡμιῶν τοις, διὰ τὴν αὐτὴν συλ-
 ρομένην τὴν μοίρην, ὅταν μετομοῖ, δὲν
 λογαῖται πῶς ἀχαλᾷται διὰ τῆς ἡ σω-
 φροσσιῆς. ἐπειδὴ καὶ ἄλλο (εἶ) νὰ συλ-
 ρᾷται ὁ μετομορημῶς. ἐ ἄλλο νὰ σώσῃ τὴν
 δόξαν· ἄλλο εἶναι νὰ ῥίξῃ ἡναὶ εἰς τὴν

22 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

λέγει ἔτι ὁ ἀπόστολος; Εἰμὴ ὅτι ἐπὶ τὸν
 κόσμον ἐκπορεύσῃ ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ θεμέλιον,
 ξύλα, ἔργον, καλὰ μὲν. ἔσονται καὶ αἱ
 ἡμέραι καὶ ἡμέραι χρυσὸν, ἄργυριον, λίθοις τι-
 μίοις ἡμέραι γλυτῶσθαι ἀπὸ τῆς δυοφω-
 τῆς, τοῦτέστιν ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ
 κείνου, ὅπου παιδὸς ἐκείνου, ὅπου θε-
 λουσι φθῆναι, ὡσεὶ διὰ πυρὸς. Καὶ ἀγαθὰ
 καὶ λέγει φησὶται διὰ πυρὸς, ὅθεν φαίνε-
 ται, πῶς δὲν πρέπει νὰ τὸ πολυψηφούμεν,
 ὅμως τέτοια φωτὰ βαρύτερον ἢ σκλη-
 ρότερον βάσμιον (εἶ), πῶς καὶ κενά αἱ-
 λα, ὅπου μπορῇ νὰ πάθῃ ὁ ἀνθρώπος εἰς
 ἐπὶ τὴν τὴν ζωὴν.

Ο ἁγίος Ιερώνυμος διηγεῖται τὴν
 „ τῷ Αμμωνί κεφ. δ'. Καὶ ἐγνώσθη ὡς δα-
 „ λὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς. Ἐπὶ τὴν σι-
 „ ζῆ, λέγει μὲν τὸ λόγον τῷ ἀποστόλου. Αὐτὸς
 „ σωθήσεται ὡσεὶ διὰ πυρὸς, ἀλλὰ ὅποιος
 φησὶται διὰ πυρὸς, (εἶ) σὺ τὸ δαυλὸν, ὅ-
 που ἀγάζεται ἀπὸ τοῦ φωτός.

Βίβλ. δ'.
 διὰ λόγων
 κεφ. λδ'.

Ακολουθεῖ Γρηγόριος ὁ μέγας, ὅπου
 διηγεῖται τὸν λόγον τῷ Παύλῳ καλὰ

τίας, ὅθεν καὶ Καθαρισθῆ μέσα τὴν Φω-
 πια, καὶ ἀπέχει καὶ ἑστῆ, ὅχι σὺν τοῖς ἀ-
 πίστοις, ὅπου εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ πᾶντο-
 τινὰ, αἰωνίως, καὶ εἰς τὸ διλυεχὲς ἡμι-
 ρῶνται. Καὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὸ τῷ ξέ. ψαλ-
 μοῦ. Διήλθοντες ὅθεν πρὸς τὴν ὕδατος, ὅ-
 ὅθεν ἡμεῖς εἰς ἀναψυχὴν. Δι' ὕδα-
 τος δείκνυται τὸ βάπτισμα, ὅθεν πρὸς δεί-
 κνυται τὸ Καθαρητικόν· ἐδὼ τὸν κόσμον δι' ὕ-
 δατος, ὅθεν τὸν ἄλλον ὅθεν πρὸς δι' ὕ-
 δατος ὅθεν καὶ πλύνονται τὰ κρίματα, διὰ
 πρὸς ὅθεν καὶ καθαρίζονται.

Ο θαυμάσιος Αὐγουστῖνος εἰς τὴν Ἰαμ.
 λζ'. μὴν μεβάλλης Κύριε μετ' ἐκείνοις,
 λέγει, τῷ ὁποῖον μέλλεις καὶ εἰσελθῆς, πο-
 ρεύεσθε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμέ-
 νον παρ' ἀφ' ὧν, καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶν,
 μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σε παιδεύσης με· Ἀλλὰ
 καὶ με καθαρίσης εἰς ἐπουτέλιον τῆ ζωῆς,
 καὶ καὶ με ἀξιώσης, καὶ μὴν χρειάζομαι
 καὶ Καθαρισθῶ μέσα εἰς τὸ παιδευτικόν
 πῦρ, σὺν ἐκείνοις ὅπου μὴ οἶμαι ἑστῆ ὥστε
 ὅθεν πρὸς. Ερωτῶ ὅθεν πᾶν ἀφορμὴν τὸ

B 3

20 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ σιπᾶει ὁ βαρύνει μέσα εἰς τὸ μαζαζέ.
 θυμῆσου πῶς ἀπὸ τοῖς ἀνέμοις τῇ ἡδονῇς
 ῥίπτεσαι ἀποδῶ καὶ ἐπέκει σὸν τὰ ἄχρεα.
 » Ορεθ τοίνυν, ὅτι τὸ πῦρ ἔχει τελειώτῃ ὁ
 » ἀδέβαιον, ἢ Καθαῖρον, ἢ εἰς τὸ τέλος
 » ἐκκαῖον.

Εἰς ταῖς δυνάμειν λοιπὸν μῦρτυρίας τῇ
 ἀνατολικῇ πατέρων καμνῇ χρεία νὰ σο-
 χαδοῦμεν κατὰ τὰς ταῖς λόγια Σωθῆσε-
 ται, Καθαρισμός, Θεραπεία, Πλύσις
 ῥύπου, Κεῖνηται ἢ Καθαίρηται, Καθαῖ-
 ρον καὶ θελουμένη ἰδεῖ, πῶς δὲν σιάζοις
 μετὰ τὴν ἀγωνίαν ὑμφορίας τῇ χάρασις.

§. δ'.

Μετὰ τὴν μῦρτυρίας τῇ δυσικῇ πατέρων.

Ο ἅγιος Ἀμβρόσιος εἰς τὴν δέξηγη-
 σιν τῆς δυνάμειν λόγου τῇ Παύλου δι-
 » δασκῇ· ὅταν ὁ Παῦλος λέγῃ. Οὕτως ὡσεὶ
 » ἀφ' πυρὸς δείκνῃ πῶς τέτοια ψυχὴ ἔχει
 » νὰ φωτῇ, ἀλλὰ δείκνῃ ἀκόμη πῶς ἔχει νὰ
 » βασανισθῇ μέσα εἰς τὰ βασάνια τῇ φω-

πῶς τῷ ἐν ἁδου, ἡγῶμαι εἰς τὸ Καθα-
 ρηριον, κατεργαζόμενων ψυχῶν ἰκεσίαν. Ἐπὶ
 καὶ εἰς τὸ ἁδου τῆς χάριτος δὲν ὡδα-
 καλοῦσι τὸ Θεὸν οἱ ψυχᾶς, μόνον τὸ βλασ-
 φημοῦσι.

Τὸ αὐτὸ διδάσκει Βασίλειος ὁ Σελευ-
 κίας ἐπίσκοπος, ὁ ἀσπικὸς καὶ ἀκριβὸς φί-
 λος τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ σλ'. λόγον ὡδε
 τὸ Δαδίδ, ὅπου γέλοντας νὰ μᾶς ὡδα-
 κινήσῃ εἰς τὸ νὰ ζειοῦμεν ὅσον πατρικᾶ,
 ὅτι νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τοῦ βασίλειου τοῦ
 Καθαρηρίου, ἢ τὸ ὀλιγώτερον εἰς τὸ νὰ
 μὴ ἀναρμόμεν νὰ πλερώσωμεν τὸ κε-
 νόνα μας εἰς τὸ ἄλλον κόσμον, λέγει. Μὴ
 μείνωμεν θεραπευθῶναι πνεύ.

Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης μαθητὴς καὶ
 φίλος τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου κρατεῖ τὸ γνῶ-
 μὴν τοῦ διδασκάλου του, ὅταν ἐξηγουῖ-
 τας πῶς ὡδαβολῶν τοῦ ὁσίου ὡδε τὸ βιβλ. α'.
 σίτου καὶ ἀχέου. αὐτὸν δὲν ἐδάδασες, λέγει, ὡδε
 τὸ ὡδαβολῶν ἐκείνῳ, εἰς πῶς ὅποιον
 τὸ σίτου χρείζεται ἀπὸ τοῦ ἀχέου, καὶ τοῦ
 ἀχέου ρίπτονται εἰς πῶς φώσαν. ἀλλὰ

οὗτος ἐν τῇ λόγῳ πρὸς ὥρας ἀφανπα-
 » ζοιδύων νηπίων ἐρωτᾷ. Οὐεται ἄρα κα-
 » κείνη ἡ ψυχὴ τῷ νηπίου τῷ κριτῇ, πῶς
 » εἴη) μὲν τῷ ἄλλων τῷ βήματι, ὑφ' ἑξ
 » τῷ βεβιωμένων τῷ κρίσιν; λήψεται τῷ
 » κατὰξίαν ἀντίδοσιν, ἢ πρὸς καθαρομένη
 » καὶ τῷ δὲ διαλγίου φωνᾷ, ἢ τῇ δρόσῳ
 » τῷ διλογίας ἐναποψύχουσα; Μὲν τῷ τῷ
 » λόγια φάρεσιν εἴη), ὅτι ἐνδοξος ἐν ἀγίοις
 » πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐπίτευσε μὲν τὸν
 » θάνατον μίαν μερικὴν κρίσιν καὶ τὸ πῦρ
 » καθάρσιον, ἔτι τῷ βέβαια, ἐπειδὴ λέγει
 » καὶ τῷ δὲ διαλγίου φωνᾷ. τῷ εἰς
 » χειρὶν πρὸς αὐτὰ;

Ομοφρονεῖ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐν τῷ
 » λόγῳ εἰς τῷ Χειρὸς γένου. Χρυσὸν, ἔ
 » λίθαιον, καὶ σμύρναν, λέγει, πρὸς φέρου-
 » σιν αὐτῇ τῷ τελεντῇ, καθὼς εἴη) γραμ-
 » μῶν. Ἄρα αὐτῇ καμψὴ πᾶν γένου,
 » ἐπουραδύων, ἔτι ἐπιγείων, καὶ κατὰ θρονίων.
 » ἐν τῷ χρυσῷ δηλοῦντες τῷ ἐπουραδύων
 » δοξολογίαν τῷ ἀλγίων, ἐν τῷ λιθῶν τῷ
 » τῷ ἐπιγείων ἀνθρώπων, καὶ ἐν τῇ σμύρνῃ

ἄφ' πυρός. Ἐσόντας καὶ ἡ Φωτὶα τῆς κό-
 ρασις δὲν καθαίρει, μὴδὲ καλὴ εἶναι,
 μὴδὲ καθαίρει τὰς κακὰς παρὰξες, μὴ-
 δὲ τὰ κάρβουνα τῆς διδόνται εἰς βοήθειαν
 μας, μὴδὲ ὀπιθυμοῦσιν, ἢ ἀναμύρουσιν
 ἐκ τῶν οἱ ψυχῶν, νὰ ἔλθῃ γλήγορα ἡ ἐλεη-
 μοσύνη, κατέχουσιν πῶς δὲν ἔρχεται πο-
 τε. Ἀφ' τούτου, γράφε), ὅτι ἐστὶν ἐν ἡ-
 δὴ ὁμοιομορφίᾳ. ὅτι ἐστὶν ἀνάκλησις. ὅτι
 ἐστὶν μετονομασία. μὴτε θέλω νὰ ἀφῇ γλή-
 γορα ἡ Φωτὶα τῆς, ἡξυβρίζας πῶς δὲν
 ἔχει τέλος. Ἀρα μιλῶ ἄφ' ὅ Καθαρτή-
 ριον, τὸ ὁποῖον ἡ Φωτὶα καθαίρει, κα-
 ταλύει, καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ εἰς τὸ λόγον
 τοῦ τῆς ἐν ἀφαιρέσει διταξίας. Δύο
 λογίων ἐστὶν ἑμπερασμός, λέγει ὁ θεολό-
 γος, ἓνας Καθάρσιος, ἄλλος ὀλέθριος. ὁ
 ὁ ὁ ὅτος εἶναι πῦρ Καθαρτήριον, ἑμ-
 περασμός καθάρσιος πολλοῖς τῶν ὁμοιο-
 νων οἰκειοῦμενος. ὁ ὁ ὀλέθριος τοῖς ἀφαι-
 ρήσεσι καὶ ἀμετονομήτοις χρηζοῦμενος.

Ἀς παρβάλλῃ καὶ ὁ Νύσσης Γρηγό-
 ριος ὁ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀδελφός,

16 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

„ πότερον ἔχει τὸ Καθαρισμὸν ; οἶδε γὰρ ὁ λό-
 „ γος ἡμῶν καὶ πῦρ Καθαρτήριον, ὡς παρ-
 „ ταχόθεν βουλομένοις ὑπαρχέμεν μαθεῖν.
 „ ἢ ἔχει τὴν οὐσίαν ; πῦρ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν,
 „ καὶ πῦρ κατὰμαλίσκον τὴν μετῃρίαν.
 „ Καὶ ἐν ταῖς εἰς τὸ ἅγιον βιβλίον αὐτοῦ
 „ νῶς βοᾷ· οἶδα πῦρ Καθαρτήριον. Ὁ Χρι-
 „ στός ἦλθε βαλεῖν πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, πῦρ καὶ
 „ αὐτὸς ἀναγωγῆς λόγους καλούμενος· ἀνα-
 „ λωπικὸν τῷ τῷ ὕλης, καὶ τῆς πονηρίας ἐστίν
 „ ἔξεως, ὃ ἐ ἀναφθεῖναι (ἀχισα βούλε).
 „ ποτεῖ γὰρ τῆς διεργασίας τὸ ἄλγος, ἐπεὶ ἐ-
 „ πυρὸς ἀνδραχας δίδωσιν ἡμῖν εἰς βοή-
 „ θειαν. Οἶδα καὶ πῦρ οὐ Καθαρτήριον,
 „ ἀλλὰ Κολαστήριον. εἴτε καὶ Σοδομητικὸν,
 „ ὃ πᾶσιν ἀμάρτωλοῖς ἐπιβρέχει θείῳ, καὶ
 „ κατὰ γὰρ μιγνύμενον. Διατὶ λέγουσιν ἐκ
 „ ὁ θεολόγος, ὅτι ποτεῖ ἡ ψυχὴ τότε τὴν διε-
 „ ργασίας τὸ ἄλγος, ὥστε πυρὸς Καθαρτικὸς
 „ ἀγαθός, ἀναλωτικὸς τῷ ὕλης καὶ τῆς πο-
 „ νηρίας ἔξεως, μιγνύει φανερά· ἔχει τὸ Κα-
 „ θαρτήριον, γὰρ τῷ ὁποῖου τὴν φωτίαν ἐ-
 „ λεγμὸς ὁ Ἀπόστολος, ὅτι ὅτι φησὶται ὡσεὶ
 „ ἔχει

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 15

βαπτίσματος; ὅτε τ' ῥύπου καθαρισμός, καὶ ἡ ἀφ' τῆ πνύματος ἀναλήψις, ἢ ἡ ἐν τῇ πυρὶ τῆς πίστεως βάσκανος. ὥστε ὁ μὲν ἐκπλύνειν, πρὸς τὴν ὡδε ἀποθέσειν τ' ἀμύρπας λαμβάνει. ὁ δὲ πνύματος καθαίρει, πρὸς τὴν ἐν τῇ μωρόντη αἰσῶνι ἀφ' τῆ πρὸς δοκιμασίαν. Τὸ αὐτὸ διδάσκει εἰς τὸ θ. κεφ. συγχρίνοντα τὰ κρίματα, μὲν τὸ ξερόχορτον, καὶ λέγει. Εὰν γυμνώσωμεν τ' ἀμύρπας ἀφ' τ' ὁμομολογήσεως, ἐποιήσωμεν ξηρὰν ἀγρωσιν ἀξίαν ὑπο τῆ καθαρικοῦ πρὸς καθαίρειν. Καὶ πλεῖα κάτω. Εὰν μὲν οὖν μὴ ᾔηται ὡς ἀγρωσις ξηρὰ ἢ ἀμύρπα ἡμῶν, οὐ βρωθήσεται ὑπο τ' πρὸς, οὐτε καθαρευθήσεται. Ο αὐτὸς ἐν τῇ πνύματος ἀγίου πρὸς τ' ἀμφιτοχον κεφ. ιε'. ὁ τῆ πρὸς βάπτισμα τὴν ἐν τῇ κρίσει δοκιμασίαν λέγει.

Ας ἔλθῃ καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογία Γρηγόριος, ὅταν εἰς τ' ἀγία πεντηκστήν κηρύττων. Εν γλώσσῃς (Φησὶ) ἀφ' τῇ πρὸς λόγον οἰκείωσιν πορίνας, ἢ, ἡτῶν,

14 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

τῷ τ' αὖ ἀκούσωμεν αὐτοὺς τοὺς ἁγίους πα-
τέρες, ἐν ᾧ ἐν ᾧ σῶματι ὡμίλη.

Ο μέγας Βασίλειος εἰς πολλοὺς το-
ποὺς συμβουλεύει) νὰ μνημονεύωμεν τοὺς
ἀπεσταλλένους, καὶ νὰ πῶμεν καλῶς ὅτι
λόγῳ τοῦ ἁγίου ἁγίου ἐμφανῶς διδάσκει τὴν
Καθαρτικὴν Φωτίαν, ὅτι ἐν τῇ περ-
σματείᾳ τῇ εἰς τὴν Ἡσυχίαν ἐν κεφαλῇ δι-
" ἀποφύγει εἰς τὴν τοῦ λόγου. Οἱ ἐκ-
" πλυνθὲς κύριος τὸν ῥύπον τῶν ἡμῶν καὶ τῶν θυ-
" γατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα Ἱερουσαλὴμ
" ἐκκαθαρίσῃ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνύματι
" πνεύματος, καὶ ἐν πνύματι καθαίρει. Τρα-
" νὰς τὰς Ἰωάννη. ὁ λόγος τοῦ αὐτοῦ περ-
" αγραπὸς τοῦ κυρίου λέγουσι. Οἱ αὐτοὶ
" ὑμᾶς βαπτίσῃ ἐν πνύματι ἁγίῳ ἐν πυρί.
" Περὶ τοῦ ἐαυτοῦ. Οἱ ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω
" ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν. Ἐπεὶ γὰρ (λέ-
" γει ὁ Βασίλειος) ἀμφοτέρω σπουδῇ ἐν ὁ
" κύριος, ὅ, τε ὁ ὕδατος εἰς μετάνοιαν,
" καὶ τὸ ἐκ πνύματος εἰς αἰαγνήτην, καὶ
" ὁ λόγος αἰνίσσεται ἀμφοτέρω τοῦ βαπτί-
" σματα, μήποτε βεῖς εἰσὶν αἱ ὁπίνοιαι τε

οὐρανῶν πατρὸς ἀναπαυομένη διω-
θῇ. ΑΝΑΘΕΜΑ ἔστω.

δ. γ'.

Μὲ τῶν μαρτυρίαις τῶν ἁγίων ἀνατολικῶν
πατέρων.

ΤΗΝ τῶν ἁγίων πατέρων Γραμμῶν,
καὶ ἀπάσης τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλη-
σίας δοῦναι τε καὶ πῶς φανερῶν πῶς μαρτυ-
ρᾷ ὁ Θεοδώριτος εἰς τὴν α'. πρὸς Κορινθ.
ὅτι ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν τῶν Γραμμῶν σόματι,
οὕτως ἀποκρίνεται. Τοῦτο δὲ πῦρ πνεύμα-
τος, ἐν ᾧ καθαρίζονται αἱ ψυχαὶ ὡς
χειροῖον ἐν χωνοθυρίᾳ.

Ομοίως δεῖται ἡξιδίω, ὅτι οἱ μεταγυ-
νέτεροι τῶν Γραμμῶν δὲν ἀποδέχονται τοῦτον
τὴν μαρτυρίαν πῶς φανερῶν, καὶ ἴνες μέ-
πολλῶν πονηρίαι τῶν ἐξήλειψον, ὅτι ἀφα-
ρισμῶν παρέδωκαν καὶ καὶ δέσκειται
πολυτῶ εἰς πῶς λαμπρικὴν τοῦ τύπου,
καθὼς καὶ ἐν τοῖς δευτεροτέροις ἀντιγρά-
φοις Ελληνιστὶ γραφεῖσα φαίνεται. Διότι

12 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

„ τῶν ὀπικουρίας, δηλονότι τὰς ἱεράς θυσίας,
 „ καὶ λύχας, καὶ ἐλεημοσύνας, ἔτι ἄλλα τ'
 „ ὁσεβείας ἔργα, ἀπὸ τῶν πεισῶν
 „ ὑπὸ τῶν ἄλλων πεισῶν εἴωθε γίνεσθαι καὶ
 „ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀγαθὰ. Εκείνων
 „ ὅ τας ψυχὰς, οἵπινες μὲν τὸ βαπτισθῆναι
 „ οὐδεμίαν ὁλως τὴν ἀμώρπας κηλίδι ὑπε-
 „ πεσον, καὶ ἐπὶ τὰς μὲν τὸ ἐφελκύνεσθαι τ'
 „ τῆς ἀμώρπας κηλίδα, εἴτε ἐν τοῖς αὐτῶν
 „ σώμασιν, εἴτε μὲν τὸ τὰ σώματα ἀπο-
 „ δύσας ὡς περιείρηται Καθαρθείσας εἰς
 „ οὐρανὸν ὁρῶντες περιεσφραμμένους.

Ομοίως τὸ θεοκρητύτης, μάλιστα ἀνα-
 θεματίζῃ ἐκείνοις, ὅπου δὲν πιστεύουσιν
 Καθαρτήριον, ἢ ἁγία καὶ οἰκουμένη ἐν
 Τριδίντῳ σινοδοῦς περὶ τῆς γ'. καμ. λ'.
 „ Εὐρυπὶς εἶπεν, ὅτι μὲν τὴν πρὸς ἐλεημμένον
 „ χάριν τῆς δικαιοσύνης πᾶσι πᾶσι ἀμώρ-
 „ πῶν μετὰ τοῦτον τοιοῦτο ὅπως ἀφίεται
 „ τὸ πᾶσι, καὶ ἡ ἐνοχὴ τῆς περιεσφραμμένου
 „ ποιῆς, ὡς ἡτοι ἐν τῇ νύκτι ἀγῶνι, ἢ καὶ τ'
 „ μὴ ὄντα ἐν τῇ Καθαρτηρίῳ πυρὶ δέοι ἀπο-
 „ πινύειν, ὡς αὖ ἢ εἰς τὴν βασιλείαν τ'

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 77

ἐν Τειβουρία χαν. λα'. καὶ ἡ θεόκλητος
 τῆ Βορματίας χαν. ι'. καὶ ἡ θεόσωτος ἐν Κα-
 ριμάνι ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὸν χαν.
 Νισιμ, καὶ μέσα εἰς τὰ κεφάλαια τῆς
 ἐν Ἑλλάδι σινώδου τῆς πατρὸς Μαρτί-
 νου τοῦ Βρακίρας συμμαζωμένων χανόν
 ξη'.

Ἀλλὰ εἰς ταῖς ὑστεραῖς σινώδες, εἰς τὴν
 ἑποίαν εἶχασιν οἱ ἅγιοι πατέρες νὰ κά-
 μωσιν ἢ μὲ τοὺς Ανατολικούς, ἢ μὲ τοὺς
 Λουτεράνους, καὶ μὲ τοὺς ἄλλους νέους αἰρε-
 τικούς διαρρήδην καὶ ὁμοθυμαδὸν τὸ ὀρθο-
 δοξότατον τῆ Καθαρτηρίου δόγμα ἐθεο-
 γάστοσαν. Ἐπὶ τὸ Δείκονον ἀποφασι-
 σμένοι εἰς τὸ ὄρον τῆ ἐν Φλωρεντία σιν-
 ὄδου. Ἐπὶ ἐὰν οἱ ἀληθῶς μετάνοήσαντες α
 ἀποθάνωσιν ἐν τῇ τῷ Θεοῦ ἀγάπῃ παρὶν α
 τοῖς ἀξίοις τῆ μετάνοίας καρποῖς ἰκανοποιῇ- α
 σαι πρὸς τὴν ἡμέραν τῶν ὁμῶν καὶ ἡμέρη- α
 νῶν, τὰς τούτων ψυχὰς καθαρτικῶς ἡ- α
 μφείας Καθαίρεσθαι μὲ τὸ θάνατον. ὥστε α
 ὅ ἀποκουφίξωσιν αὐτὰς τὴν τοιούτων ἡμι- α
 εἰὼν λυσιτελεῖν αὐταῖς τὰς τὴν ζώντων πι- α

δ. β'.

Μὲ τ' ὑφ' ὑμῶν τῶν ἱερῶν σωόντων.

ΚΑΛΑ καὶ οἱ παιλαῖς σωόντες
 ἐναργῶς δὲν ἔγραψαν τὸ ὄνομα τῷ
 Καθαρητίῳ, καὶ ὀλίγα ὠμίληθ' ἀπολύει
 εἰς τὰ βασάνια τοῦ, ὅτι ἐπίστευαν τότε καὶ
 ἐκκατοῦσαν ὅλοι βέβαια οἱ χριστιανοὶ τῶ-
 πο τὸ ἄρ' ἔχον τ' πίστεως· μὴ ὅλα τῶτα ῥα-
 νοδιδάσκοντες ὅτι ὡρέπει νὰ πῶς καλέ-
 σωμεν καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους, καὶ νὰ τοὺς
 βοηθήσωμεν μὲ κατὰ ἐμπορετὸν ἔχον, ὅ-
 ποῦ οὐκ ἔστι ἡ θεοκυβερνητὴ ἐκκλησία· ἀ-
 κολουεῖται φανερά, πῶς διδάσκεισιν ἡμᾶς δι-
 τάμα, ὅτι ἴσως ἀναλκᾶτον εἶναι νὰ ὁμολο-
 γώμεν τὸ Καθαρήριον, ὅσον εἶναι χρεῖα-
 ζόμενοι νὰ βοηθώμεν τῆς ψυχῆς τῆς
 πᾶν ἀπεσταλμένων.

Ἰδὲ λοιπὸν ἡ οὐκ εἰσομένη ἡ ἀγία δι'. ἐν
 Καρταγίνῃ σωόντος καὶ. οθ'. καὶ ἡ ὡρετή
 τ' Βραχάρας καὶ οἱ. λθ'. καὶ λθ'. καὶ ἡ ια'.
 ἐν Τολέτω σωόντος καὶ. ιβ'. καὶ ἡ ἱερά

κεφ. λθ'. καὶ ὁ ἱερώτατος Ἱερώνυμος ἔξη-
 γοῦσι. Ὁ Καθαρτήριον εἰς ἐτῷτον τ' ἔξ-
 πον. Κράζοντάς το ὁ κύριος, λένε, φυ-
 λακὴν, εἰς πλὴν ὁποῖαν ὁποῖος ῥιζῇ μέσα
 καὶ τὰ χρέη τοῦ, δὲν δύναμει ἀπεκαῖ, ὥστε
 νὰ καθαρευθῇ, καὶ νὰ πλερώσῃ ὡς ὁ ὑ-
 περὶ κατεῖνι. Ἐσόντας καὶ οὐ μὴ εἰς ἔλθῃ.
 Εἰς πλὴν ἀγία πόλιν Ἱερουσαλὴμ πᾶν
 κρινουῖν. Αποκαλ. κα'. δείκτει πῶς ὅσα
 ψαλμοὶ, ὅσας ἀπαρτιάς, ὅσα φτασί-
 ματα καὶ μὴ ἐπὶ ἡ ψυχῇ αὐτὴν δὲν καθα-
 ερίζονται, αὐτὴν δὲν παρβύονται. Ὡσαύτως
 μέσον τῆς τελείας Ἰσχυροποιήσεως, ἔχουσι
 νὰ ῥιζοῦν εἰς ὁ χωνυτήριον τοῦ Κα-
 θαρτηρίου, εἰς ὁ ὅποιον κακοπαθοῦσιν
 ἐκεῖνοι, ὅπου γυνυπετῶς παροσκυνοῦν-
 τες τῷ κυρίῳ, τὸν δοξάζουσι, καὶ τ' ἐ-
 παμνοῦσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων λέ-
 γοντες. Τῷ καθημερῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου,
 καὶ ὁ θρόνῳ ἡ βύλογια, καὶ ἡ ὑμνὴ, ὅ ἡ
 δοξα, καὶ ὁ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
 ῶνων. Αποκαλ. κεφ. ε'.

8 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

καὶ λόγων, καὶ λογισμῶν δὲν εἶ), ὡς αὖ ὁ
 Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωὴ μας,
 καὶ πόρτα, ἔσθρατα, καὶ ἀλήθεια, καὶ ὁ-
 ποῖος βίσιος ἐκείνος εἰς τὴν χάριν τῆς Θεοῦ
 κλίσσῃ ἀπὸ μὲν εἰς ἐτέρον τὸ θεῖον θεμέλιον
 χρυσάφι, ἢ ἡρώων ἔργα τῆς ἀληθινῆς ἀγά-
 πης· ἢ ἀσήμε ἢ ἡρώων τὰ ἔργα τῆς καλοῦ
 ἔσομπλου, ἢ τῶν πολυτήμας πέτραις τῆς
 δόξης· καὶ ἀνακατώσῃ μαζὶ ξύλα, ἢ
 ἄχρεα, ἢ καλὰ μα τῶν συγγνώμων φται-
 σμάτων, ὅλα ἐτέτα θέλου φανερωθῇ εἰς
 τὴν ἀλλίαν ζωὴν, καὶ τὰ συγχωρητικὰ κρί-
 ματα θέλου καθαρευθῇ μέσα εἰς τὴν
 καθαρτικὴν φλόγα τῆς Καθαρτηρίου, καὶ
 ὅτε θέλῃ θεῖ.

Απὸ μὲν εἰς αὐτὸ οἱ περὶ δόηται διδά-
 σκαλοι Θεοδώρετος, ἔ Οἰκουμένης· καὶ
 Ωριγάνης ὁμιλ. 5'. ἀπὸ μὲν τὴν ἔξοδον, καὶ
 ὁ θεῖος Κυριακὸς βιβ. δ'. ὅπως. β'. καὶ
 ὁ ὑψηλονοῦς Αὐγουστῖνος εἰς τὸ ἐλχειρίδι.
 κεφ. 38'. καὶ ὁ θεορρήμων Ἀμβρόσιος εἰς τὸ
 γ'. τῆς α'. πρὸς Κορινθ. καὶ ὁ τεισμακά-
 εις Γρηγόριος βιβ. δ'. τῶν ἀγαλῶν

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 7

ἐπὶ τα δὲν καθαρίζονται πῶς εἰς τὸ Κα-
θαρτήριον. Ἀρχὴ Καθαρτήριον ὁμολογᾷ ἡ
γραφή.

Τὸ αὐτὸ συμπαράγει αὐτὸς ὁ Αὐγουστῖ-
νος βιβλ. ν'. ὁμιλ. εἰς τὸ ις'. ὃ καὶ Ἰωάν.
ἀπὸ τ' λόγον τῷ Δαυιδῇ κεφαλ. ζ'. Πο-
ταμός πυρὸς εἶλκεν εἰς πορθιόμηνος ἐμ-
πορθαθὲν αὐτῷ.

Ἀλλὰ φανερώτερα ἀπὸ ὅλων τὸ ἀπο-
δείκναι ὁ οὐρανοδιδάκτος Παῦλος ὅτις. α'.
πρὸς Κορινθ. κεφ. γ'. λέγοντας. Θεμέ-
λιον ἄλλον οὐδεὶς διώσκει πάλαι πῶς τ'
καίμηνον, ὅς ὅστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ-
ως οἰκοδομεῖ ὅτι τ' θεμέλιον τῶτον, χρυ-
σόν, ἄργύριον, λίθους ὑμῖοις, ξύλα, χρυ-
σόν, καλαμίαν· ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν
γινώσκειται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσῃ, ὅτι ὃν πυ-
ρεὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον,
ὁποῖόν ὅστι, τὸ πῦρ δοκιμάσῃ. Εἴπνος τὸ
ἔργον ἑαυτοῦ, ὃ ἐπὶ οἰκοδόμησε, μισθὸν λεί-
πειται· Εἴπνος τὸ ἔργον κατακαίεται, (ζη-
μιωθῇ) αὐτὸς δὲ (σώθῃ). Σαὶ νὰ ἐλε-
γη. ἄλλο θεμέλιον τ' καλῶν μας ἔργων,

6 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

Αφικροῦ καὶ τὴν Μαλαχίαν τὸν πρε-
 „ φητίω κεφαλῇ. γ'. Αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς
 „ πῦρ χωνυθιείου, καὶ ὡς πόα πλιωνόντων,
 „ ἔκαθειται χωνύων καὶ καθαρίζων ὡς ὁ
 „ ἄργυριον καὶ ὁ χρυσίον, ἔκαθαίρεται
 „ υἱοὶ Λαὶ, καὶ χεῖρ αὐτοῦ ὡς ὁ χρυσίον καὶ
 „ ὡς ὁ ἄργυριον. ὅθεν συλλογίζεται ὁ θεῖ-
 „ κώτατος Αὐγουστίνος. Εἰς τὴν ἐλάσιν ^{τῆς} εἰ)
 „ φωτιά, ἀμὴν δὲν πλιώ, δὲν καθαρίζ.
 „ εἰς τὴν ἀδύ τὴν δικαίων πατέρων, καὶ εἰς τὸν
 „ πῶς αὐτοῖς εἶναι ὅλοι καθαροί, ἀμὴν δὲν
 „ ^{τῆς} εἰ) φωτιά. Τὸ λοιπὸν ἄλλος ὅπως διεί-
 σκεται, ὅπου νὰ εἶναι φωτιά, καὶ νὰ καθα-
 ρίζονται οἱ ψυχῆς, καὶ ὅπως λογαῖται Κα-
 θαρτήριον.

Ομοίως προφητεύει ὁ Ησαΐας. Εκ-
 „ πλιώ κύριος τὸν ῥύπον τῆς ἡμῶν, καὶ τῆς
 „ θυγατέρων Σιών, καὶ ὁ αἷμα Ἱερουσαλήμ
 „ ἔκκαθαίρεται ἐκ μέσου αὐτῆς ἐν πνύμα-
 „ τι κρείσεως καὶ ἐν πνύματι καύσεως. ὅθεν
 συλλογίζονται οἱ διδάσκαλοι. Τὰ παῖδια
 Σιών ^{τῆς} εἰ) οἱ δίκαιοι. ῥύπος εἶναι τὰ συλ-
 λωρετικὰ κρίματα. αἷμα τὰ θανάσιμα.

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 5

λύον) μόνον οἱ διχαιοί. Καὶ αὖ ἀπολύον-
ται, σημαίνει πῶς ἡσυχία δὲ μέντοι ἀπὸ τῆς ἀ-
λυσίδος τῆς ἀμάρτιαν, καὶ ὅτι ἀκολουθίας
πῶς παιδύονται ὥστε νὰ ἀπολυθῶν. Δια-
πὶ δὲν ὁρᾷται νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἀπο-
λύονται πάντες οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν συνουσι-
αίαν, καὶ πνευματικῶν, ὅτι ἀποποιίας τῆς ζών-
των πιστῶν ἔσονται καὶ τῆς αὐτῆς βοήθειας πρὸς
τὸ ἴδιον τῆς ψυχῆς κρίμα, ὅτι) ὁ ἑωτερικὸν
καὶ συμβεβηκὸς, ἀφορμὴ δὲ καὶ κατὰ τὸς
νόμους τῆς ἐκδικητικῆς δικαιοσύνης ἐξί-
ζη τὴν φάσιν νὰ παιδευθῇ, ἀλλὰ ὁ φά-
ξιμόν του ὅχι τῆς ἀφάτου γὰρ τὰ ξένα
πράγματα. Ακολουθεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ Κα-
θαρτήριον εἶναι καὶ μεσακὸν γάσιμον τῆς
ψυχῶν, ὅπου μὴδὲ ἀπέλαυξεν πλὴν μα-
καριότητα, ἐπεὶ δὲ τελείως καὶ ὁλοκληρῶς
δὲν ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τὰ κρίματά τας.
Μήτε βλέσκονται εἰς πλὴν χάσιν, ἀλλὰ
οἱ κολλασμένοι δὲν ἐμποροῦσι νὰ ἀπολυ-
θῶν ἀπὸ τὰ κρίματα, ἡγεῖται ἀπὸ τὰ βά-
σιν τῆς κρίσεως. ὅτι ἐστὶν ἐν αὐτῇ με-
τάνοια.

4 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

μιλῶ ἀπὸ τὸν κόσμον· ὅτι καὶ ὁ κόσμος
 ποτίζεται πάντοτε ἀπὸ τῶν βεχάμεναις
 βρύσας, καὶ ἀπὸ τῶν πλωτοπινῶν ῥυάκια οὐχ
 ὑδάτων μόνον φυσικῶν, ἀλλ' ὑπερφυσικῶν
 χειροματῶν. Μήτε ἀπὸ πλὴν κόλασιν·
 ὅτι καὶ ἡ ὀρθόδοξος πίστις διδάσκει, ὅτι μη-
 δεὶς δέσμιος ἐλευθερώθηκεν ἀπὸ τῆς κόλα-
 σιν. Μηδὲ μιλῶ ἀπὸ τῆς λακκῶν τῆς δι-
 χασίαν τῆς παλαμῆς ἀπὸ τῆς δίκης, ἢ ἡρωῶν τῆς
 κέρφον τῆς Αβραάμ· ὅτι καὶ ἐκείνη δει-
 σκεῖται ὅτι πνευματικὸν νερὸν τῆς καθαρι-
 στικῆς, καὶ ὑπερφυσικῆς βυφῆς, ὅπου ἐζη-
 τα καὶ ἐπεθύμα ὁ πλοισιοφάγας. Τὸ λοι-
 πὸν μιλῶ ἐκείνη ὁ παρρησίας ὅτι καὶ ὁ Κα-
 θαρτήριον.

Αὐτοὶ καὶ τῆς παρρησίας λόγον τῆς Μακ-
 καβαίων. Οὐσία, καὶ θύσεως ἡ ἐπὶ τοια
 ὑπερὶ νεκρῶν παρρησίας, ἐφ' ὅτε
 τῆς ἀμνηστίας ἀπολυθῆναι αὐτοὺς. Οἱ
 συλλογίζονται οἱ θεολόγοι ἐμπροσθὶν καί-
 ποιοι νεκροὶ νὰ ἀπολύον· ἀπὸ τῶν κρίμα-
 τῶν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ οἱ ἀπεθάνοντες εἰς τὸ θά-
 νατον κρίμα δὲν ἀπελύονται, ἀλλὰ ἀπο-

ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ. 3

ποδῶν δέουσιν· αὖ βάλωμεν λοιπὸν δόχλιν
εἰς τὴν ἀπόδειξιν, καὶ τὴν μέθοδον, ὅπου κε-
τεῖ εἰς τὴν Τάραν Ρωμαιοῦς πίστεως ὁ
λογιώτατος πατέρας ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ
ΡΙΧΑΡΔΟΣ ἔταξε τῷ Ἰησοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α'.

Αποδείκνεται τὸ Καθαρτήριον
να εἶναι.

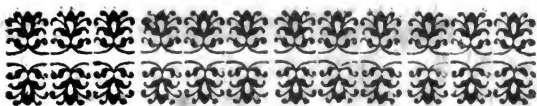
§. α'.

Μὲ τὴν μῦθον αὐτῆς ἁγίας γραφῆς.

ΑΣ προβάλλει πρὸς ὁ προφή-
της Ζαχαρίας· αὐτὸς γὰρ προφη-
τεῦσά λέγων. Καὶ σὺ ἐν αἵματι ἁγίου
ἔξαιπτε καὶ δεσμοῖς σε ἐκ λαῖκου σου
ἐλθόντος ἰδού. ὅταν οὕτως συλλογίζονται
αἱ διδάσκαλοι ὅλοι μετ' ἐκείνου τὸν λα-
κόν, ὅπου δὲν ἔχοντες, ἢ γρυμῶς τὸν κέ-
σμον ἐπὶ τὸν ἁγίου προφήτην, ἢ τὸν κόλπον,
ἢ τὸν λακόν τῶν διδασκάλων προπατόρων, ἢ
τὸ Καθαρτήριον. Τώρα φανερόν, ὅτι δὲν

2 ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ.

ὁ σωτήρ τῆς βιβλίου ὑποτίθεται, δη-
 λαδὴ ὅτι εἶ) Καθαρτήριον. Διαπὶ Φο-
 βούμεθα νὰ μὴ δῶμεν) καί ποιοι, ὅ-
 ποῦ καὶ καὶ δὲν κεκοινοῦν ὅλας τὰς
 αἵρεσεις τῆς Λουτέρου καὶ τῆς Καλβίνου τῆς
 θεωρίαν δηλαδὴ τὴν χειρὸς μας αἵρεσι-
 χῶν· μὴ ὅλα ταῦτα συμφωνοῦσι μετ' αὐ-
 τοὺς, εἰς ὅτι ἀρνοῦνται τὸ Καθαρτήριον.
 Εὐχαριστοῦντες ἡμεῖς καὶ κοπιᾶσθαι, δι-
 καίαν ἡμεῖς καὶ τοὺς πατέρας, νὰ πα-
 ρακαλοῦνται, νὰ ὑποτάσσονται, νὰ ἐλε-
 ηροποιῶνται, καὶ ἄλλας ἀγαθουργίας διὰ τῆς
 λύτρωσιν τῆς ψυχῶν, ὅπου βασανίζονται ἐ-
 καταλείπονται εἰς τὸ Καθάρσιον Φλόγα.
 αὐτὸ δὲν τοὺς ἀπεδείκναι καὶ ποῦ μετὰ μὴ-
 τυρίας τῆς θείας γραφῆς, ἐκ τῆς ἀγίας
 πατέρων, καὶ τῶν ἱερῶν συνόδων, καὶ μετὰ τοὺς
 λογασμοὺς τῶν θεολόγων, πῶς δῶκε)
 ἕνας τόπος, ὅπου οἱ ψυχῆς τῶν πιστῶν ἀπε-
 θαλμῶν πλερώνονται τὸ καλὸν τοὺς μετὰ τῆς
 παροδοῦ ζωῆς, ἐκ καταλείπονται καὶ ἀπε-
 κεῖ σὺν εἶ) καθαρισμένης ἀπὸ πάντων
 ἀπαρτίων τῶν ἁμαρτιῶν ἀναβαίνοσιν εἰς τὸ

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΩ

ΤΕΤΙΜΩΡΗΜΕΝΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Οι καταχθόνιοι καὶ Καθαρτήριοι
τύποις δεικνύονται.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΣΤΟΝΤΑΣ ἡ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ
ἐνὰ μεταγλωττίσασιν τὸ πρῶτον βι-
βλίον εἰς τὸ κοινὸν ἰδίωμα, ἀφ' οὗ ὡ-
φέλειαν ὅλων τῶν χριστιανῶν, ὅπου μι-
λοῦσι ῥωμαῖκα εἰς τὴν ἀνατολίαν ἐλογιά-
σαντες πᾶς ἔκαμνε χρεία, ἐνὰ ἀποδεί-
ξωμεν ἐκεῖνο τὸ πῶς ἔρρηθον, ὅπου

Α

*Sancta et Salubris cogitatio est pro defunctis
exorare, ut a peccatis solvantur. Math 2. cap. 12.*

Μαρτυρία τῶν διδασκάλων.

ΕΓΩ ὁ ὑπογραμμένος, ἐδίδαξα ὁπτιμαῶς τῷ π. π. βιβλίῳ, ὅπου ἐνομαζέται, Συνήγορος τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῇ καθαρτηρίῳ ὑμωρουμένων, συνθεῖν ἀπὸ τῆς λογικῆς πατρὸς Θεοφίλου τοῦ Ρωστέιου ὅτι τῇ συνθεσίᾳ τῶν ἱερῶν, καὶ δὲν ἦν εἰς αὐτὴν κατεῖνα φεῖσμα ὅπου γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Ῥώμῃ, μηδὲ ἀνθρώπῳ εἰς τὰ καλά ἦν, ἀλλ' ὠφελεία πῃ καὶ τοῖς Λατίνοις ὅπου διέσκοιτο εἰς τὴν αἰσθητικὴν τῶν Ῥωμαιοῦ, ἐκείνη θέλησεν γὰρ τὴν διδασκαλίαν μετὰ προσχρῆμα ἀγάπην τοῦ, χωρὶς πάθος, ἐτὶ ὑπολαμβανόμεν εἰς ταῦτ' ἐμὸν ἀχρῖ. ἐν τοῖς Παρίσις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΗΤΟΡ ἱερεὺς καὶ κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγου,
ἐν Βυζαντίῳ.

Ἀλλή.

ΗΜΕΙΣ ὑπογραμμένοι τῇ Επαγγελίᾳ τῶν ἱερῶν καὶ θεολόγοι, ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁπτιμαῶς ἀνιχνεύσαμεν τὴν παρὰ βιβλίον ἐνομαζομένην, Συνήγορος τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῇ καθαρτηρίῳ ὑμωρουμένων, παρὰ τῇ αἰδέσει πατρὸς Θεοφίλου τοῦ Ρωστέιου γράμμενοι καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι τὴν διδασκαλίαν εἰς τὰ δόγματα τῆς πίστεως, ὅπου φερέται, ἀληθέσταται, καὶ εἰς ταῖς ἀγίαις ἀρχαῖς τῶν ἀρετῶν, ὅπου διδάσκει, ἀλαβέσταται, καὶ εἰς τὴν καλῇ ἐρμηνείᾳ, ὅπου διδὼν ὠφελεία πῃ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ζωντανῶν, καὶ διὰ τὴν βοήθειαν καὶ ἐλευθερίαν τῶν ψυχῶν ἐν τῇ καθαρτηρίῳ βαστανομένων. Ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κυρίου ἀχρῖ, μὲν Ἰουλίου ἡ'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΤΡΟΝΙΟΣ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ.

Ο ΣΥΝΗ-

Facultas R. P. Prouincialis.

EGO LVDOVICVS CELLOTIVS Prouincialis
Societatis IESV in Prouincia Franciæ, iuxta
Priuilegium eidem Societati à Regibus Christianis-
simis Henrico III. Henrico IV. & Ludouico
XIII. concessum, quo Bibliopolis omnibus pro-
hibetur, ne libros ab eiusdem Societatis homi-
nibus compositos, absque Superiorum permis-
sione imprimant; permitto Claudio Cramoisy
Parisiensi Typographo, vt librum qui inscribi-
tur, Σωτήριος τῶν ψυχῶν ἐν τῇ καὶ ἀρετῇ καὶ σωτηρίᾳ ἡμῶν
ἀμῶν, τῷ τῷ πατρὶς Θεολογικῷ Πανεπιστημίῳ ἐκ τῶν
ἑσθίας τῶν ἱεροῦ, à tribus Societatis nostræ Theo-
logis approbatum, imprimere ac libere dicende-
re possit. Datum Parisius 10. Martij 1657.

LVDOVICVS CELLOTIVS.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

χάρις τε αὐτῇ καὶ μένῃ ἐκείνῳ, ὁποῦ
 εἴη τ' ὁδοῦς τοῦ καὶ τ' σωτηρίας ὑ-
 μῶν, ἥτοι ναὶ ὁδοῦς ἀσωμῶν ἐν ἐνὶ
 σόματι τ' πανσεβάσμι (Ϟ) ὀνομα-
 τοῦ, καὶ αὐτάμα καὶ μετ' αὐτῶν
 διώκων ναὶ βοηθῶν τῆς ἐν
 τῷ καθαρθεῖω ὑμῶν ὑμῶν
 ψυχῆς, διὰ ναὶ ἀξιοδοτῶν ναὶ
 ἰδῶν μετ' αὐτῆς καθαρῶς τ' ἀ-
 γίαν τεράδα φωτισμένοι δὲ τῆς
 ἐλαμψῆς τ' διοτήτος, καὶ ποτισμέ-
 νοι δὲ (Ϟ) χιμάρρου τ' τρυφῆς
 καὶ (Ϟ) ποταμὸν τῆς εἰρενῆς καὶ πλεῖ-
 πηλὴ τῆς ἀθανασίας χροίτο.

Δοῦλος ἐν κυρίῳ λατρινός
 ΠΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΡΩΣΣΕΡΙΟΣ
 τῆς σωτηρίας τοῦ Ἰησοῦ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

τῇ ἀληθείῃ ταύτῃ πίστι, τῇ χρεα-
 ζομένη πρὸς τὴν σωτείαν μας, ἡ-
 γρουν ὅτι καθάρτημος πόπος δι-
 εῖσκε. ἀλλὰ θέλετε τοὺς ὁμοιάσας
 εἰς τὴν λύπην καὶ ἀπλᾶχίαν πρὸς
 εἰσέναις ταῖς ἐλεειναῖς ψυχαῖς.
 ὥς πόσον θέλει χαρὴ ὁ οὐρανὸς ἐν τῇ
 συμφωνίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ ταύτῃ! μετ'
 αὐτῶν οἱ ψυχᾶς τοῦ καθάρτημου
 θέλουσιν λαβεῖν μεγάλην βοήθειαν,
 καὶ δι' αὐτῶν οἱ ψυχᾶς σας θέλουσιν
 εἶναι μιᾶν πολλὴν καὶ δοξάν αἰω-
 νίαν εἰς τὸ ἅγιον Ἱερουσαλήμ. τὸ λοι-
 πὸν παρακαλῶ σας μετ' ὅλῃ μου
 τῇ καρδίᾳ ναὶ ᾤρετε διὰ λόγου
 σας ταῖς ἐρμηνείαις, ὅπως δίδωτε
 ἀδελφῶν μας. ὅταν μιλάμετ'
 αὐτοῖς, αὐτὸς μιλεῖ ὁ θεὸς μετ' ὑμᾶς· ἡ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

καὶ ὅσοι εἴτε ἐν τῇ Ανατολῇ ὀρθό-
δοξοὶ καὶ γνήσιοι παῖδες τῆς Ρω-
μαϊκῆς ἐκκλησίας, ὅτι χαρὰν ἔ-
χετε νὰ μάθετε πὶ γίνεται εἰς ὑ-
δύσιν, μάλιστα διὰ πλεονομία βοήθειαν
καὶ ἐλευθερίαν τῇ ψυχῶν τῇ
πιστῶν χριστιανῶν. Διὰ τὸτο ἐλ-
πίζω ὅτι θέλει σας ὁρῶσθαι τὸπος ὁ
μικρὸς κόπος μας, καὶ ἔχετε νὰ
διαβάσετε τὸ παρὸν βιβλίον μὲ
πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσο-
χίῳ· μάλιστα λογιᾶζω ὅτι ἐσεῖς
μαθαίνοντας πὶ πιστεύουσιν οἱ δυτικοί
σας ἀδελφοὶ πρὸς τὴν καθαρτη-
εῖον, καὶ πὶ κάμνοισι διὰ τὴν λύ-
τρωσιν ἐκείνων τῇ ψυχῶν, ὅπου
βασιανίζονται ἐν αὐτοῖς, δὲν θέλετε
μόνον συμφωνέσθαι μετ' αὐτοῖς ἐν

πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους
ΡΩΜΑΙΟΥΣ
ΕΝ Τῇ ΑΝΑΤΟΛΉ.

Ο Ἰὺ φιλοσόφων ἡγεμῶν καὶ
κορυφαῖος Ἀριστοτέλης ἀρ-
χινᾶ πινὺ μετὰ φισικὴν τοῦ με-
ταπινὺ μδρτυρίαν, ὅτι πάντες
ἀνθρώποι τῷ εἰδέναι ὀρέγονται
φύσιν· καὶ φαίνεται μοι ὅτι ἀλη-
θὴς ὅστιν ἡ μδρτυρία αὐτῶν. Ἰππῶ
καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ὀρέγονται
νὰ γευκοῦν τὰ μαντάτα. πόσω
μᾶλλον πρέπει νὰ πρέψω διά-
λόγου σας, Ἀρχόντες Ρωμαῖοι,

EPISTOLA.

miserum æstimatores, quid
efficere debeat ad Dei glo-
riam, ad commendatio-
nem nostræ fidei & anima-
rum salutem, aspirante Dei
gratiâ, iam animo præui-
detis. Valete igitur, & fa-
uete. Dabam Parisiis, vi-
ce & nomine authoris, 26.
Martij 1657.

Servus vester obsequentissimus
FRANCISCUS RICHARDVS
Societ. IESV.

EPISTOLA.

ἡ καὶ κέραια. Atque ut moneta
 optima iudicatur, quæ in
 exili mole pretij habet plu-
 rimum: ita hic liber, quam-
 uis sit parvus; tamen cùm
 articulum fidei de Purgato-
 rio primâ sui parte propu-
 gnet, secundâ verò diuer-
 sos modos iuuandi & libe-
 randi animas Græcis expo-
 nat; non potest non magni-
 fieri ab iis qui pietate mo-
 uentur, & de salute Græ-
 corum, & animarum fide-
 lium liberatione sunt solli-
 citi. Vobiscertè PISSIMIS
 DOMINIS gratissimum fo-
 re confido, qui ut æquissi-

EPISTOLA.

sterum vocaturæ ; cū liberalitate vestrâ non Occidens tantū , sed totus Oriens pro iis liberandis desudabit ; tōtque habituræ sunt patronos , quot liber hic noster habebit in Oriente lectores. Quòd si quis fortè librum hunc nimis exilem esse , ac proinde dignitate vestrâ & zelo longè inferiorem crediderit : nā is argumentum illius , utilitatem , & necessitatem nondum intelligit ; nec meminit illius Zenonis Philosophi effati : ὅτι οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ , ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέ-

EPISTOLA.

tionem pendere soles, eâdem supremo Numini ex ærario tuo pro tot miseris debitum persoluis. Quare non mirum est, si quotquot in expiatoriis flammis cruciantur, solenni suâ vtrumque vestrum oratione compellant: *Miseremini nostri saltem vos amici.* Sciunt quid hætenus potueritis vestris eleemosynis, precibus, sacrificiis; ideo anhelant, ut sui vos miseratio tangat; & quia vestram opem iam sunt expertæ, amicos vos modò vocant, amicissimos impo-

EPISTOLA.

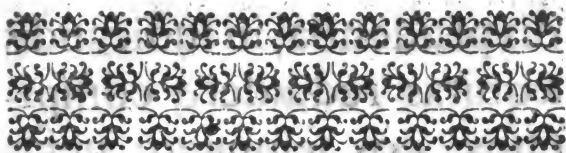
cumulet; lubens tamen & se, & sua in subsidium & leuamen laborantis Ecclesiæ vltro impendet, vt quos suis precibus & sermonibus è vitiorum cœno extraxit, citò purgati Deo gratias persoluant immortales. Nec minus subsidij pro animabus Purgatorij à te, PUIS-
SIME & ÆQVISSIME PRÆ-
SES, expectat Aduocatus noster, cùm nouerit quantis opibus valeas, quâ virtute polleas, quâ pietate mouearis, & quâ fide LVDOVICO XIV. Galliæ Regi, de Ærario publico ra-

EPISTOLA.

à vigilantissimo animarum
Pastore pro iisdem liberan-
dis? qui de viuorum salute
plurimum sollicitus, mor-
tuorum curam non depo-
suit; qui, si tot Deo acce-
ptos Mystas dedit, quot in
suo nobili Seminario alum-
nos habuit; si tot Missiona-
rios Ecclesiæ peperit, quot
Clericos sanctis suis præ-
ceptis imbuit; si generosi
agminis sacer dux factus,
vt bellum orco & furenti
hæresi moueat, & de illis
triumphet; si tot quotidie
piis operibus intentus, no-
uos gratiarum thesauros ac-

EPISTOLA.

dis prudentia, in iudicandis
æquitas reddidere conspi-
cuos ; eos seiungere nefas
esse duxi. Ambos vos ar-
ctiori diuinæ charitatis ,
quàm nobilis sanguinis vin-
culo coniunctos petit libel-
lus noster : Ambos vos vt
Patronos suos optimos al-
loqui desiderat Aduocatus
noster, & quos Mecænates
nactus est , Iudices sperat
beneuolos, præsertim in fi-
delium animarum causa ,
quam tractandam magno
suscepit animo ; vtinam fe-
lici quoque successu. Quan-
quam quid non speret ipse

Illustrissimis ac nobilissimis DD.

R. D. ALEXANDRO
LE RAGVOIS
DE BRETONVILLIERS, &c;

PAROECIÆ S. SVLPITII

in Suburbio S. Germani Parisiensi

VIGILANTISSIMO PASTORI,

ET RECTORI PISSIMO:

D. BENIGNO LE RAGVOIS
DE BRETONVILLIERS, &c.

CONSILIARIO

REGIS CHRISTIANISSIMI,

&c in summa regiarum Rationum Curia

ILLVSTRISSIMO PRÆSIDI.

QVos natura fratres,
virtus amicos, pietas
illustres, & in rebus agen-

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΩ

ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΩΝ.

Βιβλίον τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς
ἐν τῇ Ανατολῇ κατοικοῦσιν
ὠφελέσασθαι.

Παρά τοῦ ἀδελφοῦ Πατρὸς ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΡΩΣΣΕΡΙΟΥ τῆς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ
ὁμολογίας θεολόγου.

Coll. *Soc.*

Εν Παρίσι,

Εκ τοῦ τυπικῶν Κλαυδίου τοῦ Κεραμοῦ.

ἔτει Κυρίου, αχρῖ.

Franciscus Rosserius Soc:
De Purgatorio Interi
cum Latina
Prefatione Francisci
Richardi ejusdem
Soc:

Amstelredamum apud Claudium
Francisq. 2657

[Faint, illegible handwritten notes at the bottom of the page.]

1. *Chrysomelidae*
 2. *Curculionidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae*
 5. *Chrysomelidae*
 6. *Chrysomelidae*
 7. *Chrysomelidae*
 8. *Chrysomelidae*
 9. *Chrysomelidae*
 10. *Chrysomelidae*
 11. *Chrysomelidae*
 12. *Chrysomelidae*
 13. *Chrysomelidae*
 14. *Chrysomelidae*
 15. *Chrysomelidae*
 16. *Chrysomelidae*
 17. *Chrysomelidae*
 18. *Chrysomelidae*
 19. *Chrysomelidae*
 20. *Chrysomelidae*
 21. *Chrysomelidae*
 22. *Chrysomelidae*
 23. *Chrysomelidae*
 24. *Chrysomelidae*
 25. *Chrysomelidae*
 26. *Chrysomelidae*
 27. *Chrysomelidae*
 28. *Chrysomelidae*
 29. *Chrysomelidae*
 30. *Chrysomelidae*
 31. *Chrysomelidae*
 32. *Chrysomelidae*
 33. *Chrysomelidae*
 34. *Chrysomelidae*
 35. *Chrysomelidae*
 36. *Chrysomelidae*
 37. *Chrysomelidae*
 38. *Chrysomelidae*
 39. *Chrysomelidae*
 40. *Chrysomelidae*
 41. *Chrysomelidae*
 42. *Chrysomelidae*
 43. *Chrysomelidae*
 44. *Chrysomelidae*
 45. *Chrysomelidae*
 46. *Chrysomelidae*
 47. *Chrysomelidae*
 48. *Chrysomelidae*
 49. *Chrysomelidae*
 50. *Chrysomelidae*
 51. *Chrysomelidae*
 52. *Chrysomelidae*
 53. *Chrysomelidae*
 54. *Chrysomelidae*
 55. *Chrysomelidae*
 56. *Chrysomelidae*
 57. *Chrysomelidae*
 58. *Chrysomelidae*
 59. *Chrysomelidae*
 60. *Chrysomelidae*
 61. *Chrysomelidae*
 62. *Chrysomelidae*
 63. *Chrysomelidae*
 64. *Chrysomelidae*
 65. *Chrysomelidae*
 66. *Chrysomelidae*
 67. *Chrysomelidae*
 68. *Chrysomelidae*
 69. *Chrysomelidae*
 70. *Chrysomelidae*
 71. *Chrysomelidae*
 72. *Chrysomelidae*
 73. *Chrysomelidae*
 74. *Chrysomelidae*
 75. *Chrysomelidae*
 76. *Chrysomelidae*
 77. *Chrysomelidae*
 78. *Chrysomelidae*
 79. *Chrysomelidae*
 80. *Chrysomelidae*
 81. *Chrysomelidae*
 82. *Chrysomelidae*
 83. *Chrysomelidae*
 84. *Chrysomelidae*
 85. *Chrysomelidae*
 86. *Chrysomelidae*
 87. *Chrysomelidae*
 88. *Chrysomelidae*
 89. *Chrysomelidae*
 90. *Chrysomelidae*
 91. *Chrysomelidae*
 92. *Chrysomelidae*
 93. *Chrysomelidae*
 94. *Chrysomelidae*
 95. *Chrysomelidae*
 96. *Chrysomelidae*
 97. *Chrysomelidae*
 98. *Chrysomelidae*
 99. *Chrysomelidae*
 100. *Chrysomelidae*

CONFIDENTIAL

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

52.6
30

52
D
43

